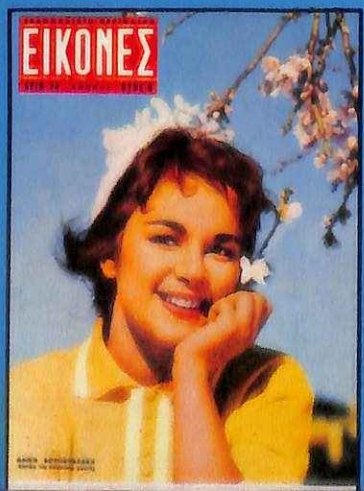
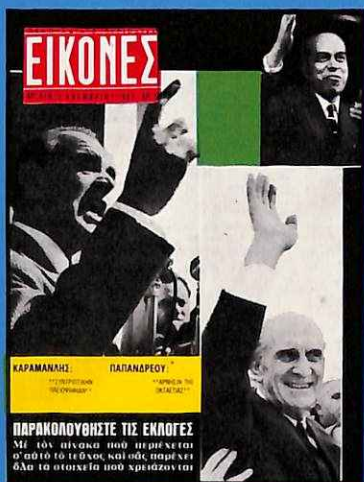
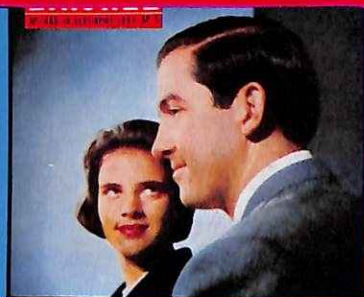

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEΣ

ΑΡ. 522 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

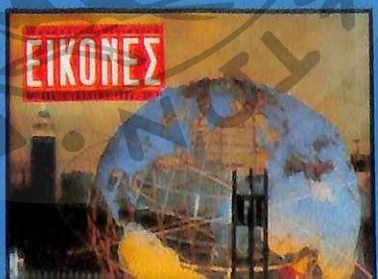
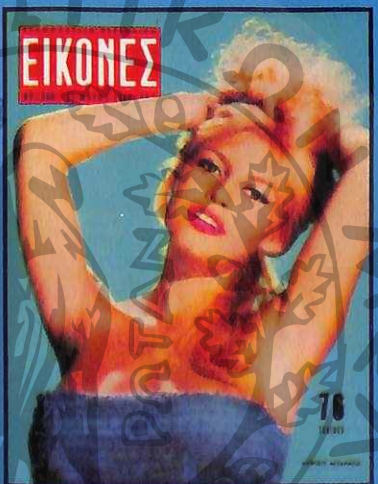
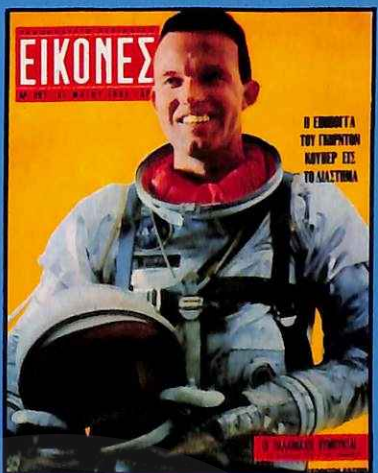
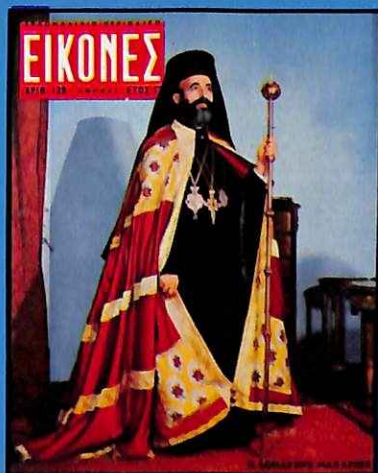
1955

1965

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

- ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
- ΝΕΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
- ΝΕΕΣ ΣΤΗΛΕΣ
- ΝΕΟΙ ΤΥΠΟΙ ΧΙΟΥΜΟΡ
- ΝΕΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
- ΝΕΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
- ΝΕΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΕ ΟΛΑ
ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΩΝ 10 ΕΤΩΝ

ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ ΜΑΛΛΙ

Φορώντας ένα κοστούμι από άγνο παρθένο μαλλί, θα καταλάβετε άμέσως τη διαφορά: Γιατί το μαλλί αναπνέει. Είναι δροσερό το καλοκαίρι και ζεστό τον χειμώνα. Το μάλλινο κοστούμι είναι άνετο και ταιριάζει τέλεια στο σώμα. Έχει τη σφραγίδα της ποιότητας και του γούστου.

IWS 18

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT. MERLIN 7, ΑΘΗΝΑΙ

— *Τι καιρό κάνει;*

— ΒΡΕΞΕΙ ΧΙΟΝΙΣΕΙ

ΕΜΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ!

- Δεν χρειάζεται φέτος ν' ασχοληθήτε έσείς με τὸ ντύσιμό σας. Ἀρκεί νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ Καταστήματα Ἀδελφοὶ Λαμπρόπουλοι! Θὰ ἐκπλαγῆτε μετὴν χειμερινὴ κολλεξιὸν ἐτοιμῶν γυναικείων.
- Παλτά, ταγιέρ, φορέματα γιὰ ὅλες τὶς ὥρες, γιὰ ὅλες τὶς περιστάσεις: Πρωϊνά, ἐντυπωσιακὰ ἀπογευματινὰ καὶ λαμπερὰ βραδυνά.
- Ὅλα σὲ χρώματα καὶ σχέδια, ποὺ κυριαρχοῦν στὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνο καὶ τὴν Ἰταλία. Ὅλα καλοσχεδιασμένα μετὲ τέλεια ἐφαρμογὴ!

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαλέγουν πρὶν ἀπὸ σᾶς-γιὰ σᾶς!

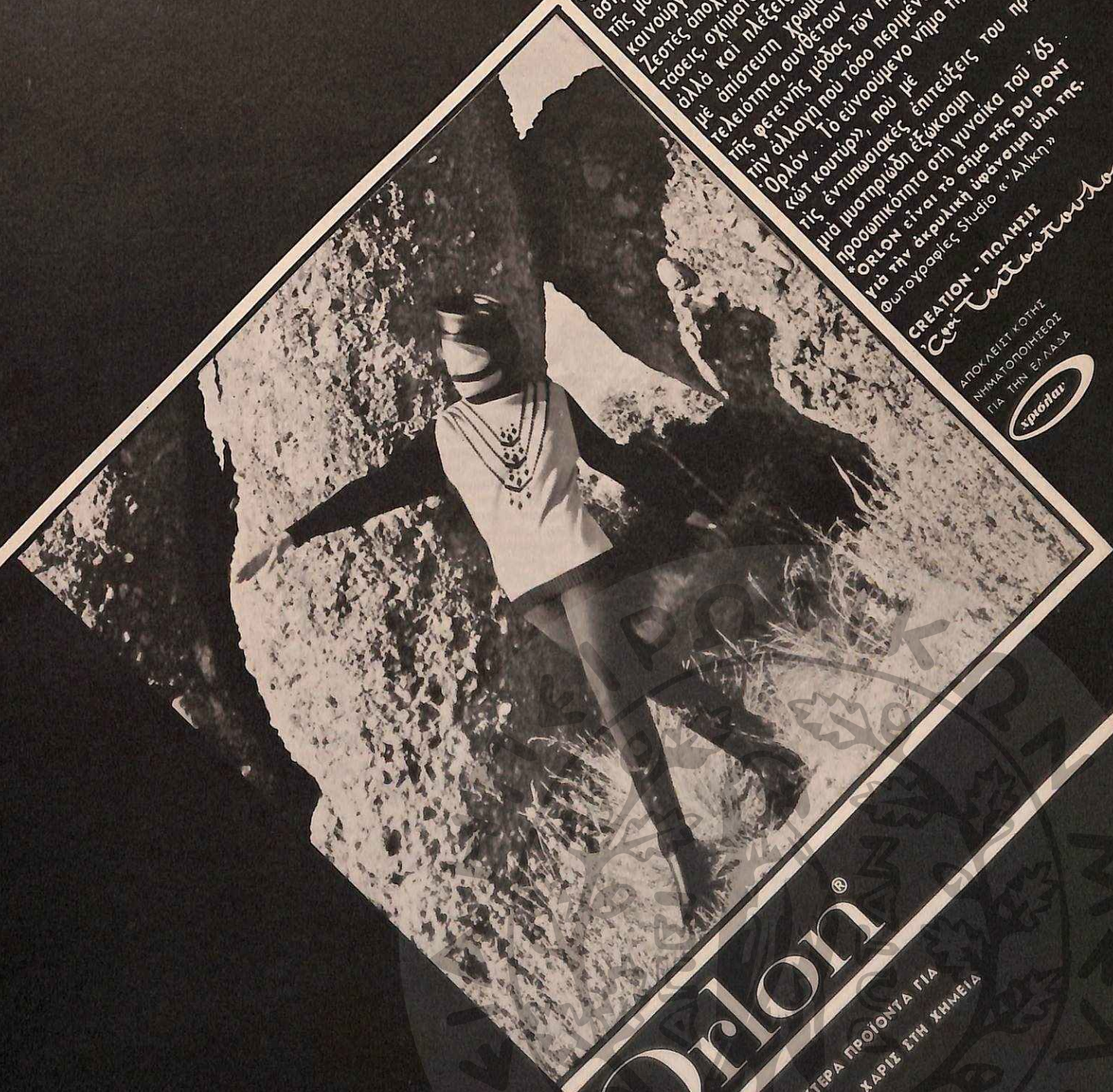

Op7/65M

Εδώ δισκοτάνη!...
η Α.Μ. η μόδα σας
θελει νοσημονιτες...

Orlon®

DUPONT ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΖ ΣΤΗ ΧΙΜΕΙΑ

Φανερά επηρεασμένα από την
αστροναυτική διάθεση
της μόδας, τα πλεκτά Orlon δίνουν μία
καινούργια πνοή στο γυναικείο ντύσιμο.
Ζεστές αποχρώσεις, γεωμετρικές
τάσεις, σχήματα γιγαντιαία, ασύμμετρα,
άλλα και πλέξεις λεπτές
με σπινθήρη χρωματική
τελειότητα συνθέτουν τη κοσμοναυτική
την αλλαγή που τόσο περιμένατε.
Orlon... Το εύνοούμενο νήμα της ιταλικής και γαλλικής
«έστ κούτνρ», που με
της ετερίνης μόδας των πλεκτών Orlon... Φέρνει
μία μυστηριώδη εξώκοση
προσωπικότητα στη γυναίκα του '65
Orlon είναι το σήμα της Dupont
για την ακρυλική υφάνση της.
Φωτογραφίες Studio «Αλίκη»

Orlon®

DUPONT

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΖ ΣΤΗ ΧΙΜΕΙΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΤ ΚΟΤΙΣ
ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Orlon

Η παρκετίνη Σιλικόν "Γκοντάρ,, γυαλίζει πατώματα, πλαστικά δάπεδα, έπιπλα

χαρίζοντας μιιά γυαλάδα διαρκείας!

Η θαθειά λάμψις πού δίνει ή 'Αγγλική παρκετίνη "Γκοντάρ,, διαρκεί πολύν καιρό, γιατί περιέχει περισσότερο κερι CARNAUBA. Τό κερι αυτό έχει την ιδιότητα ν' άφίνει στά πατώματα και στά έπιπλα μιιά θαθειά γυαλάδα και μαζί μέ την Σιλικόν βοηθά γιά μιιά άπαλή και εύκολη έπάλειψι. Μέ την άπαλή αυτή έπάλειψι, ή παρκετίνη "Γκοντάρ,, καλύπτει διπλάσια έπιφάνεια και είναι οικονομικώτερη άπ' όλες.

Δώστε τή λάμψι τής "Γκοντάρ,, στό σπίτι σας παρκετίνη

Goddard's

By Appointment to Her Majesty Queen Elizabeth II, Manufacturers of Silver Polishes. J. Goddard & Sons Ltd

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ : ΝΙΚΟΣ Α. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΛ. ΚΟΛΛΗΝΑΚΙΟΥ 2, ΤΗΛ. 635.130

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

μως, μόνο ή άνέγερση ξενοδοχείων, αλλά και ή επάνδρωσή τους. Οι ξένοι πού πρόκειται νά στεγάσουν θέλουν πολιτισμένο περιβάλλον και άνάλογη περιποίηση. Όπως, όμως, επανειλημμένως ετόνισαν οι γνωρίζοντες τά πράγματα — αλλά και ή ντόπια πελατεία τό γνωρίζει έκ πείρας — σ' αυτόν τον τομέα ύστερούμε καταπληκτικά. Οι τουριστικές σχολές εκπαιδεύουν μικρό αριθμό μαθητών κάθε χρόνο και πραγματική τουριστική συνείδηση δέν ύπάρχει. Τί θα γίνει λοιπόν; Ός πότε τά πράγματα θα δολεώνται έκ των ένδοντων και τά παράπονα θα πληθαίνουν επιζημώς;

Αθήναι

Π. ΛΟΡΗΣ

Εύσομοι πρεσβευται

...Από την 1η Οκτωβρίου έπετράπη ή εισαγωγή ελληνικών φρεσκοκομμένων λουλουδιών στην Γερμανία. Έτσι, τά τριαντάφυλλα, τά γαρύφαλα και τά άλλα όμορφα λουλούδια, πού φυτρώνουν τώρα από τον ελληνικό ούρανό, θα γίνουν οι εύσομοι πρεσβευται τής χώρας μας στίς νέες αγορές τού εξωτερικού. Αυτή την άπόφαση τής Γερμανίας είναι πολύ πιθανόν νά ακολουθήσουν και άλλα ευρωπαϊκά κράτη, ώστε γρήγορα οι άνθρωποι μας νά βρουν πολλές αγορές γιά την τοποθέτηση τού τόσο ευαίσθητου προϊόντος τους, άρκει νά εκμεταλλευθούν καλά την ευκαιρία και νά μñ κάνουν εξαβολίες. Άλλωστε τούς εύνει τό γεγονός ότι τό ελληνικό λουλούδι είναι ήδη γνωστό από τίς χιλιάδες των περιηγητών πού έρχονται κάθε χρόνο στην Έλλάδα και πού μέ χαρά θα τό ξανασυναντήσουν στον τόπο τους.

Αθήναι

ΕΛΕΤΘ. ΝΙΚΟΛ.

Ανάγκη άλλαγής;

...Φαίνεται ότι ή Θεσσαλονίκη δέν φέρνει τύχη στά διάφορα Φεστιβάλ πού διοργανώνονται εκεί. Τόσο τού ελληνικού τραγουδιού, όσο και τού ελληνικού κινηματογράφου, υπήρξαν μεγάλες άποτυχίες και δέν είναι ή πρώτη φορά. Δέν αλλάζουν πόλη (άφού δέν μπορούν ν' αλλάζουν κεφάλι), μήπως αυτό τούς φέρη γούρι;

Αθήναι

Α. ΠΟΛΤΧΡ.

Παρατηρόντα...

...Τό κακό έχει φθάσει πιά στό άπρόχωρητο. Όποιο κουμπι και άν γυρίσης στό ραδιόφωνο, και σέ όποια ώρα, δέν θ' άκούσης τίποτε άλλο από μουσική γιά «την - Έιτζερς» ή ταβερνόδους, άγγλοσαξονικά ούρλιαχτά ή δαρύγδουπα μπουζούκια. Πότε ό ένας σταθμός, πότε και οι δύο μαζί, δέν έχουν άλλο ρεπερτόριο. Και μήπως άν άφήσης τό ραδιόφωνό σου κλειστό σώζεις; Ποσώς! Θα είναι ό γείτονας, ό παραγείτονας, τό καφενείο τής γειτονιάς, ό ταβιτζής, τό λεωφορείο, κάποιος, τέλος πάντων, πού θα μεταδίδη την μελωδία αυτή στή διασασών γιά την δική του ψυχαγωγία και την δική μας ένόχληση. Σωτηρία δέν ύπάρχει, εκτός πιά κι άν κλείση τό «μαγαζί». Και νά σκέπτεται κανείς ότι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι έποφθαλμιούν και την τηλεόραση!...

• Υπερβολές!... Δέν πιάνετε ποτέ τίς μακρόσυρτες άναμεταδόσεις των λόγω των περιφερομένων εν πολιτικών μας, νά ξεκουρασθήτε;...

Αθήναι
ΧΑΡ. ΜΗΤΡ.

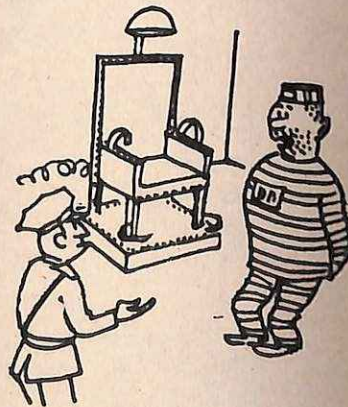
Μά τόσο όβέλτα;
τόσο γρήγορα;
Ναι!
ότό τάρτα-τάρτα
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΜΕΘΟΔΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΟΡΩΝ
ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ

ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΣΙΩΤΗ

Περικλέους 36 και στά θιβλιοπωλεία. Τηλέφωνον : 222.229

Μά τόσο όβέλτα;
τόσο γρήγορα;
Ναι!
ότό τάρτα-τάρτα
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

— Μην έπιμένης. Δέν μπορώ νά καθίσω. Υποφέρω από.....
Γιά τίς αιμορροΐδες, τό δραστικόν
ALCOS - ANAL

Περιέχει Natrium-Morrhual και είναι προϊόν τού Γερμανικού Οίκου
CHEMISCHE FABRIK VON HEYDEN AG. MONACHON

Μά τόσο όβέλτα;
τόσο γρήγορα;
Ναι!
ότό τάρτα-τάρτα
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ACRILAN
CHEMSTRAND

πλεκτά
ACRILAN

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

CARON

Διάφανη και ανάλαφρη
ή πούδρα KAPON
διατηρεί στο πρόσωπό σας
όλη την γοητεία της νιότης.

Οι αποχρώσεις της δίνουν
τόν τονόν του πιο μοντέρνου μακιγιάζ
για το πρόσωπο.

Οι πούδρες MADAME PEAU FINE και
N'AI MEZ QUE MOI είναι
δύο εξαιρετικές δημιουργίες της CARON
και οι περιζήτητες πούδρες πολυτελείας.

"ΑΝΕΚΤΟΡ"

N'AI MEZ QUE MOI

MADAME PEAU FINE

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Γ. Ρ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ Α.Ε. ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 4-ΤΗΛ. 624.490

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ
ΔΕΚΑΕΤΙΑ
ΑΡΧΙΖΕΙ

Μια δεκαετία πέρασε — μία νέα περίοδος αρχί-
ζει για τις ΕΙΚΟΝΕΣ από το σημερινό τεύ-
χος. Στις σελίδες 14 - 23, ή παρέλαση 10 χρό-
νων δημοσιογραφικής ζωής, — από το πρώτο
τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ μέχρι του σημερινού...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ 522
ΕΤΟΣ Ι' • 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 -
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διακρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμά)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρίας

'Αρχισυντάκτης: Δημήτριος Παπα-
ναγιώτου. 'Αρθρογράφος: Θεοφύλ.
Παπακωνσταντίνου. 'Επ. της ύλης:
Κωνσταντίνος Βεντίκος. 'Επιμελη-
τής εκδόσεως: Φο. Φραντζεσκάκης

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Φο. Γερμανός, Θ. Δασκαλόπουλος, Ε. Λου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, 'Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρασκευ-
αΐδης, Ροζίτα Σάκου, 'Ανδρέας Φραγ-
κιάς, Ι. Χατζηαργύρης, Ε. Χατζηαργύρης

Π. 'Αναγνωστόπουλος, Στ. 'Αρτεμίδης,
Ν. Βαλαβανίδης, Α. Βόγλης, Α. Βούκοβ-
λης, Ι. Γκίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καραμαράς, Θ. Καρλής, Ε.
Κόλμαν, Α. Κορομηλάς, Α. Λυδοπούλης, Α.
Μαριδάκης, Χο. Οικονόμου, Β. Χαλκούσης,
Α. Χωρόμη, Κ. Ψαλτήρας, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παγ-
καλίδης, Φο. 'Αλτουβάς, Α. Δουλαβέρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ.
Πασαλιδής, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουξίδης

Προσέτιμανος τυπογραφείου: Α. Φλώρος
(Οδός 'Αρχαίου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΗΛΘΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΒΡΟΧΗ

"Ένα μεγάλο ρεπορτάζ, στις σε-
λίδες 28 - 34, γύρω από το τρα-
γικό δυστύχημα της εθνικής ό-
δου, που σκόισε την ζωή σε
τέσσερις νέους ανθρώπους...

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ

Τυλιγμένη σε ένα νάυλον, κρυμ-
μένη μέσα σε ένα παλιό πά-
πλωμα, θρέθηκε η θυζαντινή ει-
κόνα που είχε κλαπεί από τον
ναό της Κοιμήσεως της Θεοτό-
κου της Καλομπάκας. 'Αποκαλυ-
πτικό ρεπορτάζ στις σ. 36 - 39.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ

Μεγάλη περίοδος, με μεγάλες
φιλοδοξίες, αλλά και μεγάλες
απουσίες. Παρόντες και απόντες
συγγραφείς, ηθοποιοί, σκηνοθέ-
τες, σκηνογράφοι κλπ. Μία ει-
δική παρουσίαση στις σελ. 60 - 62.

Νέο ιστορικό ανάγνωσμα

ΣΕΛΙΔΕΣ 52 - 57 ΚΑΤΕΡΙΝΑ, αρκεί μία αγάπη: 'Η
ήρωΐδα, που παίρνει θέση πλάι στην
Σκάρλετ Ο' Χάρα και την Μαρκη-
σία των 'Αγγέλων. 'Υπό Ζ. Μπενζονί.

Νέο άδυννομικό μυθιστόρημα

ΣΕΛΙΔΕΣ 64 - 67 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ
ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ: Το τελευταίο συναρ-
παστικό μυθιστόρημα του 'Αγγλου
καθηγητού Τζαίμς Μόνρο, που ση-
μαίνει μεγάλη διεθνή επιτυχία...

Νέα εικονογραφημένη δειρά

ΣΕΛΙΔΕΣ 81 - 83 ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ: 'Η πεντάμορφη
κόρη μελλοντικής χιλιετηρίδας, που
με τον ιδιόκτητο πύραυλό της ταξι-
θεύει σε άστρα του εξωηλιακού συ-
στήματος και ζή τρελλές περιπέτειες.

Νέα εβδομαδιαία στήλη

ΣΕΛΙΣ 85 ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕ-
ΡΑΣ: Ματιές στην ελληνική και ξέ-
νη ζωή, συμβουλές, παρατηρήσεις,
απρόοπτα, αθηναϊκά, κοσμικά κ.ά.

Νέος οδηγός των 'Αθηναίων

ΣΕΛΙΣ 71 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ:
Κινηματογράφοι, θέατρα, έργα και
συγγραφείς, ηθοποιοί και σκηνοθέτες,
δισκά και δίσκοι «μπέστο - σέλλερς».

Νέα ιατρική αρθρογραφία

ΣΕΛΙΣ 12 ΑΣ ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ: 'Ο δρ Λέστερ Κόλμαν,
του πανεπιστημίου Τζών Χόπκινς
(ΗΠΑ), συζητεί μαζί σας τα εκα-
θμερίνα προβλήματα της υγείας

Νέοι τύποι τακτικού χιούμορ

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ: 'Από την ζωή των
σπερρινών «17 χρόνων» παιδιών.
ΦΡΕΝΤ ΜΠΑΣΣΕΤ: Σκέψεις και α-
πορίες του δημοφιλέστερου σκύλου...

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: 'Εσπερινός: 80χ. 150, ετήσια 80χ.
240. 'Εβδομαδιαίο: 'Εσπερινός: 80χ. 150, ετήσια 80χ. 14.
'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατά παραγγελίαν και συμφωνίαν • ΑΝΑΛΗΜΜΟΙΣΤΕΤΕΙΣ ά-
θλων και αεροπορικών μόνον κατόπιν άδείας • ΑΕΝ ΕΠΙ-
ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ μεσόνυκτα και πρωτογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Ε-
ΠΙΣΤΑΤΑΙ έπ' όνόματι: «ΕΙΚΟΝΕΣ», Σωκράτους 57, 'Αθήναι.

**ΜΑΘΕΤΕ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ**

**Το καλύτερο
σύστημα πλυσίματος
είναι με
ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ**

Άγγλικά
πλυντήρια
SERVIS
λειτουργούν
με παλμογεννήτρια

Σ' ΕΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SERVIS
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΟ
ΡΟΥΧΟ

SERVIS ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ - ΠΛΑΝΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

Ακουθενήσουμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Οι «Εικόνες» παρουσιάζουν από σήμερα στους αναγνώστες τους, κατ' αποκλειστικότητα, τόν δρ Λέστερ Κόλμαν, του αμερικανικού πανεπιστημίου Τζών Χόπκινς, αντιπρόεδρο της Αμερικανικής Ακαδημίας Ψυχοσωματικής Υγείας και έναν από τους γνωστότερους ιατρικούς συνεργάτες του αμερικανικού τύπου, της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου. Σκοπός των άρθρων του δρος Κόλμαν είναι να «έκλαϊ-κεύουν» έγκυρες ιατρικές γνώσεις, να ενισχύουν τόν δεσμό Ιατρού και ασθενούς, να ελαττώνουν τόν φόβο και τήν ανησυχία για τις αρρώστιες, να δίνουν θάρρος και ελπίδες»

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Πρέπει όμως πρώτα να τονισθεί ότι η θανατηφόρος πνιγμονή από φαγητό είναι μία σπάνια, πολύ σπάνια περίπτωση. Τόσο σπάνια, ώστε μπορεί εύκολα να διαγραφεί από τόν κατάλογο τών κινδύνων που απειλούν τήν ζωή μας. Όταν καταλάβουμε καλά τόν μηχανισμό τής αναπνοής, οι φόβοι μας για τήν πνιγμονή θα έλθουν στα μέτρα τους και με τīs γνώσεις αυτές ο καθένας θα μπορεί λογικά να δοθηθή εκείνον που νομίζει ότι «πνίγεται» από έναν σπασμό του λάρυγγος ή «γιατί η τροφή έχει πάρει μέσα του στραβό δρόμο».

Κανονικά, ο αέρας περνά από τὸ στόμα στὸν λάρυγγα, γιὰ νὰ φθάσει τελικὰ στὸν πνεύμονα, ὅπου θὰ δώσει τὸ ὀξυγόνο του στὸ αἷμα. Μετά, οἱ πνεύμονες μαζεύουν τὸ κατάλοιπο ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ποὺ ἔχει μαζευτῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ τὸ ἀποβάλλουν με τήν ἐκπνοή. Ὅποιοδήποτε ἐμπόδιο στὸν κύκλο αὐτὸν τής ἀναπνοῆς εἶναι βλαβερὸ γιὰ τήν ἀσφάλεια καὶ τήν κανονικὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἕνας πολὺπλοκος καὶ λεπτὸς αὐτόματος μηχανισμὸς ἀποτελεῖ τήν ἀμυνα κατὰ τοῦ κινδύνου νὰ βρεθῇ τροφή στὸν ἀγωγὸ τοῦ ἀέρος, ἀντὶ νὰ πάρῃ τὸν κανονικὸ δρόμο τῆς: Οἰσοφάγος - στομάχι.

Καμμιὰ φορά, ὅμως, ἡ τροφή φαίνεται νὰ ἔχῃ χάσει τὸν δρόμο τῆς καὶ ἔτσι προκαλεῖται ἡ

νάς ἔντονος σπασμὸς, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ αἰσθημα πνιγμοῦ. Αὐτὸς ὁ σπασμὸς δὲν ἀφήνει τὸν ἀέρα νὰ περάσῃ στὸν πνεύμονα καὶ κόβει στιγμιαίῃ τὴν ἀναπνοή, με συνηθισμένο ἐπακόλουθο ἕναν φοβερὸ πανικό.

Οἱ σπασμοὶ αὐτοὶ περνοῦν τīs περισσότερες φορές γρήγορα, εἰδικὰ ἂν πρόκειται γιὰ ἄτομο ψύχραιμο. Ἡ φύση ἔχει προνοήσει γιὰ ἰδιαίτερες ἀσφαλιστικές δικλείδες κατὰ τοῦ κινδύνου θανάτου ἀπὸ ἀσφυξία, ὅταν παρατείνεται ὁ σπασμὸς αὐτός: Λιποθυμία. Ὅταν δηλαδὴ παρατείνεται ἡ ἀδυναμία εἰσπνοῆς, τὸ ἄτομο λιποθυμᾷ καὶ «πεθαίνει μιὰ στιγμὴ», ἐπειδὴ τοῦ λείπει τὸ ὀξυγόνο. Ἔτσι σταματᾷ αὐτόματα καὶ ὁ σπασμὸς.

Στὴν πολὺ σπάνια περίπτωσή, ὅπου ἡ τροφή μπαίνει πραγματικὰ στὸν ἀγωγὸ τοῦ ἀέρος καὶ ἰδιαίτερα στὸν λάρυγγα, ἡ φύση διαθέτει ἄλλη τεχνικὴ γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσή τῆς: Τὸν δυνατὸ, ἐκρηκτικὸ ἔκρημα, ποὺ σχεδὸν πάντα καταφέρει νὰ διώξῃ τὸν παρείσακτο. Τὴν διαδικασίᾳ αὐτὴ μπορούμε νὰ τὴν διευκολύνουμε, συνιστώντας στὸν «πνιγμένο» νὰ σκύψῃ καὶ δίνοντάς του μερικά γερά, κοφτὰ κτυπήματα ἀνάμεσα στῖς ὠμοπλάτες. Τὰ μικρὰ παιδιά μπορούμε ταυτόχρονα νὰ τὰ κρατήσουμε ἀνάποδα.

Ἡ προσπάθεια νὰ ἀπομακρύνουμε τὴν τροφή με τὸ δάκτυλο μπορεί μερικές φορές νὰ παρεμποδίσει τὴν λειτουργία τοῦ αὐτομάτου μηχανισμοῦ τοῦ σώματος καὶ νὰ σπρώξῃ τὸ ἐμπόδιο ἀκόμη πιὸ βαθιά. Ὁ πανικός ὁδηγεῖ καμμιὰ φορά μερικοὺς σὲ ἡρωϊκὰ χειρουργικὰ κατορθώματα. Ὅταν, ὅμως, δὲν ὑπάρχει μεγάλη πείρα γιὰ παρόμοιες ἐπεμβάσεις, ὁ κίνδυνος εἶναι πολὺ μεγάλος ἢ μάλλον ἀπειρα μεγάλου ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν σπασμὸ.

Καί, τελειώνοντας: Ὁ κίνδυνος μοιραίας πνιγμονῆς ἀπὸ τροφή εἶναι ἀπείρως ἀπίθανος. Ὁ σπασμὸς δὲν πρέπει νὰ ὀδηγῇ σὲ ὑπερβολικὴς ἀνησυχίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς κίνδυνος.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

τι αλλαγή... ενα συννεφο αραχνοῦφαντης τελειοτητος αγγιξε τα ποδια της....

Δὲ θὰ πιστεύετε στὰ μάτια σας.. Τόση τελειότητα.. Τόση διαφορά.. Σὲ τί ἄραγε νὰ ὀφείλεται; Τώρα οἱ κάλτσες DAR δὲν ἔχουν μόνο ὑπέροχες θαμπές ἀποχρώσεις, κρουστή ἐλαστικότητα, κι' ἀπόλυτη ἐφάρμογή.. Ἀλλὰ μιὰ πρωτόγνωρη ἀνθεκτικότητα, ποὺ τīs κάνει νὰ κρατοῦν καιρὸ καὶ καιρὸ.. Κάλτσες DAR «σάνιταϊζντ».. Εἶναι μιὰ ὑπόσχεση ὑγείας κι' ὀμορφιάς.. Τὸ πόδι δὲν ἀσφυκτιᾷ πιά μέσα στὴ κάλτσα.. «Σάνιταϊζντ».. Μιὰ λέξη μαγικὴ.. «Σάνιταϊζντ».. Μιὰ ἀόρατη προστασία με ἀποσμητικὲς ιδιότητες, ποὺ καταργεῖ τὴν ἀνθυγιεινὴ ἐπίδραση τῆς συνθετικῆς κάλτσας στὴν ἐπίδερμίδα τοῦ ποδιοῦ.. «Σάνιταϊζντ».. Μιὰ ἐπαναστατικὴ χημικὴ ἐπεξεργασία τῆς γυναικείας κάλτσας ποὺ χαλάει κόσμος σὲ κάθε γωνιά τῆς γῆς.. Μιὰ ἀποκλειστικότης γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς βιομηχανίας Δαρζέντα..

DAR
Sanitized®

ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΠΕΡΑΣΕ ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ ήλθε σ' ένα τυχαίο ξεφύλλισμα... Δέκα μεγάλοι τόμοι, σε μία βιβλιοθήκη των γραφείων του περιοδικού. Με την ίδια στοργή, με την ίδια υπερήφανη φιλοκαλία που τοποθετούνται στα οικογενειακά λευκώματα οι φωτογραφίες που κρυσταλλώνουν τις ζεστές ανάμνησεις, στους δέκα χονδρούς τόμους είχαν κολληθεί, ένα προς ένα, εβδομάδα με την εβδομάδα, όλα τα εξώφυλλα του περιοδικού. Αφιερώματα: 28 Οκτωβρίου 1955...

Ήταν το πρώτο εξώφυλλο του πρώτου ελληνικού περιοδικού εικονογραφημένης έπικαιρότητας — μιιά άλλη τεχνική και ειδολογική επανάσταση στον ελληνικό τύπο. Πριν δέκα ακριβώς χρόνια. Με την λευκή στολή του, καθόταν στα σκαλιά των Ανακτόρων ο Βασίλειος Παύλος: Το καλοκάγαθο χαμόγελο — ένα χαμόγελο που δεν ξεχνιέται — φώτιζε το πρόσωπό του. Γερτή κάπως στον ώμο του ακουμπούσε η Βασίλισσα Φρειδερίκη. Με κοντά πανταλόνια πόζαρε στον φακό, παιδάκι ακόμη, ο σημερινός λευτερόκορμος Βασιλιάς Κωνσταντίνος, ο προχθεσινός Όλυμπιονίκης. Και κοριτσάκια ανέμελα οι αδελφές του.

Νά ήταν το μόνο, αυτό το πρώτο εξώφυλλο, που ώδηγούσε σε τόσες σκέψεις, συγκρίσεις, ανάμνησεις; Πλήθος — καθώς συνεχιζόταν το ξεφύλλισμα — τα επιφωνήματα των συντακτών, των καλλιτεχνικών συνεργατών, των φωτογράφων, των ίδιων αυτών ανθρώπων που μόχθησαν για να βγεί μια φωτογραφία, να γραφεί μία έρευνα, ένα λαχταριστό τότε ρεπορτάζ. «Νά, για δες...! Η Νταίζη Μαυράκη!.. Καλλονή!.. Πού βρίσκεται τώρα;...». «Ο Καραολής!.. Νιάτα ανθισμένα στην άγχνη!..». «Ο Λογοθετίδης!.. Ο καμμένος... κοντεύει να λησμονηθεί!.. Κοιτάχτε το γέλιο του...».

Κι άρχισαν οι ιστορίες, τα ανέκδοτα, τα άπειρα ένθυμματα, έτσι καθώς κατεβρόχθιζε τον χρόνο, σε πλατειές περιόδους, το γύρισμα των χονδρών σελίδων με τις μινιατούρες των εξωφύλλων. Θυμόνταν οι συνάδελφοι τον άτυχο Βάσο Μίγκο (τον θαυμάσιο φωτογράφο, που βρέθηκε κάποια μέρα νεκρός, αν και νεώτατος, στο διαμέρισμά του, θύμα καρδιακής προσβολής), που έφθασε στα γραφεία μ' ένα ωραιότατο «σλάντιν». Ένα κορίτσι με διαπεραστικό θλέμμα — χαδιάρικο μαζί και πονηρό — πίσω από έναν δλάνηστο κλώνο μυγαλιώς.

«Αυτή η κοπέλλα θα γίνει διάσημη! Η φωτογραφία της...».

Αυτή η άσχημη κοπέλλα, με το κίτρινο μπλουζάκι, ήταν η Άλίκη Βουγιουκλάκη — ή «Μπέ - Μπέ», σε λίγα χρόνια, της Ελλάδος.

«Οχι άγνωστη, άλλ' όχι ακόμη και διεθνής «στάρ» ή Μελίνα Μερκούρη, με λυτά τ' ξανθά μαλλιά της, φωτογραφίζεται στο διάλειμμα από το γύρισμα του «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται». Την άλλη εβδομάδα χαμογελά, θριαμβευτής των αμερικανικών εκλογών, ο στρατηγός Άιζενχάουερ.

«Ο Σάββας και η Σού!..» αναφωνεί κάποιος.

Μιά μεγάλη επιτυχία — τότε — των «Εικώνων». Είχαν εξασφαλίσει και δημοσίευσαν το χρονικό του ατρόμητου Έλληνος θαλασσίνο, που κατέπληξε την ύψηλο διασχίζοντας μ' ένα μικρό κοττεράκι, την «Χαρά», παρέρ με την χαριτωμένη Αμερικανίδα γυναίκα του, την Σού, τον Ατλαντικό ωκεανό.

ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ δεν παρήλασε από τα εξώφυλλα των «Εικώνων» στα δέκα αυτά χρόνια. Με τις ιδιοτροπίες της έπικαιρότητας, αυτής που εξισώνει Βασιλείς και ήθοποιους, ήρωες και καλλονές, πολιτικούς και... έγκληματίες (!), μαννεκέν και κατακτητές του Δυσσέληματος.

Έμεινε να θαυμάζει η δημοσιογραφική συντροφιά, που ξεφύλλιζε τα λευκώματα, τον Τίτο, επισκέπτη της Ελλάδος, ανάμεσα στους δωρικούς κίονες, και την αποσυρθείσα πιά «μαγική θεραπεύτρια» Μαγουλά, στο σπίτι της όποιας, στην όδο Μέρμηγκα, συνέρρεαν κάποτε τα στίφη των απελπισμένων και των άπλοϊκών. Παρακολουθούσε το «θλιμμένο χαμόγελο» της τέως αυτοκράτειρας της Περσίας Σοράγια, που μετέλλαξε με τον χρόνο σε κινηματογραφικό ύφος. Το δάκρυ της κορυφαίας τραγουδού Κατίνας Παξινού, που πλούτιζε την σύγχρονη Έπίδαυρο στις πρώτες προσπάθειες για την καθιέρωση του Φεστιβάλ. Τον Μακάριο, που άπληγε από τους Άγγλους για τις Σευχέλλες, για να γυρίση άργότερα εθνάρχης στο μαρτυρικό νησί, για να έπνευμνηθη κατόπιν στην Αθήνα... Την Γκρέης Κέλλυ να γίνεται ηγεμονίδα του Μονακό, τον Τάκη Χόρν, τον Μυράτ, την Έλλη Λαμπέτη, την Τζένη Καρέζη, την θριαμβευτική Μαρία Κάλλας... Ατέλειωτος ο κατάλογος...

ΔΕΚΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΤΣΙ ήλθε η έμπνευση. Νά δώσωμε στους παλιούς και νέους αναγνώστες των «ΕΙΚΟΝΩΝ» αυτό το λεύκωμα — όλα, κατά σειράν, τὰ εξώφυλλα μιάς δεκαετίας, τής πρώτης δεκαετίας του πρώτου ελληνικού εικονογραφημένου περιοδικού επικαιρότητας. Γιατί πιστεύομε πως με τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον πού οἱ δημοσιογράφοι «χάζεψαν» σ' αὐτὴν τὴν περίεργη εξέλιξη τῆς εβδομαδιαίας ἑλληνικῆς καὶ ξένης ζωῆς, ἔτσι ὅπως ἀποσπασματικά «ἐναπετέθη» στὰ πολύχρωμα εξώφυλλα, με τὴν ἴδιαν ἀναπλαστικὴν ἱκανότητα παρακολουθοῦν καὶ οἱ ἀναγνώστες αὐτὴν τὴν δεκαετία πού διέρρευσε.

Κρίσιμη δεκαετία! Ἀλλὰ καὶ μεστή σὲ γεγονότα. Πολύχυμη, πολύχρωμη, πολυεδρική. Μ' ἓνα κύριο γιὰ τὴν χώρα μας χαρακτηριστικό: τὸν «ἐξευρωπαϊσμό» τῆς. Σιγὰ - σιγὰ ξεμάκρυνε ἡ μνῆμη τοῦ πολέμου καὶ τοῦ ἐμφύλιου σπαραγμοῦ. Σιγὰ - σιγὰ νέα ἐπιδερμίδα, στυλπνὴ, ὑγιής, δυνατὴ, ἐκάλυπτε τὶς πληγές, πού με τὴν δυσκολία εἶχαν ἐπουλωθῇ. Σιγὰ - σιγὰ ἀρχίζε ν' ἀνασαινῇ ἡ οἰκονομία τοῦ ρημαγμένου τόπου. Ἡ φτωχούλα, ἡ ἐξευτελισμένη δραχμὴ γινόταν, ἀπὸ τὸν ἱερὸ μόχθο τῶν κατοίκων τῆς αὐχμηρῆς γῆς, νόμισμα σκληρό, καλοδεχούμενο στὶς ξένες ἀγορές. (Ἕνα ἀπὸ τὰ πρώτα εξώφυλλα τοῦ περιοδικοῦ ἔδειχνε τὴν ἀνοδο καὶ τὴν πτώση τοῦ κίτρινου μετάλλου, πού συμβόλιζε κατὰ τὸν παραστατικώτερο τρόπο τὴν φοβία καὶ τὴν ὑποανάπτυξη τῆς χώρας). Σιγὰ - σιγὰ ἡ Ἑλλάδα ἀρχίζε νὰ συνεισῇ.

τοποῖη ὅτι ἦταν ὀργανικὸ μέλος μιᾶς εὐρύτερης διεθνούς κοινότητος, προσανατολισμένης στὴν ἐλευθερία τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν ὕλική εὐημερία. Στὴν Δύση, πού πραγματοποιοῦσε με τεράστια βήματα τὴν πρόοδο σὲ ἀνυποψίαστα ὕψηλές κατακτήσεις. Σιγὰ - σιγὰ ὁ κληρονομημένος ἀπὸ τὶς ἱστορικὲς ἀντιξοότητες καὶ τὶς ἀπροσμέτρητες περιπέτειες νεοελληνικὸς ἐπαρχιωτισμὸς ἐγκατέλειπε τὴν θέση τοῦ σὸ νέο πνεῦμα καὶ στοὺς νέους ἀνθρώπους, πού ἀπεδύοντο τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ μέσα στοὺς διεθνεῖς ὀρίζοντες.

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ κανεὶς ὅτι οἱ «Εἰκόνες» ἦταν σὰν περιοδικὸ ἓνα ἀπὸ τὰ ὄργανα αὐτοῦ τοῦ πνεύματος; Θὰ πῆγαῖνε ἴσως πολὺ. Ὑπῆρξαν ὅμως στὸν τομέα τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἡ ἐκφραση αὐτῆς τῆς ἀνάγκης ἐκσυγχρονισμοῦ, τοῦ «ἐξευρωπαϊσμοῦ» σὸ σωστό, χωρὶς ἀχώνευτον μιμητισμό, νόημά του. Ἀκολουθώντας τὸ ὑπόδειγμα νέων μορφῶν τῆς διεθνούς περιοδικῆς δημοσιογραφίας, ἐμόχθησαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ δώσουν νέο εἶδος — αὐτὸ πού ὁ σύγχρονος ἀναγνώστης ζητάει.

Συνδέθηκαν με ξένα εἰδησιογραφικὰ καὶ φωτογραφικὰ πρακτορεῖα, συνεργάστηκαν με ἐπαγγελματίες δημοσιογράφους καὶ τεχνικούς ἀπὸ τὶς ἐξελιγμένες χώρες, εἰσήγαγαν νέες μεθόδους σὸ γρά-

ψιμο, στην εμφάνιση των θεμάτων, στην έκτύπωση, στην προβολή της εικόνας —της φωτογραφίας— πού, όπως λένουν τώρα οι δημοσιολόγοι, «μια μόνη αξίζει περισσότερο από χιλιάδες λέξεις». Και οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» αυτές, ελληνικά τυπωμένες ή στην μηνιαία αγγλόφωνη έκδοσή τους, έσπασαν και το φράγμα του μικρού νεοελληνικού χώρου, ταξίδεψαν με τα ποντοπόρα ελληνικά πλοία σ' όλους τους ωκεανούς, μπήκαν στα γραφεία διεθνών οργανισμών, στο κρυστάλλινο παλάτι των Ήνωμένων Έθνων, αναρτήθηκαν στην αίθουσα του Ν.Α.Τ.Ο., στο νέο μέγαρό του στο Παρίσι, πλάι στις πιο γνωστές ξένες συναδέλφους τους, τράβηξαν την προσοχή μεγάλων ξένων δημοσιογραφικών συγκροτημάτων, πού μέσα από τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» διάλεγαν τα ενδιαφέροντα θέματα της ελληνικής επικαιρότητας. Και κάτι ακόμη, δυσθεώρητο ίσως για τους μη ειδικούς, άλλ' άναμφισβήτητο: Οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» επηρέασαν όλα τα ελληνικά περιοδικά, κι αυτά πού εξέδιδοντο ήδη, κι αυτά πού εμφανίσθηκαν εν τώ μεταξύ, κι αυτά πού εκδίδονται με πολλήν επιτυχία σήμερα. (Και θγαίνουν άπειρα, 595 περιοδικά(!), μάς πληροφορεί ή στατιστική, σήμερα στην Έλλάδα, με συνολικό ύψος έτήσιας κυκλοφορίας —τό 1964— περισσότερο από 35 εκατομμύρια τεύχη!..). Έπηρέασαν ακόμη και τόν ήμερήσιο τύπο, τονίζοντας με την παρουσία τους στην ελληνική δημοσιογραφία την αξία και την δύναμη, αλλά και την όμορφιά και την πειστικότητα του φωτορεπορ-

τάζ. Και κάτι άλλο, έσχατο, αλλά όχι ελάχιστο: Έδωσαν στους Έλληνες διαφημιστές και διαφημιζομένους, σ' όλους όσους άσχολούνται με την προβολή των προϊόντων και την διακίνηση των αγαθών της σύγχρονης ζωής, ένα θαυμάσιο μέσον έκφράσεως, με άπεριόριστες δυνατότητες. Η διαφημιστική μακέτα πριν από δέκα χρόνια φαντάζει σάν χώρο και κάπως έρρασιτεχνικό σχέδιασμα, μπροστά στην μακέτα πού δημοσιεύεται τώρα στον ελληνικό ήμερήσιο και περιοδικό τύπο.

Πέτυχαν όλους τους σκοπούς τους οι «ΕΙΚΟΝΕΣ»; Θά έθελο-τυφλούσαμε, επικίνδυνα, άν τό Ισχυριζόμαστε. Άντίθετα: ή καλοπρα-αίρετη στην αόστηρότητά της κριτική έπισημαίνει πολλές άποτυχίες, πολλά άτοπήματα, σημαντικές άστοχίες. Μέσα από τά ίδια αυτά έξώ-φυλλα, πού δημοσιεύουμε σάν άναμνηστικό γεγονός της δεκαετίας, έμ-φανίζεται συχνά ή άδυναμία νά άποτυπωθή στην σωστή της ιεράρχη-ση αυτή ή άσθματική, ή άτελεύτητα διαμορφούμενη επικαιρότης' ά-σημότητες παρεντίθενται μεταξύ διασημοτήτων και όχι σπάνια ή τυ-χαία όμορφιά ενός θέματος, πού δέν άντέχει στον χρόνο, όποκατέστησε τό άξιολογικά υπέρτερο γεγονός. Άλλά και ή ύλη του περιοδικού δέν μπορούσε πάντα νά καλύπτει με όση σωστή θάπρεπε διάρθρωση την θεματογραφία.

Τεχνικοί τίς περισσότερες φορές οι λόγοι, παρ' όλες τίς προσπά-θειες πού κατεβλήθησαν —λόγω της σταδιακής κυρίως έκτυπώσεως,

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΑΣΤΟΧΙΕΣ ΕΜΠΟΔΙΑ

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΜΕΝΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ

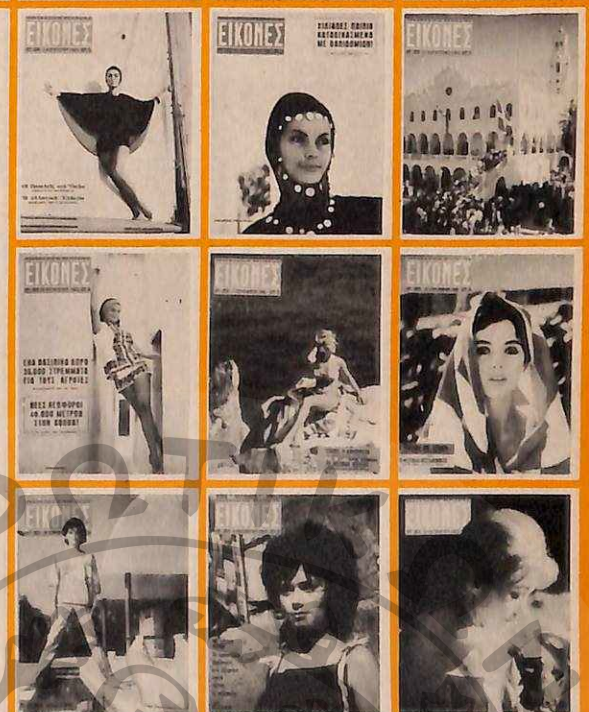
για να διατηρηται σε υψηλή στάθμη ή εμφάνιση του περιοδικού—, ύψωναν συχνά απαγορευτικούς, δύσκολα να ξεπερασθούν, φραγμούς στο άσταμάτητο κυνηγητό του νέου, που ήταν έξ αρχής ο τρόπος της ζωής και της λειτουργίας του περιοδικού. "Αν σταθή όμως κανείς προσεκτικά στον σημερινό σταθμό, στο μεταιχμίο της μιάς δεκαετίας που τέλειωσε και της δεκαετίας που αρχίζει, και δη το σύνολο που διεμορφώθη στον χρόνο που διηύθη, δεν μπορεί παρά ν' αναγνωρίσει τουτο το σπουδαίο που πραγματοποιήσαν οι «ΕΙΚΟΝΕΣ»: Κανένα άλλο ελληνικό έντυπο δεν αποτυπώνει παραστατικώτερα, ζωντανώτερα, πιο θεαματικά, θάλεγε κανείς, τον χρόνο που κύλησε από τις «ΕΙΚΟΝΕΣ». Και όσοι έχουν συγκεντρωμένους τους τόμους του περιοδικού και καταφεύγουν κάθε τόσο σ' αυτούς—είτε είναι δημοσιογράφοι, είτε μελετητάι, είτε απλώς αναγνώστες—ανομολογούν ότι η προσφορά αυτή των «ΕΙΚΟΝΩΝ» είναι αναντικατάστατη.

Και τὸ ἐπέτυχαν αὐτοὶ οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ» γιατί δὲν ἔκαμαν συμβέβαιους, δὲν ἄλλαξαν ποτὲ τὴν γραμμὴ πλεύσεως στὸν δημοσιογραφικὸ χῶρο ποὺ ἔταξαν νὰ κατακτήσουν. Θὰ ἦταν εὐκόλο καὶ ταχύτατα ἀποδοτικὸ νὰ πληθύνουν τὴν γραπτὴ ὕλη τους εἰς ὅρος τῆς φωτογραφίας—«διαβάξεσθε πολὺ γρήγορα» ἦταν ἡ στερεότυπη κριτικὴ—ἢ νὰ τὴν προσανατολίσουν στὶς σκανδαλιστικὰς περιοχές, ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν προτίμησιν τοῦ λεγομένου «μεγάλου κοινού». 'Αλλ' αὐτὸ θ' ἄλλαξε

τοὺς σκοποὺς καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ περιοδικοῦ. Κ' οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ» μὲν νὰ ἔκαμαν μέσα στὸ διάστημα ποὺ πέρασε πολλὰς ἀναζητήσεις, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔγκατέλειψαν τὸν βασικὸ στόχο: νὰ προσφέρουν στὴν Ἑλλάδα ἕνα εὐχάριστο ἀλλὰ καὶ ἐγκυρό, ὥραιο ἀλλὰ καὶ καθαρό περιοδικὸ εἰκονογραφημένης ἐπικαιρότητας!

ΣΤΑΘΕΡΑ προσανατολισμένες στὸν στόχο αὐτόν, μὲ πλουσιώτατη πιά πείρα καὶ πλουσιώτερα τὰ ὕλικά μέσα, οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ξεκινοῦν γιὰ τὴν νέα δεκαετία. Ξέρουν καλὰ τὶς ἀδυναμίες τους καὶ γι' αὐτὸ ἔχουν τὴν θεατικότητα ὅτι θὰ τὶς ὑπερνήκουν. Καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσί τους στηρίζεται στὴν πίστιν ὅτι τὸ εἶδος ποὺ μόνον αὐτὲς ἐκπροσωποῦν στὸν χῶρο τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας εἶναι αὐτὸ ποὺ γνωρίζει θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν στὸ ἐξωτερικόν. Καὶ στὸ ὅτι καὶ τὸ ἐλληνικὸ κοινὸν ἔχει ἤδη μὲ συγκινητικὴν ἀγάπην ἀναγνωρίσει τὴν προσάθειά τους. Μ' ἕνα πλῆθος καινοτομίες, μ' ἕνα πλῆθος προσφορὰς στοὺς ἀναγνώστες ἐγκαινιάζεται ἡ νέα δεκαετία. Δὲν θὰ τὶς διαφημίσουμε ἀπὸ ἐδῶ. Θὰ τὶς δοῦν πραγματοποιούμενες οἱ ἀναγνώστες μας καὶ θὰ τὶς ἐκτιμῇσουν στὸ σωστὸ τους μέτρο. Θὰ ὑπομνήσωμε, ὅμως, γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ, πόσης μεγάλης σημασίας στήριξη ἀποτελεῖ ἡ γνώμη τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἡ κριτικὴ ποὺ φθάνει στὰ

γραφεία του περιοδικού. Είναι, άλλωστε, στην φύση του περιοδικού — κι αυτό αποτελεί κατά τους μελετητές του τύπου ένα από τα βασικά στοιχεία που το διαφοροποιούν από την αδελφή του, την εφημερίδα, με το μάλλον απρόσωπο και δεύτερο ύφος, αυτή η οικειότητα, αυτός ο φιλικός δεσμός με τον αναγνώστη.

ΑΛΛΑ ξεστράτισαμε. Ξαναγυρίζουμε στα έξωφλλα, που ήταν τό ερέθισμα για την δημιουργία αυτών των σελίδων. 'Ελπίζουμε ότι ταχύτατα δεν θα είναι αυτά μόνον τα μόνα μέσα για την εγχρωμή απεικόνιση της επικαιρότητας. 'Ελπίζουμε — με τα νέα τεχνικά μέσα που αποκτά το περιοδικό — ολόκληρες σελίδες να παρουσιάζουν πολύχρωμα τα γεγονότα και τα θέματα, όπως η θαυμαστή σύγχρονη φωτογραφική και έκτυπωτική τεχνική τό καταφέρνει. 'Αλλά δεν μπορεί να κλείση τό σημείωμα αυτό χωρίς την δικαιολογημένα υπερήφανη διαπίστωση ότι ήδη, μέσα στα δέκα αυτά χρόνια που κύλησαν, υπάρχουν απείρες και «πρωτοποριακές» επιτυχίες.

Τό αγόρι με τὰ κοντά πανταλόνια του υπ' αριθ. 1 έξωφλλου τών «ΕΙΚΟΝΩΝ» είναι ένας γεροδεμένος άνδρας στο υπ' αριθ. 519. Κρατάει με στοργή ένα μωρό στην αγκαλιά του και τόν παρακολουθεί με ευτυχισμένο χαμόγελο ή γυναίκα του. Είναι ο Βασίλειος Κωνσταντι-

νος με την μικρή 'Αλεξία και την Βασίλισσα 'Αννα - Μαρία στο πλευρό του. «Πόσα πολλά συνέβησαν!..» λένουν όσοι παρακολουθούν τό ξεφύλλισμα του λευκώματος.

Πόσα πολλά συνέβησαν! Μιά θαυμάσια φωτογραφία του Γιουσούφ Κάρς, στο τεύχος 484, φέρνει τόν υπότιτλο: «'Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, ο πατήρ της νίκης, υπέκυψε στόν χρόνο!». 'Υπέκυψε στην αρρώστια ο Βασίλειος Παύλος, στόν οποίο ήταν αφιερωμένο τό υπ' αριθ. 438 τεύχος, με «54 ξεχωριστές σελίδες με τις ωραιότερες φωτογραφίες από μία ζωή χαρισμένη στην χώρα» — τεύχος που έγινε ανάρπαστο, παρ' όλες τις αλλεπάλληλες ανατυπώσεις. 'Υπέκυψε στις σφαίρες ενός μυστηριώδους δολοφόνου ο πρόεδρος Κένεντυ, στόν οποίο επίσης αφιέρωσαν ένα ειδικό τεύχος - μνημείο, με 100 σελίδες, οι «ΕΙΚΟΝΕΣ».

'Αλλ' ένίκησαν τόν χρόνο και τόν χώρο οι αστροναύτες που περπατούν στο Διάστημα και που ανοίγουν την νέα εποχή της ανθρωπότητας, μιάν ανυποψίαστη εποχή, ανυποψίαστη τότε, που εξέδιδοντο για πρώτη φορά, πριν δέκα χρόνια, οι «ΕΙΚΟΝΕΣ». Σ' αυτή την νέα εποχή, με όλες τις ελπίδες όλων τών ανθρώπων, δεν μπορεί παρό να ανήκει ένα περιοδικό δεμένο με την διαρκώς μεταλλάσσουσα επικαιρότητα. Σ' αυτήν είναι προσανατολισμένη ή καινούργια δεκαετία του περιοδικού που τιτλοφορείται και που είναι

ΔΕΜΕΝΕΣ ΜΕ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Ο αντιπρόεδρος και ο Αρχιεπίσκοπος

Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός των Εξωτερικών κ. 'Ηλ. Τσιριμώκος, με τον αρχιεπίσκοπο της Αμερικής κ. 'Ιάκωβο, στην Ν. Υόρκη, κατά την δεξίωση του έδωσαν οι όμογενείς πρόστιμην του πρώτου, με την ευκαιρία της εμφάνισής του στα 'Ηνωμένα Έθνη. Ο κ. Τσιριμώκος, κατά την υποστήριξη των ελληνικών απόψεων, δεν παρέλειψε να απαντήσει με σειρά στοιχείων τις διώξεις που υφίστανται οι Έλληνες της Τουρκίας και το Οικουμενικό Πατριαρχείο: «Αντιμετωπίζουμε μίαν παράλογον κατάσταση, εις την οποίαν η Τουρκία πολλαπλασιάζει τας έχθρικές ενεργείας εναντίον της Ελλάδος προβάλλει παράλογους απαιτήσεις και συγχρόνως εμφανίζεται ως επιδιώκουσα να συνεχίση συνομιλίας δια να διευκολύνη την λύσιν του Κυπριακού», είπε — για να διευκρινήση ακόλουθως ότι είναι έντελώς αδύνατον να υπάρξη λύση του Κυπριακού, χωρίς να τερματισθή προηγούμενως η μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας οδύνη.

**Η ωραιότερη
Δωδεκανήσια**

Ήταν η πιο όμορφη Δωδεκανήσια της θραδιάς, ωμολόγησαν όλοι μετά το τέλος του επίσημου γεύματος που παρετέθη προς τιμήν του βασιλικού ζεύγους, στο «Γκράν Ότέλ» της Ρόδου, και όπου η Βασίλισσα Άννα - Μαρία είχε κάνει την εμφάνισή της με μία θαυμάσια χρυσοποίκιλτη ένδυμασία της Άστυπαλαίας. Από τις δώδεκα παλαιές φορεσιές, που της είχε χαρίσει ο δήμαρχος Ρόδου, η Βασίλισσα διάλεξε το «χρυσομάντηλο», ένα υπέροχο σε χρωματισμούς και πολυτέλεια κοστούμι, που το φορούν οι παντρεμένες Άστυπαλιώτισσες. Κράμα δυζαντινοβενετικού γούστου χαρακτηρίζεται η φορεσιά της Άστυπαλαίας — δεν μοιάζει, ούτε συγγενεύει με κανενός άλλου νησιού την φορεσιά.

απο τον ξενο τυπο

Για τις τουρκικές εκλογές

● Οι πολιτικοί κληρονόμοι του Άντνάν Μεντερές πήραν την εκδίκησή τους. Άργησε λίγο να έλθει, αλλά ήλθε.

ΠΑΡΙ - ΠΡΕΣ
(Γαλλική εφημερίδα)

● Η κυπριακή κρίση είναι μία από τις αιτίες που έφθειραν τον 'Ισμέτ 'Ινονού και πρόσφεραν την μεταθανάτια εκδίκηση στον Μεντερές. Άς ελπίζουμε τώρα ότι η πείρα του 'Ινονού και η ώριμότητα του Γκιουρσέλ θα τους υπαγορεύσουν τον σεβασμό προς την λαϊκή

έτιμηγορία, ώστε να μην κινδυνεύσουν ούτε η τάξη, ούτε η δημοκρατία στην Τουρκία.

ΙΑ ΤΕΜΠΟ
(Ιταλική εφημερίδα)

● Ακόμη και οι ένθουσιωδέστεροι όπαδοί του Κόμματος της Δικαιοσύνης δεν περίμεναν τέτοια θριαμβευτική νίκη. Αναμφισβήτητα, τα αποτελέσματα των τουρκικών εκλογών ξεπέρασαν και τις πιο τολμηρές προβλέψεις.

ΛΕ ΜΟΝΤ
(Γαλλική εφημερίδα)

● Αν το κόμμα που νίκησε θελήσει να γυρίσει τους δείκτες του ρολογιού προς τα πίσω, η Τουρκία δεν πρόκειται να γνωρίσει την σταθερότητα, που τόσο της χρειάζεται για να προχωρήσει.

ΤΑ-Ι-ΜΕ
(Βρετανική εφημερίδα)

Για την άοθένηια του κ. Τζόνσον

● Πολύ ευχάριστο το γεγονός ότι η ύγεια του προέδρου Τζόνσον άποκαταστάθηκε τόσο γρήγορα. Στά δυο σχεδόν χρόνια της διαμονής του στον Λευκό Οίκο, ο πρόεδρος άποδείχτηκε άνθρωπος σφύρος στην αντιμετώπιση των έσωτερικών ζητημάτων και τολμηρός και ρεαλιστής στην εξωτερική πολιτική. Ευχόμαστε να είναι πάντα υγιής και το χέρι του να είναι πάντα το ίδιο σταθερό.

ΝΤΑΙΗΑΤ ΕΣΠΕΡΕΣ
(Έφημερίδα του Λονδίνου)

● Μπαίνοντας στο νοσοκομείο, ο πρόεδρος Τζόνσον συναντούσαν από τις ευχές όλων των Αμερικανών συμπατριωτών του και όλων των πολιτών του ελευθέρου κόσμου. Το αμερικανικό σύστημα διακυβέρνησης στηρίζεται στον θεσμό της προεδρίας και ποτέ αυτό δεν γίνεται περισσότερο αίσθητο παρά όταν συμβεί η άρρωστική ο πρόεδρος.

ΤΑ-ΙΜΕ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΗΣ
(Αμερικανική έφημερίδα)

● Η περίπτωση της άοθενείας του προέδρου Τζόνσον θέτει ένα πρόβλημα: Οι Ήνωμένες Πολιτείες έχουν τεράστια εύθνη ως ηγέτις Δύναμη και ο πρόεδρος τεράστια εύθνη ως άρχηγος της αμερικανικής κυβέρνησης. Όταν, λοιπόν, ένας Αμερικανός πρόεδρος παύει να είναι σε θέση (έστω και προσωρινά) να άσκησει τα καθήκοντά του, δημιουργείται ένα κενό στο κέντρο άκρίως αυτής της εύθνης, της οποίας η παραμικρή διακοπή μπορεί να άποδή μοιραία.

ΛΑ ΣΤΑΜΠΑ
(Έφημερίδα του Τουίνου)

Για τον ύπερπληθυσμό

● Όλα τα οικονομικά προγράμματα, που με τόσο μόγθο και με τόση φροντίδα καταρτίζονται, είναι μοιραίο να χρεοκοπήσουν. Θα συντριβούν από τον ύπερπληθυσμό, ο οποίος θ' άπορροφήσει και θα μηδενίσει τα όφέλη της οικονομικής ανάπτυξης. Πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, όταν συνεχώς περισσότεροι άνθρωποι γεννιούνται και συνεχώς λιγότεροι πεθαίνουν;

ΤΕΜΠΟ
(Έβδομαδιαίο Ιταλικό περιοδικό)

● Ξέρετε τί σημαίνει ύπερπληθυσμός; Κάθε φορά που 1.000 νέοι κάτοικοι προστίθενται σε μία πόλη, θα έπρεπε να δημιουργούνται αυτόματως 8,4 σχολικές αίθουσες, 1 κρεβάτι νοσοκομείου, ¼ κελλιού φυλακής, 1,8 άστυνομικό, 1,5 πυροσβέστου... και ούτω καθ' εξής.

ΝΟΤΑΡ Ε ΜΠΑΛΑΝ
(Έβδομαδιαίο γαλλικό περιοδικό)

● Λένε συχνά πως η έπιστήμη θα λύσει το πρόβλημα του ύπερπληθυσμού, αλλά στην πραγματικότητα η στάση της έπιστήμης είναι και σ' αυτό (όπως στα περισσότερα προβλήματα) άυστηρά ούδέτερη. Παραδείγματος χάριν, οι έπιστήμονες άνακάλυσαν μιν άρισμένες μεθόδους έλέγχου των γεννήσεων, αλλά συγχρόνως έβρηκαν και μιν άρμόνη που επιτρέπει στις στείρες γυναίκες να φέρουν στον κόσμο τετράδυμα και πεντάδυμα! Άρα η προσπάθεια στρέφεται προς δυο αντίθετες κατευθύνσεις και ούσιαστικά μηδενίζεται.

ΧΕΡΑΛΑΝΤ ΤΡΙΜΠΙΟΥΝ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΗΣ
(Αμερικανική έφημερίδα)

● Οι Ιταλικές δικαστικές άρχες άποφάνθηκαν ότι δεν άποτελεί πιά άδίκημα η προπαγάνδα υπέρ του περιορισμού των γεννήσεων. Η άπόφαση αυτή άποδεικνύει την ύπαρξη ένός σοβαρού προβλήματος στην Εύρώπη - προβλήματος που ως τώρα νομίζαμε πως αντιμετώπιζαν μόνον οι άφρικανοασιατικές χώρες.

ΛΑ ΣΤΑΜΠΑ
(Ιταλική έφημερίδα)

● Η Αυστραλία είναι μιν άπό τις ελάχιστες χώρες που πάσχουν από έλλειψη πληθυσμού. Άς έπαφελθούμε από το θείο αυτό δώρο και άς διαλέγουμε όσο καλύτερα μπορούμε τους ξένους που θέλουν να έλθουν εδώ ως μετανάστες. Θα μπορούσαμε, π.χ., να προτιμούμε τους Ιάπωνες ειδικευμένους εργάτες παρά τους άνειδίκελους Εύρωπαίους. Γιατί όχι; Πώς οι Ήνωμένες Πολιτείες κατορθώνουν να άφομοιώνουν μέσα στο γιγαντιίο άφρικανικό καζάνι όλες τις φυλές του κόσμου;

ΑΗ ΟΣΤΡΕΙΑΝ
(Έφημερίδα της Καμπόγας)

Για την «οτροφή» στην Ίνδονησία

● Πώς άλλάζουν - και πόσο γρήγορα - οι καιροί! Στην ως χθές σχεδόν κομμουνιστική Ίνδονησία, χιλιάδες νέοι διαδηλώνουν μέρα - νύχτα με την κραυγή: «Ζήτω η Άμερική». Η κατάσταση φαίνεται να ξεφυγε άπό τα χέρια των κομμουνιστών και να πέρασε σε χέρια φιλοδυτικών στρατιωτικών με πλατιά λαϊκή ύποστηριξη. Το μόνο πρόβλημα είναι τώρα τί ρόλο να παίξει, άραγε, ο Σοεκάρνο;

ΝΙΟΥ ΓΙΟΥΚ
ΤΖΟΡΝΑΛ ΑΜΕΡΙΚΑΝ
(Αμερικανική έφημερίδα)

● Μέσα σ' όλη αυτή την άναταραχή και την σύγχυση ο Σοεκάρνο πάλι κατώρθωσε να έπιπλεύσει. Αύτός, ο Σοεκάρνο! Ο κακός δαίμων της Νοτιοανατολικής Άσίας. Ο έχθρος και του λαού του και των γειτονικών λαών.

ΣΤΡΑΙΗΤΕ ΤΑ-ΙΜΕ
(Μαλαισιανή έφημερίδα)

● Όταν οι κομμουνιστές ήταν οι ισχυρότεροι, ο Σοεκάρνο έμφανιζόταν σαν σύμμαχος των κομμουνιστών. Τώρα που οι στρατηγοί είναι οι ισχυρότεροι, ο Σοεκάρνο έμφανίζεται σαν σύμμαχος των στρατηγών. Ευέλχισα.

ΦΡΑΝΣ - ΣΟΤΑΡ
(Γαλλική έφημερίδα)

● Ο πρόεδρος Σοεκάρνο θα μπορούσε να δώσει σε πολλούς Άφροασιατες συναδέλφους του μαθήματα περί του πως ένας πολιτικός έπιπλεί όποισδήποτε πολιτικοκοινωνικής άναταραχής...

ΙΝΤΙΑΝ ΕΣΠΕΡΕΣ
(Γδική έφημερίδα)

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ! Και το πρώτο έκλογικό άποτέλεσμα, άπό ένα τυχαίο έκλογικό τμήμα, έδωσε το μέτρο που, όπως άπεδείχθη, ίσχυσε περίπου αναλλοίωτο έως το τέλος: Κόμμα Δικαιοσύνης: πέντε χιλιάδες ψήφοι! Λαϊκόν Κόμμα: τρεισήμισι χιλιάδες! τα άλλα κόμματα: μερικές έκατοντάδες... Άκούγαμε το ραδιόφωνο σε ένα φιλικό σπιτί στην Άγκυρα, και σημειώναμε. Οί έντόπιοι άμφέβαλλαν - «άδύνατον, σίγουρα οί αριθμοί είναι συμπτωματικοί», άπεφάνοντο με δυσπιστία. Μισή ώρα μετά, το τουρκικό ραδιόφωνο, άφου προηγουμένως μετέδωσε με όλη του την ησυχία το δελτίο των πολιτικών ειδήσεων (διεπίστωσα με έκπληξη ότι την τιμητική θέση στο δελτίο αυτό κατείχον ο στρατηγός Χαράλαμπος Λουκάκης, ο κ. Τσιριμώκος, τον όποιον το ραδιόφωνο στην Τουρκία και ώρισμένες έφημερίδες έπιμένουν να άποκαλούν Τσιριμάκο, και ο κ. Μητσotάκης που επίσης κατά λάθος στην Τουρκία προφέρεται Μηστοτάκης!...) έδωσε κάποιον άντιπροσωπευτικώτερο έκλογικό άποτέλεσμα: επί συνόλου 100 χιλιάδων ψήφων το Κόμμα της Δικαιοσύνης (το Μεντερικόν κόμμα) έπαιρνε 55.767, δηλαδή γύρω στα 56 %, το Λαϊκόν Κόμμα 35.313, δηλαδή γύρω στα 35 %, και όλα τα άλλα κόμματα σχεδόν τίποτε.

Ο θρίαμβος μετά την άγχδνη

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ Ο ΝΤΕΜΙΡΕΛ - ΑΛΛΟΤΕ ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΤΟΥ 57 %

Περίπου ο ίδιος ρυθμός έπεκράτησε μέχρι τέλους οί «Μεντερικοί» έθριάμβευσαν με το ίδιο παραπάνω ποσοστό και μόνο το Λαϊκό Κόμμα του κ. Ίνονου έπese άκόμη μερικά έκατοστά χαμηλότερα, έπ' ύφελεία των μικρών κομμάτων που, έτσι κατώρθωσαν, με την βοήθεια και του έκλογικού συστήματος που στην Τουρκία δεν άφήνει άχρησιμοποίητο σχεδόν κανένα ύπόλοιπον ψήφον, να άντιπροσωπευθούν τώρα στην Έθνοσυνέλευση με 10 έως 20 βουλευτές, αναλόγως.

Η παράσταση έτελείωσε σε πράξεις δυο: πρώτη πράξη, πριν πέντε χρόνια: άναίμακτη επανάσταση - με αίματηρό έπίλογο την άγχδνη. Πράξη δευτέρα: ειρηνική άντεπανάσταση οί «Μεντερικοί» (χωρίς Μεντερές...) έπιστρέφουν πανίσχυροι στην κυβέρνηση, κάτω από την σκιά της επαναστάσεως άπομένει να διαπιστωθί ποιος αυτή την φορά θα είναι ο έπίλογος...

Είναι πολλοί εκείνοι που πιστεύουν ότι αυτή την φορά δεν θα ύπάρξη έπίλογος με ιδιαίτερο ενδιαφέρον - ότι όλα θα εξελιχθούν όμαλά. Έν πρώτοις, το Κόμμα της Δικαιοσύνης, τυπικά, άποτελεί νέο κόμμα που δεν έχει σχέση με το παλαιό, μεντερικό... Κ' έπειτα, ο Στρατός εξακολουθεί μιν σε τελευταία άνάλυση να συνιστά τον ύπ' αριθμόν ένα ρυθμιστικό παράγοντα, αλλά έχει ύποστη στο μεταξύ κάποιο ούσιωδη άποκρωματισμό, του λείπει «ή ήγεια», και δεν φαίνεται ότι έχει ιδιαίτερα άνεπτυγμένο το αίσθημα της ένότητας - και της ισχύος... Και, τέλος, όταν πριν πέντε χρόνια έγινε η επανάσταση, ύπηρχε πίσω από το κίνημα εκείνο, έστω άδιόρατα, ένας μάλλον άφθαρτος πολιτικός οργανισμός, διασπασμένος για έξουσία - το Λαϊκό Κόμμα του κ. Ίνονου...

Σήμερα το Λαϊκό Κόμμα άφ' ενός μιν έχει θοαρή κατά την άσκηση της έξουσίας, άφ' έτέρου δε ύφίσταται έξαιρετικά έντονα τις δυσάρεστες συνέπειες της έκλογικής ήττας του: ά, τιμετωπίζει έσωτερική κρίση ήγείας, λόγω και της ηλικίας του κ. Ίνονου, και λόγω των ιδεολογικών διαφοροποιήσεων που σημειώνονται στις τάξεις του, και λόγω της άποτυχίας, και λόγω της όψιμου μετεκλογικής γκρίνιας, και λόγω των τολμηρών άλλων που έπεχείρησαν στο πρόσφατο παρελθόν, στον τομέα της έξωτερικής πολιτικής (άπόκλιση προς την Σοβιετική Ένω-

Τί είναι το ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ;

Τί είναι το ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ;

Μή δπάτε το κεφάλι σας....
είναι το νέο βερνίκι παπουτιδιών
ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ

Το βερνίκι που λατρεύει τα παπούτσια

Δέν έχει καμμιά σχέση με τα γνωστά σας βερνίκια.
● Έχει σαν βάση τα ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ Neocryls W 63L, BT - 4.
● Γυαλίζει άμέσως στο τάκα - τάκα, με μιν μόνο άπλή έπάλειψη.
● Δέν χρειάζεται θούρτισμα ή τρίψιμο με φέλλα.
● Δέν λερώνει χέρια και παντελόνια.
● Στεγνώνει σε 1½ λεπτό άκριβως.
● Άρκεϊ για 50 γυαλισματα περίπου.
Λανική τιμή φιαλιδίου 8ρχ. 15.
(Δηλαδή 3 δεκάρες το γυάλισμα).

Τί είναι το ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ;

Ζητιώτέ το άπό το μαγαζί που γωνίζετε

ΧΗΜΙΚΟΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ FAREL A.E. - ΤΗΛ. 482.674

Ο θρῆνισμος μετά τὴν ἀγχόνη

Ἡ κόρη τοῦ Μπαγιάρ, τοῦ πρώην «μεντερικῶ» προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκφωνεῖ προεκλογικὸ λόγο. Ἐξέλεγχ βουλευτὶνα, ὑπὸ τὴν σημαία τοῦ Κόμματος τῆς Δικαιοσύνης — μιὰ ἐπιπλέον ἀπόδειξη τοῦ χαρακτῆρος ποὺ εἶχε ἡ τελευταία τουρκικὴ ψήφος.

Ἡ σύζυγος τοῦ Ντεμιρέλ συνάδευσε τὸν ἄνδρα τῆς σὲ ὅλες τὶς περιόδους τοῦ στῆς ἐπαρχίας καὶ φωτογραφήθηκε μετὰ γυναῖκες ποὺ φέρουν τοπικὲς ἐνδυμασίες, σὲ ἀπρόσιτα χωριά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

ση) καὶ σὲ διακηρύξεις πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ («τὸ κόμμα μας ἀνήκει στὴν κεντροαριστερά») ὠρισμένα «σοσιαλκεφαλαιοκρατικά» ἡγετικά στελέχη του.

1 Τὸ Κόμμα τῆς Δικαιοσύνης ἐπολιτεύθη ἐξυπνα... Ἦξερε ὅτι ἔχει ἀπὸλυση στὶς λαϊκὲς τάξεις καὶ ἐμάντευε ὅτι αὐτὴ ἡ ἀκτινοβολία του θὰ μποροῦσε νὰ τὸ φέρῃ γρήγορα στὴν ἐξουσία. Τοῦ ἔμενε νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του μετὰ τὸν Στρατό. Ἐφρόντισε, λοιπόν, νὰ μὴ τὸν προκαλέσῃ σὲ ὅλη τὴν πενταετία ποὺ πέρασε — οὔτε τὸν Στρατό, οὔτε τὴν ἐπανάσταση, τὴν ὁποία ἀπεδέχθη ὡς μιὰ πραγματικότητα καὶ μέσα στὰ πλαίσια τῆς, «νομιμόφρονα», ἐπολιτεύθη.

Καὶ ἐφρόντισε, ἀκόμη, νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωση ὅτι πέρα ἀπὸ «κάποια» κληρονομικὴ σκέψη ποὺ ἔχει μετὰ τὸν Μεντερές, κατὰ τὰ λοιπὰ ἀποτελεῖ νῦν ὁργανισμό — ἕνα κόμμα παλαιᾶς μὲν καταγωγῆς, ἀλλὰ ἐντελῶς ἀνανεωμένο.

Καὶ δὲν εἶναι ἴσως τυχαῖο ὅτι ὁ Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, ἕνα πρόσωπο πέρα ὡς πέρα ἀσχετο μετὰ τὴν πολιτικὴ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση, προωθήθηκε ἀστραπιαία, τώρα κοντὰ, στὴν ἡγεσία τοῦ κόμματος, ὑποσκελίζοντας (μέχρι μηδενισμοῦ!) ὅλα τὰ ἄλλα στελέχη, ἀκόμη καὶ τὸν ἰσχυρότατο, προσωρινὸ μέχρι πρὸ μηνῶν, πρόεδρο τοῦ κόμματος.

2 Ὁ Στρατός, στὴν Τουρκία, ὡς πολιτικὴ ὄντοτητα, ὑπῆρξε τὸ πρῶτο πλῆγμα του ὅταν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπανάσταση δὲν κατάρθωσε νὰ παρουσιάσῃ ἰσχυρὴ ἡγεσία. Ὅπως οἱ περισσότεροι θυμούνται, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπανάσταση στὶς τάξεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐξεδηλώθησαν προσωπικὲς ἀντιθέσεις καὶ ἐρίδες ποὺ εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα ἀπ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξασθενίσουν τὴν ἐπιρροή ποὺ ἀσκούσε ἕως τότε ἡ πολυμερὴς ἡγεσία τῆς ἐπανάστασης (πολλὰ κύρια στελέχη τῆς ἐπανάστασης, ὅπως ὁ Τουρκές, παρεμερίσθησαν καὶ ἐστάλησαν στὸ ἐξωτερικόν...), ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν τοποθέτησιν στὴν προεδρία τῆς Δημοκρατίας ὅχι τοῦ ἰσχυρότερου, ἀλλὰ ἀπλῶς ἑνὸς στρατιωτικοῦ ποὺ δὲν θὰ ἐδημιουργοῦσε ἀντιζηλίες.

Τοῦ στρατηγοῦ Γκιουρσέλ, ποὺ μετεκλήθη (ὅπως λένε) πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ, ἀσθενὴς ὅπως ἦταν (καὶ τὸ ἴδιο ἄρρωστος εἶναι σήμερα — σχεδὸν παράλυτος) τὰ προεδρικὰ καθήκοντα.

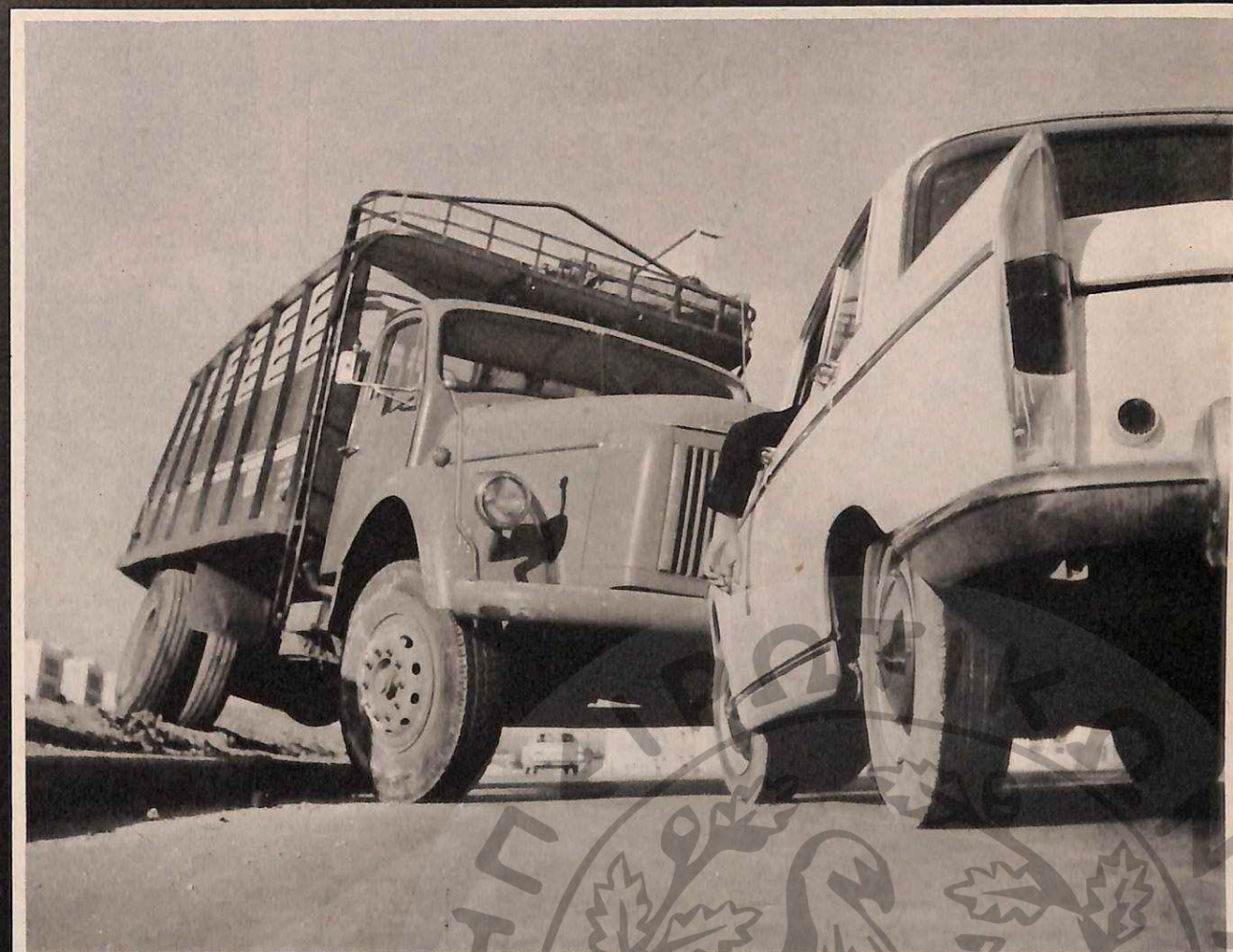
Ὁ Στρατός δὲν πρέπει νὰ εὐχαριστήθηκε μετὰ τὸ ἐκλογικὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ ἦταν ἐξαιρετικὰ δυσανεκτὸς καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ Ἰσμέτ Ἰνονού, στὸν ὁποῖο δὲν συγχωροῦσε τὴν πολιτικὴ τοῦ «φιλοσοφικῆς» ἀπόκλιση, οὔτε, ὅμως, τὸ ὅτι «ὑπέκυψε στὶς πιέσεις τῶν Ἀμερικανῶν» καὶ δὲν εἰσέβαλε στὴν Κύπρο... Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος: Τὸ Κόμμα τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ ἐθιμάβετο στὶς ἐκλογές, ἀνθρώπους δικούς του στὶς τάξεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων δὲν ἔχει — ὅλοι οἱ «Μεντερικοί» ἀξιώματιοι ἐξεκαθάρισαν. Ἀλλὰ τὸ κόμμα τοῦ κ. Ντεμιρέλ ἐφρόντισε νὰ δημιουργήσῃ στὶς ἐνόπλες δυνάμεις ἕνα αἶσθημα φρόντισης. Δὲν ἔχει φίλους, ἀλλὰ δὲν ἔχει τώρα καὶ ἐχθρούς. Ὁ ἄνοχός, τὴν ἐννοία αὐτὴ, ἐξασφαλίσθησαν οἱ προϋποθέσεις συνυπαρξῆς καὶ συμβιώσεως. Καὶ ἡ ἐπελθοῦσα στὸ μεταξὺ, γενικότερα, ἀμβλυνση τῶν παθῶν (ἡ ἀμβλυνση αὐτὴ κορυφώθηκε ὅταν πρὸ δύο μηνῶν ἐγίνετο ἐπίσημο μνημόσυνο τοῦ Μεντερές καὶ δὲν σημειώθηκε ἡ παραμικρὴ ἀντίδραση!) ἐπιτρέπει στὸ κόμμα τῆς Δικαιοσύνης νὰ πάρῃ τώρα τὰ ἥνια τοῦ κράτους — ὅπως ὑπὸ παρακολούθησιν... Κρίσιμος σταθμὸς στὸ προσεχές μέλλον: ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Μετὰ δύο ἔτη λήγει ἡ θητεία τοῦ στρατηγοῦ Γκιουρσέλ. Στὴν ἐπιλογή τοῦ διαδόχου του θὰ δοκιμασθοῦν οἱ σχέσεις Ντεμιρέλ καὶ ἐνόπλων δυνάμεων. Ἦδη, στὸ Κόμμα τῆς Δικαιοσύνης ἀσκούνται πιέσεις ἐκ τῶν κάτω, γιὰ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τώρα ὁ ἄρρωστος, στρατηγός, ἀλλὰ μιὰ τέτοια πράξη θὰ ἦταν σήμερα ἀφροσύνη, ἐνῶ μετὰ δύο ἔτη, ἴσως, ἡ ἀτμόσφαιρα θὰ ἔχῃ ἐκτονωθῇ ἀκόμη περισσότερο.

Ἡ νέα «κατάσταση» στὴν Τουρκία εἶναι «ἀμερικανόφιλη». Ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅμως, ἡ στάση τῆς Τουρκίας δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ὑποστῇ οὐσιώδη μεταβολή. Ἡ Τουρκία, στὴν ὁποῖαν κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα παρακολουθεῖται μετὰ σχολαστικὴ προσοχή, ἐνδιαφέρεται: νὰ λύσῃ τὸ Κυπριακὸ ὅχι ἀντίθετα ἀπὸ τὰ συμφέροντά της, νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐλληνορθόδοξη παρὰ σουλμανικὴ μειονότητα ποὺ ζεῖ στὴν Ἑλλάδα! Σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια θὰ κινηθῇ καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς νέας κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, μάλιστα, οφείλει νὰ συγκρατᾷ τὰ μάλλον ἀσυμβίβαστα: νὰ δώσῃ ἐξετάσεις πρὸς τὸν Στρατό, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ δυσανεκτήσῃ τοὺς Ἀμερικανούς φίλους της, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιθυμοῦν ἀνωμαλίες στὴν Μεσόγειο... Ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τὸ μέρος της, πρέπει νὰ γνωρίζῃ: ὅτι γιὰ τὴν Τουρκία ἡ διαίωσις τοῦ Κυπριακοῦ δὲν εἶναι μικρὸς πονοκέφαλος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ὅτι στὴν Κωνσταντινούπολιν οἱ Τούρκοι ἔχουν δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα. Τὸ ζήτημα εἶναι: πῶς θὰ θρεθῇ ἡ χρυσὴ τομὴ ἀπ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ λυθῇ τὸ Κυπριακὸ καὶ ἀπ' ἑτέρου γιὰ νὰ τονωθῇ τὸ ὀρθόδοξο στοιχεῖο τῆς Πόλης, ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ ἰσόροπο ἀντίβαρο τῆς ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῆς μειονότητας. Εἶναι δύσκολο νὰ ἀποφανθῇ κανεὶς ὅτι σήμερα ἡ Τουρκία ἔχει στὰ χέρια της περισσότερα διπλωματικά καὶ στρατιωτικά πλεονεκτήματα. Ἰσως ἦρθε γιὰ μᾶς ἡ ὥρα τῆς ἀντεπιθέσεως; ἡ παρουσία στὴν Ἀγκυρὰ ἰσχυρᾶς καὶ αὐτοδυνάμου κυβερνήσεως, παρ' ὅλους τοὺς ἐπὶ μέρους περισπασμούς, θὰ βοηθοῦσε ἴσως μιὰ γενικότερη διευθέτησιν ποὺ ἀσφαλῶς θὰ ἀπέδινε ὠφέλιμη καὶ γιὰ τὶς δύο χώρες. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο τὸ ἀναγνωρίζουν οἱ Τούρκοι ἐπίσημοι στὶς κατ' ἰδίαν συνομιλίες τους: δὲν τὸ ἀναγνωρίζουν στὶς ἐπίσημες διακηρύξεις τους καὶ στὶς ἐπίσημες συνεντεύξεις τους, στὶς ὁποῖες ἐμφανίζονται ἐξαιρετικά «κουμπωμένοι» καὶ τὸ παραδέχονται στὶς πράξεις τους...

Νίκος Μεταξάς

Ὁ Θάνατος Σουγιούλ (25), ἡ Νανὰ Μπενέτου (19), ὁ Γιάννης Κρασσοῦδης (28) καὶ ἡ Ἑλένη Κρασσοῦδη (20), ἔπεσαν θύματα τῆς πιὸ τρομακτικῆς καρατομήσεως. Λαιμητόμος, ἕνα τεράστιο φορτηγὸ — τάφος τους, ἕνα «Πεζὼ 404». Ἡ ἐκτέλεση ἐγίνετο τὸ σούρουπο, μετὰ τὴν πρώτη φθινοπωρινὴ βροχή, ποὺ πότισε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὴν Ἑθνικὴ Ὁδὸ μετὰ ἀφθονο, ἀθῶο, νεανικὸ αἷμα...

Μόνον οἱ νεκροὶ

ΠΕΡΑΣΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΗΣΙΔΑ ΤΟ ΦΟΡΤΗΓΟ - ΧΑΡΟΣ. ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ Κ' Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

δὲν ἔφταιγαν !...

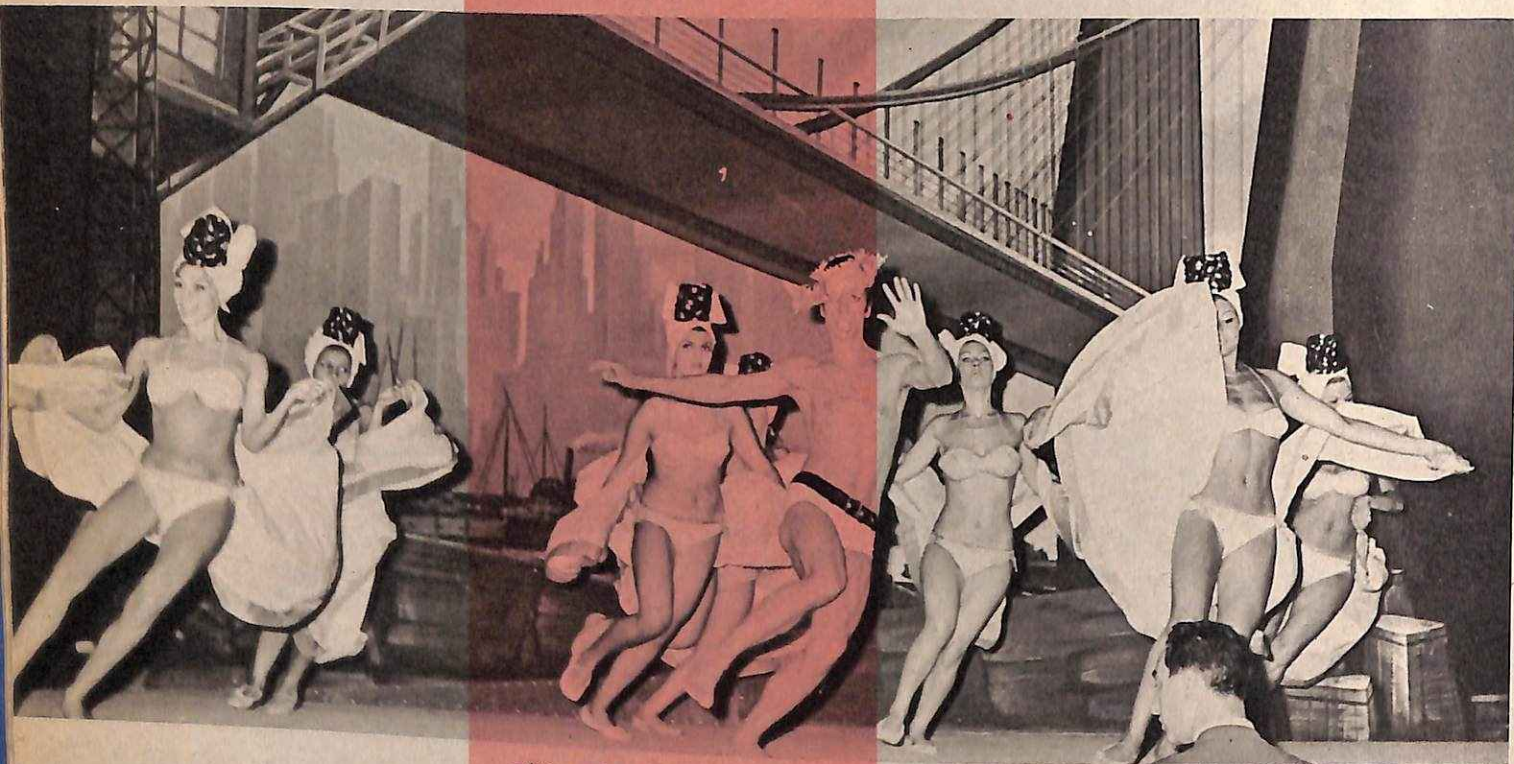
Θὰ ἀνοίξω τὴν πόρτα, θέλω ν' ἀνοίξω τὴν πόρτα... Τὴν πόρτα. Τὸ χέρι τοῦ τραυματισμένου παιδιοῦ κινήθηκε ἀπότομα πρὸς τοὺς ἐπιδέσμους ποὺ τοῦ σκέπαζαν τὸ μέτωπο. Τὰ δάχτυλά του γαντζώθηκαν καὶ προσπάθησαν νὰ τοὺς ξεριζώσουν. Ἡ νοσοκόμα ἔπεσε ὁλόκληρη, σχεδόν, πάνω στὸ

κρεβάτι, γιὰ νὰ τὸν ἡσυχάσῃ. «Τὴν πόρτα» οὐρλιαξε τὸ ἀγόρι. Κ' ἔπεσε πίσω, χωρὶς ἄλλη δύναμη. Ὁ γιατρός τοῦ ἐπίασε τὸν σφυγμό. «Ἐντάξει, εἶπε. Ὅταν θὰ συνέλθῃ, δὲν θὰ θυμᾶται τίποτε». Αὐτὸ τὸ «τίποτε», ἦταν: 4 φίλοι νεκροί, στὸ τρομακτικὸ δυστύχημα τῆς λεωφόρου τοῦ θανάτου...

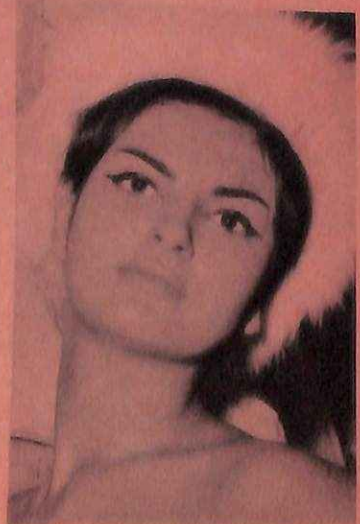

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ
ΔΕΝ ΕΦΤΑΙΓΑΝ!..

Η ΝΑΝΑ Μπενέτου ήταν κι αυτή ένα κορίτσι με όνειρα και καλλιτεχνικές φιλοδοξίες. Χορεύτρια στο μπαλέτο του Φώτη Μεταξόπουλου, ένα κορίτσι όμορφο, χαριτωμένο, έξυπνο. Από φτωχή οικογένεια, προσπαθούσε να βγεί από τον κύκλο της, να δημιουργήσει κάτι προσωπικά δικό της. Ο θάνατος Σουγιούλ την θρήκε ιδανική κο-

πέλλα κ' εκείνη τον αγάπησε. Λογάριαζαν να παντρευτούν μόλις το συγκρότημα των «Τζούνιερς» θα έπαιρνε επάνω του. Πριν από είκοσι μέρες, ο πατέρας της Νανάς είχε πεθάνει ξαφνικά, και το ίδιο ξαφνικά, το όμορφο, δροσερό κορίτσι είχε καταλάβει πως όλες οι θαυμάσιες λεπτομέρειες της ζωής της μητέρας της και της μικρής αδελφής, στους δικούς της ώμους έπεφταν. Το σχέδιο του γάμου ανέβληθη μπροστά στο πένθος. «Το Πάσχα, αν θέλη ο Θεός», έλεγε η Νανά σε όσους ρωτούσαν. Φαίνεται όμως, πως ο Θεός ίσως δεν το ήθελε...

«Πεζώ 404», νοικιασμένο, τέσσερις άνθρωποι. Ο πέμπτος ήταν αμφίβολο αν έπρόκειτο να ζήσει. Δέκα λεπτά πριν από την μοιραία συνάντηση, όλος αυτός ο νεαρόκοσμος, που χορεύει στα κέντρα της Αθήνας, που ακούει δίσκους από το ραδιόφωνο, που διαβάζει τις ντόπιες μουσικές ειδήσεις, ήξερε ότι το βράδυ ο θάνατος Σουγιούλ, μαζί με τους υπόλοιπους της παρέας του, τους «Τζούνιερς», θα έπαιζαν στο «Ιγκλόυ» γινώριμους «γεγεθικούς» σκοπούς

Για καφέ...

Ο Τζιμς είναι ο ντράμερ του συγκροτήματος. Ένα όμορφο παιδί, που ξεχειλίζει από αισιοδοξία.

—Από το Σάββατο το βράδυ, λέει, ο θάνατος μάς είχε φάει να πάμε για καφέ στην «Ωμπέρζ». Δεν ξέρω πως το θυμήθηκε ξαφνικά. Κάποτε είχαμε βρεθεί οι δύο

μας στην «Ωμπέρζ», όταν παίζαμε με το συγκρότημα «Σάντγουες», και φαίνεται ότι θυμόταν ένα θεότρελλο απόγευμα που είχαμε περάσει, κυλώντας τις «τουμπες» στον κήπο και τραγουδώντας. «Τζιμ, θυμάσαι τί τέλεια που είχαμε περάσει;» είπε ξαφνικά το Σάββατο το βράδυ. «Πού;» ρώτησα άπορημένος. «Στην «Ωμπέρζ», τότε που κάναμε τον Ταρζάν στα δέντρα». Ξέχασα την συζήτηση, γιατί ανενθάρκναμε να παίξουμε. Οι Έγγλέζοι είχαν τελειώσει κ' ήταν η σειρά μας.

Ο Γιώργος, ο τραγουδιστής του συγκροτήματος, θυμάται την συνέχεια της κουβέντας:

—Τον πλησίασα σε μία στιγμή, την ώρα που τραγουδούσα, για να του πω το επόμενο τραγούδι που είχαν ζητήσει, και μου ψιθύρισε μέσα στην φασαρία: «Αύριο το απόγευμα θα πάμε για καφέ στην «Ωμπέρζ»; Ο-κέϋ;». Έκανα «ναί» με το κεφάλι και συνέχισα.

ΛΙΓΑ ΛΟΛΟΥΔΙΑ ΑΚΟΜΗ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΘΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΤΖΟΥΝΙΟΡΣ» ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΕΝΘΟΥΝ

Στο διάλειμμα ο Σουγιούλ μίλησε με τον Εύρη, τον μπασίστα των «Τζούνιερς».

—Έτσι, ξαφνικά, λέει ο Εύρης, του είπε: «Θα πάρω την Νανά αύριο, να πάμε για καφέ στην «Ωμπέρζ». Να έλθετε και σεις». Του είπα ότι ήμουν σύμφωνος και τον ρώτησα πού είχε θυμηθεί ξαφνικά αυτό το κέντρο. «Έτσι μου ήλθε», απάντησε.

Την ίδια πρόταση έκανε αργότερα και στον Λάκη, που παίζει πιάνο, μαζί με τα άλλα παιδιά.

—Εγώ δεν θα έλθω, γιατί έχω κάποιο ραντεβού στη Βούλα και δεν μπορώ να το αθετήσω, του είπα. Ο θάνατος έδειξε πειραγμένος. «Να το αφήσεις το ραντεβού, έκανε, θα βγούμε όλοι μαζί αύριο. Πρέπει να είμαστε όλοι μαζί».

—Την Κυριακή το απόγευμα, λέει ο Τζιμς, είμαστε στο σπίτι του Κρασούδη. Η Ρόντα κ' εγώ, ο Γιάννης κ' η γυναίκα του. Ο Κρασούδης ήταν κατά κάποιο τρόπο «μάνατζέρ» μας, μάς φρόντιζε και κοιτούσε να μάς συμβουλευθεί, γιατί τις περισσότερες φορές, όταν κλείναμε δουλειά μόνοι μας, τα κάναμε θάλασσα.

Η Ρόντα είναι η κοπέλλα του Τζιμ, μια γλυκεία Αυστραλέζα, έρωτευμένη με την Ελλάδα και το «παιντί» της.

—Ήρθε ο θάνατος, με την Νανά, και θέλησε να μάς σηκώσει για τη βίαι. Ο Γιάννης, για να μην του χαλάσει το χατήρι, φόρεσε κάτι, πήρε την γυναίκα του, την Έλνι, και βγήκαν. «Θα έρθεις κ' εσύ μαζί μας», είπε ο θάνατος. Του εξήγησα ότι ήθελα πέντε λεπτά να ντυθώ και ότι, αν περίμενε, θα πήγαινα μαζί τους. Δεν ήθελε, όμως, να περιμένει. Του το ζήτησα σαν χάρη, κι αγρίεψε. «Δεν σε περιμένω ούτε λεπτό, είπε. Θα μάς βρής στην «Ωμπέρζ»».

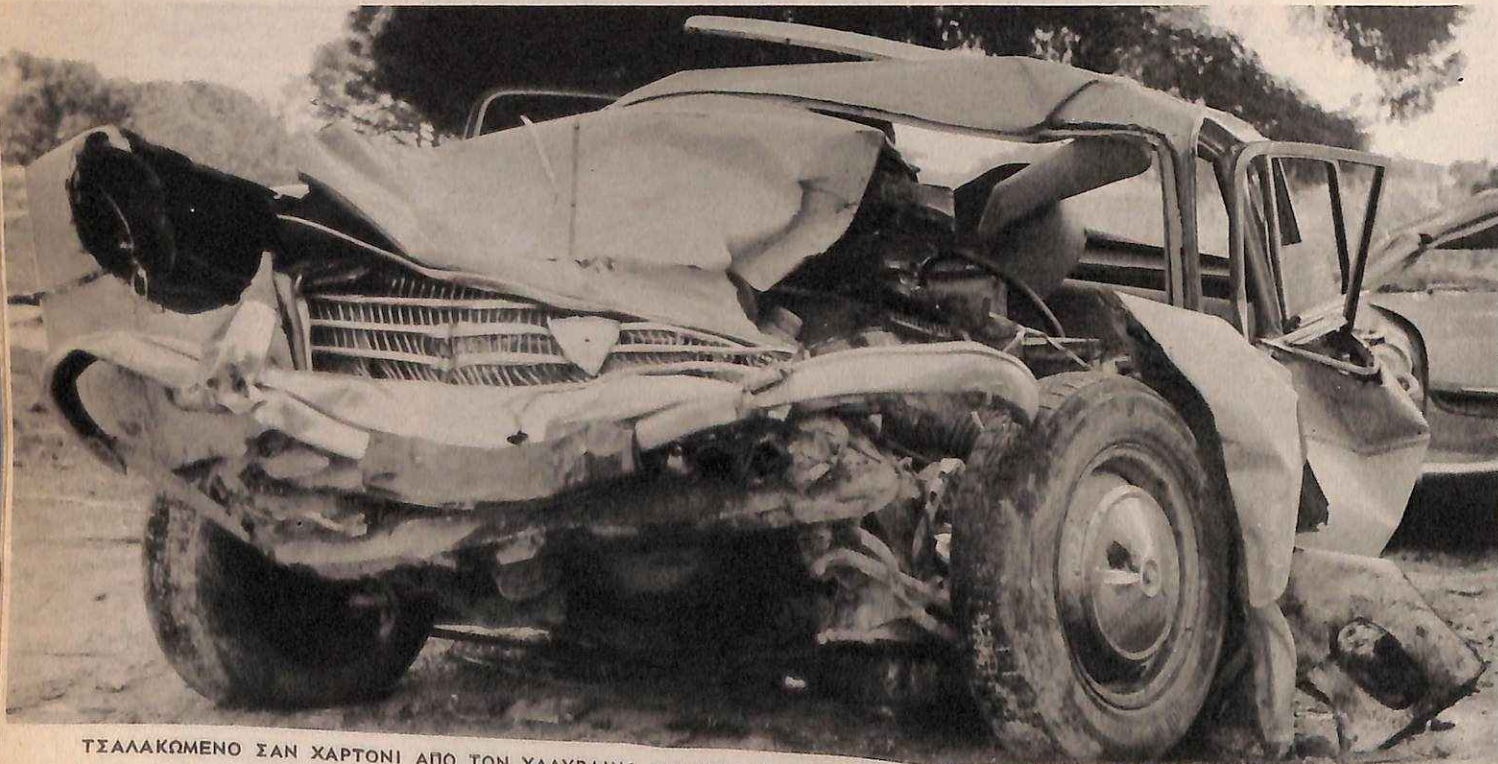
Ξεσήκωσε και τον Άλέκο —τόν κιθαρίστα— από το «Φλόκα». Ο Νίκος Παπαθανασίου, ο «μάνατζέρ» των «Φόρμιγξ», όταν άκουσε για «Ωμπέρζ», ρώτησε κι αυτός: «Καλά, πως σου ήρθε; Τώρα που άρχισε να βρέχει, έχεις κουράγιο να τρέξεις στην Βαρυμπόπη; Κάτσε εδώ, καλύτερα είναι».

Ο θάνατος όμως διαζόταν.

Λίγο πιο πάνω από τις εργατικές πολυκατοικίες, την ώρα που το πρώτο σκοτάδι είχε πέσει και το «Πεζώ» έτρεχε με ανάμμένα φανάρια στην άριστη λωρίδα, ένα φορτηγό, με ένα μάλλον ανίδεο οδηγό, κουρασμένο από το μεγάλο ταξίδι, έρχόταν προς την Αθήνα. Μπροστά καθόταν ο σωφέρ και δυο ακόμη επιβάτες. Πίσω, ένα βαρύτατο, μεγάλο φορτίο επίπλων. Κάτω στην ασφάλτο, η πρώτη βροχή και η σκόνη ενός δλόκληρου καλοκαιριού έτοιμαζαν την συνάντηση με τον θάνατο. Στις 6.10' ακριβώς ο οδηγός του φορτηγού, τρέχοντας αρκετά, είδε μπροστά του μια μικρή στροφή. Θέλοντας να κόψει ταχύτητα, δεν σκέφτηκε να χρησιμοποιήσει την μηχανή του γι' αυτό τον σκοπό και πάτησε φρένο. Το «σερβό» του φορτηγού μπλοκάρησε τους τροχούς και το «μαμμούθ» άρχισε να χορεύει πάνω στην ασφάλτο. Πήγε άριστερά, πέρασε με ταχύτητα την διαχωριστική νηίδα ασφαλείας και έλειωσε κάτι λαμαρίνες με μερικές ανθρώπινες ζωές, που βρέθηκαν μπροστά του. Ήταν το «Πεζώ» της κεφάτης παρέας, που μετεβλήθη σε ένα τετράτροχο φέρετρο. Ο θανάσιμος χορός του φορτηγού πάνω στην «ζελατίνα» της επικίνδυνης ασφάλτου είχε μακάθριο τέλος. Στα φανάρια του, που εξακολουθούσαν να φωτίζουν τις άραιες σταγόνες της βροχής, ο οδηγός αντίκρυσε ένα μικρό ιδιωτικό, παραμορφωμένο, και αίμα να κυλάει στην ασφάλτο μαζί με το νερό... «Σκοτωθήκαμε... Τρακάραμε!...» ούρλιασε η γυναίκα δίπλα του, τρομοκρατημένη. Το ραντεβού είχε πραγματοποιηθεί. Σε λίγο ξεψυχούσαν οι τέσσερις από τους πέντε επιβάτες του «Πεζώ». Ο Θάνος Σουγιούλ, με ένα περίεργο χαμόγελο στο πρόσωπό του, η Νανά Μπενέτου, με το κεφάλι παραμορφωμένο, ο Γιάννης Κρασσούδης, κυριολεκτικά τσακισμένος, και η Έλενη Κρασσούδη, σχεδόν αποκεφαλισμένη από τα μπροστινά σίδερα του φορτηγού. 25, 19, 28, 20 χρόνια είχαν τελειώσει ξαφνικά, τυλιγμένα σε μια σιωπή λίγων δευτερολέπτων...

Ο κιθαρίστας
ήταν ο μόνος
τυχερός -
γι' αυτόν δεν
έσπασε η χορδή
της ζωής

ΤΣΑΛΑΚΩΜΕΝΟ ΣΑΝ ΧΑΡΤΟΝΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΑΛΥΒΙΝΟ ΓΙΓΑΝΤΑ, ΤΟ «ΠΕΖΩ» ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΓΙΝΕ ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ ΤΕΤΡΑΤΡΟΧΟ ΦΕΡΕΤΡΟ

ΜΕΣΑ ΣΤΑ... ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ, ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΟΥ ΑΠΕΜΕΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΤΑ ΓΟΒΑΚΙΑ ΤΗΣ

Ο ΜΟΝΟΣ μάρτυς που έζησε.. Παλεύοντας με τον θάνατο σε ένα κρεβάτι του «Ευαγγελισμού», ο Άλεκος Καρακαντάς νίκησε και θα ξαναπαίξει κιθάρα (άνω). Τόσο νέοι, τόσο ωραίοι, τόσο έρωτευμένοι - ο Σουγιούλ και η Νανά (κάτω), που πέθαναν μαζί στο μοιραίο «Πεζώ», ακριβώς τις στιγμές που ήθελαν τόσο πολύ να ζήσουν...

Τόν τραβούσε, λές, ένας μαγνήτης προς το ραντεβού με τον θάνατο. Μπήκαν στο «Πεζώ». Τό είχε νοικιάσει, δυο μήνες πριν, ο Κρασσούδης από το γραφείο «Γκρέτα», τό είχε σχεδόν σαν δικό του. Μπροστά κάθισαν ο οδηγός και η γυναίκα του, πίσω άριστερά ο Σουγιούλ, στην μέση ή κοπέλλα του, δεξιά ο Άλέκος. Και ξεκίνησαν από την Άχαρνών, ν' ανεβούν την Έθνική 'Οδό, γιά να κόψουν προς την Βαρυμπόπη. Τους πρόλαβε ο θάνατος...

Με την καλλιτεχνική κληρονομιά στις φλέβες του, ο Θάνος ένοιωθε ιδιαίτερη αγάπη γιά την μουσική και τον κινηματογράφο. Λίγα χρόνια πριν, είχε παίξει στον «Κατήφορο» και σ' άλλες ταινίες του Δαλιανίδη. Ήπειτα, παίζοντας πιάνο, άρχισε να δουλεύει σε μικρά νεανικά συγκροτήματα. Κατέληξε, εδώ και δυο χρόνια περίπου, στους «Τζούνιους». Δεν ήταν ούτε μαέστρος, ούτε συνθέτης, όπως έγραφαν. Ήταν όμως καλός φίλος κι αγαπούσε τα άλλα παιδιά και τα όνειρά τους. Ήπαιζε «χάμμουτ» με το συγκρότημα, βοηθούσε στις συνθέσεις, στις ένορχηστρώσεις, στις ομαδικές προσπάθειες. Πριν από δυο περίπου χρόνια γνώρισε μια γυναίκα, που τον αγάπησε όσο τίποτε άλλο στον κόσμο. Ήταν να παντρευτούν, γιατί ο Θάνος την αγαπούσε. Το γεγονός ότι ήταν λίγο με-

γαλύτερή του δεν τον ένοιαζε, μέχρι την στιγμή που γνώρισε την Νανά...

● Ο Γιάννης Κρασσούδης ήταν ένας έξυπνος νέος, με τρομερή πειθώ. Τό έπαγγέλμά του δρισκόταν μακριά από την τέχνη. Ήταν ηλεκτρολόγος. Τό άρεσε όμως να ανακατεύεται με αυτούς τους κύκλους, ξενοχτούσε, είχε γνωρίσει πολύ κόσμο και γνώρισε και τους «Τζούνιους». Χωρίς καμιά κηδεμονία, τα παιδιά δέχτηκαν την πρόταση που τους έκανε και τον πήραν γιά «μάντζέρ» τους. Κι ο Κρασσούδης άρχισε να βρίσκει ενδιαφέρουσα την δουλειά. Νοίκιασε τό «Πεζώ» — είχε πουλήσει ένα μικρό σαραβαλάκι που είχε — και φρόντιζε γιά τό συγκρότημα, γιά την γυναίκα του, γιά την δουλειά του.

● Η Έλενη Κρασσούδη ήταν ένα μι-

κροσκοπικό, δειλό, φοβισμένο κορίτσι, με μια καλωσύνη που λίγοι άνθρωποι έχουν μέσα τους. Μόνη στον κόσμο, όρφανή, χωρίς συγγενείς, χωρίς φίλους. Οι μόνοι άνθρωποι που γνώριζε στην Αθήνα ήταν οι φίλοι του Γιάννη. Καμιά φορά ο άντρας της φερόταν άσχημα — ίσως παρασυρμένος από την ζωή του «πλάι - μπού» που έκανε, ίσως από ανάγκη να προσαρμοσθή με τους ανθρώπους της νύχτας που γνώριζε. Της μιλούσε λίγο πιο άσχημα από ό,τι έπρεπε, την ντρίπαζε πολλές φορές μπροστά σε ξένους. Κ' εκείνη σκέφτηκε πολύ να τον αφήσει. Την τελευταία στιγμή την τρώμαζε τόσο τό ότι ήταν μόνη της, ώστε ένοιωθε πάλι την ανάγκη να αισθανθή την προσωπικότητά του να την προστατεύει...

● Ο Άλέκος Καρακαντάς, παιδί άστι-

κής οικογενείας, είχε μάθει κιθάρα σ' ένα μικρό πλαστικό όργανο, που τόυ είχαν πάρει από κάποιο πανηγύρι, όταν ήταν μικρός. Με πρακτική εξάσκηση έμαθε να παίζει κιθάρα. Μαζί με τους υπόλοιπους «Τζούνιους» πάλευε γιά την επιβίωση του συγκροτήματος. Όλα τα παιδιά είχαν ταλέντο και ήθελαν να φτιάξουν κάτι. Ο Άλέκος συνέθετε εύκολες μελωδίες κ' είχε όνειρα γιά καινούργια όργανα, γιά καινούργιους ένισχυτάς... Όλα αυτά τα όνειρα, που θα πρέπει να τα αναβάλει...

Οι τέσσερις πέθαναν. Ο Άλέκος άρχισε να παλεύει σκληρά στο νοσοκομείο. Τό χέρι του σπασμένο σε δυο σημεία, τα πόδια του χτυπημένα, σκισμένο τό κρανίο του, τραύματα στο πρόσωπο από τα γυαλιά που φορούσε.

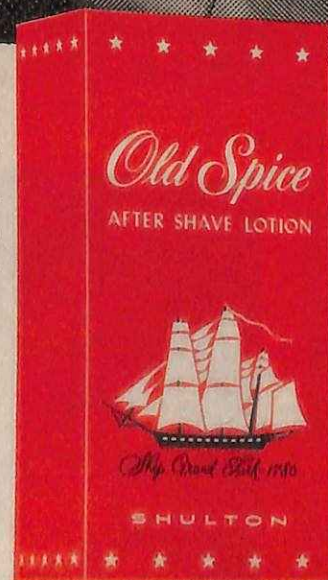

Τι άρωμα...
Old Spice
πραγματικά
άνδρικό!

Ή ευτυχέστερη στιγμή του:
Ή φρεσκάδα και ή απόλαυ-
σις, που αισθάνεται μετά το
ξύρισμα με την λοσιόν
Όλντ Σπάις.

Κάτι ξέρουν οι γυναίκες που
προσφέρουν στους άνδρες
τους προϊόντα Old Spice.

Ή Old Spice έχει την πιο πλήρη
σειρά προϊόντων για άνδρες.

SHULTON | ROCKEFELLER CENTER - NEW YORK

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΕΝ ΕΦΤΑΙΓΑΝ!..

Δευτέρα, που τὰ θέατρα
ἀργούν και που οι «Τζούνι-
ορς» είχαν «δoff» στο κέντρο
τους, έγινε ή κηδεία του Θά-
νου και των άλλων. Ήταν ένα
γκρίζο φινάλε, ντυμένο από
μια πρώτη φθινοπωριάτικη ή-
μέρα, έναν δυνατό άνεμο, σε
μια άπίστευτη τραγωδία. Κλα
μένοι οι φίλοι κ' οι συνάδελ-
φοί του συνώδευσαν στον τά-
φο, χαρίζοντας ένα τελευταίο
χειροκρότημα, τον μουσικό.
Κραυγές, στο νεκροταφείο της
Κοκκινιάς, από την μητέρα,
που δεν μπορούσε να κρατη-
θή στα πόδια της, πένθησαν
την Νανά.

Κι ο Άλέκος, στο νοσοκο-
μείο πάλευε, μέχρι που νίκη-
σε όριστικά. Συνήλθε, αλλά
δεν θυμόταν τίποτε πιά για
το άτύχημα.

Αυτή ήταν ή ανθρώπινη
πλευρά της τραγωδίας. Μα-
κριά από την συγκίνηση και
τους συναισθηματισμούς ή ά-
νάκριση ώλοκλήρωνε το έργο
της. Ο Μήτσιος, ο οδηγός
που σκότωσε τους τέσσερις,
είπε: «Πάτησα το φρένο για-
τι φοβήθηκα την στρόφη, κ' έ-
πειτα δεν μπορούσα να κρα-
τήσω το φορτηγό που χό-
ρευε». Ή ειδική επιτροπή του
Υπουργείου Συγκοινωνιών δρή-
κε το φορτηγό εν τάξει από
μηχανικής πλευράς και απέ-
κλεισε κάθε έλαφρυντικό στον
οδηγό - δήμιο.

Οι «Τζούνιορς», κάτω από
την πίεση της νεανικής αίσι-
οδοξίας, ξανάρχισαν τις πρό-
δες, βρίσκοντας μια πικρή
γεύση σ' όλον αυτό τον ρυθμό
που τους κατέκλυζε. Ο Έ-
ρικ, ένας Άγγλος θαυμασμός
κιθαρίστας, τους βοήθησε να
ξαναδέσουν το συγκρότημα.
Μερώνυχτα πρόδες, κ' έπειτα
ένα τραγούδι —το «Λόστ
φρέντ», με λόγια αφιερωμένα
στον χαμό ενός αγαπημένου
φίλου— για τον Θάνο Σουγι-
ούλ. Το «Ιγκλού» φωτίστηκε
ξανά, το χαμόγελο ξαναγύ-
ρισε σ' όλους εκείνους που
πριν από λίγες μέρες έκλαι-
γαν. Αυτός είναι ο δρόμος της
ζωής.

Ή τραγωδία, που άναψε κ'
έσβησε σαν φωτοβολίδα έχει
αφήσει βαθιά χαραγμένη την
υπόθεσή της στους πιο κοντι-
νούς εκείνων που πέθαναν. Κι
όλο το κακό, όλο το αίμα, τὰ
δάκρυα, ή θλίψη ξεκίνησαν ά-
πό ένα αδέσποτο φορτηγό. Έ-
να από τις εκατοντάδες φορ-
τηγά, που έσπειραν, μέχρι σή-
μερα, τον ψυχρό, αστάλινο,
όδοιο θάνατο, στους ελληνι-
κούς δρόμους...

ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

Στο έπόμενο:

Ή έρευνα για την καθαρή
της τραγωδίας: «Φορτηγά,
αυτός ο θάνατος». Επίκαιρη
άνατομία, με συνεντεύξεις ά-
πό οδηγούς Ι.Χ. που κατηγο-
ρούν, και οδηγούς φορτηγών
που αυτοκατηγορούνται. Τὰ
μέτρα που έλήφθησαν, θα φέ-
ρουν, άραγε, αποτέλεσμα;

ΑΓΝΟ ΛΑΔΙ
BIZON

- εξαφανίζει τις ρυτίδες
- τρέφει, ξεκουράζει
- φρεσκάρει τὰ ξηρά
- αφυδατωμένα δέρματα

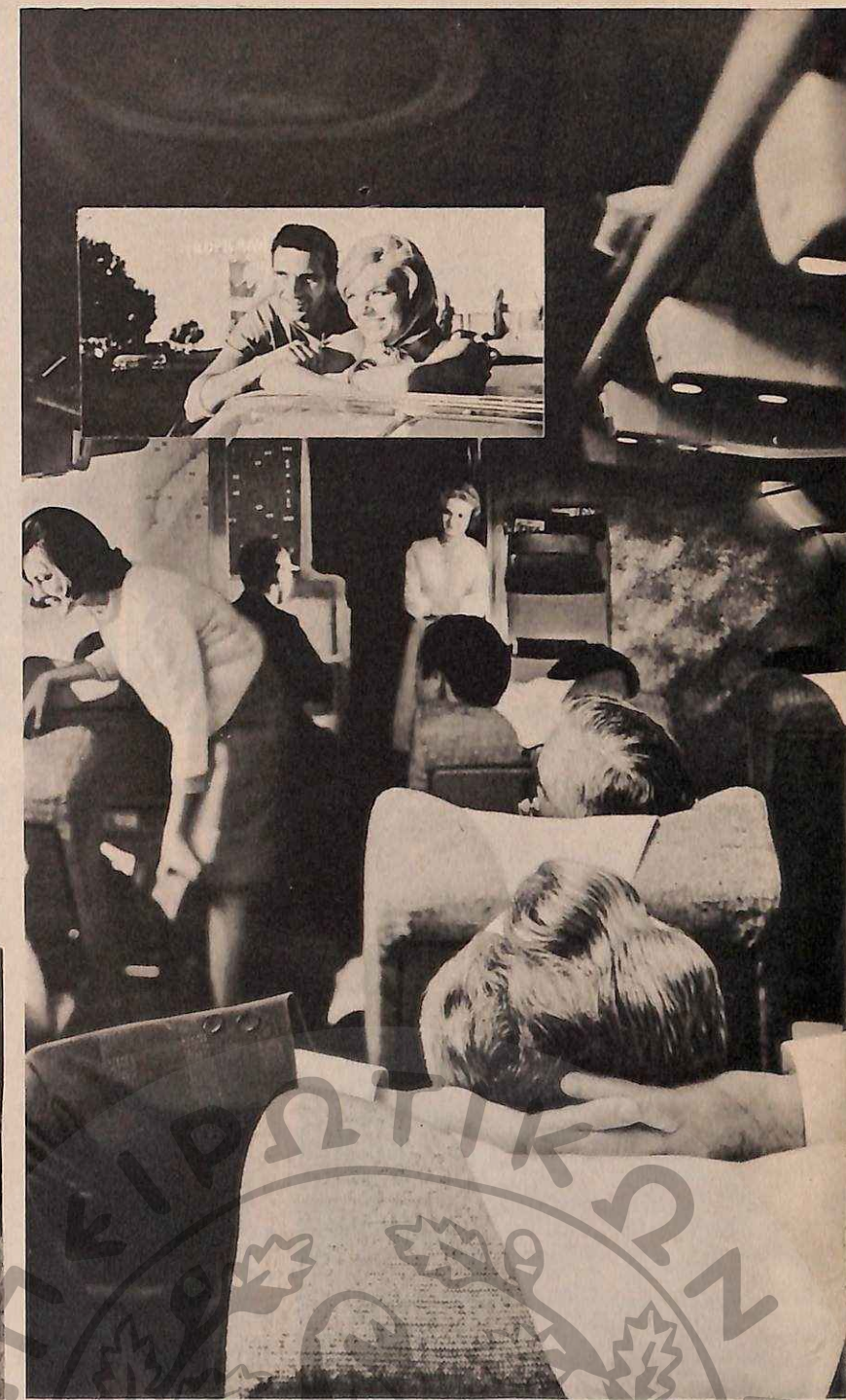
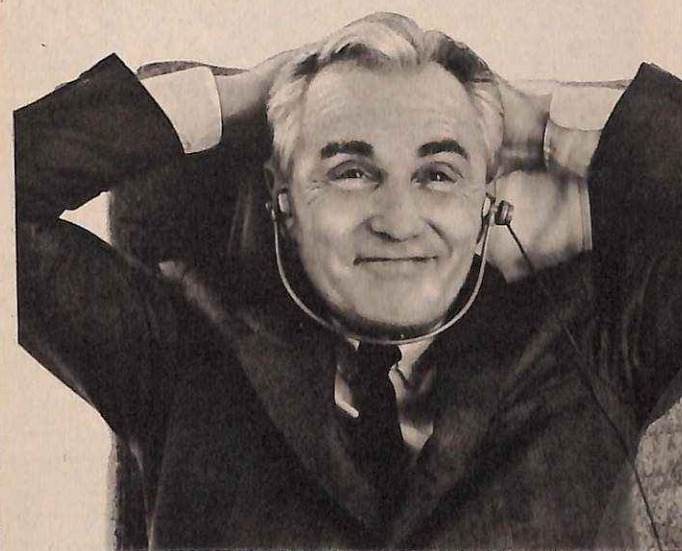
- καθαρίστε τὸ δέρμα
- του προσώπου και του
- λαιμού
- απλώστε μερικές στα-
- γόνες λάδι BIZON
- κάνετε ένα απαλό
- μασάζ
- αφήστε το νὰ απορ-
- φηδη

- σε λίγα λεπτά
- τὸ δέρμα σας
- θάναι φρέσκο
- τρυφερό δίχως
- ρυτίδες

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ", Α.Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 17 - ΑΘΗΝΑΙ
ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 30 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΗΠΑ!
TWA!

ΕΓΧΡΩΜΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ - ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΤWΑ ΣΤΙΣ ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

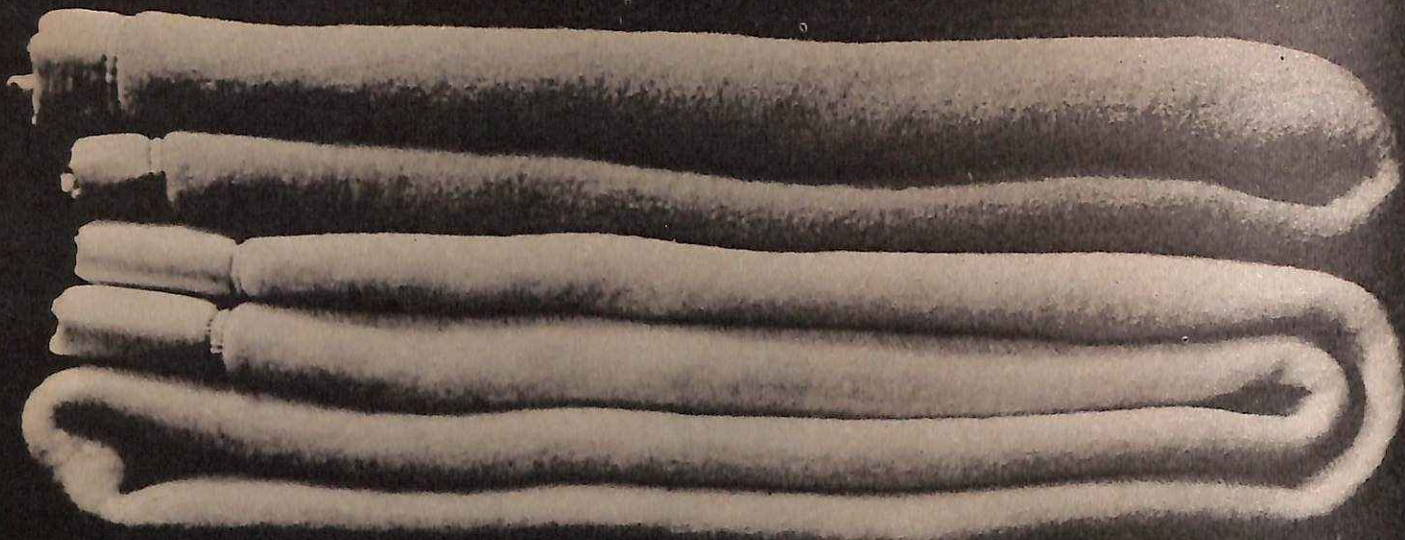
Ξαπλωθήτε αναπαυτικά στην πολυθρόνα σας και απολαύστε μια έκλεκτη ταινία καθώς τὸ jet της TWA κατευθύνεται πρὸς τις Ήν. Πολιτείες. Στην ήρεμία της πτήσεως, ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικό, ἡ ὥρα περ-
νάει εὐχάριστα με συντροφιά τὸς διασημότερους κινηματογραφικοὺς ἀστέρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς
Ἀμερικής! Οἱ κανονικοὺ μήκους ταινίες αὐτές, που ἀποτελοῦν παράγοντα ψυχαγωγίας καὶ χαρὰς στὸ
ταξίδι, προσφέρονται ἀπὸ τὴν Inflight Motion Pictures, οἱ περισσότερες εἶναι ἐγχρωμες καὶ προβάλ-
λονται σὲ πλατεία ὁθόνη. Σ' ὅλα τὰ ὑπερωκεάνεια StarStream* jets τῆς TWA ὑπάρχει κινηματογράφος
κατὰ τὴν πτήσι — δωρεάν μὲν στὴν φημισμένη Πρώτη Θέσι Royal Ambassador ἀντὶ 30 δρχ. δὲ στὴν
Οἰκονομικὴ μὲ τὸν χαμηλὸ ναῦλο καὶ τὸ ὑπέροχο φαγητό! Ψυχαγωγηθῆτε, λοιπόν, ταξιδεύοντας μὲ τὴ μόνη
ἐταιρεία που ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἀθήνα καὶ 70 σημαντικὰ κέντρα ἀπὸ τὴ μὴ στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Ἀμερικής.
Ζητήστε ἀπὸ τὰ Ταξιδιωτικὰ Γραφεῖα νὰ σᾶς κλείσουν θέσι με τὴν TWA — τὴν Trans World Airlines!

Worldwide
depend on

* Ἡ ὀνομασία StarStream εἶναι ἀποκλειστικότης τῆς TWA

οι γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
την άνωτέρω
έγγυήσιν

Τυλιγμένη σ' ένα νάυλον,
κρυμμένη μέσα σ' ένα πά-
πλωμα, βρέθηκε πρό ήμε-
ρων σ' ένα ταπεινό σπιτάκι των
Τρικάλων, το σπίτι του ήλεκτρο-
τορναδόρου Άθαν. Ράπτη, ή άμ-
φιπρόσωπη εικόνα της Μητροπό-
λεως Καλαμπάκας, πού είχε

ΩΡΑ ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΜΑΣ

κλαπή την νύχτα της 13ης προς
την 14η Μαΐου. Οι δράστες της
κλοπής ήταν όλοι από την γει-
τονική περιοχή. Ο Δημήτριος Ά-
θανασίου, τυροκόμος, και ο Βησ-
σαρίων Δήμου, γεωργός, είχαν
συλλάβει το σχέδιο. Κάποιος
Έλληνας εργάτης από την Γερ-
μανία τους είχε πη πως μιά τέ-
τοια εικόνα πουλιέται στο Μό-
ναχο δύο εκατομμύρια μάρκα.
Οι φίλοι τους, Βασίλειος Παπα-
κωνσταντίνου, οδηγός αυτοκινή-
του από τα Γρεβενά, ο αδελφός
του Νικόλαος Παπακωνσταντί-
νου, ραδιοτεχνίτης, κι ο Ράπτης
δέχτηκαν να τους βοηθήσουν...

Η γειννίαση με τὰ Μετέωρα καὶ ἡ παλιά ἐκκλησία, ὅπου πῆγαιναν ὅλοι οἱ ξένοι νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν, ἐνίσχυσε τὴν πεποίθησή τους πὼς κρατοῦν στὰ χέρια τους ἕναν θησαυρό. Καὶ ἡ ἐκτίμησή τους δὲν ἦταν ἀδικαιολόγητη. Ἀπὸ τὸ 1929 ὁ καθηγητὴς Γ. Σωτηρίου ἀνεκοίνωσε στὴν Ἑπετηρίδα τῆς Ἑταιρίας Βυζαντινῶν Σπουδῶν πῶς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολυτίμες τοιχογραφίες, ποὺ διατηροῦνται σὲ καλὴ κατάσταση στὸν δόρειο τοῖχο τοῦ διακονικοῦ, «ὁ λοιπὸς ναὸς ἐτοιχογραφήθη ἐκ νέου σχεδὸν ὁλόκληρος τὸν 16ον αἰῶνα, ὡς δηλοῦται ἐκ μακρᾶς γραπτῆς ἐπιγραφῆς ἀνωθεν τῆς πύλης τοῦ ἐσωτερικοῦ νά-θηκος. Αὕτη ἡ ἐπιγραφή καθορίζει τὸν ἀκριβὴ χρόνον τῶν τοιχογραφιῶν, ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν χορηγῶν ἱερέων, μετὰ τὰ ἀξιώματα καὶ τοὺς τίτλους των, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ζωγράφων, κληρικῶν πάντων καὶ Κρητῶν, ἐξ ὧν ὁ Θεοφάνης, ὁ ἐπικαλούμενος Μπαθῆσας, θεωρεῖται ἄριστος ἀγιογράφος...».

Ἀλλὰ στὴν λαϊκὴ φαντασία εἶχε πάρει διαστάσεις παραμυθιοῦ καὶ ἡ ἐπιγραφή ποὺ κοσμοῦσε τὸ κάτω μέρος τῆς μιάς ὀψευς τῆς εἰκόνος: «Δέσις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ Θεοδώρας τῆς Καντακουζηνῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν». Στὴν παλιά, ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τοῦ Βυζαντίου ἀπέδιδε ὁ θρύλος τὴν εἰκόνα, παρ' ὅλο ποὺ ὁ πρῶτος μελετητὴς τῆς ἀποκλείει ρητῶς τὸ ἐνδεχόμενο. «Ὁ χορηγὸς τῆς εἰκόνος αὐτῆς, γράφει, δὲν δύναται νὰ σχετισθῇ ἀμέσως πρὸς τὴν γνωστὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν τοῦ Βυζαντίου, οὔτε δύναται νὰ ταυτισθῇ μετ' ἑτέρων Καντακουζηνῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15ου αἰῶνος, βλέπομεν ἡγούμενον τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Στεφάνου τῶν Μετεώρων τὸν Ἀντώνιον Καντακουζηνὸν καὶ ἴσως θὰ ἠδύνατο μετὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἡγουμένου τούτου νὰ συνδεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ νοσητοῦ τῆς εἰκόνος...».

Ὡστόσο, εἴτε ἀνῆκε, εἴτε ὄχι τὸ ἔργο στὴν αὐτοκρατορικὴ γενιά, οἱ παρόνομοι κατοχοὶ τοῦ ζητοῦσαν αὐτοκρατορικὴ ἀμοιβὴ γιὰ νὰ τὸ πωλήσουν. Κατ' ἄλλους δέκα ἑκατομμύρια, κατ' ἄλλους ἐπτάμισι, σύμφωνα μετὰ τοὺς... φρονιμωτέρους τριάμισι. Οἱ εἰδικοί θεωροῦν ὅτι στὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὑπάρχουν πολλοί, ἀλλὰ ὄχι ἑκατομμυριοῦχοι συλλέκτες —ἀπὸ τοὺς σημαντικωτέρους εἶναι ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη—, ἡ εἰκόνα θὰ μπορούσε νὰ πωληθῇ γύρω στὶς ἑκατὸ χιλιάδες δραχμές, ἐνῶ στὸ ἐξωτερικὸ ἡ τιμὴ τῆς σίγουρα θὰ διπλασιαζόταν. Τὸ παζάρεμα, πάντως, τὰ ἀδιάκοπα καὶ νευρικὰ πῆγαινε — ἔλα τῶν μελῶν τῆς σπείρας δημιουργήσαν στὴν χωροφυλακὴ ὑποψίες ποὺ ὠδήγησαν τὴν νύχτα τῆς Πέμπτης 7 Ὀκτωβρίου στὴν κατάσχεση τοῦ κειμήλιου καὶ στὴν σύλληψη τῶν κλεπτῶν.

—Ἡ εἰκόνα, μᾶς λέει ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Τρικάλων ἀντισυνταγματάρχης κ. Π. Παρασκευόπουλος, ἔκανε πολλὰ διαδρομές. Στὴν ἀρχὴ τὴν ἐκρύψαν στὴν Καλαμπάκα, ὕστερα στὸ χωριὸ Πορτὶ τῆς Καρδίτσας καὶ μετὰ τὴν ἔφεραν ἐδῶ. Ἀπὸ τὴν ἐπομένη τῆς κλοπῆς εἶχαν εἰδοποιηθῇ ὅλες οἱ ἀστυνομικὲς καὶ λιμενικὲς ἀρχὲς καὶ παντοῦ στὰ τελωνεῖα ὑπῆρχαν φωτογραφίες τῆς εἰκόνος. Ἐμεῖς, ἐδῶ, παρακολουθοῦσαμε ὅλους τοὺς ὑπόπτους. Τὸ δύσκολο ἦταν πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶχαν ποτὲ ἄλλοτε πάρει μετὰ τὴν ἀστυνομία. Στὸ τέλος τοὺς ἐπισημάναμε. Πρέπει νὰ πῶ μετὰ τὴν ἀποκάλυψή του ὅτι ὁλόκληρο τὸ τμήμα ἀσφαλείας, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν ὑπομοίραρχο κ. Παναγιωτόπουλο, ἐργάστηκε μετὰ τὴν καρδιά του γιὰ νὰ ξαναβρεθῇ τὸ κειμήλιο. Δικὸς μας ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐμφανίσθηκε ὡς ἀγοραστής. Ἦταν, πραγματικὰ, στὴν ἀρχὴ ἀνένδοτοι. Ζητοῦσαν ἀκατέβαστα δέκα ἑκατομμύρια. Κ' ὕστερα ἔφθασαν στὰ ἐπτάμισι! Εὐτυχῶς, ἡ ἱστορία τελείωσε καλὰ. Τώρα τὴν ἔχουμε ἐδῶ τὴν εἰκόνα —τὴν φυλάει ὁλόκληρη δύνα-

Πῶς κρίνει
καὶ πῶς
περιγράφει
τὴν εἰκόνα,
τὴν «μᾶλλον
ἀξιόλογον
τοῦ ναοῦ»,
ὁ κ. Γ. Σωτηρίου

μη— καὶ περιμένουμε νὰ τελειώσουν ὠρισμένες διατυπώσεις, γιὰ νὰ τὴν ξαναδώσουμε στὴν Μητρόπολη τῆς Καλαμπάκας...

Ἄλλη μιὰ φορά, στὴν ἀπίστευτη σὲ ἔκταση ἀρχαιοκαπηλία ποὺ διεξάγεται στὴν Ἑλλάδα, ἡ τύχη καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων διέσωσαν ἕνα κειμήλιο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχαν διαφυλάξει ἄλλες, ἀρμοδιότερες φροντίδες.

Κανεῖς, βέβαια, δὲν θὰ μπορούσε νὰ καταλογίσῃ εὐθὺν στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία. Ἡ εἰκόνα ἔχει καταγραφῇ καὶ μελετηθῇ ἀπὸ τὸ 1924, κ' ἔχει καθαρισθῇ τὸ 1940 ἀπὸ τὸν κ. Ζαχαρίου. Ἐπιπλέον, ἡ ἱδια ὑπηρεσία εἶχε συστήσει τὴν φύλαξή της σὲ μουσεῖο, πράγμα ποὺ ἀρνῆθηκαν ἐπίμονα οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ τοπικὲς ἐκκλησιαστικὲς ἀρχὲς, χαρακτηρίζοντάς τὴν μέρος τοῦ λατρευτικοῦ συνόλου. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ πὼς τὰ ἴδια πρόσωπα ἀρνῆθηκαν τελικῶς νὰ τὴν δανείσουν στὴν Ἐκθεση Βυζαντινῆς Τέχνης, ποὺ ἔγινε στὸ Ζάππειο τὸ 1964, παρ' ὅλον ὅτι εἶχε περιληφθῇ στὸν κατάλογο (ὑπ' ἀριθ. 189) καὶ παρ' ὅλο ποὺ μουσεῖα ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον ἐδάνεισαν τὰ καλύτερα κομμάτια τῶν συλλογῶν τους.

Ἀίγιους μῆνες ἀργότερα, ἕνας ἐπιτήδειος μπήκε ἀπὸ κάποιον φεγγίτη τῆς παλιάς ἐκκλησίας καὶ ἔκλεψε τὴν εἰκόνα, ξαναφέροντάς τὴν στὴν ἐπικαιρότητα τὸ διπλὸ πρόβλημα: Τὴν διαφύλαξη τῶν ἔργων καὶ τὴν δίωξη τοῦ λαθρεμπορίου τῶν ἀντικειμένων βυζαντινῆς τέχνης, ποὺ ἔχει πάρει τὴν φανατικὴ ἔκταση μόδας.

Τὰ πὺδ ἀπίθανα πρόσωπα εἶναι πρόθυμα νὰ ἀναμειχθοῦν σ' αὐτὸ τὸ λαθρεμπόριο, ποὺ ἀφήνει λεπτὰ καὶ ποὺ τὸ «κυνηγοῦν οἱ ξένοι».

—Τί δουλειὰ κάνεις, παλληκάρη; ρώτησε πρὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες ἕναν ἀπὸ τοὺς συνεργάτες τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ὁ δὲ γιὰ τοῦ ταξί, ποὺ τὸν πῆγαινε στὸ σπίτι του.

—Ἀρχαιολόγος.

—Δὲν μοῦ δίνεις τὸ τηλέφωνό σου; Μπορεῖ νὰ συνεργασθοῦμε.

—Νὰ συνεργασθοῦμε σὲ τί;

—Νά, κανένα καλὸ κομμάτι. Ἐγὼ εἶμαι ἐν τάξει καὶ γνωρίζω πολλοὺς ξένους...

Κατὰ τοὺς φιλόποπτους, κάτω ἀπὸ κάθε πορτοκαλιά ἢ γαλάζια σκηνούλα, ποὺ εἶναι

ἐκ τῶν φορητῶν εἰκόνων τῶν φυλασσομένων ἐν τῷ ναῷ, ἡ μάλιστα ἀξιόλογος καὶ ἡ φρόνιμος τοῦ ναοῦ, ἡ λιτανευομένη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μεγέθους 1.82X0.60 μ., φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Δέσις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ Θεοδώρας τῆς Καντακουζηνῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν». Ἐπὶ τῆς μιάς ὀψευς φέρει παράστασιν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὴν Σταύρωσιν. Ἡ Κοιμήσις εἶναι ἐκλεκτὸν ἔργον τῆς τέχνης τῶν Παλαιολόγων μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴν κίνησιν τῶν σωμάτων καὶ τῶν πολυτελῶν —πλήρων φωτεινῶν ἀντανakλάσεων— ἐνδυμάτων. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ χώρου γίνεται διὰ τῶν προσώπων ὅτινα εὐρίσκονται τὰ μὲν ὀπίσθεν τῶν δὲ, ὅπως εἰς τὴν παλαιότεραν τέχνην, ἀλλ' ἡ ἐκαστὸν πρόσωπον ἔχει πλαστικὸν τρόπον ἐμφανίσεως. Ἀφ' ἐτέρου, ἡ ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὀψευς εἰκὼν τῆς Σταυρώσεως, τῆς αὐ-

τῆς ἐποχῆς, περιορίζεται εἰς τὰ τρία πρόσωπα τῶν παλαιότερων ἔργων. Ἡ κλίσις τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἡ κλίνουσα κεφαλὴ του, τὸ βραχὺ λέντιον εἶναι χαρακτηριστικοὶ τύποι τῆς παλαιολογικοῦ τέχνης. Ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἰωάννης ἔχουν βαρεὰ, κλειστά τὰ ἐξωτερικὰ περιγράμματα καὶ ἐκφράζουν, τὸσον μετὰ τὰς στάσεις των, ὅσον καὶ μετὰ τὰς ἐκφράσεις τῶν προσώπων, βαθεῖαν ὁδύνην. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τῆς Παναγίας κάτωθεν τῆς σιαγόνης ἔχει μίαν ἐκ τῶν μᾶλλον ἀσυνήθων στάσεων, ἀπαντωμένην ἐνίοτε καὶ εἰς τὰ ἰταλικά ἔργα τοῦ 13ου αἰῶνος, κατὰ τὰ ἀνατολικά ἴσως πρόσωπα. Ὁμοίαν στάσιν ἔχει ἡ Θεοτόκος καὶ εἰς τὸ σύγχρονον τρίπτυχον τῶν γειτονικῶν Μετεώρων. μετὰ τοῦ ὁποίου ἔχουν τὴν ἀναλογίαν ἐκτελέσεως τὸσον ἡ Θεοτόκος, ὅσον καὶ ὁ Χριστός, ὥστε εἶναι πιθανὸν ὅτι εἶναι ἀμφότερα ἔργα τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου».

(Γ. Σωτηρίου: «Βυζαντινὰ Μνημεῖα τῆς Θεσσαλίας II» καὶ ΙΑ' αἰῶνος)

στημένη στὶς ἑλληνικὲς ἐρημιές, γίνεται μιὰ ἀνασκαφὴ ἡ ζῆ ἀθρόβα ἕνας ἀρχαιοκάπηλος. Ἀλλὰ κι ἂν δὲν εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἡ ἀποπῆ τους σωστή, πλησιάζει πολὺ στὴν ἀλήθεια.

Στὴν τύχη ἄνοιξε ἕναν φάκελο ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Λαθρεμπορίου κ. Χρήστος Κολωνίας —ἕνας ἀπὸ τοὺς πὺδ ἱκανοὺς στὴν δίωξη τοῦ λαθρεμπορίου ἔργων τέχνης— καὶ μᾶς διηγήθηκε περιπτώσεις ἱκανῶς νὰ τροφοδοτήσουν μιὰ ντουζίνα ἀστυνομικὰ σενάρια.

—Ἡ διαταγὴ στὰ τελωνεῖα, κατέληξε, εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν λιγώτερος ἐλεγχος στοὺς ξένους. Κ' ἔτσι τὸ ἔδαφος εἶναι σχεδὸν ἑτοιμο. Πρὸ καιροῦ εἶχε ὑποπέσει στὴν ἀντίληψή μας ἕνας ὑποπτος Γερμανός. Τριγύριζε, μετὰ τὴν Ἑλληνίδα μνηστή, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν Θεσσαλονίκη, πῆγαινε συχνὰ σὲ διάφορα παλιατζήδικα. Τὸν παρακολούθησα. Ἐκανε ἕνα ὁλόκληρο ἀπόγευμα παραπλανητικὲς διαδρομὲς στὸ Θησεῖο κ' ὕστερα, ὅταν βράδιασε, πῆγε στὴν Κοκκινιά. Ἐκεῖ, σ' ἕνα σπίτι, ἄφησε μιὰ δερμάτινη βαλίτσα. Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ κατάσχεση ἀπέδωσε 38 εἰκόνες διαφόρων μεγεθῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ πέντε ἦσαν σλαβικὲς, οἱ πέντε 18ου αἰῶνος δύο ἦταν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἄλλες ἄλλων ἐποχῶν καὶ προελεύσεως. Ὅταν συλλάβαμε τὸν ἴδιο, βρήκαμε κι ἄλλες ἔντεκα στὸ πορτομπαγκάζ τοῦ αὐτοκινήτου του. Μᾶς εἶπε πὼς ἐπρόκειτο νὰ τὶς δηλώσῃ στὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία καὶ δημιουργῇ, μάλιστα, μεγάλο ἐπιπόνημα στὸ ὑπουργεῖο Ἑξωτερικῶν. Ἐτσι, ἐκείνους ἔφυγε ἀνενοχλήτως καὶ οἱ εἰκόνες παρεδόθησαν στὸ Μουσεῖο.

—Ἀπὸ ποῦ νομίζετε πὼς γίνονται οἱ περισσότερες κλοπές;

—Γύφτοι γυρνᾶνε στὰ χωριά καὶ ἀλλάζουν παλιὲς μετὰ καινούργιες εἰκόνες γιὰ λογαριασμὸ ἐμπόρων τῶν πόλεων. Χωρικοὶ τὶς παίρνουν ἀπὸ τὰ ἐξοικλήσια. Πολὺ συχνὰ φτάνουν ὡς ἐδῶ εἰκόνες ἀξίας, ποὺ ἔχουν κλαπῇ ἀπὸ κάποιο εἰκονοστάσι ἐρημικοῦ δρόμου. Κατὰ τὴν γνώμη μου, φταίει ὁμως καὶ κάτι ἄλλο: Οἱ ποιῆς εἶναι μικρές...

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀγαποῦν τὴν τέχνη μᾶς λένε:

—Στὴν Νάξο γίνεται ὄργιο ἀρχαιοκαπηλίας. Ὑπάρχουν ἐκεῖ μνημεῖα ὅλων τῶν ἐποχῶν. Διαλέγετε καί... παραγγέλνετε. Τὸ ἴ-

διο γίνεται καὶ στὸ Ἅγιο Ὄρος. Ἀπὸ τὶς σκῆτες, ἀπὸ τὰ ἀπομακρυσμένα μοναστήρια — κυρίως τὰ ρωσικά — θησαυροὶ ἀμυθῆτου ἀξίας φεύγουν μαζί με φορτώματα ξύλα ἀπὸ τὴν στερία, μετὰ γαϊδουράκια, κι ἀπὸ τὴ θάλασσα μετὰ κόττερ, παρ' ὅλο ποὺ ἕνας εὐσυνείδητος τελωνὴς κάνει ἐξονυχιστικὸ ἐλεγχὸ στὰ καΐκια στὴν Ἱερὸσσὸ καὶ στὴν Οὐρανούπολη.

Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσῃ, καὶ ποῦ νὰ τελειώσῃ κανεῖς; Σὲ ὅλα ὅσα διαπράττονται ἀπὸ τὸ λαθρεμπόριο, προστίθεται καὶ ἡ ἀναχρονιστικὴ προσήλωσις σὲ κάποιες παράξενες παραδόσεις. Μέχρι πρότινος — αὐτὴ τὴ στιγμή δὲν ξέρομε τί γίνεται λόγῳ τῶν «ψυχρῶν» σχέσεων μετὰ τὴν Τουρκία — κάθε τέσσερα χρόνια ἔδρασε στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸ Ἅγιο Μύρο, ποὺ ἔφθανε μετὰ σὲ μπουκαλάκια σὲ ὅλες τὶς ἑλληνικὲς ἐκκλησίες γιὰ νὰ χρίστῃ τοὺς νέους χριστιανούς. Τὸ δράσιμο αὐτὸ δὲν γινόταν ποτὲ μετὰ ξύλα, κάρβουνα ἢ ἄλλη καύσιμη ὕλη, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ εἰκόνες. Κάθε ἐκκλησία, ἀπὸ ὅλη τὴν χώρα, ἔστειλε στὴν Πόλη γιὰ νὰ καοῦν εἰκόνες ποὺ περισσεύαν, καὶ ποῦ τὴν ἀξία τους ἔκρινε μόνον ὁ ἱερέας...

Στὴν λυσσώδη αὐτὴ ἐκμετάλλευσή τῆς βυζαντινῆς τέχνης καὶ στὴν φοβερὴ τῆς ἀτυχία — ἕνα σκουπίσμα μετὰ χοντρὸ πορτομπαγκάζ τοῦ αὐτοκινήτου του. Μᾶς εἶπε πὼς ἐπρόκειτο νὰ τὶς δηλώσῃ στὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία καὶ δημιουργῇ, μάλιστα, μεγάλο ἐπιπόνημα στὸ ὑπουργεῖο Ἑξωτερικῶν. Ἐτσι, ἐκείνους ἔφυγε ἀνενοχλήτως καὶ οἱ εἰκόνες παρεδόθησαν στὸ Μουσεῖο.

—Ἀπὸ ποῦ νομίζετε πὼς γίνονται οἱ περισσότερες κλοπές;

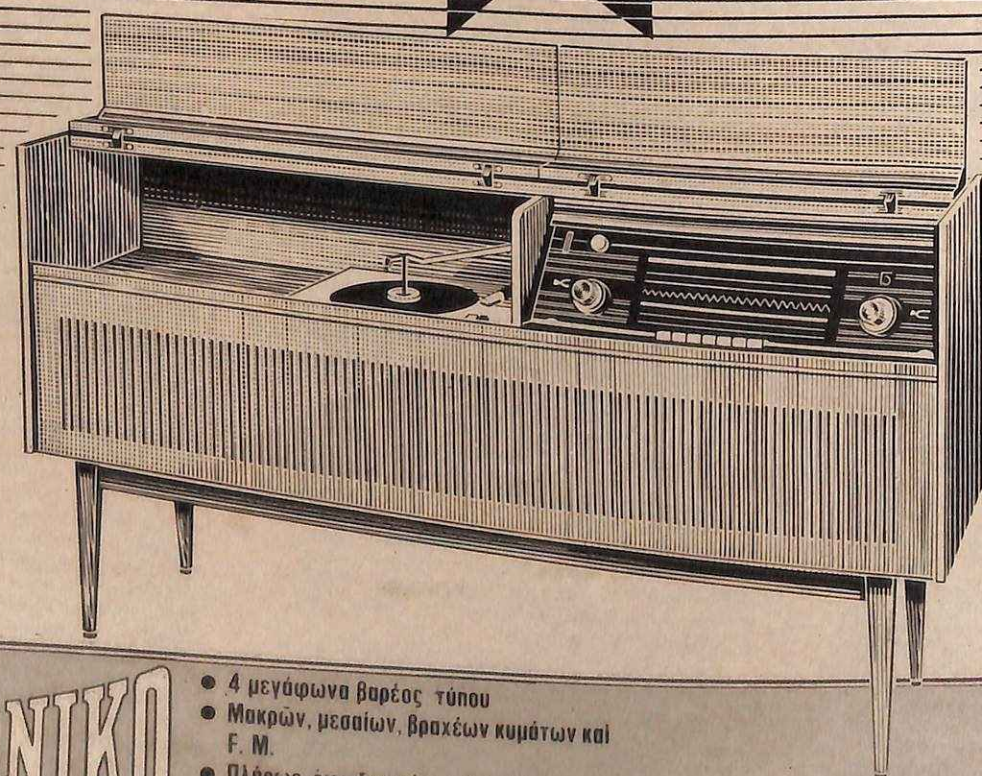
—Γύφτοι γυρνᾶνε στὰ χωριά καὶ ἀλλάζουν παλιὲς μετὰ καινούργιες εἰκόνες γιὰ λογαριασμὸ ἐμπόρων τῶν πόλεων. Χωρικοὶ τὶς παίρνουν ἀπὸ τὰ ἐξοικλήσια. Πολὺ συχνὰ φτάνουν ὡς ἐδῶ εἰκόνες ἀξίας, ποὺ ἔχουν κλαπῇ ἀπὸ κάποιο εἰκονοστάσι ἐρημικοῦ δρόμου. Κατὰ τὴν γνώμη μου, φταίει ὁμως καὶ κάτι ἄλλο: Οἱ ποιῆς εἶναι μικρές...

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀγαποῦν τὴν τέχνη μᾶς λένε:

—Στὴν Νάξο γίνεται ὄργιο ἀρχαιοκαπηλίας. Ὑπάρχουν ἐκεῖ μνημεῖα ὅλων τῶν ἐποχῶν. Διαλέγετε καί... παραγγέλνετε. Τὸ ἴ-

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ ΓΙΑ ΤΑ 35 ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ

- 4 μεγάφωνα βαρέος τύπου
- Μακρών, μεσίων, βραχέων κυμάτων και F. M.
- Πλήρως εφωδιασμένον διά λήψιν στερεοφωνικών εκπομπών F. M.
- Με αυτόματον ρύθμισιν συχνότητας.
- Χωριστοί ρυθμιστάι τόνου.
- Απόδοση ήχου υψηλής πιστότητας
- Πολυτελές ξύλινον έπιπλον εκ καρυδιάς

9.900

μόνον με δραχ.

... και είναι PHILIPS

ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ
Ένα μεγάλο έθνικό έργο

ΕΙΚΟΝΕΣ

Για πρώτη φορά
μετά 25 χρόνια

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το πλήρες χρονικό του πολέμου 1940-41 από τον κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ χρόνια μετά το «Όχι» έγγραφο για πρώτη φορά πλήρης, ολοκληρωμένη, συγκλονιστική στην αυθεντικότητά της «ή Μάχη της Ελλάδος» — ή αληθινή έποποιία στην Πίνδο, στην Άλβανία, στα βόρεια σύνορα, στις πόλεις και στα χωριά μας • Ή πιο ένδοξη, ή πιο δραματική περιπέτεια του Έλληνισμού, που έκέρδισε τον παγκόσμιο θαυμασμό • Έγγραφο ειδικά για τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» από τον κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ • Και άρχίζει από το τεύχος της εθνικής επέτειου, για να κρατήσει, εβδομάδα με την εβδομάδα, όσο κι ο πόλεμος 40 - 41...

“Ολοι εξύμνησαν τήν «Μάχη τής Έλλάδος»

«Εἰς ἡρώϊκὴ καὶ ἱπποτικὴ Ἑλλάς, μετὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν στάσιν τοῦ λαοῦ τῆς... ἀποτελεῖ πρότυπο μέσα στὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν αἰώνων»

Ὁ Τσῶρτσιλ
(Φεβρουάριος 1943)

«Χάριν τῆς ἱστορικῆς δικαιosuνης, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ πῶ ὅτι, μεταξὺ ὅλων τῶν ἀντιπάλων ποὺ μᾶς ἀντιμετώπισαν, ὁ Ἕλλην στρατιώτης ἦταν ἐκεῖνος ποὺ πολέμισε μετὸ πῶς παράτολμο θάρρος καὶ τὴν μεγαλύτερη περιφρόνηση πρὸς τὸν θάνατο. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀγωνίσθηκε τόσο γενναῖα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ δὲν μποροῦν νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἐκτίμησίν τοις πρὸς αὐτόν. Δὲν ὑπέκυψε παρὰ μόνον ὅταν κάθε ἀντίστασις εἶχε πιά γίνει ἀδύνατη»

Ὁ Χίτλερ
(4 Μαΐου 1941)

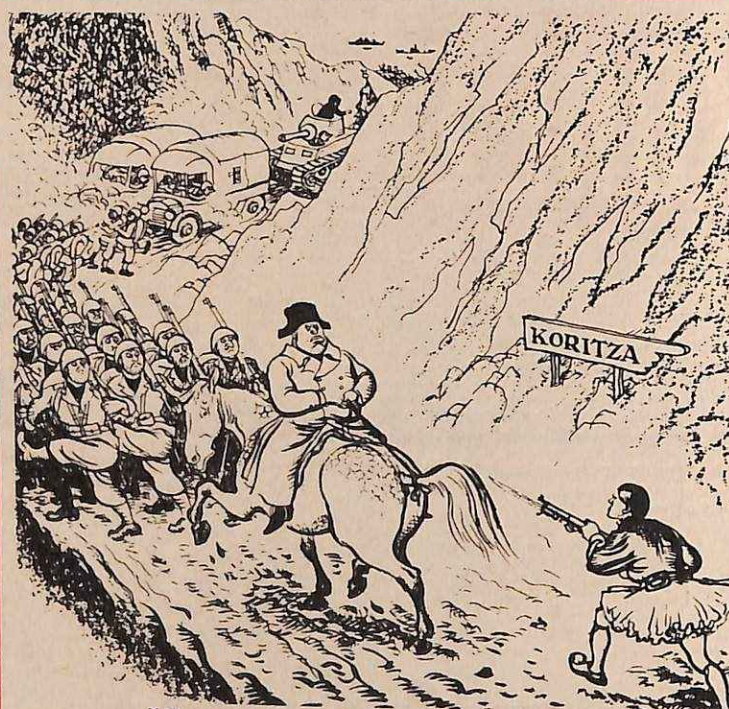
«Ἡ Ἑλλάς ἔδωσε τὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖο ὁ καθένας μᾶς ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ»

Ὁ Ροῦζβελτ
(28 Ὀκτωβρίου 1942)

«Ἐμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν θὰ ξεχάσωμε ποτὲ τὴν ἀνακούφιση καὶ τὴν παρηγορίαν ποὺ μᾶς προσέφεραν κατὰ τὴς ἀγωνιώδεις στιγμῆς τοῦ πολέμου ἡ τιμὴ τῆς ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς στάσεως τῶν Ἑλλήνων»

Ὁ Ήντεν
(24 Σεπτεμβρίου 1942)

«Ἡ Ἑλλάς, μετὸν ἡρωϊσμό της, κατέφερε φοβερὸ καὶ ἀθεράπευτο πλῆγμα κατὰ τοῦ μεγαλείου τῆς Ρώμης τοῦ

“Εἶσι... προελαύνουν οἱ Ἴταλοί!”
ΤΟΤ ΛΑΛΗΝΤΟΤΡΩ — «ΝΤΑΙΝΛ ΜΑΙΝΑΣ» (1940)

Ἡ ἀφήγησις τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ εἶναι ἓνα ἐθνικὸ ἔργο. Γιά πρώτη φορά δίδεται μετὰ πυκνότητά, ἀλλὰ καὶ μετὰ συγκίνησιν τὸ ἐνδοξο ἔπος, ὅπως τὸ ἐξήσαν οἱ πρωτεργάτες τοῦ, οἱ μαχηταὶ κι ὁλόκληρος ὁ λαός, φωτισμένο ἀπὸ ὅσα ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα ἔφερε στὸ φῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 25ετίας. Περιγραφὰς ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστάς, ἀλλὰ καὶ συγκλονιστικὰ ἔγγραφα τῶν ἐπισήμων ἀρχείων, ἀγνωστὰ ντοκουμέντα καὶ ἀπομνημονεύματα ἀπετέλεσαν τὸ ὕλικό μιᾶς συναρπαστικῆς ἐξιστορήσεως, κριτικὰ καὶ ἀξιολογικὰ συγκροτημένης, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ δραματικὰς φωτογραφίας καὶ πλούσιο εἰκονογραφικὸ ὕλικό. Τὸ ἔργο ποὺ θὰ κρατήσῃ ἐπὶ 32 ἐβδομάδες, ὅσο καὶ ἡ πολεμικὴ ἐποποιία σ’ ὅλες τῆς τῆς φάσεις, θ’ ἀποτελέσῃ ὠλοκληρωμένο ἓνα μοναδικὸ ἀπόκτημα γιὰ κάθε ἑλληνικὸ σπῆτι. Καὶ τώρα, ἰδοὺ τὸ διάγραμμά του στὰ βασικὰ κεφάλαια

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Ὁ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ • Ἡ ΕΛΛΑΣ Εἰς τὸν ἈΡΜΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ • ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΙΣ • ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΛΑΡΑΝΤΑΣ • ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ • ΠΟΛΕΜΟΣ ΝΕΤΡΩΝ • ΤΟΡΝΗΛΑΙΣΜΟΣ «ΕΛΛΗΣ» • ΣΤ. ΝΟΡΙΑΚΑ • ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΜΕΙΣ ΕΚΑΙΕΡΩΘΕΝ • ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΙΣ • 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 • ΑΜΤΝΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ • ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ • ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΑ • ΑΝΤΙΚΕΤΤΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ Εἰς τὴν ΙΤΑΛΙΑΝ • ΑΤΚΟΦΙΑΙΑ ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ • Ὁ ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΥΤΑΙ ΛΙΘΟΣ, ΤΟΤΡΚΙΑ, ΠΟΤΡΚΟ-ΣΛΑΒΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ • Οἱ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ Ἡ ΕΛΛΑΣ • ΑΝΤΙΚΕΤΤΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ Εἰς τὴν ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ • ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΘΑΤΜΑΣΜΟΣ • Ἡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ • Ἡ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ • Οἱ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ • Ἡ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΑΣ Εἰς τὸν ΚΟΣΜΟΝ •

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΤΙΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Μπενίτο Μουσσολίνι. Πραγματικῶς γεννήθηκε μιὰ νέα Ἑλλάς, ὅπως τὴν ὠνειρεῖ-
θηκαν οἱ ποιηταί»

Ὁ Γιάν Σμάτς
(28 Ὀκτωβρίου 1940)

«Οἱ Ἕλληνες ἐπέφεραν τὴν πρώτην πραγματικὴν ἥτταν κατὰ ξηρὰν δυνάμειν τοῦ Ἀξονος... Καὶ ἀν ἀκόμη συντριβόταν αὐριον ἡ Ἑλλάς, ἡ στρατιωτικὴ συμβολὴ τῆς θὰ ἔμενε ἀμείωτη... Θὰ εἶναι ἡ δόξα τῆς νεώτερης Ἑλλάδος ὅτι διέλυσε τὸν μύθο γιὰ τὸ ἀήττητο τοῦ Ἀξονος καὶ ὅτι ἔδωσε σὲ ὅλους τοὺς ἐλεύθερους ἀνθρώπους ἀπόδειξιν τῆς ἀξίας τῆς δημοκρατίας»

«Τάϊμς Ν. Ὑόρκης»
(28 Νοεμβρίου 1940)

«Ἡ ὑψηλὸς ὀφείλει τὴν ἐλευθερίαν, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα ἀγαθὰ, στὴν Ἑλλάδα. Κανένα ἔθνος δὲν ἀνεδείχθη λαμπρότερον ἀπὸ τὴν μικρὴ αὐτὴ χώρα, φτωχὴ σὲ πόρους, ἀλλὰ πλούσια σὲ θάρρος»

«Τάϊμς» Λονδίνου
(28 Ἀπριλίου 1941)

«Ἡ σύγχρονη Ἑλλάς κατέστησε ὅλους τοὺς φιλελεύθερους λαοὺς ὀφειλέτες τῆς Ἐθεωρείτο ὡς τώρα μικρὴ χώρα, ἀπὸ ἀπόψεως πλούτου καὶ πληθυσμοῦ. Σήμερα, χάρις στὸ θάρρος καὶ στὴν ἀρετὴ τῆς, ἀξίζει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς Μεγάλῃ Δύναμει... Καμμιά ἄλλη σελίδα τῆς τριετίας ἐνδοχῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας δὲν κάνει μεγαλύτερη τιμὴν στὸ ἑλληνικὸ ὄνομα»

«Νταίνλν Τέλεγκραφ»
(25 Μαΐου 1941)

BERKSHIRE
INTERNATIONAL CORPORATION • HELLAS

Ἡ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1966
ΠΛΕΚΤΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Στὴν Ἑλλάδα...
σὰς τῆς προσφέρει ἡ
Μπερκσάϊρ, σὲ διά-
φορους χρωματισμοὺς
καὶ σὲ χαμηλότερη τιμὴ.
Σὰς δίνουν χάρι, ἀπλό-
τητα, κομψότητα.

Ο ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΧΕΙ ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟ ΜΠΕΡΚΛΕΥ

ΦΟΙΤΗΤΑΙ και φοιτήτριες του πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας, με τις παροτρύνσεις ενός λαϊκού τραγουδιστού, προβαίνουν σε διαμαρτυρίες στο Μπέρκλεϋ κατά της αμερικανικής πολιτικής στο Βιετνάμ.

Οι Άμερικανοί φοιτητές ενδιαφέρονται τελευταία για την πολιτική. Οι συνηθισμένες τρέλλες τους, (έπιδρομές στους κοιτώνες των φοιτητριών για να πάρουν ένα σλιπ), τα άνοητα στοιχήματα (ποιός θα καταπιή ένα χρυσόψαρο), δεν είναι πια της μόδας στα κολλέγια και τα πανεπιστήμια. Το ίδιο ντεμοντέ πάει να καταντήση και η άμιλλα στον αθλητισμό. Αντί για όλα αυτά, φοιτητές και φοιτήτριες, επιδίδονται σε ατέλειωτες συζητήσεις με καθηγητές, καλλιτέχνες και συγγραφείς για το Βιετνάμ και για τα πολιτικά δικαιώματα των Νέγρων, ή ταξιδεύουν χιλιάδες χιλιόμετρα για να πάνε στις νότιες πολιτείες και να πάρουν μέρος σε διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες. Ο κύριος λόγος της αλλαγής αυτής είναι το παράδειγμα του προέδρου Κέννεντυ και οι εκκλήσεις του να πάρουν μέρος στην εξόρμηση των νέων συνόρων. Τα προγράμματα του Σώματος Ειρήνης, της επέκτασής της παιδείας, της κοινωνικής προνοίας, ή έκστρατεία για τα δικαιώματα των μαύρων, είχαν μεγάλη απήχηση στις τάξεις της σπουδάζουσας νεολαίας και ξύπνησαν από το λήθαργο τα πολιτικά της ενδιαφέροντα...

Η αμερικανική διανόηση δεν ήταν ποτέ κλεισμένη σε κανένα γυάλινο πύργο, στεκόταν πάντα «αριστερά», στην πρώτη γραμμή για τις μεταβολές και τις μεταρρυθμίσεις της αμερικανικής κοινωνίας. Το πάθος ανά εξυπηρετηθή η δημοκρατία μας με αντικειμενικές γνώσεις και η έτοιμότητα προσφοράς υπηρεσιών «για το κοινό καλό» είναι για τους Άμερικανούς νέους τόσο χαρακτηριστικά, όσο και ο ιεραποστολικός ζήλος τους για ανθρωπιστικά καθήκοντα, ή μανία τους να κριτικάρουν την κοινωνία και το ενδιαφέρον τους για ό,τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο. Ο σκεπτικισμός για τις κατακτήσεις του «αμερικανικού τρόπου ζωής» είναι, στην εποχή μας, στους Άμερικανούς

«ΚΑΝΕΤΕ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΛΕΜΟ». ΚΑΛΕΙ Η ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Καθοδηγηταί, πού εκπαιδεύονται μυστικά στην Κούβα, έπηρεάζουν τούς νεαρούς 'Αμερικανούς διανοομένους

διανοομένους σύνθημα έντονότερο από την έθνική υπερφάνεια. 'Ο κοινωνικός ιδεαλισμός των Γερμανών μεταναστών του 1948 και της περιόδου των χιτλερικών διωγμών, πού έπηρεασε την άμερικανική ζωή, έχει συνδυασθή με τόν ρεαλιστικό άτομικισμό των 'Αγγλοσαξόνων. Οι διανοούμενοι έχουν αφήσει την σφραγίδα τους στην πολιτική όψη της 'Αμερικής, αδιάφορο αν αυτοί ήταν πρόεδροι, όπως ο Τζέφφερσον, ο Ουίλσον, ο Ρούζβελτ και ο Κένεντυ, ή ανώτεροι λειτουργοί, όπως ο Φράνκλιν και ο Στήβενσον. Οι κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμιστικές ιδέες συνετέλεσαν άρκετά στην υπερνίκηση της μεγάλης κρίσεως, πριν από 35 χρόνια, και συνέβαλαν στην σημερινή ευημερία των μαζών. Οι τεχνικές εφευρέσεις της άτομικής ενέργειας, του αυτοματισμού και των ταξιδιών στο Διάστημα έκαναν τις 'Ηνωμένες Πολιτείες την μεγαλύτερη παγκόσμια Δύναμη του 20ού αιώνα.

Καινούργιο για την 'Αμερική είναι το πολιτικό ζήτημα της άκαδημαϊκής νεολαίας, πού φαίνεται να προοιωνίζεται εξέλιξεις πού θα επηρεάσουν το μέλλον. 'Η πολιτική αντικατέστησε το σέξ σαν ύπ' άριθ. 1 θέμα. Δεν πάει πολλός καιρός από τότε πού οι νεαροί 'Αμερικανοί εξέδηλυναν την αντίδρασή τους εκάτα των πατεράδων τους, διαδάζοντας τα απαγορευμένα βιβλία του Χένρυ Μίλλερ ή της Φάνου Χίλ, ή συζητώντας στα ύπογεια των Μπήνικς για το σέξ και την κοινωνία ή, τέλος, με έπιθέσεις ενάντια στην λογικιστική των βιβλίων και των κινηματογραφικών ταινιών. Πορνογραφικά βιβλία πωλούνται και σήμερα στα περίπτερα και τα σεξουαλικά προδλήματα είναι συνηθισμένο θέμα συζήτησεως στα κοκταίλς, χωρίς να κάνουν έντύπωση σε κανένα. 'Εκείνο όμως με το οποίο επιδιώκουν τώρα οι νεαροί 'Αμερικανοί να προκαλέσουν έντυπώσεις είναι το διάβασμα των βιβλίων του Μάο Τσέ Τούγκ, ο ένθουσιασμός τους για τόν Χό Τσι Μίνχ και οι συζητήσεις πάνω σε έπαναστατικές θεωρίες. Κι αυτό προκαλεί πάντα κάτι περισσότερο από πονοκεφάλους στους γονείς τους. 'Ο Φιντέλ Κάστρο ή οι άντάρτες του Βιετκόγκ έχουν άπωθήσει από το προσκήνιο ιδεώδεις ήρωες σαν τούς τραγουδιστάς του 'ρόκ - έντ - ρόλ» και τούς Μπήτλς.

Στά σχολεία και στα πανεπιστήμια γίνονται όλοένα περισσότερο της μόδας πολιτικές ομάδες και οργανώσεις με ριζοσπαστικές τάσεις, όπως οι «έλσχες Ντυμπούα», πού έχουν συνδέσμους με το άμερικανικό Κ.Κ., μια τροτσκυστική «όργάνωση των νέων σοσιαλιστών» ή η φιλοκινεζική «προοδευτική εργατική κίνηση». 'Αψηφώντας τις απαγορεύσεις τις άμερικανικής κυβερνήσεως, ομάδες φοιτητών ταξιδεύουν στην Κούβα και εκπαιδεύονται για προπαγανδιστά ή οργανωτά. Σε μυστικά μαθήματα γίνεται ακόμη εκπαίδευση σε άνατρεπτικές μεθόδους. Οι καινούργιες αυτές ριζοσπαστικές φοιτητικές οργανώσεις παίρνουν σημαντικά ποσά

άπό άγνωστες πηγές, για να χρηματοδοτούν τα πολυτελή περιοδικά τους και τις αγωνιστικές εκδόσεις τους, όπου οι συνάδελφοί τους καλούνται σε έπαναστατική δράση και όπου, με την μαρξιστική όρολογία, εξηγείται ή τακτική της άνατροπής στην 'Αμερική. Την άξία της οργανώσεως και την τακτική την έμαθαν οι φοιτηταί στις διαδηλώσεις για τα πολιτικά δικαιώματα των νέγων και οι πορείες στην Ουάσιγκτων και στις νότιες πολιτείες ξύπνησαν τόν ζήλο για ιδεολογικούς σκοπούς, πού με την ρομαντική άπλοϊκότητά τους αντίτασσαν στην εύλιστική κοινωνία.

'Η πολιτική αυτή άνησυχία άνάμεσα στους φοιτητάς έχει αύξηθί από τόν Φεβρουάριο, όταν ή άμερικανική κυβέρνηση άπεφάσισε να έντεινι τόν πόλεμο στο Βιετνάμ. Οι διαδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά της πολιτικής του προέδρου Τζόνσον διαδέχονται ή μία την άλλη στα πανεπιστήμια των άνατολικών άκτών, των μεσοδυτικών πολιτειών και της Καλιφόρνιας.

Οι δοκιμασμένες στις νότιες πολιτείες «άπεργίες καθίσματος» συμπληρώθηκαν στις άνοιξιάτικες εκδηλώσεις για το Βιετνάμ με πολιτική διαφώτιση, όπου όνομαστοί καθηγηταί, πολιτικοί, διπλωμάτες και γνώστες των άσιατικών πραγμάτων εξηγούσαν στους φοιτητάς τα ύπέρ και κατά της έπεμβάσεως άμερικανικών στρατευμάτων στο Βιετνάμ και στόν 'Αγιο Δομίνικο. Και οι συζητήσεις αυτές, από διάσημους όπαδούς και αντιπάλους της πολιτικής Τζόνσον, τραβούσαν χωρίς διακοπή όλόκληρα είκοσιτετράωρα και πολλές φορές, με το να μεταδίδονται άπό το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, άπασχολούσαν όλόκληρη την χώρα. 'Η καινούργια αυτή μέθοδος άκαδημαϊκών συζητήσεων θα μείνι χωρίς άμφιβολία μόνιμος θεσμός της πνευματικής ζωής στην 'Αμερική.

Φοιτηταί κατά Ουάσιγκτων

Η «'Ημέρα του Βιετνάμ», στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, στις 21 και 22 Μαΐου 1965, ύπήρξε καμπή στην πολιτική δραστηριότητα των 'Αμερικανών φοιτητών. 'Η διαδήλωση διαμαρτυρίας κατά της πολιτικής της Ουάσιγκτων ήταν άριστα οργανωμένη και κράτησε χωρίς διακοπή όλόκληρες 30 ώρες. Μια οργανωτική έπιτροπή από ριζοσπαστικές φοιτητικές ομάδες χαρακτήρισε την εκδήλωση αυτή σαν «'ημέρα της καταπιεζόμενης αντιπολιτεύσεως κατά του πολέμου, μπροστά στο άμερικανικό και διεθνές άκροατήριο» και σαν «ένταση της άμερικανικής αντιπολεμικής άνταρσίας», και προσπάθησε να μετατρέβη την έκστρατεία των φοιτητών της Καλιφόρνιας για εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και την ένεργό συμμετοχή τους στην έκστρατεία για τα δικαιώματα των νέγων στις δυτικές άκτές, σε ριζοσπαστικό μέτωπο κατά της άμερικανικής έξωτερικής πολιτικής.

Τό κέντρο της κινήσεως αυτής ήταν ή πανεπιστημιούπολη Μπέρκλεϋ, πού βρίσκεται σε μία μαγευτική το-

ποθεσία στόν κόλπο του 'Αγίου Φραγκίσκου. Στην μεγάλη πλατεία, έμπρός στόν Οίκο του Φοιτητού, μαζεύτηκαν 6.000 άτομα - φοιτηταί, γενειοφόροι Μπήνικς, άκούρευτοι νεαροί, οικογένειες με παιδιά και σκυλιά. Γύρω από την πλατεία και στους τοίχους του Οίκου του Φοιτητού ήταν κολλημένες τεράστιες άφίσεις, με συνθήματα: «'Εξω από το Βιετνάμ», «Μην πολεμάτε μόνο για το Βιετνάμ», «Δώστε ένα τέλος στόν πόλεμο του Τζόνσον». 'Αλλα συνθήματα καλούσαν το κοινό να βοηθήσει το κομμουνιστικό 'Εθνικό 'Απελευθερωτικό Μέτωπο του Νοτίου Βιετνάμ. Οι φοιτηταί διαλαλούσαν τις έφημερίδες και τα περιοδικά τους, κοίτιστα με μαύρες κάλτσες σταματούσαν με χαμόγελο τούς διαβάτες, για να τούς εξηγήσουν τόν σκοπό της κινήσεως τους και να τούς πουλήσουν φυλλάδια και κονκάρδες. 'Επίσημοι φυγόστρατοι, με την συνοδεία μανάδων και μωρών, μάζευαν ύπογραφές κατά της στρατιωτικής θητείας. Φοιτήτριες και ήλικιωμένες κυρίες, μέλη του συλλόγου «των γυναικών για την ειρήνη», προειδοποιούσαν για τόν «ρεθαντισμό» της Δυτικής Γερμανίας ή κρατούσαν πινακίδες με το σύνθημα: «Κάνετε έρωτα και όχι πόλεμο». Μια ομάδα νεαρών νέγων, με κασκέτα τύπου Κάστρο, χτυπούσαν άδικακόπως τύμπανα και πλάι τους χόρευαν με έκσταση ώραιες νέες. 'Ολόκληρο αυτό το 30ωρο, ή πανεπιστημιούπολη του Μπέρκλεϋ δεν ήταν πιά τόπος άκαδημαϊκών συζητήσεων, αλλά σωστό χωριάτικο πανηγύρι.

'Η εκδήλωση άρχισε μ' έναν λαϊκό τραγουδιστή πού, με την συνοδεία της κιθάρας του, τραγούδησε έναν αυτοσχέδιο ύμνο για τόν Μάο Τσέ Τούγκ και τόν Χό Τσι Μίνχ. Καμπαρετίστες έβριζαν την κυβέρνηση και κομικοί έκαναν την όμηγυρη να γελά με διφορούμενα άστεία. Με ύπερικές εκκλήσεις, γίνονταν έρανοι κατά των «άμαρτωλών του Βιετνάμ» και φρενιτιώδη χειροκροτήματα ύποδέχονταν τα τηλεγραφήματα πού διάβασαν μέλη της οργανωτικής έπιτροπής, πριν τα στείλουν στις σοβιετικές οργανώσεις νεολαίας, στους άντάρτες του 'Αγίου Δομίνικου ή στόν 'Αγγλο άριστέρό φιλόσοφο Μπέρτραν Ράσσελ.

Τό κύμα των διαμαρτυριών κατά της άμερικανικής πολιτικής στο Βιετνάμ φούσκανε όλοένα. Και στην συγκέντρωση έβδιναν πιά τόν τόνο όχι ετά ύπέρ και τα κατά της μιάς άκαδημαϊκής συζητήσεως, αλλά ή δημαγωγία και ή κομμουνιστική έπιχειρηματολογία κινεζικού τύπου. Τό αίτημα για την έλευθερή κυκλοφορία των πορνογραφικών έντύπων και την επίδειξη πνεύματος άνοχής για τούς όμοφυλόφιλους συνδυασθήκε με την άξίωση να φύγουν τα άμερικανικά στρατεύματα από το Βιετνάμ. 'Ο πρόεδρος Τζόνσον παρωμοιάζόταν με τόν Χίτλερ, και τó λυντσάρισμα των νέγων στις νότιες πολιτείες με τις άεροπορικές έπιθέσεις στο Βόρειο Βιετνάμ. 'Η άμερικανική διανόηση έπαρνε προειδοποιήσεις να μην έπαναλάβη το σφάλ-

μα των Γερμανών διανοομένων, όταν ο Χίτλερ κατέλαβε την έξουσία. 'Εκπρόσωποι των διαφόρων ριζοσπαστικών ομάδων κατηγορούσαν ο ένας τόν άλλο για «ρεβιζιονισμό» και «δειλία» και εξέφραζαν την άπογοήτευσή τους για το ότι οι διαμαρτυρίες κατά της Ουάσιγκτων περιορίζονται σε συγκεντρώσεις και σε λόγια και δεν παίρνουν την μορφή «ένεργου δράσεως».

Τό εκπληκτικό είναι το πώς σ' αυτή την διαδήλωση του Μπέρκλεϋ οι άριστεροί διανοοόμενοι, οι ήγέτες της ριζοσπαστικής 'Αριστεράς, έπαγγελματαί δημαγωγοί και φανεροί κομμουνισταί, μπορούσαν μπροστά στην άστυνομία και χωρίς καμιά αντίδραση από τούς άκροατάς να βρίζουν έλεύθερα και άνεμπόδιστα τόν πρόεδρο των 'Ηνωμένων Πολιτειών και την άμερικανική κυβέρνηση.

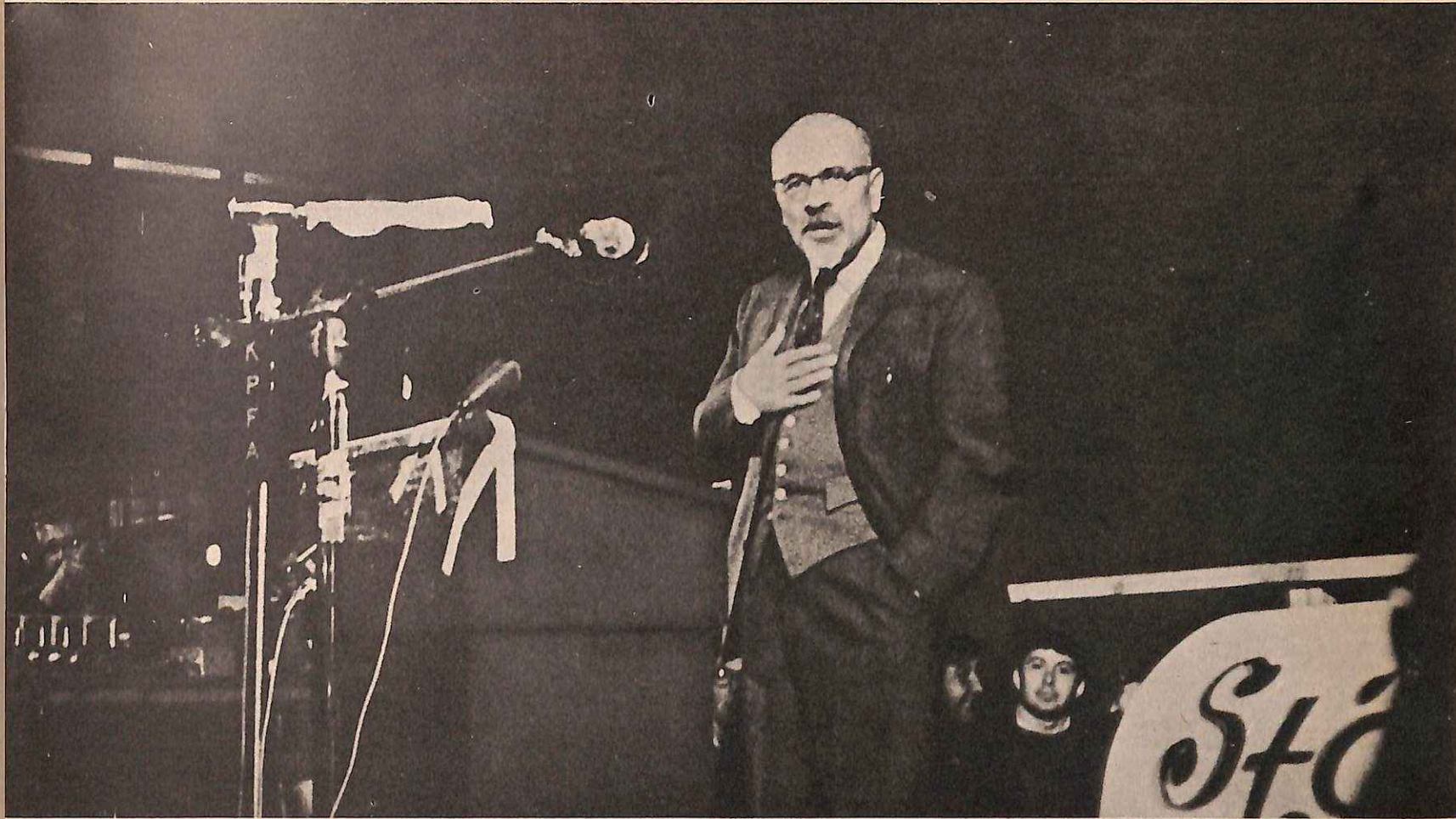
'Εκείνοι πού ώργάνωσαν την εκδήλωση αυτή, και πού ήταν φανερό πώς δεν είχαν καμμία σχέση ούτε με τούς φοιτητάς, ούτε με τó πανεπιστήμιο, έδρασαν φανερά και χρησιμοποίησαν οργανωτικές μεθόδους πού θυμίζουν κομμουνιστικές εκδηλώσεις στην Εύρώπη.

Μεταρρύθμιση ή έπανάσταση;

Θά ήταν, πάντως, σφαλερό να παραδεχθί κανείς τόν ίσχυρισμό της άμερικανικής ριζοσπαστικής 'Αριστεράς ότι οι 'Αμερικανοί φοιτηταί είναι στο σύνολό τους αντίπαλοι της πολιτικής Τζόνσον ή ότι οι διανοοόμενοι βρίσκονται στην αντιπολίτευση. 'Αλλά τó ίδιο σφαλερό είναι και ο ίσχυρισμός της άκρας Δεξιάς ότι τó πολιτικό ζήτημα των φοιτητών δεν είναι άλλο παρά άποτέλεσμα κομμουνιστικής διεισδύσεως. 'Η συχνά όρμητική και με άναρχική έπιφάνεια δραστηριότητα των 'Αμερικανών φοιτητών όφείλεται, στην πραγματικότητα, σε πολύπλοκα αίτια, πού είναι άδύνατο να τα ταυρίσει κανείς σε μία ένιαία εικόνα. 'Ακριβώς στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, με τούς 61.705 φοιτητάς του, τó ριζοσπαστικό έξοπασμα φαίνεται σαν να είναι άνακάτεμα από:

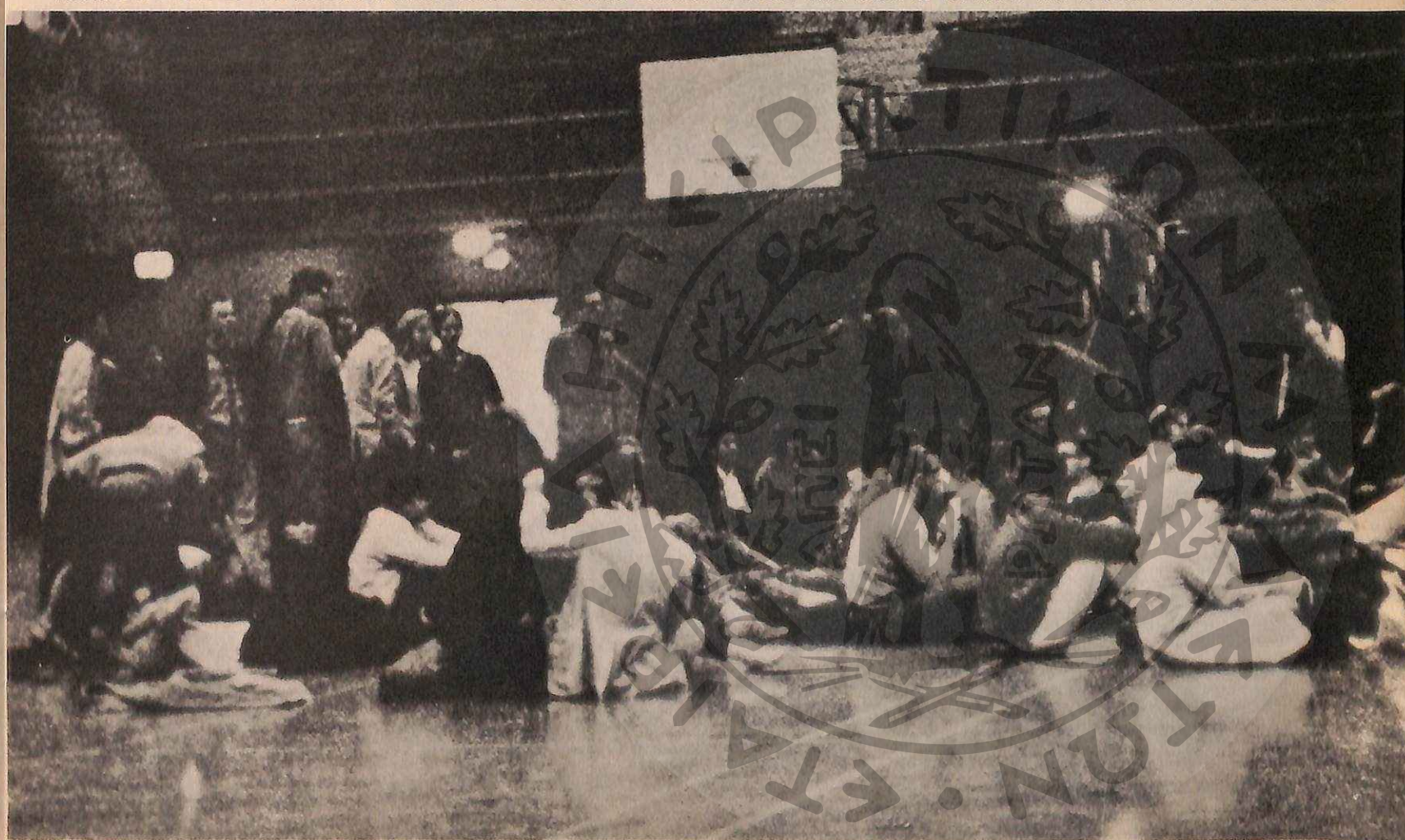
- ♦ Την σύγκρουση μεταξύ παλαιάς και νέας γενεάς.
- ♦ Την σεξουαλική χειραφέτηση.
- ♦ Τις δίκαιες αξιώσεις για σεξουαλική μεταρρύθμιση.
- ♦ Τόν άγώνα για την ίσοπολιτεία των νέγων.
- ♦ 'Αναρχικές τάσεις.
- ♦ 'Οργανωμένη κομμουνιστική έπιτροπή.

Τό Μπέρκλεϋ έχει εξέλιχθί τα τελευταία χρόνια σε έστία φοιτητικής άναταραχής, πού άρχισε τó 1960 με τις διαμαρτυρίες για την εκτέλεση του βολεφόνου Τσέσμαν, συνεχίστηκε με τις σκηνές κατά των άνακρίσεων της κοινοβουλευτικής έπιτροπής άντιαμερικανικών (κομμουνιστικών) ένεργειών στόν 'Αγιο Φραγκίσκο και φούντωσε με τις εκδηλώσεις κατά των φυλετικών διακρίσεων από τις έφημερίδες, τα ξενοδοχεία και τα καταστήματα. Στις συστάσεις των πανεπιστημιακών άρχών στους φοιτητάς να άπόσχουν στόν

Ο ΓΗΩΣΤΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥ, ΙΣΑΑΚ ΝΤΟ-Υ'ΤΣΕΡ, ΗΛΘΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΣΤΟ ΜΠΕΡΚΛΕΥ· ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΗ ΤΟ Ν.Α.Τ.Ο.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΝΥΧΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ. ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Οι κοινωνιολόγοι ανησυχούν:

ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ του Μπέρκλεϋ, τον περασμένο Μάιο, οι οργανωτικές ικανότητες των αριστερών ξάφνιασαν την αστυνομία. Στελέχη των αριστερών οργανώσεων, με περιδραχίονια στις πέτσινες ζακέτες τους, παίρνουν εντολές, με φορητά τηλέφωνα, από την κεντρική επιτροπή. Στην πινακίδα, που είναι πάνω από το ζευγάρι, αναγράφεται: «Δεν θα πολεμήσουμε στο Βιετνάμ»

ΕΝΑΣ σωσίας του Έλβις Πρίσλεϋ τραγούδησε έναν ύμνο στον Μάο Τσέ Τσούγκ.

πανεπιστημιακό χώρο από ριζοσπαστικές πολιτικές εκδηλώσεις, οι φοιτητές απάντησαν το 1964 με την ίδρυση της «Κινήσεως για την ελευθερία του λόγου», κατέλαβαν μια νύχτα του Δεκεμβρίου τα γραφεία του πανεπιστημίου και ήλθαν σε σύγκρουση με την αστυνομία. Οι άρχηγοί, που στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ήταν φοιτητές, κλείστηκαν στις φυλάκες και δικάστηκαν. Καί, πριν σχεδόν έλθει η άνοιξη του 1965, η «Κίνηση για την ελευθερία του λόγου» είχε εκφυλισθεί σε εκδηλώσεις για την κατάργηση της απαγορεύσεως των αδέμων διδλίων και της πωλήσεως μέσων έλεγχου των γεννήσεων στον Οίκο του Φοιτητού.

Στην αναταραχή αυτή έπαιξε χειροπιαστό ρόλο η δυσφορία για το αμερικανικό εκπαιδευτικό σύστημα. Ο αμερικανικός πλούτος, η αριθμητική αύξηση των μεταπολεμικών ηλικιών, οι αυξανόμενες ανάγκες διπλωματούχων ειδικών ώδήγησαν σε υπερπλήρωση των πανεπιστημιακών αιθουσών, σ' ένα είδος «ακαδημαϊκής καταστάσεως ανάγκης». Ίδιαίτερα στα πρώτα έτη φοιτήσεως στα κολλέγια και στα πανεπιστήμια, οι φοιτητές ένοιωθαν σαν νούμερα αψυχου προγράμματος, έτσι που δεν βρίσκονταν σε καμιά επαφή με τους καθηγητές τους, που από την πλευρά τους ήταν πάλι παραφορτωμένοι με διδακτικά καθήκοντα και επισημονικές έρευνες.

Η σημερινή νέα αμερικανική γενιά είναι λίγο - πολύ ελεύθερη από τις υλικές φροντίδες των σπουδών της και θυμάται σπάνια τον κίνδυνο που έσθμαιναν για την χώρα τους ο Χίτλερ και ο Στάλιν. Ένώ όμως στην αρχή το όνειρο του Αμερικανού φοιτητού ήταν να διακριθεί στα σπορ και να βρή γρήγορα μια καλοπληρωμένη θέση, σήμερα εκείνα που τον απασχολούν είναι το αίσθημα για την υπερβολικά υλιστική κοινωνία όπου ζουν και η ροπή προς τις ιδανικές αξίες και προς κάποια πνευματική επιτήδευση. Ο νέος αυτός προσανατολισμός φαίνεται από την συμμετοχή των φοιτητών στον αγώνα των νέγων, που τους έμαθε και την αποτελεσματικότητα της οργανώσεως και της τακτικής.

Η σεξουαλική επανάσταση στην Αμερική μπορεί να διέσπασε τα σύνορα της πούριτανικής ηθικής, μα δεν μπόρεσε να απορροφήσει την εν-

εργητικότητα της νεολαίας, η οποία στην πολιτική δραστηριότητα βρίσκει τώρα μια καινούργια γοητεία, κάτι που τραβά πάνω της την γενική προσοχή, την απολυτρώνει από την ταπείνωση του απρόσωπου φοιτητικού ρόλου και με την συμμετοχή σε μια κίνηση δίνει νόημα στην ζωή της. Αλλά, κατά την γνώμη των Αμερικανών κοινωνιολόγων, η εθική αυτή εξέλιξη κινδυνεύει να εξαντληθεί σε μηδενισμό ή να εκφυλισθεί σε επαναστατική δραστηριότητα.

Η άριστερη διανόηση

Η δολοφονία του προέδρου Κένεντυ υπήρξε για την αμερικανική διανόηση δεινό πλήγμα, που η επίδρασή του θα κρατήσει ακόμη πολλόν καιρό. Μετά την εκλογή του Κένεντυ, οι διανοούμενοι είχαν ελπίζει ότι θα άποκτούσαν μεγαλύτερη πολιτική επιρροή και θα μπορούσαν να πάρουν άμεσώτερα μέρος στην διακυβέρνηση της χώρας τους. Ο Κένεντυ πήρε κοντά του διανοούμενους όλκης, όπως οι Γουάιτλερ Χέλλερ, Άρθουρ Σλέσινγκερ, Μάκ Τζάρτς Μπάντ και Κένεθ Γκαλπράιτ, και άνοιξε τον Λευκό Οίκο στους συγγραφείς και τους καλλιτέχνες. Το εύρύτατα διαδεδομένο στους Αμερικανούς αίσθημα της περιφρόνησε για λογαριασμό των διανοουμένων ξεφύσκωσε και είχε εγκατασταθεί μια πνευματική αναγέννηση. Οι καθηγητές έπαιρναν ήγετικές θέσεις στην διομηχανία και στην οικονομία, έβλεπαν να βελτιώνεται η οικονομική θέση τους και στην τηλεόραση τους μεταχειρίζονταν σαν αστέρες.

Ένώ όμως οι διανοούμενοι θεωρούσαν τον Κένεντυ σαν δικό τους, οι σχέσεις τους με τον διάδοχό του Τζόνσον δεν είναι όμοιομορφες. Ο Τζόνσον, ο δημοδιδάσκαλος από το Τέξας, είναι περισσότερο άνθρωπος της δράσεως, που κατέχει καλά την δουλειά του πολιτικού και περιφρονεί κάπως τους διανοούμενους επικριτές του. Στην πράξη, παρά τα λίγα χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία, ο Τζόνσον υλοποίησε νομοθετικά την μεγαλύτερη έσωτερική πολιτική μεταρρύθμιση, από την εποχή του νιού ντάλς του Ρούζβελτ. Τα δικαιώματα των νέγων, η κοινωνική πρόνοια, η βοήθεια στους ηλικιωμένους, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα - όλα εσα γενεές διανοουμένων ζητούσαν, σχεδίαζαν, προέβλεπαν - βρήκαν στο πρόσωπο του

Πρός τον μηδενισμό ή προς την επαναστατική δράση;

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ οικογενειών φοιτητών, με μωρά και σκυλιά, στις άριστερες συγκεντρώσεις προδίδει ότι η πολιτική αναταραχή στα αμερικανικά πανεπιστήμια έχει βαθύτερες ψυχολογικές και κοινωνικές ρίζες. Αλλά οι φοιτητές δεν τὰ βλέπουν μόνο με την αμερικανική πολιτική. Στόχοι τους είναι συχνά οι εξετάσεις, οι απαγορεύσεις των πορνογραφημάτων κι ό... ύλισμός.

Τζόνσον έναν δραστήριο υποστηρικτή.

Η εκπλήρωση αυτή των σκοπών έσωτερικού πολιτικού χαρακτήρος από τον Τζόνσον είναι ίσως ένας από τους λόγους που προσανατολίζουν το περίσσευμα της κριτικής δραστηριότητας στην έξωτερική πολιτική του Τζόνσον. Ένώ η συντριπτική πλειοψηφία -70% και 80%, σύμφωνα με τις σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης- υποστηρίζει την έξωτερική πολιτική του Τζόνσον, η αντίπολίτευση συγκεντρώνεται σ' ένα μέρος της διανοήσεως, των φοιτητών, των καθηγητών, των δημοσιογράφων και των συγγραφέων, που επικρίνει αδιάκοπα την «κλιμάκωση» του πολέμου στο Βιετνάμ, την αποστολή στρατευμάτων στον Άγιο Δομίνικο, το «στύλ» της έξωτερικής πολιτικής Τζόνσον και την περιφρόνηση που δείχνει για την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Η αμερικανική διανόηση, όμως, δεν αποτελεί ούτε κλειστό μέτωπο, ούτε ενιαίο πολιτικό συντελεστή, αν και στην πλειοψηφία της «ερίσκει» αριστερά, αν και θεωρεί καθήκον της την εξυπηρέτηση του συνόλου, αν και πιστεύει στον παγκόσμιο σταυροφορικό ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι συζητήσεις για την πολιτική Τζόνσον απέδειξαν καθαρά ότι το στρατόπεδο των διανοουμένων είναι διχασμένο και ότι μέσα σ' αυτό υπάρχει ισορροπία μεταξύ υποστηρικτών και επικριτών της πολιτικής Τζόνσον.

Εντύπωση κάνει ακόμη το ότι ο Ντέ Γκωλ έχει γοητεύσει πολλούς Αμερικανούς διανοούμενους και η επιρροή του βοηθά στην προπαρασκευή του εδάφους για εθνικιστικές και νεοαπομονωτικές τάσεις. Η διανόηση αποτελούσε πάντα στην Αμερική απαραίτητο πρόβλημα της πολιτικής ζωής και επηρεάζει περισσότερο παρά σε άλλες χώρες, άμεσα με τις ιδέες και τα σχέδιά της, την εξέλιξη της παγκόσμιας αυτής δυνάμεως. Ο πόλεμος του Βιετνάμ, η σοβιετική πολιτική μετά την πτώση του Κροβτσέφ και την ανάδειξη της Κίνας σε πυρηνική δύναμη, τα κινεζικά επιθετικά σχέδια στην Ασία φέρνουν τους Αμερικανούς διανοούμενους αντιμέτωπους με καινούργια προβλήματα και οι απαντήσεις τους θα επηρεάσουν, χωρίς αμφιβολία, σε μεγάλη έκταση το μέλλον των Ηνωμένων Πολιτειών και της παγκόσμιας πολιτικής.

Η Μπέ - Μπέ και η Ζάν Μορώ καλὰ θὰ κάνουν νὰ ἔχουν τὸν νοῦ τους. Οἱ παραγωγοὶ τῆς «Παραμάουντ» ἀνακάλυψαν μιὰ κοπέλλα πού, ὅπως ἰσχυρίζονται, εἶναι περισσότερο μεθυστικὴ ἀπὸ ἓνα γαλλό-νι οὔϊσκυ

Ποιά εἶναι; Ἡ πρωταγωνίστρια -γιὰ πρώτη φορά- τῆς ταινίας «Ἐρυθρὴ γραμμή 7.000». Ὄνομα: Μαριάννα. Ἐπώνυμο: Χίλ. Ἡλικία: 21 ἐτῶν. Λοιπὰ χαρακτηριστικά: Ἐκρηκτικὴ.

Ἡ ἴδια δὲν φαίνεται νὰ ἀντισταθμίζεται ὅτι τὰ εἰσπράττει χαρακτηριστικὰ τῆς τὴν ὠδήγησαν ἀπὸ τὴν τηλεόραση στὸ Χόλλυγουντ καὶ στὴν ἐπιτυχία. Μ' ὅλο πού, ὅπως κάθε κοπέλλα, διαθέτει καθρέφτες στὸ σπῆτι της, ἔχει ἀκόμη τὴν ἰδέα πὼς κέρδισε τὸν πρῶτο ρόλο στὴν ταινία αὐτὴ τῆς «Παραμάουντ» χάρις στὴν ἡθοποιὸν της καὶ στὴν καλὴ τῆς προφορὰ στὰ ἰσπανικὰ καὶ στὰ γαλλικά.

Εἶναι ἀμφίβολο ἂν οἱ κυνηγοὶ ταλέντων τοῦ Χόλλυγουντ τὴν ἄκουσαν νὰ μιλά γαλλικὰ καὶ ἰσπανικὰ. Τὸ βέβαιο εἶναι πὼς τὴν

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΙΛ - Ἡ ΦΙΛΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ, ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΘΩΟΝΗ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΙΑΣ

Μεθυστικὴ ὅπως ἓνα γαλλό-νι οὔϊσκυ!..

εἶδαν. Καὶ εἶναι σ' ὅλους γνωστὸ πὼς κύριο προσὸν γιὰ ἓναν κυνηγὸ ταλέντων, πού σέβεται τὸν ἑαυτό του, δὲν εἶναι ἡ ἀκοή, ἀλλὰ ἡ δρᾶση. Στὴν περίπτωσιν τῆς Μαριάννα Χίλ τὴν χρησιμοποίησαν καλὰ. Στὴν πρώτη ταινία της εἶναι πιθανὸν νὰ μὴν παρακολουθήσουν οἱ θεαταὶ ρεσιτὰλ ἡθοποιίας. Ἀλλὰ ἡ δρᾶσή τους, τουλάχιστον, θὰ χορτάσει!

Ἡ Μαριάννα Χίλ γεννήθηκε στὸ Σὰν Φραντσίσκο καὶ ταξίδεψε στὴν Ἰσπανία, στὸν Καναδὰ καὶ στὴν Γαλλία, ἀκολουθώντας τὸν πατέρα της στὶς οἰκοδομικὲς του ἐπιχειρήσεις. Βγῆκε γιὰ πρώτη φορά στὸ θέατρο σὲ ἡλικία 16 χρόνων -στὴν Λὰ Γιόλλα- καὶ γρήγορα προσελήφθη ἀπὸ ἓνα δίκτυο τηλεοράσεως γιὰ τὴ σειρά «Γκὰν Σμόκ» καὶ «Ἡ μεγαλύτερη παράσταση τοῦ κόσμου».

Ἄν σκέπτεται τὸν γάμο; «Ὁχι, πρὸς Θεοῦ. Τί σχέση ἔχει ὁ γάμος μὲ τὴν κινηματογραφικὴ σταδιοδρομία; Ἐξέρω τί κάνω καὶ πού πάω. Καὶ θέλω νὰ φτάσω» ■■■

▲ **ΚΑΙ ΟΜΩΣ**, τὸ κυριώτερο προσὸν τῆς Μαριάννας εἶναι ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἰσπανικὴ προφορὰ της. Αὐτό, βέβαια, δὲν σημαίνει ὅτι τὰ ὑπόλοιπα χαρίσματά της εἶναι εὐκαταφρόνητα. ►

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

άρυεῖ μιὰ ἀγάπη

Ἡ ἥρωΐδα ποὺ παίρνει
δέση σιὴν παγκόσμια
φιλολογία πλάι·
σιὴν Σκάρλειτ Ο'Χάρα
καὶ σιὴν Μαρκνβία
τῶν Ἀγγέλων
ΥΠΟ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΓΜΕΝΗ ΓΑΛΛΙΑ ΤΟΥ 1400, ΟΠΟΥ ΑΡΜΑΝΙΑΚ ΚΑΙ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΟΙ ΑΛΛΗΛΟΣΦΑΖΟΝΤΑΙ, ΕΝΩ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΚΑΡΟΛΟΣ Ο ΣΤ' ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΛΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΛΦΙΝΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΗ ΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΕΓΚΟΥΑ ΠΑΛΕΥΕΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΩΤΑ. ΟΡΦΑΝΗ, ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΚΕΡΑΙΣΗ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΡΝΩ ΝΤΕ ΜΟΝΣΑΛΒΥ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΕΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ. ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟ ΠΑΡΙΣΙ, Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ, ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΩΝ ΔΟΥΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΝΟΥ, ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΟΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΗΣ ΚΑΙ ΑΤΥΧΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΛΕΓΚΟΥΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΙΟΥ ΚΑΙ ΡΙΨΟΚΙΝΑΥΝΟΥ ΙΠΠΟΤΗ ΑΡΝΩ ΝΤΕ ΜΟΝΣΑΛΒΥ, ΕΝΩ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ Η ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΜΠΟΥ - ΑΛ - ΧΑ'ΥΡ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΗΣ ΤΣΙΓΓΑΝΑΣ ΣΑΡΑΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
«Ἡμέρα ὀργῆς»
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
Ὁ αἰχμάλωτος

Ἴκοι ρωμαλέοι ἄνδρες εἶχαν ζευτὴ στὸν κριό, ἓνα τεράστιο δρυῖνο μαδέρι, παρμένο ἀπὸ μιὰ γειτονικὴ οἰκοδομή. Ἐκάναν πίσω μερικὰ δῆματα κ' εἶπαι, ὅλοι μαζί, ὥρμουσαν μὲ δὴ τους τὴ δύναμη στὰ σιδερόφρακτα θυρόφυλλα ποὺ ἀντηρούσαν σὰν ἓνα γιγάντιο ταμπούρο, ρυθμίζοντας τὴν προσπάθειά τους μὲ κοφτερὲς συντονιστικὲς κραυγές. Οἱ πόρτες τοῦ βασιλικοῦ ἀνακτόρου στέναζαν κάτω ἀπὸ τὰ πληθυνόμενα κτυπήματα, ποὺ ἡ λαϊκὴ ὀργὴ ἐπτάχυνε τὸν ρυθμὸ τους. Εἶχε δημιουργηθῇ κι ὅλας μιὰ ρωγμὴ, παρὰ τοὺς σιδερένιους ἀρμούς μὲ τὰ τεράστια τοιχίδια ποὺ ἐνίσχυαν τὰ θυρόφυλλα.

Ἦταν μιὰ ψηλὴ καὶ χοντρή πόρτα ἀπὸ παλαιὰ δῶν κάτω ἀπὸ μιὰ πέτρινη καμάρα. Τὴν ἐφύλαγαν δύο πέτρινοι ἄγγελοι μὲ τὰ χέρια ἐνωμένα, γονατισμένοι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸν βασιλικὸ θυρὸς τῆς Γαλλίας, ποὺ τὸ γαλάζιο φόντο του μὲ τοὺς χρυσοὺς κρίνους γυάλιζε διακριτικὰ κάτω ἀπὸ τὸν ἀσφράκτικο ἥλιο. Πρὸ ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὰ μεντένια, ἀπ' ὅπου οἱ τοξότες τῆς φρουρᾶς ἐρείχονταν κατὰ τοῦ πλήθους,

ἐξεπτάγονταν οἱ στέγες, τὸ φλογερὸ καὶ φανταστικὸ κέντημα ποὺ σχημάτιζαν οἱ ψηλὲς σοφίτες τοῦ ἀνακτόρου Σαιν Πόλ, οἱ κορυφὲς τῶν δένδρων, ὁ οὐρανὸς ὅπου κυμάτιζαν τὰ μεγάλα μεταξένια κεντημένα λάβα-
ρα. Ἐκεῖ ψηλὰ ἦταν ἡ γλῶσσα μιᾶς ἀνοιξιάντικης ἡμέρας, ὁ ἥλιος ποὺ χόρευε στοὺς χρυσοστόλι-
στους σὰν σελίδες ἀπὸ προσευχητάρι τοίχους, τὸ γοργὸ πέταγμα τῶν χελιδονιών... κάτω ἔτρεχε τὸ αἷμα, θρονοῦσε ἡ ὀργή, ἡ σκότη, ζυμωμένη ἀπὸ ἑκατοντάδες πόδια, ἀνέβαινε σὲ ἀποπνεκτικὰ σύννεφα.

Ἐνα βέλος σφύριξε. Κοντὰ στὸ σημεῖο ποὺ ὀρίζονταν ὁ Λαντρώ καὶ ἡ Κατερίνα, ἓνας ἄνθρωπος ἔπεσε βαρεῖα μὲ τὸν λαμπρὸ τυπωμένο πέρα γιὰ πέρα καὶ μιὰ φοιτῆ τραπεζοὶ κραιγῇ, ποὺ ἔσθιζε σὲ γοργό-
γορυσμα. Ἡ κοπέλλα ἔκρινε δια-
στικὰ τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της γιὰ νὰ μὴν ὀλέη, σφιχτῆκε στὸν σύντροφό της κι αὐτὸς μὲ προστα-
τευτικὸ χέρι τῆς ἀγκάλιασε τὸν ὦμο.

«Μὴν κοιτᾷς, εἰπε ὁ Λαντρώ. Ἐ-
κανα λάθος ποὺ σ' ἔφερα, κακομοι-
ροῦλα. Σίγουρα δὲν θάναί ὁ τελευ-
ταῖός».

Εἶχαν σκαρφωθῇ κ' οἱ δύο σ' ἓναν πέτρινο πάγκο, στὴν εἰσοδὸ ἐνὸς σκοτεινοῦ, ποὺ προχωροῦσε μὲ ἐλιγμούς, μαῖσο καὶ γεμάτο ὕγρα-
σία, ἀνάμεσα στὴν παράγκα ἐνὸς ράφτι καὶ τὸ δεινὸς ἀμπαρμένο μαγαζὶ ἐνὸς φαρμακοποιοῦ. Ἀπὸ κεῖ μπορούσαν νὰ τὰ ἴδουν ὅλα. Καμμιὰ ἀπὸ τὴς κινήσεις τῶν ἀνδρῶν ποὺ εἶ-
χαν ζευτὴ στὸν κριὸ δὲν τοὺς ἔφευ-
γε. Ὡστόσο ἀπὸ τὸ μεντένιο τοῦ ἄ-

νακτόρου οἱ τοξότες ἐρείχονταν τώρα μ' ἓνα εἶδος λύσσας. Τὰ βέλη καὶ τὰ βλήματα ἀπὸ τὴς βαλλιστῆδες ἐπεφάν ἀπὸ ἐπαναστατημένο πλῆ-
θος σὰν θανάσιμο χαλάζι, ἀνοίγον-
τας γιὰ λίγο κενὰ, ποὺ ξανάκλειναν ἀμέσως, στὴ μαζὰ τῶν κορμῶν.

Προνοητικὰ, ὁ Λαντρώ κατέβασε τὴν Κατερίνα ἀπὸ τὸ παρατηρητή-
ριό της καὶ ἀνακατέθηκε μαζί της μέσ' στὸ πλῆθος.

Τὰ δύο νέα παιδιά ἄρχισαν νὰ νοιώθουν τὴν κοῦραση καὶ τὸν φόβο. Εἶχαν φύγει, νωρὶς τὸ πρωῒ, ἀπὸ τὰ σπιτὰ τους στὸ Πόντ - ὦ - Σάντ, ἐλποφελούμενα ἀπὸ τὴν αἰουσία τῶν γονέων τους. Ὁ πατέρας ποὺ ἔκα-
νε τὸ Παρίσι ἀπὸ τὴν παραμονὴ εἶ-
χε παρασῆρε τοὺς γονεῖς τοὺς ἄλ-
λων στὸ κτίριο μὲ τὴς κολώνες, ἄλ-
λων στὴ γειτονίτσά ποὺ περιμενε παι-
δί, ἄλλον στὴς λαϊκὲς πολιτοφυλα-
κές. Οὔτε ἡ Κατερίνα, ὅμως, οὔτε ὁ Λαντρώ ἀνεγνώριζαν τὴν πόλη τους σ' αὐτὸ τὸ ἔξωλο ἄστυ, ὅπου ἡ ὀργὴ καὶ ἡ σφαγὴ ξεσποῦσαν σὲ κάθε σταυροδρόμι γιὰ ἓναν λόγο ἢ ἓνα τραγοῦδι.

Ὁ καθημερινὸς τους κόσμος ἦταν τὸ Πόντ - ὦ - Σάντ, μὲ τὴ συ-
σώρευση τῶν σπυτιῶν μὲ τὴς μυτε-
ρὲς στέγες, ποὺ ἔκλειναν ἓναν στενὸ δρόμο, ὅπου κυκλοφοροῦσε ἀνάμεσα στὸ παλάτι καὶ τὸ Γκραν Σατέλε (τὴς φυλακές), δολοκλήρ ἡ πόλη. Ὁ πατέρας τῆς Κατερίνας Γκωσὲ Λεγ-
κουὰ ἦταν ἐκεῖ χρυσόχοος, ἔχοντας πάνω ἀπὸ τὴν πόρτα του τὸ σῆμα τῆς ἐκδοτοῦ μὲ τὴς ἑντολές. Χρυσόχοος ἦταν, ἄλλωστε, καὶ ὁ πατέ-
ρας τοῦ Λαντρώ, ὁ Ντενὲς Πιγκᾶς,

καὶ τὰ μαγαζιά τους γειτόνευαν. Ἀ-
πέναντί τους ἦταν οἱ παράγκες τῶν σαράφιδων, Λομβαρδῶν ἢ Νορμαν-
δῶν, ποὺ κατεῖχαν τὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς γέφυρας.

Μέχρι ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, ἡ Κατε-
ρίνα δὲν εἶχε προχωρήσει στὴς ἐξο-
μήσεις της μὲ τὸν Λαντρώ πέρα ἀπὸ τὸ προαίτιο τῆς Παναγίας τῶν Πα-
ρισίων, τὰ ἀπαίσια σοκάκια τῆς Γκραντ Μπουαερί (τῶν Στραγιόν), ἡ τὴς κινήτες γέφυρες τοῦ Λαύδρου. Τὰ δεκαπέντε χρόνια τοῦ ἀγοροῦ, ἀντίθετα, τοὺ εἶχαν ἐπαρτήσει πολὺ πρὸς προχωρημένες μελέτες γιὰ τοὺς παράξενους τόπους τοῦ Παρισιῦ καὶ γνώριζε κάθε γωνία τῆς πρω-
τεύουσας σὰν τὴν τσέπη του. Διὴ τοῦ ἰδέα ἦταν νὰ φέρῃ τὴν μικρὴ του φίλη ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀνάκτορο Σαιν - Πόλ ἐκεῖνο τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, 27 Ἀπριλίου 1418.

«Ἐλα, λοιπόν, τῆς εἶπε πῆ. Ὁ Καμπὸς ὥραστισκε πῶς σήμερα θὰ μῆθ στὸ σπιτί τοῦ Βασιλιά γιὰ νὰ ἀποσπᾷ τοὺς κακοὺς συμβούλους τοῦ Ἀφέντι μας τοῦ Δελφίνου ἀπὸ ἐκεῖ. Ἀρκεῖ νὰ μπούμε πίσω ἀπ' αὐτὸν καὶ θὰ μπορέσης νὰ δῆς μὲ δὴ σου τὴν ἀνέση ὅλα τὰ ὁμορφα πράγματα ποὺ διαρχίζουν ἐκεῖ».

Ὁ Καμπὸς... Ἀλλῶς ὀνομαζό-
μενος Σίμων ὁ Μαχαίρας, ὁ ἐκδο-
σιὲς τῆς Γκραντ Μπουαερί, ὁ γιὸς τῆς ἐντεροπολιτικῆς τῆς ἀγορᾶς τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, ὁ ἄν-
θρωπος ποὺ εἶχε ξεσηκώσει τὴς λαϊ-
κὲς μάζες κατὰ τῆς ἐμφανειακῆς ἐ-
ξουσίας τοῦ δυστυχισμένου Καρόλου
δου, τοῦ τρελλοῦ βασιλιά, καὶ τῆς
τόσο πραγματικῆς, δού καὶ κατα-

στρεπτικής εξουσίας της γυναίκας του 'Ισαμπό της Βαυαρίας.

Έκανε πραγματικά μεγάλη λήψη το βασίλειο της Γαλλίας σ' εκείνες τις ταραγμένες ημέρες. 'Ο βασίλειος τρελλός, η βασίλισσα άσυνείδητη και διεφθαρμένη και από την εποχή του φόνου του Δούκα της 'Ορλεάνης από τον 'Ιωάννη τον 'Αφρο, δούκα της Βουργουνδίας, πριν έξη χρόνια, η χώρα παραδομένη στην άναρχία. 'Αδιαφορώντας για τον κίνδυνο από τους 'Αγγλους, που ήταν πάντα έτοιμοι να ξαναγυρίσουν, οι όπαδοι του ενός και του άλλου άρχοντα, 'Αρμανάκ και Βουργουνδίοι, είχαν αποδυθή σ' όλη την Γαλλία, όπου κατόστρεφαν και λεηλατούσαν χωρίς φραγμό, σ' έναν άδυσπότη και έξωτοτικό άγώνα. 'Εκείνη τη στιγμή οι 'Αρμανάκ κύκλωναν το Παρίσι, το άφωσιωμένο δόλοψυχα στον πονηρό δοο και δημαγωγό δούκα 'Ιωάννη της Βουργουνδίας. Με τη βοήθεια του πλούσιου συναφίου των χασάπηδων, που έγιναν πιστοί του, ο δούκας κατευθύνει τις ταραχές. 'Ονομαστικά η εξουσία άνιχνει στον Δελφίνο, Λουδοβίκο της Γουιέννης, ένα άγόρι δέκα έξη χρονών, φανερά ξεπερασμένο από τα γεγονότα. Πραγματικός βασιλιάς του Παρισιού είναι ο Καμπός ο έκδορς με τις εύλογίες του Πανεπιστημίου, που καθοδηγείται από τον ταραχοποιό πρίτα τον Πιέρ Κωσόν.

Είναι εκεί και οι δυο, ο Καμπός και ο Κωσόν, επί κεφαλής του όχλου που πολιορκεί το βασιλικό παλάτι. 'Ορθιος, μπροστά στους φρουρούς της πύλης, που άφωπλισμένοι και θεμένοι κρατούνται από χασαπόμυλα με πέτσινες ποδιές λερομένες με ξεραμένα άμματα, ο Καμπός ούρλιάζει διαταγές ουμίζοντας το ταλάντευμα του κροί. Τραθηγμένη άπότομα από το χέρι του Λαντρού, ηγαίνοντας τοίχο - τοίχο για να βοη ένα παρατηρητήριο, όπου να μην κινδυνεύει από τα βέλη, η Κατερίνα μπορούσε να δη, πάνω άπό το κυμάτισμα των κεφαλιών, τους έπιδημικούς όμους του λαγέρτη, τις πλάτες παλαιστού του, κάτω άπό την καζάνα του, με τον άσπρο στανρό του 'Αγίου 'Ανδρέα, στα χρώματα της Βουργουνδίας, το κατωκόκινο πρόσωπό του, άγριωμένο από την όργη, όπου ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι. Στά χέρια κρατούσε ένα λευκό λάβαρο, έμβλημα του Παρισιού, και το άνέμει με μανία.

«Πιό δυνατά! ούρλιαζε. Βαρύτε πιο δυνατά! Συντηρώτε μου αυτή τη φωλιά των φορμίων! Μά το Θεό! Πιό δυνατά! 'Αρχίζει και σπάει!...»

Πραγματικά η θύρα είχε άφήσει έναν τριγμό ραγίσματος που προαγγέιλε το σύτομο σπάσιμο της. Οι είκοσι άνδρες, με την ένταση της προσπάθειας, έαναπνουν άφρα, υποχωρώντας βαθιά μέσα στο πλήθος για να όρμησουν από πιο μακριά. 'Ο Λαντρού μόλις πρόφτασε να σπρώξει την Κατερίνα πίσω από το αντίστοιλό ενός παρεκκλήσιου για να μην την λειώση το άνθρωπινο κύμα στον τοίχο. 'Η κοπέλλα άρνησε την κώνη ό,τι θέλει, ύπνωτισμένη από τον έκδορέα, που τα ούρλιαχτά του είχαν φθάσει σε τέτοια δία που δεν καταλάβαινε κανείς πιά τί έλεγε. Με μια θιαη κίνηση άνοιξε τον μισόστο του ξεσκεπάζοντας χοντρούς μύς σκεπαμένους με κόκκινες τρίχες κ' έπειτα, άνασπρόνοντας τα μανίκια του φάτεψε βαθιά το λάβαρο στην γη πριν να πιά να ξυτη επί κεφαλής του κροί.

—'Εμπρός! ξεφώνισε ο Καμπός...

Μαζί μου και με την δόηθεια του κυρίου ήμων 'Αγίου 'Ισαόβου!...

—Ζήτω ο κύριος ήμων 'Αγιος 'Ιάκωβος! Ζήτω η 'Εκράντ Μπουσερ! ούρλιαξε ο Λαντρού, συνεπαμένος άπό τον ένθουσιασμό του.

'Η Κατερίνα τον κοίταξε με δυσάρεσκεια.

—Μην φωνάζεις ζήτω ο Καμπός γιατί θα φύγω.

—Γιατί; είπε ο Λαντρού με ελικρινή έκπληξη. Είναι μεγάλος άρχηγός, γός.

—'Οχι, είναι ένα κτήνος! 'Ο πατέρας μου τον μισεί, κ' η άδελφή μου Λουίζα που την ζήτησε για γάμο, το ίδιο. 'Οσο για μένα, με τρομάζει. Παραείναι άσχημος!

—'Ασχημος; 'Ο Λαντρού άνοιξε διάπλατα τα μάτια. Τί σημασία έχει; Δέν είναι άνάγκη νάναι κανείς άμορφος για να είναι μεγάλος άνθρωπος. 'Εγώ βρίσκω τον Καμπό άμαμάσο. Ουμωμένη η κοπέλλα χτύπησε το πόδι στη γη.

—'Εγώ όχι! Κι άν τον είχες δη, χτές το βράδυ σπίτι μας να φωνάζει και να φοβερίζει τον πατέρα μου δέν θα τον εύρισκες διόλου άμαμάσο.

—Φοβέρισε τον μαστρο-Λεγκουά; Μά γιατί;

—'Από ένστικτο ο Λαντρού είχε χαμλώσει την φωνή πολύ, άν και κανένας δέν τους πρόσεχε και ο θόρυβος ήταν πολύ έντονος. 'Η Κατερίνα έκανε το ίδιο. Με χαμηλή φωνή διηγήθηκε στον φίλο της, πώς την παραμονή το βράδυ, όταν η νύχτα ήταν κι δλας άρεκέτα προχωρημένη, ο Καμπός είχε έρθει σπίτι τους με τον Πιέρ Κωσόν και τον ξάδελφό της τον Γκυγιώμ Λεγκουά, τον πλούσιο χασάπη της όδοι ντ' 'Ανφέρ.

Οι τρεις άρχηγοί της παριονής εξέγερσεως είχαν μια σταθερή άπόαση διασχίζοντας το κατώφλι του χουσοχόου: να πετύχουν την προσχώρηση του Γκωσέ Λεγκουά στην κίνσή τους. Πεντηκόνταρχος στην παριανή πολιτοφυλακή, ο Γκωσέ ήταν από τους πιο σεβαστούς και τους πιο σημαντικούς ήγέτες. Αυτό ίσως άφειλόταν σ' ότι ήταν ήρεμος άνθρωπος, φιλήσυχος που σιγανόταν κάθε δία. 'Η δέα του αίματος του έφαινε λιποθυμία, άν και ήταν γενναίος και είχε ένα ήρεμο θάρρος.

'Η φυσική αυτή φύση που ένιωθε για το αίμα ήταν ο λόγος που ο γιός αυτός μεγαλοχασάπη είχε έγκυαλειψει το συνάρι και το σπίτι του πατέρα του για να μη μάθητευόμενος στον μαστρο - 'Ανδρέα ντ' 'Επερνόν, τον μεγαλοχουσοχό, διακόπτοντας έτσι τις σχέσεις του όριστικά με τους υπερίφανους Λεγκουά, που δέν μπορούσαν να καταλάβουν τέτοιες λεπτότητες.

Λίγο - λίγο η επιτηδειότητα του Γκωσέ είχε φέρει την οικονομική άνεση στο σπίτι του Πάντ - ό - Σάνς. Περιδελήματα εαγγελίων, στολισμένες πατέλες, λαβές σπαθιών και έγχειριδίων, αλατιρες, φρουτιρες, έθγαναν όλο και περισσότερο από το ταπεινό του εργαστήρι για όλο και πιο άριστοκρατικούς πελάτες. Πραγματικά η φήμη του Γκωσέ Λεγκουά όσο πήγαινε και μεγάλωνε στην άγορά του Παρισιού και η ύποπτηρή του δέν ήταν άξιοπεριφρόνηση για τους τρεις δημαγωγούς.

Είχαν όστόσο, συναντήσει ριητή άρνηση. Χωρίς μεγάλες φράσεις ο Γκωσέ τους είχε δώσει να καταλάβουν πώς είχε σκοπό να παραμείνη πιστός στον βασιλιά και στον τοποτηρητή του στο Παρίσι, που ήταν άκριβώς ο 'Ανδρέας ντ' 'Επερνόν.

—'Εχω πάρει το άξιωμα μου από τον βασιλιά και τον αντιπρόσωπό του και δέν θα διατάξω τους άνδρες

μου να έπατεθούν στην κατοικία του αθένητη μου.

—'Ο αθένητης σου είναι τρελλός, δοσι τον περιτριγυρίζουν είναι προδοτες, είχε πη με όργη ο Γκυγιώμ Λεγκουά, ο χασάτης ξάδελφος. 'Ο πραγματικός βασιλιάς είναι ο άρχοντας της Βουργουνδίας. Χωρίς αυτόν δέν ύπάρχει σωτηρία!...

'Ο Γκωσέ δέν ταράχτηκε από το χοντροπό κατωκόκινο από τον θυμό πρόσωπο του χασάπη.

—'Οταν ο άρχοντας της Βουργουνδίας λάβη το άγιο χρίσμα, τότε θα γονατίσω μπροστά του και θα τον λάθ βασιλιά μου. 'Ως τότε, όμως, δέν άναγνωρίζω σαν κύριο παρά τον Κάρολο, 'Εκτο με τ' όνομα αυτό, που μακάρι ο Θεός να του ξαναδώσει ύγεια και σωστή κρίση!

Αυτά τα άπλά λόγια είχαν σαν άποτέλεσμα να κώνη να ξεσπάση η όργη των τριών έπισκεπτών. 'Ολοι άρχισαν να φωνάζουν σαν κουφοί, τρομοκρατώντας την Κατερίνα και τις άλλες γυναίκες που μαζεμένες δίπλα στο τζάκι περιέμεναν το τέλος της ούρητησής.

Πόσο της φαίνονταν κακοί οι άνδρες αυτοί, ώρθωμένοι κ' οι τρεις μεγαλόσωμοι και δυνατοί γύρω στην άδύνατη σιλουέτα του πατέρα της. 'Ισάρά, όμως, το μικρό του άνάστημα, αυτός ήταν ο πιο μεγάλος, γιατί το σταθερό του πρόσωπο παρέμενε ήρεμο και ο ίδιος δέν φώναζε.

'Ο Καμπός ξαφνικά είχε ύψώσει μια ροζισμένη γροθιά κάτω από τη μάτη του χουσοχόου.

—'Εχεις μέρα αύριο το βράδυ για ν' άποφασίσης μαστρο-Λεγκουά. 'Αν δέν ελσαι μαζί μας θάσαι έναντίον μας και θα ύποστής τις συνέπειες. Ξέρεις τί συμβαίνει σε κείνους που ύποστηρίζουν τους 'Αρμανάκ;

—'Αν θέλεις να πής πώς θα κάψετε το σπίτι μου, δέν θα μπορούσω να σάς έμποδίσω. Δέν θα με κάνετε να ένεργίσω αντίθετα με την συνείδησή μου. Δέν είμαι ούτε 'Αρμανάκ ούτε Βουργουνδίοι. Είμαι καλός Γάλλος της Γαλλίας, φοβούμενος τον Θεό και ύπερητών τον βασιλιά. Ποτέ δέν θα σιγκώσω τα όπλα έναντίον του!

'Αφήνοντας στά χέρια των συντοφρών του τον έπιμνο χουσοχό ο Καμπός είχε τότε πλησιάσει την Λουίζα. 'Η Κατερίνα είχε νιώσει επάνω στο όμα, το όμα της άδελφής της να τεντώνεται καθώς ο έκδορς στεγνόταν μπροστά της. 'Εκείνη την εποχή συνηθίζονταν σίς μεγάλες οικογένειες να παντρεύουν τα κορίτσια πριν δέση το κορμί τους, τα δεκατρία της χρόνια μπορούσαν να καταλάβουν πολλά πράγματα.

—'Αλλωστε, ο Σιμόν Καμπός δέν έκρυβε διόλου την προτίμησή του προς την Λουίζα. Δέν έχανε την εύκαιρία να την πάρη από πίσω όταν ήταν συναντούσε κατά τύχη. Αυτό δέν ήταν εύκολο γιατί η Λουίζα δέν έβγαινε σχεδόν διόλου από το σπίτι, εκτός άν ήταν να πάη στη λειτουργία στην κοινική έκκλησία του 'Αγίου Λεφρονά, που βρίσκόταν στην άκρη της γέφυρας ή για να πάη καμιά έλεημοσύνη στην κλεισμένη στο κελί της μοναχή της 'Αγίας 'Οππορτόν. 'Ηταν μια λιγομίλητη και κρυφή κοπέλλα, που στα δεκαεφτά της χρόνια είχε πολύ περισσότερη σοβαρότητα, παρά πολλές σε πιο ώριμες ηλικίες. Πηγαυνορχόταν στο σπίτι, έλαφροπατώντας, χωρίς να κώνη περισσότερο θόρυβο από ένα ποτάμι, με τα γαλάζια της μάτια πάντα κατεβαμένα, τα πάνω φραυόλι πάντα σιγασμένο επάνω σίς ώχρόξανθες κοιτίδες, κίνοντας κοντά στους

δικούς της την ζωή μοναστηριού που ποθούσε από μικρή ηλικία.

'Η Κατερίνα θαύμαζε την άδελφή της, την φοβόταν όμως λίγο και δέν την καταλάβαινε διόλου. 'Η Λουίζα θα ήταν όμορφη και φρέσκια άν δέν άγαπούσε τόσο να ταλαιπωρη το κορμί της και άν χαμογελούσε. Λεπτή χωρίς νάνα άδύνατη, με ένα όμορφο κορμί, εύκίνητο και εύλύγιστο, είχε λεπτά χαρακτηριστικά, την μύτη κάπως μακρυνά μα το στόμα κατωσχεδιασμένο και την έπιδερμίδα πολύ άσπρη, σχεδόν διάφανη. 'Η Κατερίνα που ξεχείλιζε ζωτικότητα, που δέν άγαπούσε παρά τον θόρυβο, την κίνηση, την εύθυμία και τα τραγούδια δέν μπορούσε να καταλάβη σαν τί μπορούσε, σ' αυτή τη μέλλουσα μοναχή, να τραβάη τον γιγάντιο, τον θορυβώδη Καμπό, που ήταν τόσο φανερά γλεντζές και ύλιστής. 'Οσο για την Λουίζα την ίδια, ήταν αμερό πώς ο Καμπός της προσένοισε φρόκη και πώς δέν άπείχε πολύ από το να δη σ' αυτόν την ένσάρκωση του Διαβόλου. Σταυροκοπήθηκε έλλωστε διαστικά, όταν την πλησίασε. 'Ο Καμπός στραβομουτσούνιασε.

—Δέν είμαι ο άρχοντας Σατανάς, όμορφη μου κοπέλλα, για να με ύποδέχσαι μ' αυτόν τον τρόπο. Και θάκανες καλύτερα πείθοντας τον πατέρα σου να δάη το χέρι του στο δικό μου.

Με τα μάτια καρφωμένα στην άκρη των παπουτσιών της η Λουίζα ψιθύρισε: —Δέν θα μπορούσω! Δέν είναι σωστό μια κοπέλλα να συμβουλευή τον πατέρα της. 'Ο,τι κάνει είναι καλά κειμένο...

Εφαζε κρυφά να βρή στην τσέπη της ποδιάς της το κομπολόι της προσευχής της κι όταν το βρήκε τα δάχτυλά της το χούφτωσαν. 'Επειτα γύρισε την πλάτη για να σκαλίση τα κούτσουρα στο τζάκι, δίνοντας στον Καμπό να καταλάβη πώς δέν ήθελε να συνεχίση τον διάλογο. Μία άστραπη όργης έλαμψε στα ξεπλυμένα μάτια του έκδορέα.

—Άξιο τέτοια ώρα θάσαι λιγότερο ύπερήφανη, Λουίζα, όταν οι άνδρες μου θάρθουν να σε βγάλουν από το κρεβάτι σου για να γλεντήσουν με σενα! Μη φοβάσαι, όμως, έγω θάμαι ο πρώτος...

—'Ομοσχοχώρησε ξαφνικά γιατί ο Γκωσέ Λεγκουά τον είχε άράξει από τον γιακά για να τον πετάξει έξω. 'Ο χουσοχός ήταν κατάγλωπος από θυμό και η όργη δεκαπλασιάσε τις δυνάμεις του. Κάτω από το άδύνατό του χέρι, ο Καμπός κλονίστηκε.

—'Εξω από δω, φώναξε με φωνή που έτρεμε από άγανακτηση, έξω από εδώ βρωμογούρουνε! Και να μη σε ξαναδώ να περιτριγυρίζεις την κόρη μου!

—Την κόρη σου, γέλασε κοροϊδευτικά ο Καμπός, θα την έχω αύριο όσο μου κάνει κέφι... και πολλοί άλλοι άν δέν άκούσης τη φωνή της λογικής.

'Ο Γκωσέ τρελλός από όργη, προς μεγάλο τρόμο της Κατερίνας, πήδηξε επάνω του, ο Κωσόν όμως τον έαλε άνάμεσα στους δυο άνδρες τον μεγάλο μαύρο του μαγδύα, χωρίζοντας τους με όλο το μακρος των μεγάλων χεριών του.

—'Αρεκέτα! έπε με ψυχρότητα. Δέν είναι ώρα για τέτοιους καυγάδες. 'Ο Καμπός παραείναι δάνασος και ο Λεγκουά παραείναι αθόρυβος και ξεροκέφαλος. Θ' άποσυρθώμε. 'Η νύχτα, άσφαλώς, θα συμβολεύση τον καθένα. Κ' έού Γκωσέ

'Εδεϊς και ο Μπάρμπα Μπέν πετυχαίνετε τέτοιο πιλάφι!

καρμα να το βλέπης. καρμα να το ιρώς!

για πιλάφι όπυρωτό Ρύζι Μπάρμπα Μπέν

Πάρτε ένα κουτί ρύζι Μπάρμπα Μπέν. Είναι όλοκάθαρο. Ρίξτε στην κασαρόλα με άναλογία ένα ρύζι τρία νερό. 'Αφήστε το να βράση καλά. Το ρύζι Μπάρμπα Μπέν δέν κολλάει, δέν λασπώνει ποτέ. Σεβρίρετέ το και καμάρωστε ένα λαχταριστό, σπυρωτό, νόστιμο πιλάφι 'Οσο περισέψει διατηρήστε το στο ψυγείο.

Το ρύζι Μπάρμπα Μπέν, όσες φορές κι άν το ζεστάνετε παραμένει σπυρωτό, σαν να το μαγειρέψατε εκείνη τη στιγμή. Ευχαριστήστε την οικογένειά σας. Καταπλήξτε τους καλεσμένους σας Σεβρίρετέ τους πιλάφι με ρύζι Μπ. Μπ. Μόνον ΕΣΕΙΣ και το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ μπορείτε να πετύχετε τόσο λαχταριστό, σπυρωτό, νόστιμο πιλάφι!

ΠΙΛΑΦΙ ΜΕ ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ

'Ετοιμάστε πιλάφι με ρύζι Μπ. Μπ. και διατηρήστε το στο ψυγείο! (Μην φοβάσθε! Το Μπ. Μπ. όσες φορές και να ξαναζεσταθ ή παραμένει σπυρωτό, νόστιμο)

'Οταν θέλετε ένα γρήγορο και καλό φαγητό, ψήστε σουβλάκια και ζεστάνετε το πιλάφι. Θα φάτε ένα πλήρες, ώραίο φαγητό μέσα σε λίγα λεπτά!

ΟΛΥΜΠΙΑ Α.Ε. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΑΙ - ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11
ΥΠΟΚ/ΜΑΤΑ: ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΑΛΕΞ/ΠΟΛΙΣ - ΚΑΒΑΛΑ - ΛΑΡΙΣΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΒΟΛΟΣ - ΛΑΜΙΑ - ΠΑΤΡΑΙ - ΚΑΛΑΜΑΙ - ΧΑΝΙΑ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Λεγκουά, έλπιζω πώς θ' άκούσης την φωνή της λογικής.

Καθισμένος σε μιá πέτρα ο Λαντρώ είχε άκουσει την Κατερίνα χωρίς νά την διακρίνει.

Η ιστορία αυτή τόν έβαζε σε σκέψεις και άνακατώνε την συνέχεια των ιδεών του. Θαύμαζε, δολύφχα τον Καμπός. Η γνώμη, όμως, του Γκωσέ Λεγκουά δάρινε στα μάτια του. Κι ακόμα οι φροές που είχε εκστομίσει έναντίον των κατοίκων της Έκισωτ με τις Έντολές δέν τού άρεσαν.

Ένας ξερός τριγμός, που τόν άκολούθησε μιá ήρεμή όχλοβοή έκοψε τις σκέψεις του στη μέση. Η πόλη τού άνακτόρου Σαίν Πόλ είχε χωριστή και με μιá νικηφόρο κραυγή τή πληθος ώοησε από τή άνοιγμια που είχε άνοιξει, σάν χειμαρρος που έβασε τή φράγμα του. Μέσα σ' ένα λεπτό ή Κατερίνα και ο Δαντρώ δρέθηκαν μονάχοι μπρός σ' έναν μεγάλο κενό χώρο. Κατά γής έμεσαν τά πτώματα και οι πληγωμένοι, τά σειναλέα σκυλιά που έγλειφαν τις λιμνούλες με τή αίμα και τή άσπρο λάσπη που είχε στήσει ο Καμπός μπρός στην πόρτα. Όλοι οι άλλοι είχαν ξεχυθή μονομιάς στους χώρους τού βασιλικού παλατιού. Ο Λαντρώ πήρε την Κατερίνα, που είχε κοκκλώσει από τόν τρόμο, από τή χέρι.

— Έρχεσαι; Μπήκαν...

Η μικρή έκανε ένα όημα προς τή πίσω. Τά σκετινά της μάτια κοιτούσαν την σπασμένη πόρτα με κάποια άγωνία.

Μου φαίνεται πώς δέν έχω πιά όρεξη, είπε με ξεψυχισμένη φωνή.

— Μην είσαι κουτή! Τί φοβάσαι; Και ποτέ δέν θά ξαναδής τίποτε παρόμοιο. Άντε έλα!

Ο Λαντρώ ήταν κατακόκκινος από την έξαψη. Βιάζονταν τώρα ν' άκολουθήσει τους άλλους και νά πάει τή μεριά του από τή πλάτση. Η άσυγκράτητη περιέργεια, που έχε κάθε κνήμη τού Παρισίου, συνδυασμένη με την τάση γιά βία, που ένοιωθε μέσα του, ήταν έτοιμη νά τόν παρασύρει. Η Κατερίνα κατάληγε πώς στην άναγκη θά την άφηνε στη μέση τού δρόμου, άν άρνούνταν νά τόν άκολουθήσει. Έτσι τή άποφάσισε.

Άλλωστε ή όδός Άγίου Άντωνίου δέν ήταν άδεια. Λίγο παρακάτω από τή παλάτι Σαίν Πόλ, στρωμαγμένοι ανάμεσα στο παλάτι των Τουρνέλ, την πύλη τού Άγίου Άντωνίου, τους πήγαινε με τή μεντένια της Βαστιλλής και τή παλάτι τού Πετί - Μυσί, ένα άλλο πλήθος λαού πολιορκούσε τή νέο άκμή κάστρο που τή άσπρα του τείχη ύψώνονταν τόσο ψηλά πάνω από τά κεφάλια του. Ήξεραν πώς ο παλιός τοποτηγητής τού Παρισίου Πιέρ ντεξ Έσάφ, κατηγορούμενος γιά προδοσία από τους στασιαστές, είχε κλειστή εκεί με 500 πολεμιστές γιά νά άναμετώπισουν την πόλη. Ένα πλήθος, που όπο πήγαινε και πλήθαινε, θορυβούσε στις πύλες, σέρονοντας βία, άποφασισμένο νά γκρεμίσει την Βαστιλλη, πέτρα προς πέτρα, γιά νά άρπάξουν τόν ντεξ Έσάφ. Από την άλλη άκρη τού δρόμου, προς την πλατεία της Γκρεβ, άλλες όμάδες έφθαναν τρέχοντας. Μερικοί έρχονταν στο παλάτι Σαίν Πόλ, άλλοι ώοιούσαν προς τή κάστρο.

Ένα παράθυρο άνοιξε στην πρόσοψη τού βασιλικού άνακτόρου. Σε πετάχθηκε μιá κασσόλα που έσκασε στον δρόμο σ' ένα έκκοφαντικό δόρυθο μεταλλικών πατινών. Τή θέαμα και ο θόρυβος αυτός έπεισαν την Κατερίνα όριστικά. Άρπάζοντας τόν Λαντρώ από τή χέρι ώοησε κάτω ά-

πό την πύλη που οι ξεριζωμένες πόρτες της κρέμονταν από τούς τεράστιους ορεξέδες τους. Η περιέργεια τούρα νικούσε τόν φόβο της κατέλας και άνοιγε δρθάνοικτα τά μάτια, γοητευμένη από εκείνα που θά άνακύλωναν πριν άκόμη τά δη.

Ο μεγάλος κήπος όμως, όπου δρέθηκαν, όταν πέρασαν τά τείχη, είχε νί δλας καταστροφή από την όρμη τού πλήθους. Τά παρτέρια, που θά περιείχαν κρίνους, τριανταφυλλίες και μενεξέδες, δέν παρουσίαζαν τώρα παρά πατημένο χώμα, σπαρμένα κλωνάρια, ξεγυμνωμένα από τά φύλλα τους, πέταλα λουλουδιών θρωμισμένα και λειωμένα. Κρίνα και τριαντάφυλλο ήσαν σπαρμένα έδώ και κεί στη λάσπη, ποδοπατημένα.

Πέρα από τόν κήπο ή Κατερίνα άνεκάλυψε τόν κόσμο σε μικρογραφία που ήταν τή άνάκτορο Σαίν Πόλ, μικρή πόλη μέσα στην πόλη. Γύρω από τούς κήπους, τά άμπέλια και τις συστάδες δένδρων που τά διέκοπταν στοές, αλλές και γαλαρίες με καμάρες, ξετίλιγε ένα τεράστιο εύνολο άρχοντικών και παρεκκλησιών, δουστασιών, σταύλων και κτιρίων γιά μιá στρατιά ύπνρετών. Τήσχαν άκόμη κλουδιά γεμάτα λιοντάκια, λεοπαρδάλεις γυμνασμένες γιά κυνήγι, άρκούδες και άλλα παράξενα ζώα, κι άλλα κλουδιά γεμάτα έξωτικά πουλιά. Τρεις ξεχωριστές κατοικίες άποτελούσαν τή βασιλική παλάτι: τή άνάκτορο τού βασιλιά και τή μικρός των κήπων από τή μεριά τού Σηκουάνα, τή άνάκτορο της βασιλίσσας επί της μικρής δδού Σαίν Πόλ και τή άνάκτορο τού Δελφίνου που τή άνώμαζαν και άνάκτορο της Γουιέννης και που έβλεπε κατ' ευθείαν στην δδή Άγίου Άντωνίου.

Προς τή κτίριο αυτό κατευθύνονταν, προς τή παρόν, όλη ή έπίθεση τού πλήθους. Στους κήπους, άνάμεσα στο άνάκτορο της Γουιέννης και τις άλλες κατοικίες μαζούνταν στρατιώτες γιά νά έμποδίσουν την πρόσβαση προς τά άνάκτορα τού βασιλιά και της βασιλίσσας. Τή πληθος όμως δέν τούς έδινε καμιά σημασία, είχε προς τόν παρόν ό,τι τού χρειάζονταν γιά νά χορτάσει.

Οι αλλές και οι σκάλες τού άνακτόρου της Γουιέννης ήταν γεμάτες κόσμο. Ο θόρυβος ήταν τρομακτικός καθώς άντηχούσε στους πέτρινους δόλους και τις τεράστιες αίθουσες. Η Κατερίνα έβαλε τή χέρι στή απιά της. Πτώματα ύπνρετών με μεταξωτούς βιολέ χιτώνες, ήταν κι όλας σωριασμένα έδώ και κεί στο έδαφος, ενώ πολύτιμα πολύχρωμα τζάμια παραθύρων γίνονταν συντρίμια. Στους τοίχους των κλιμακοστασιών με τά σκαλοπάτια από άσπρη πέτρα, τά χαλιά με τις παραστάσεις άνδρώπων κρέμονταν σκιερμένα, οι νανογραφίες ήταν τρυπημένες από κτυπήματα τεσκουριών ή εκείνων των ροπαλών με τά σιδερένια καρφιά, που χρησιμοποιούν γιά τή σκότωμα των δοιών στα σφαγεία. Σε μιá μεγάλη αίθουσα είχαν πέσει στο πλάτωκο ενός μεγάλου τραπέζιου στρωμένου γιά τή γεύμα. Γλιστρούσε σέ λιμνούλες κρασιού και αίματος, σε παχιές σάλτσες και μαρμελάδες, ένώ όλόγυρα τσακωνόνταν γιά τις πίτες και τά ψητά και σκοντυφλούσες σε βίλα και πατικά πεταμένα σκεδόν παντού, όταν δέν ήταν από χονοάφι ή άσχημ. Έπικρατούσε τρομερός σπασσισμός. Άστάσιο, χάρη στην εύληψία και την εύκινησία τους, ο Λαντρώ και ή Κατερίνα έφταναν μέχρι τή πρώτη αίτσημα, χωρίς νά κοκκιάσουν πολύ. Η Κατερίνα τά κατάφερε με μιá γοατίζου-

νά στο πρόσωπο και μερικά μαλλιά ξεριζωμένα. Τή άγόρι είχε κατορθώσει μάλιστα ν' άρπάξει από μιάν άκρη τού τραπέζιού μερικά άμυνδαλωτά, που τά μοιράσθηκε δίκαια με την φίλη του. Ήταν καλόδεχτα γι' ατή ή Κατερίνα πέθαινε κυριολεκτικά από την πείνα.

Τρώγοντας αυτόν τόν άπροσδόκητο άνεφοδιασμό σπρώχθηκαν από τή πύλην έλα τόν πλήθος σε μιá μεγάλη αίθουσα άπ' όπου άκούγονταν δυνατές φωνές. Ή άθουσα ατή φάτηκε της Κατερίνας σάν τή άκρη ά-στο της μεγαλοπρέπειας. Ποτέ της δέν είχε δη τίποτε που θά μπορούσε νά συγκριθή με τή τεράστια πολύχρωμια, χουσοέντητα μεταξωτά χαλιά που κρέμονταν από τούς τοίχους. Παράσταναν όμορφες κυρίες, με λαμπερά στολισμένα φορέματα, που περιδιδάσαν με μεγάλα άσπρα σκυλιά σε λειβάδια όλοστόλιστα με λουλούδια ή που άκούγαν μουσική καθισμένες κάτω από ένα κουδούνι με χρυσές φωτιμπες. Ένα τεράστιο τζάκι από άσπρη πέτρα, σκαλισμένο λεπτά σάν νταντέλλα, κατέλαμβανε όλόκληρο τή δάδος τού δωματίου μ' ένα μεγάλο κρεβάτι, όπου άνέβαινε κανείς με τρία σκαλοπάτια και που ήταν σκεπασμένο παντού, από τόν θόλο που τή στέγαζε μέχρι τά σκαλοπάτια, με βιολετι βελούδο με χρυσά κρόσσα. Οι θυροί της Γουιέννης και της Βουργουνδίας ήταν σκαλισμένες στο κεφάλι τού κρεβατιού. Όλόγυρα στην αίθουσα δέν έβλεπες παρά έταίρες φορτωμένες με βάζα, κοψές σκαλισμένες που έλαμπαν από τά πετάδια και μ' εκείνα τά βάζα με τις φανταστικές μορφές, φερμένα από την Βενετία, και τά λιγδίζοντα γυαλιά τους συναγωνίζονταν σε λάμψη τά όμορφότερα στολίδια. Τά μάτια της Κατερίνας έλαμπαν σάν άστρα, καθώς θαύμαζε όλα αυτά τά πράγματα, δέν της έμεινε, όμως καφός ν' άσπαρληθή μ' αυτά γιά πολύ. Η σκηνή που παλαίωνε αυτό τή όμορφο ντεκόρ ήταν άρκετά δραματική.

Στά δυό πρόσωπα που στέκονταν δρθια μπρός στο τζάκι, ή Κατερίνα άνεγνώρισε τόν δούκα της Βουργουνδίας και τόν γιό τού Φίλιππο ντε Σαρολαί, που τόν έβλεπε νά περνάει συχνά την γέφυρα μπρός από τή απί των γονέων της. Ποτέ, όμως, δέν είχε δη από τόσο κοντά τόν τρομερό Ιωάννη τόν Άφροδο. Καλά στημένο στα κοντά του ποδάρια, κοιτώντας παντού με τά πεταχτά μάτια του, φαινόταν νά γεμίζει τή δάδος τού νεκρού. Τπήχε σ' αυτόν τόν άνθρωπο κάτι τή άδυσώπητο σάν την μοίρα.

Πολύ διαφορετικός από τόν πατέρα του ήταν ο κόμης Φίλιππος ντε Σαρολαί. Ήταν ψηλός γιά τή δεκαετία του χρόνια, λεπτός και ξανθός, με υπερήφανη ματιά και έπαθλητική εμφάνιση, λεπτά χαρακτηριστικά και ένα πνευματώδες στόμα που χαμογελούσε συχνά. Ντυμένος στα πράσινα και τά άσπρινα, στεκόταν λίγο πίσω από τόν πατέρα του, σε στάση σεβασμού. Η ματιά της Κατερίνας καθυστέρησε λίγο επάνω του γι' ατή τήν εύρημο όμορφο και καλοεταγμένο. Κοντά τους, όμως, μιλώντας στον δούκα με φωνή που έτρεμε από όργη και πόνο, ήταν ένα παλληκάρι δεκαετή μέχρι δεκαεπτά έτών, ντυμένο μ' ένα πλούσιο ένδυμα μιού κατακόκκινο, μιού άσπριμαυρο, ήσαν όλόγυρο μεγάλο άορτήρα. Η λήπη και ή άδυναμη όργη ήταν ξεχωρισμένα στα άτονα χαρακτηριστικά τού νέου, που καθώς ψιθύρισε στην φίλη του ο Λαντρώ ήταν

ο Δελφίνος Λουδοβίκος της Γουιέννης.

Γύρω από τά τρία αυτά πρόσωπα, που βρίσκονταν στο κέντρο τού δράματος, στασιασται συγκρατούσαν με πολύ κόπο πολλούς άρχοντες, πληγωμένους και καταματωμένους, που πάλευαν όμως άκόμη με μανία. Ένα μαχαιρωμένο σωμα βρίσκόταν πεσμένο στις άσπριμαυρες μαριόινες πλάκες, χάνοντας άργά τή αίμα του. Και ήταν συνταρακτική ή αντίθεση άνάμεσα στη φανερή άταραξία των δύο Βουργουνδών, την όργη των στασιαστών και τά δάκρυα που έχυνε ο Δελφίνος, άπλώνοντας τώρα τά χέρια σε μιá παρακλητική χειρονομία. Στην πρώτη γοαμμή των έξάλλων, ή Κατερίνα μπορούσε νά δη τόν Καμπός νά χειρονομεί, με την άσπρη του κουκούλα ριγμένη προκλητικά πίσω, τή πονηκάμιο μούσκεμα στον ιδρώτα, που έρχόταν σε αντίθεση με τόν μαύρο μανδύα, τις μετρημένες κινήσεις, την παγερή στάση τού Πιέρ Κωσόν. Αυτός ο τελευταίος, που φαινόταν τόσο ήρεμος, της φάνηκε τρομακτικός.

Η φασαρία είχε φθάσει στο άποκορύφωμά της. Οι στασιασται είχαν άρπάξει πολλούς άνδρες κάθε ηλικίας και τούς έσερναν στον δρόμο, άφου τούς είχαν δέσει καλά. Δύο άπ' αυτούς τά είχαν βάλει μ' έναν πολύ νέο άνδρα που δέν μπορούσε νά είναι περισσότερο από δεκαετή έτών. Μιá νέα γυναίκα προσπαθούσε νά τόν προστατεύσει με τή σόμα της παρ' τις προσπάθειες που έκανε αυτός γιά νά την παραμερίσει. Ήταν μελαχροινή και χαριτωμένη, με παιδική εμφάνιση, παρ' τή βαρύ φόρεμα από δαμασκηνό σε παλιό χρυσό που την έπνιγε λίγο και τή ψηλό χτένισμα με τις δυό μύτες τυλιγμένες σε άσπρη μουσελίνα. Έκλαιγε προσπαθώντας νά συγκρατήση κοντά της τόν νέο, παρακαλώντας νά της τόν αφήσουν. Καθώς οι στασιασται άπλωναν χέρι επάνω της γιά νά την ύποχρεώσουν νά τόν αφήσει, έέσπασε ή όργη τού Δελφίνου. Βγάζοντας τή ξίφος του από τή θηκάρι, πήδηξε, ζώηρός σάν τόν κεραυνό, τρώπης με δυό γρήγορα κτυπήματα τούς άνδρες, που είχαν τολμήσει νά άγγίξουν τή σύζυγό του, κ' έπειτα γύρισε την ματωμένη λεπίδα προς τόν Ιωάννη τόν Άφροδο.

— Τί άθλιος πρέπει νάσαστε, ξέάδελφε, γιά ν' αφήνετε νά κακομεταχειρίζονται μπροστά στα μάτια σας την γυναίκα μου, την ίδια την κόρη σας; Η στάση αυτή γίνεται με την συμβουλή σας και δέν μπορείτε νά τή άρνηθήτε, γι' ατή βλέπω έδώ, μ' αυτούς τούς άνθρώπους, τούς ύπνρετες τών άνακτόρων σας. Νάσαστε βέβαιος, όμως, πώς κάποτε θά τή θυμηθώ και πώς οι δουλιές δέν θά γίνονται πάντα όπως είναι ή έπιθυμία σας.

Ο Φίλιππος ντε Σαρολαί είχε και αυτός από έντοικο τραβήξει τή ξίφος του γιά νά τρέξει σε βοήθεια της άδελφής του. Τή χρησιμοποίησε γιά νά άπομακρύνει άπαλά την άκρη που σημάδευε τή στήθος τού πατέρα του. Ο δούκας είχε παραμείνει άταραχος. Μόνο άνασάκωσε τούς όμοιους.

— Ο, τι και άν πιστεύεις, Λουδοβίκε, δέν μπορώ νά κάνω τίποτε στην παρούσα περίπτωση. Άναγκωρεθώ πώς με ξεπεράσαν τά γεγονότα και πώς δέν είμαι πιά κύριος αυτόν των κτηνών. Είδη άλλως θά έσωσα τουλάχιστον τούς θεράποντες της κόρης μου...

Η Κατερίνα έλθε με όργη, χωρίς όμως νά μπορέ νά κάνει τίποτε, πώς είχαν κατορθώσει νά πιάσουν τόν νέο που ήθελε νά ύπερασπισή ή γυναίκα τού Δελφίνου. Βρίσκοντας τόν

Ο Λαντρώ έσπρωξε πίσω του την Κατερίνα, γιά νά την προστατέψη...

δρόμο ελεύθερο; όταν οι δύο άνδρες είχαν πέσει από την λεπίδα τού Δελφίνου, είχε τρέξει προς ένα παράθυρο γιά νά πηδήξει στον κήπο, αλλά δυό έκδρομείς και δυό ξεμαλλιασμένες μέγαιρες είχαν κρεμαστή επάνω του. Πεσμένη επάνω στο κρεβάτι ή μικρή δούκισσα έκλαιγε με άναφυλλητά.

— Σώστε τον, πατέρα μου, σ' άκετεύω. Όχι αυτόν... όχι τόν Μιχαήλ, είναι φίλος μου...

Ο δούκας, όμως, έκαμε μιá χειρονομία άδυναμίας, που προκάλεσε μιá κραυγή άγανακτήσεως από την Κατερίνα. Η μικρή πριγκίπισσα της άρεσε πολύ και θή ήθελε νά την δοθήσει. Αυτός ο δούκας που άφηνε την κόρη του νά κλαίει θά πρέπει νά ήταν πραγματικά κακός άνθρωπος... Ο κόμης ντε Σαρολαί, είχε χλωμάσει μέχρι και τά χέρια. Ήταν ο ίδιος νυμφευμένος με την άδελφή τού Δελφίνου, την πριγκίπισσα Μισέλ, και ή λύπη της Μαργαρίτας τόν στενοχωρούσε. Δέν μπορούσε, όμως, νά κάνει τίποτε. Ο Καμπός και ο βοηθός του Ντενζό τόν Σωμόν, είχαν άρπάξει οι ίδιοι τόν νεαρό αίχμάλωτο από τόν γαϊάκ. Τόν ήσαν από τή χέρια εκείνων που προσπαθούσαν νά τού δέσουν τά χέρια πίσω από την πλάτη και τόν κράτησαν όρθιο άνάμεσά τους. Μ' ένα τράνταγμα ο νέος τούς ξε-

φορτώθηκε. Η Κατερίνα έβγαλε μιá κραυγή που δέν άκούστηκε από κανένα. Ήταν, γιά την ηλικία του, άγόρι πολύ άνεπτυγμένο και ρωμαλέο ο Μιχαήλ ντε Μονσαλβύ. Έχοντας παραμερίσει τούς χασάπηδες γιά λίγο, έτρεξε προς τόν δούκα της Βουργουνδίας και στήθηκε μπροστά του. Η όργισμένη φωνή του κυριάρχησε πάνω από την όχλοβοή.

— Δέν είσαι παρά ένας δειλός, δούκα της Βουργουνδίας, προδότης και έπίσκοπος στον βασιλιά σου, που αφήνεις νά μολύνουν την κατοικία του. Και σε κηρύσσω άνάξιο νά φέρεις τούς πτερινήρες τού ίπότη...

Ο Καμπός και ο Ντενζό, που είχαν συνέλθει από την έκπληξη τους, ξανάπαιναν τόν αίχμάλωτό τους, χωρίς καμιά τρυφερότητα. Θέλησαν νά τόν ύποχρεώσουν νά γονατίσει έμπρός σ' εκείνον που είχε προσβάλει. Πάλαψε σάν δαίμονας παρ' τή δεσμία του, χρησιμοποιώντας τόσο ρωμαλέα τά πόδια του, που γιά μιá άκόμη φορά οι χασάπηδες παραμέρισαν. Πλησίασε τόν Ιωάννη τόν Άφροδο, σάν νά είχε κάτι άκόμη νά τού πη. Αυτός με τή πρόσωπο όργισμένο, άνοιξε τή στόμα γιά νά πη κάτι, αλλά δέν πρόφτασε. Τόν είδαν νά γίνεται χλωμός, νά φέρει τή χέρι στο πρόσωπο, όπου είχε φτύσει ο Μιχαήλ ντε Μοχσαλβύ...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΑΝΤΛΕΙ ΤΗΝ ΑΥΣΗΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑΡΑ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΑΕΡΟΣΥΝΟΔΟ

Είναι τὸ ἐπάγγελμα πού τὶς πάει ὑψηλά!..

Οι κοπέλλες σήμερα είναι πιο σοβαρές και πιο λογικές από άλλοτε —βεβαιώνει μια τελευταία στατιστική, σχετική με τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ τῶν κοριτσιῶν. Πριν ἀπὸ χρόνια, ὅταν μιὰ κοπέλλα ἦταν κομψὴ καὶ ὁμορφὴ, ὠνειρεύταν νὰ γίνῃ στάρ. Τώρα, μέσα στὰ ὄνειρά της εἶναι καὶ τὸ νὰ γίνῃ ἀεροσυνοδός. Εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τῆς μόδας. Γιατί; Τὸ «γιατί» μᾶς τὸ λένε τρία κορίτσια, διαφορτικῶν ἐθνικότητων καὶ κοινωνικῶν τάξεων, ἀλλὰ μὲ τὰ ἴδια ἐφόδια: λυγρὸ σῶμα, κομψὴ ἐμφάνιση, γοητευτικὸ χαμόγελο καὶ γενικὴ μόρφωση, πού τελειώνοντας μόλις ἐφέτος τὸ σχολεῖο τους, ἀποφάσισαν νὰ πετάξουν στὴ ζωὴ μὲ «ἀεροπορικὰ φτερά».

ΜΕ ΤΙΣ νέες στολές, πού ἔφτιαξε εἰδικὰ ὁ Πιέρ Μπαλμαίν, οἱ κοπέλλες τῆς TWA εἶναι κομψές, χαριτωμένες, εὐκίνητες. Τὰ φυσικὰ προσόντα τῶν ἱπταμένων ἀναδεικνύονται ἀκόμη καλύτερα.

Εἶναι ἓνα ἐπάγγελμα πού συνδυάζει τὴν περιπέτεια μὲ τὴν μόρφωση, καὶ τὴν θηλυκότητα μὲ τὸ χρῆμα, λέει ἡ Οὐλα Κέιφενχάιμ, μιὰ ψηλὴ Γερμανίδα 22 ἐτῶν. Ὁ πατέρας της εἶναι γιατρός στὴν Κολωνία καὶ ἡ ἴδια ἀνετράφη σ' ἓνα αὐστηρὸ καὶ κλειστὸ γερμανικὸ περιβάλλον.

—Μ' ἀρέσουν τὰ ταξίδια καὶ οἱ συγκινήσεις τους. Στὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀεροσυνοδοῦ πού διάλεξα, μπορεῖς νὰ ἐμβαθύνῃς περισσότερο στὴν οὐσία τῆς ζωῆς, μιὰ καὶ ζῆς τὴν κάθε στιγμή της ὅαν νὰ ἦταν ἡ τελευταία σου. Οἱ

πόλεις πού μὲ προσελκύουν περισσότερο θρίσκονται στὴν Ἀνατολή! Εἶναι ἡ Βηρυττός, ἡ Τεχεράνη, ἡ Βομβάη. Οἱ γονεῖς μου ἀσφαλῶς καὶ ἔφεραν ἀντιρρήσεις στὴν ἀρχὴ· δὲν θέλησαν, ὥστόσο, νὰ μὲ δεσμεύσουν. Εἶμαι ἀρκετὰ μεγάλῃ πιά γιὰ ν' ἀποφασίζω μόνη μου.

—Ἀν διάλεξα τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀεροσυνοδοῦ, εἶναι γιὰτὶ ἀγαπῶ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνέση, πού στερήθηκα ὅταν ἦμουν μικρὴ, λέει ἡ Βερολινέζα Γκαμπριέλ Μόνικ, 20 ἐτῶν. Γεννήθηκα στὸ Ἀνατολικὸ Βερολίνο καὶ ξέρω τί θὰ πῇ νὰ σοῦ λείπουν τὰ

δυὸ αὐτὰ ἀγαθὰ. Γιὰ νὰ περάσω στὴν Δυτικὴ Γερμανία, παρ' ὀλίγο νὰ χάσω τὴν ζωὴ μου. Τώρα ἔμαθα πιά νὰ μὴν τὴν φοβάμαι. Θὰ κερδίζω περίπου 8.000 δρχ. τὸν μῆνα, θὰ ταξιδεύω, θὰ γνωρίζω κόσμο. Τί ἄλλο θέλω;

Ἐντελῶς διαφορετικοὶ ὁμως εἶναι οἱ λόγοι πού ἔκαναν τὴν εἰκοσάχρονη Ντιάνα Ντύμπελ νὰ γίνῃ ἀεροσυνοδός. Πολὺ μελαγχροινὴ, μὲ ἔντονα ἐξωτικὸ τύπο ἡ μικρὴ Ὁλλανδέζα ἀπὸ τὸ Ρότερνταμ, ἐλπίζει κάποτε νὰ γνωρίσῃ ταξιδεύοντας καὶ τὴν ἰδιότητά της πατρίδα. Τὴν Ἰνδονησία.

—Οἱ γονεῖς μου χαίρονται πού διάλεξα ἓνα ἐπάγγελμα στὰ μέτρα μου, λέει ἡ ἴδια. Ὁμιλῶ τέλεια δυὸ γλώσσες, χαμογελῶ πάντοτε καὶ δὲν ἐκνευρίζομαι ποτέ.

Δὲν ἀεροβατοῦν...

Ἡ μεγάλη, ὥστόσο, προσφορά ἐργασίας σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ἔκανε τὶς διάφορες ἀεροπορικὲς ἐταιρίες ἀκόμη πιὸ αὐστηρὲς ἀπὸ ἄλλοτε. Ἔτσι σήμερα γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ κοπέλλα ἀεροσυ-

νοδὸς δὲν εἶναι ἀπλὸ πρᾶγμα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα φυσικὰ της προσόντα, πρέπει νὰ μιλήσῃ ἀπτάίστως δυὸ γλώσσες, νὰ εἶναι καλὴ νοικοκυρά, εὐχάριστη οἰκοδόμοινα καὶ νὰ ἔχῃ γνώσεις τόσο μηχανικῆς τοῦ ἀεροπλάνου, ὅσο καὶ βρεφοκομίας. Φυσικὰ τὸ ἐπάγγελμα ἔχει πολὺς καλὲς πλευρὲς, ὅπως εἶναι τὰ ταξίδια καὶ οἱ γνωριμίες, πού ἀρκετὲς μάλιστα φορές καταλήγουν σὲ πλούσιους γάμους. Ἔχει ὁμως καὶ τὶς ἀναποδιές του. —Θυμάμαι κάποτε πού ταξίδευα μὲ 15 μικροὺς διαδόλους καὶ 45 ἀπαιτητικὸς ἐπιβάτες,

Οἱ 13 κοπέλλες τῆς TWA θὰ σκορπίσουν σὲ λίγο σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς. Σπάνια ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ εἶναι ἔτσι συγκεντρωμένες ὅλες μαζί, καὶ τότε, πραγματικά, τὸ διασκεδάζουν.

ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΜΑΙΝ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ...

...ΤΙΣ ΣΤΟΛΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΥΝ ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ

διηγείται γελώντας μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀεροσυνοδοὺς τῆς T.W.A. Ἦταν, νομίζω, ἡ μόνη φορὰ πού μετάνιωσα γιὰ τὸ ἐπάγγελμα μου. Ἐκτοτε συνήθισα. Ὁ καλὸς καπετάνιος ἄλλωστε στὴ φορτοῦνα φαίνεται. Τώρα δὲν με τρομάζει τίποτε.

Ὅταν ὁμως ρωτήσετε τὶς ἱπταμένες συνοδοὺς, τί θὰ ἐπιθυμοῦσαν πιὸ πολὺ στὴ ζωὴ, καὶ πὺς νοιώθουν τὴν εὐτυχία, θὰ σᾶς ἀπαντήσουν: Μὲ ἓνα καλὸ σύζυγο κ' ἓνα στέρεο σπίτι. Ἀπόδειξη ὅτι δὲν ἀεροβατοῦν...

Η άρχή της θεατρικής περιόδου 1965 - 1966 μάς φέρνει πέντε έργα από την περασμένη περίοδο, άλλα κληρονομιά του καλοκαιριού και άλλα που συνεχίζουν τη σταδιοδρομία τους από τον περασμένο χειμώνα! Μεγάλωσε το αθηναϊκό κοινό: έχει γίνει πανελλήνιο κοινό. 'Ο έσωτερικός τουρισμός, οι αυτοκινητόδρομοι, τα «πούλες» και τώρα τελευταία ένας στόλος από πελώρια πορθμεία, φέρνουν στην 'Αθήνα τον ντόπιο τουρίστα —γιατί νά μην τον πουμε έτσι— που έκτος από τα ψώνια ή ό,τι άλλο θα κάνει στην 'Αθήνα, πάει νά δει και τους άθνατους πρωταγωνιστές που ξέρεται ήδη από το σινεμά και από το ραδιόφωνο: πάει νά τους δει ζωντανούς με σάρκα και όστα, εκεί μπροστά του νά ιδρώνουν μέσα στα φώτα της ράμπας, νά δουλεύουν γι' αυτόν, όχι για το κρύο μάτι του φακού, ή την έκπομπή.

ΣΤΟ «Κοτοπούλη» —ξανθό φέτος θεατρική σκηνή—, ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη και ό Δημ. Παπαμιχαήλ παρουσιάζουν τον «Κόσμο της Σούζυ Βόγκ»

Α ΣΤΗΝ σκηνή του θεάτρου «Διάνα», ένας ακόμη 'Αλέξανδρος Κασσάνος. Είναι ή «Τρίτη λέξη», όπου πρωταγωνιστούν ή Χριστίνα Σούβα και ό 'Ανδρέας Ντούζος.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΠΟΛΛΕΣ ΑΞΙΕΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ

Υπό κ. 'Αλέξη Διαμαντόπουλου

και από την τουρνέ στα Βαλκάνια, δικαιολογημένα δεν διάζεται ν' άνοιξη, και ό Κούν δικαιολογημένα απουσιάζει — παίζει αυτές τις μέρες στην Σοβιετική Ένωση. 'Αλλά μένει γεγονός ότι αυτές τις μέρες, που αρχίζει ή θεατρική χρονιά, λείπουν από τα προγράμματά μας τα μεγάλα έργα. Λείπουν επίσης πολλές από τις μεγαλύτερες δυνάμεις του ελληνικού θεάτρου στην σκηνοθεσία, στην σκηνογραφία, στο κοστούμι.

Υπάρχουν πρότυπα

Ενας έπισκέπτης, που θα έρχόταν για πρώτη φορά αυτή την στιγμή στας 'Αθήνας, θα έμενε με την εντύπωση ότι έχουμε δυό μόνο σκηνογράφους: ότι τα περισσότερα έργα μας τα παίζουμε σ' ένα και μοναδικό σαλόνι νεοπλουτικού ύφους, σχεδιασμένο με έμπειρη μαεστρία, γυαλιστερό και ουδέτερο, όσο συνήθως και τα όνειρα ή και τα κοινωνικά επιτεύγματα των κωμωδουμένων που το κατοικούν.

Επίσης, από το πρώτο κύμα των θεάτρων που άνοιξαν τις «πύλες» ή «τάς χαρυνείους κλίμακας των» —είναι πιο σωστό νά λέη κανείς— πρὸς το «μείον» τρίτο πάτωμα του υπογείου, μόνον το τσέχικο μιμόδραμα, το έπονομαζόμενο «Μαύρο Θέατρο της Πράγας» (στο «Θέατρο Βεάκη»), μάς φέρνει το ένδιαφέρον της θεατρικής αναζητήσεως, την προσπάθεια νά συλλάβη ό τεχνίτης στην τέχνη του θεάτρου ή στην τεχνική του θεάτρου κάτι καινούργιο, κάτι στο είδος του τέλει. Το «Θέατρο Βεάκη» άνοιξε έτσι και φέτος.

όπως και πέρυσι, υπό τους οίωνους του πάθους και του μόχθου και της τόλμης της θεατρικής. Πέρυσι ήταν ό «Πύργος» του Φράντς Κάφκα ήταν ή «Λούλου» του Βέντεκιντ... Έφ'ετος, από ελληνικής πλευράς, τέτοιες συγκινητικές τρέλλες δεν έχουμε. Θα παρασύρη ό πειρασμός της τρέλλας τους έπιχειρηματίες που βάζουν σ' αυτή την δουλειά τα λεπτά τους; 'Ηδη, με τα «συντηρητικά» έργα είναι πάρα πολύ συχνά χαμένοι. Και ό ήδη συχνά χαμένος έπιχειρηματίας και ό φρόνιμος έπιχειρηματίας ποντάρουν στην ασφάλη, άτολμη, μικρή έπιχείρηση.

'Αλλά και σαν διομηχανία αν αντιμετώπιση, το θέατρο, βασισμένο αποκλειστικά στα θεατρικά είδη που κρίνονται ή που αποδεικνύονται πιο καταναλώσιμα, και πάλι μπορεί νά προχωρήσει περισσότερο, νά προχωρήσει απείρως σέ τεχνική τελειότητα. Μπουλνάρ; Καλά, μπουλνάρ, αλλά όχι κομαγειρεμένο και κακοσερβιρισμένο! 'Υπάρχουν τα πρότυπα. Γιατί τόσα άλλα είδη της διομηχανίας μας μισούνται έπιτυχώς τα ξένα πρότυπα; 'Αλλά και στην διομηχανία οι δημιουργοί και ρηξικέλευθοι άσθεςωποι έφευρίσκουν, κατασκευάζουν το καλύτερο είδος και έν συνεχεία αγωνίζονται νά το έπιβάλουν, νά πείσουν τον κόσμο νά το μεταχειρίζεται και ό κόσμος πείθεται, ιδίως όταν το καλό δεν είναι πιο άκριβο από το κακότεχο.

Η ελληνική διομηχανία του θεάτρου υπολογίζει κυρίως στην ολιγάρκεια μιάς πολύ μεγάλης μερίδος του κοινού, που ζητάει μόνο γέλιο ή συγκίνηση και που πάει στο θέατρο έτοιμη νά γελάσει ή νά συγκινηθή. Και ή

μερίδα αυτή φαίνεται τόσο μεγάλη, ώστε νά γεμίζουν άρκετά πολλές αίθουσες θεάτρων και νά μην πηγαίνουν άσχημα οι δουλειές.

Η στάση της πολιτείας απέναντι στην υπόθεση του θεάτρου αρχίζει νά αλλάξει, αλλά αλλάζει με ρυθμό άργό και διακοπτόμενο από πολλές διαλείψεις άδρανείας: 'Εγιναν τα φεστιβάλ προγραμματίσθηκε και έφαρμόσθηκε το περασμένο καλοκαίρι και το νέο «μείζον πρόγραμμα» του 'Ελληνικού 'Οργανισμού Τουρισμού και οι παραστάσεις, καλύτερες ή μετριώτερες, ήταν σχεδόν όλες παραστάσεις έργων από τα πιο σημαντικά της θεατρικής μας ιστορίας και με άμείωτη έπικαιρότητα. Το καλοκαίρι προσφέρθηκε στο κοινό όλης της 'Ελλάδος πολύ θέατρο έπιπέδου ύψηλου, ιδιαίτερα ως πρὸς την αξία των έργων.

Σποραδικά έπιτεύγματα

Αλλά έκτος από τις δυό κρατικές σκηνές των 'Αθηνών —που είναι ένα ήδη παλαιό απόκτημα, και όπου έχουν γίνει παραστάσεις που δεν ξεχνά κανείς— και της Θεσσαλίας που δεν ξεχνά κανείς με τρόπο που λονικής —που έχει οργανωθεί με τρόπο που επιτρέπει την προσφορά θεάτρου επίσης ύψηλης στάθμης στην πρωτεύουσα και στις άλλες πόλεις του ελληνικού βορρά—, όλα τα άλλα σποραδικά έπιτεύγματα του χειμάνος είναι σέ σπάνιες περιπτώσεις αποτελέσματα συστηματικού, έμπνευσμένου μόχθου και στην πλειονότητα των περιπτώσεων είναι δώρα μιάς συμπτώσεως ευτυχισμένης συνεργασίας

έμπνευσμένων συνεργατών, εφήμερης και που δεν έγυγεται τίποτε για το αύριο.

Τα έργα που υπεστήριξε με θερμή το κοινό και που πέρασαν από την περυσινή χειμωνιάτικη περίοδο στην καινούργια, που άνοίγει τώρα, είναι:

- Το «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», μιά σάτιρα της έκλογικής και πολιτικής κουζίνας και των ύπουργικών πισωμάγαζων, του 'Αλέκου Σακελλάριου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου, που καυτηριάζει με εύστοχία τις άμαρτίες της πολιτικής μας ζωής και την έλλειψη έπαφής των πολιτικών με τους ψηφοφόρους, και την έλλειψη ένημερώσεως ως πρὸς τις άμεσώτερες ανάγκες τους. 'Ο ρόλος αυτός του ύπουργού είναι από τις έπιτυχίες του Κωνσταντάρα. (Θέατρο «'Αλφα»)

- Το «60 ΠΑΤΩΜΑ», του Ζερί, που ξαναπαίζει ό Ντίνος 'Ηλιόπουλος, ένα έργο που ασφαλώς δεν το ξέχασαν όσοι το είδαν και πιο παλιά, με τον ίδιο τον Ντίνο 'Ηλιόπουλο και με την Μαρίκα Κοτοπούλη. (Θέατρο «Γκλόρια»)

- Ο «ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΤΣΑΤΕΡΛΥ», που διήνυσε ολόκληρο το καλοκαίρι. (Θέατρο «Περσέ»)

Από τα έργα του καλοκαιριού συνεχίζουν την σταδιοδρομία τους σέ χειμερινά θέατρα:

- Το «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», των 'Ασημάκη Γιαλαμά και Κώστα Πρετεντέρη; ή καλύτερη ελληνική κωμωδία του καλοκαιριού. Κοντά στην Σμάρω Στεφανίδη και στον

ΔΥΟ ακόμη συνέχειες: Στο «'Αμυρά» (άκρο άριστερά) το «Μιάς πεντάρας νιάτα», με τους Μιράντα Κουνελάκη και Ν. Καζή. Στο «'Αλφα» το «Υπάρχει και φιλότιμο» με τον Λάμπρο Κωνσταντάρα

ΣΤΟ θέατρο «Ακαδημος», οι Μάρω Κοντού, Γ. Κωνσταντίνου και Νίκος Ρίζος εμφανίζονται στην κωμωδία «Αντρα θέλω, τώρα τότε θέλω» (δεξιά), ενώ στην σκηνή του «Γιώργου Παππά» (άκρο δεξιά) παρουσιάζεται ο «Τρίτος μάρτυς», με τον Δ. Παγουλάτο, τον Γ. Κάσδαγλη και την Έλεάνα Απέργη.

Γιάννη Μιχαλόπουλο, που έχουν και οι δυο ξεχωριστή επιτυχία στους ρόλους τους, τον Άνδρέα Μπαρκοῦλη και τον Δημήτρη Νικολαΐδη, παίζουν τώρα ο Νίκος Καζής και η Μιράντα Κουνελάκη. (Θέατρο «Αμυράλ»).

• «ΤΟ ΜΗΛΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΗΛΙΑ», του Νίκου Τσιφόρου και του Πολύδου Βασιλειάδη, που συνεχίζει η κυρία Κατερίνα στην χειμερινή της σκηνή, είναι ένα έργο με έξυπνο, πολύ ζωντανό διάλογο, αλλά με πολύ λιγώτερο έξυπνη και διασκεδαστική υπόθεση. (Θέατρο «Παπαϊωάννου»).

Τα νέα έργα που εγκαινιάσαν την χειμερινή περίοδο είναι:

1 «Ο ΤΡΙΤΟΣ ΜΑΡΤΥΣ», μια αστυνομική κωμωδία του Ντομνίκ Νοσίν. Στην σκηνή του θεάτρου ανακρίνονται οι ήθοιοι ενώπιον του κοινού, που περιμένει να δει την παράσταση του έργου «Ποιός σκότωσε τον Έρρίκο τον 6ο». Τον Έρρίκο τον παίζει ένα πρόσωπο που δεν θα δούμε. Η ανάκριση ακριβώς γι' αυτό γίνεται, γιατί η αστυνομία ειδοποιήθηκε ότι έχει δολοφονηθεί. Τον ανακριτή τον παίζει ο Διονύσης Παγουλάτος. Τα πειστήρια του εγκλήματος: «Ένα μπαούλο του ένδυματολογίου, που περιέχει τον Έρρίκο 6ο ή συνάντηση των οδηγών του φορτηγού και της «Αλφα Ρομέο» τα χάπια γκαρβενάλ —πρωταγωνίστρια του θιάσου είναι η Έλεάνα Απέργη—, που αποκαλύπτονται κατά την ανάκριση, ή —πολύ πιθανώτερο— οι φιλοδοξίες τους οι επαγγελματικές, ή ζήλεια... ή τίποτε απ' όλα αυτά... (Θέατρο Γιώργου Παππά»).

2 «Η ΤΡΙΤΗ ΛΕΞΗ», του Άλεξάνδρου Κασσάνα, έχει θέμα την σύγκρουση ενός Ισπανόπουλου των ισπανικών ορέων, ενός παρόδοξου παρθενικού νέου, εικοσιτεσσάρων ετών, με την κοινωνική ισπανική πραγματικότητα. Η Χριστίνα Σύνδα παίζει μια συμπαθητική νέα δασκάλα, που έρχεται να διδάξει στον παρθενικό νέο ό,τι ξέρουν οι άλλοι άνδρες της ηλικίας του. Μαθαίνει την αγάπη, αλλά και την κακία, και μισεί την κοινωνία. Δεν τ'απλουστεύω εγώ περισσότερο από τον ίδιο τον συγγραφέα. Έκτος από την Χριστίνα Σύνδα, παίζει ο Άνδρέας Ντοῦζος το βουνησιο παρθενικό παιδί, η Λούλα Ίωαννίδου και η Μαρία Φωκά παίζουν δυο άλλες εποχές μισοελαφροίσκιωτες γριές θείες, ή Δέσπω Διαμαντίδου (μια πολύ άστεία κοσμική κυρία), ο Κώστας Καζάκος, ο Πάρις Άλεξάντερ και ο Τώνης Γιακωβάκης αντιπροσωπεύουν διάφορες νοσηρές και επίπολαιες πτυχές της κοινωνίας. (Θέατρο «Διάνα»).

3 «Η ΚΩΜΩΔΙΑ «ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΘΕΛΩ», των Άλκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, προβάλλει, όσο κανένα άλλο ως τώρα έργο όπου έχει παίζει, το πολύ ιδιότυπο, το ένδιαφέρον κωμικό ταλέντο του Γιώργου Κωνσταντίνου: παίζει έναν δικηγόρο που συμβουλεύει, με ακάματη επιμονή, στην ώραία από χθες χήρα πελάτισσά του, την Μάρω Κοντού, να εκπληρώσει, έστω και την δεκάτη τρίτη ώρα, έναν όρο της διαθήκης του μακαρίτη: «Η ώραία χήρα, δυστυχώς, είναι άτεκνος. Αν δεν πάψει να είναι «άτεκνος» μετά έννα μήνες, έννα εκ των δώδεκα εκατομμυρίων του γέρον-

τος συζύγου θα κληροδοτηθούν στην Φιλαρμονική Κερκύρας! Ο Νίκος Ρίζος, μπριόζος και διασκεδαστικός, είναι μεταξύ των δυο επικρατέστερων μνηστήρων που ο «διευκολυνάκιος» δικηγόρος αγωνίζεται με την κωμική του άδεξιότητα να προωθήσει για τον καλό του σκοπό. Άλλα ή ήρωίδα, με την έκλογή της, θυσιάζει τα έννα εκατομμύρια, για να διαλέξει τον έρωτα για τον έρωτα! (Θέατρο «Ακαδημος»).

4 «Η ώραίατατη, μεγάλη περιστροφική σκηνή του θεάτρου «Κοτοπούλη» ξαναλειτούργησε εύτυχως —είχε κλείσει πέρυσι, μετά τους «Ατρείδες»— και μάς μεταφέρει έφέτος στο Χόγκ - Κόγκ, στον «ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ», μιας «γυναίκας της αμαρτίας», με οδηγό μας την όραση του όχι πολύ όξυδερκούς, αλλά γνώστου μολαταῦτα των αδυναμιών του κοινού στα εύκολα γέλια και στα εύκολα δάκρυα Πάλλ Όσμπορν. Η Άλίκη Βουγιουκλάκη, η μικρή έξωτική πόρνη Σούζυ Βόγκ, δίνει μια σπιθαμή αληθινής ζωής στους δρόμους και στα μπάρ του Χόγκ - Κόγκ. Και τα σκηνικά του Φωτόπουλου έχουν ατμόσφαιρα, ιδίως ο δρόμος και τα μπάρ. Ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ παίζει τον πτωχό Άγγλο ζωγράφο, που ήττάται στον έρωτά του με την κοπέλλα που έχει για μόνη της περιουσία το κορμί της...

Αυτά στο θέατρο «Κοτοπούλη», όπου πέρυσι είχαμε εγκαινιάσει την θεατρική χρονιά με Τολστόϊ και Ντοστογιέφσκυ...

Άλλα έχουμε κι άλλα να δούμε!

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τρίτοι μάρτυρες, τρίτες λέξεις δευτερεύοντες συγγραφείς και... ολίγον Χόγκ - Κόγκ σιά περυσινά βήματα του Ντοστογιέφσκυ!

GEO

καθαρίζει τα χαλιά μέχρι του κόμβου!

26 εκατομμύρια νοικοκυρές δ' όλο τον κόσμο...

...χρησιμοποιούν δκοῦπες

HOOVER

ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΤΥΠΑ ΕΝΩ ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΟΦΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 237.860, 226.747

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1961 ὁ Τσάρλυ Γκρήν γίνεται χίλια κομμάτια, ἐνῶ μπαίνει στὸ αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του — τοῦ πλούσιου Τζὼν Κραϊγκ, διευθυντοῦ μιᾶς μεγάλης ναυτικῆς ἐταιρίας. Συγχρόνως ὁμως ἐξαφανίζεται ὁ Κραϊϊγκ καὶ ἡ ἀστυνομία πιστεύει ὅτι αὐτὸς κομματιάστηκε στὸ δυστύχημα. Μιὰ ἔρευνα στὸ παρελθὸν τοῦ «σκοτωμένου» δείχνει πὼς εἶχε ἀσχοληθῇ μὲ λαθρεμπόριο ὀπλων, σὲ διεθνῇ κλίμακα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1961, ἓνα κορό, ἀσύνεφο κυριακάτικο πρωινὸ, ὁ Τσάρλυ Γκρήν πῆγε νὰ δῶνι μπροστὰ τ' αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του. Ἡ ἰδέα ἄρεσε στὸν Τσάρλυ, ποὺ εἶχε ἓνα μοτοσάκι, χωρὶς νὰ τὴν ἐπληρώσει ἀκόμα ἐντελῶς. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του ἦταν ἓνα Μπρίστολ, ὀκτακύλινδρο, καὶ μὲ τὰ φρένα στὸ τιμόνι. Μὲ τὸ νὰ κρατᾷ τὸ τιμόνι του, νὰ δᾶξῃ τὸ πόδι σου στὸ γκάσι του, ἐνοιασθῇ δύνανται. Ἐνοιασθῇ πὼς θὰ μπορούσες ν' ἀντιμετωπίσῃς τὸν θάνατο, ἂν ἡ μοῖρα τὸ ᾔθελε. Ὁ Τσάρλυ, πᾶμπλουτος μέσα στὸ κοινοῦ του τῶν πενήντα λιγῶν καὶ τὰ χειροποίητα παπούτσια ποὺ ὁ ἀδελφός του εἶχε βαρεθῇ, ἀνοίξε τὴν πίσω πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ βγήκε στὸν κήπο. Τὸ σπῆτι δοσκόταν στὴ βορειοανατολική Ἀγγλία, καὶ ἔκανε κορό. Ὁ ἀνεμὸς φυσοῦσε τσουχτερά καὶ ἐπίμονα, καὶ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του ἓνας γλάρος πετοῦσε καὶ φώναζε τὰ παράπονά του στὸν οὐρανό. Ὁ Τσάρλυ ῥέγῃσε, καὶ ἔτρεξε βιαστικά στὸ γκαράζ.

Οἱ πόρτες τοῦ γκαράζ ἀνοῖξαν εὐκολα, καὶ γιὰ χιλιοστὴ φορὰ ὁ Τσάρλυ θαύμασε αὐτὸ ποὺ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ὑΠὸ
ΤΖΕΗΜΣ ΜΟΝΡΟ

Εἶναι τὸ ψευδώνυμο ἑνὸς Ἀγγλοῦ συγγραφέως καὶ καθηγητοῦ. Ὁ Μόνρο ἔχει ἀποφοιτήσῃ ἀπὸ τὴν Οξφόρδη καὶ σήμερα, σὲ ἡλικία 39 ἐτῶν, διδάσκει στὴ κολλέγιο τῆς Βορ. Ἀγγλίας. Ἐχει δυὸ παιδιά

— Ἐφαγε βιαστικά στὰ μπᾶρ τοῦ σταθμοῦ μὲ μιὰ συντροφιά νεαρῶν...

Εἰκονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

εἶδε μέσα: Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀστράφτε ἀπὸ γυαλὰ, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα, τὸν πάγκο τῆς δουλειᾶς. Ὅλα αὐτὰ σήμαιναν λεπτὰ. Ἡ ἀδελφή του τὰ εἶχε καταφέρει πολὺ καλά γιὰ τὸν ἑαυτό της, σκέφτηκε, καὶ ὁ Τσάρλυ ἐπίσης, μὲ τὸν ταπεινὸ τρόπο του. Μ' ἓνα γαμπρὸ σὰν καὶ αὐτόν, δὲν χρειάζεσαι πᾶς τὴν Τύχη... Πλούσιος — καὶ γενναῖος — στὰ χρήματά του. Σπάνιος συνδυασμός, πολὺ σπάνιος. Τὸ γκαράζ ἦταν ἑστὸ — μὲ μιὰ μικρὴ συμπίεση οἰκογενειακοῦ ἀναβε στὴ γωνία — καὶ ὁ Τσάρλυ ἀποφάσισε νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀναμμένη. Ἦταν ὥρα νὰ νοιώθῃς ἑστὴ, ἀνεση καὶ ἀσφάλεια. Ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μπῆκε μέσα καὶ ἔπειτα ἔβγαλε τὴν τσέπη του ὅπου βόηκε τὸ κλειδί, στὴ λεπτὴ ἀσημένια ἀλυσίδα του. Ἐβαλε τὸ κλειδί στὴ μηχανὴ καὶ κάθισε εὐθυγράμμως, φανταζόμενος μὲ τί χάρι καὶ δεξιοτεχνία θὰ ὠδηγοῦσε τὸ μεγάλο, ἑστὸ, διορφο ἄμάξι. Ἐπειτα, γύρισε τὸ κλειδί.

Ἡ ἐκκίνηση κατέστρεψε τ' αὐτοκίνητο ἐντελῶς καὶ ἀνατίναξε τὸ πλαίσιο τοῦ ἔξω ἀπ' τὸ γκαράζ. Μεταμόρφωσε τὸν Τσάρλυ Γκρήν, ἀπὸ ἓναν ἀνθρώπο ποὺ ὄνειρευόταν τὴν ἐντυχία, σὲ μιὰ ἀμορφη καὶ ἀηδιαστικὴ μᾶζα κρέατος. Ἐπειτα ἀρ-χιστὰ φώτα, καὶ ὁ Τσάρλυ Γκρήν δὲν θ' ἀναγνώ-

ριζόταν ποτὲ πιά. Ἐκσφενδόνισε τοῦβλα καὶ ξύλα σὲ μεγάλη ἀπόσταση, λεκιάζοντας τὴ λαδομπογιά τοῦ σπιτιοῦ τοῦ γαμπροῦ του, σπάζοντας τὰ παράθυρα ποὺ δὲν εἶχαν συντριβῇ μὲ τὴν ἐκκίνηση. Ἐνα τοῦβλο ἐκσφενδονίστηκε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Τσάρλυ Γκρήν στὸ κεφάλι, ρίχνοντάς τὴν ἀνίστατη στὸ πάτωμα, ὅπου ἓνα μακρὸ κομμάτι γυαλὶ ἦταν σφηνωμένο σὰν σπαθί.

Ὁ γαμπρὸς τοῦ Τσάρλυ Γκρήν ἐργαζόταν στὸν κήπο του, ἓνα δασάκι ἀπὸ μὴλις, 80 μέτρα πρὸ πέρα ἀπὸ τὸ σπίτι. Γι' αὐτόν ἡ ἐκκίνηση ἦταν ἓνας ἦχος τόσο τεράστιος, ὥστε ἐνοιασε στὴν ἀσχη κατὰτληξῇ καὶ ἔπειτα ἀδιαδέσσει. Πέταξε τὸ πριόνι ποὺ χρησιμοποιοῦσε καὶ ἔτρεξε, πέρασε τὸ φλεγόμενο γκαράζ καὶ μπῆκε μέσα στὸ σπίτι, σπυ-δοντας, σὰ νὰθελε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ καμμιὰν ἀλλή φροερὴ ἐκκίνηση. Μέσα στὸ σπίτι σταμάτησε γιὰ νὰ κοιτάξῃ τὴ γυναῖκα του, ποὺ ἀπὸ τὸ σπῆτι εἶχε ῥεξε ἓνα λεπτὸ ροῦα αἵματος, καὶ ἀν-γισε τὸν σφυγμὸ της, ποὺ ἦταν ἀργός καὶ ἀα-νόητος. Ἦταν ἐκπληκτικὴ μὲ τὸ ἓνα πόδι λυ-γισμένο, ἀποκαλύπτοντας τὸ ἀπάνω μέρος τῆς κάλτσας της καὶ τὴ χλωμάδα τοῦ γυμνοῦ μηροῦ

της. Ἀπᾶλά, ὁ ἄνδρας τῆς τραβήξε κάτω τὴν ἀσχη τῆς φορέσας της. Ἄν εἶχε τὴν ἀσθητικὴς της, δὲν θὰ ἔαπλανε ποτὲ σὲ μιὰ τέτοια στάση. Τὴν προσέφερε καὶ μπῆκε σ' ἓνα μικρὸ δωμά-τιο τοῦ ἱσογείου, τὸ γραφεῖο του, ἀνοίξε ἓνα ντουλάπι καὶ πήρε ἀπὸ μέσα ἓνα χαρτοφύλακα, μιὰ βαλίτσουλα καὶ ἓνα αὐτόματο περιστρεφόμε-νο Λού-γκο. Κατᾶν φόρεσε τὸ ντύσι-μό του καὶ τοῦ κοινά-δου του πάνω ἀπὸ τὴ φόρμα καὶ τὸ παντόφλο ποὺ φοροῦσε γιὰ νὰ κλαδέψῃ τὰ δέντρα του.

Δίστασε, καὶ γύρισε πάλι στὴ γυναῖκα του, ἀλ-λά δὲν χτύπησε τὸ τηλέφωνο, τὸδαλε στὰ πό-δια, σπύδοντας, πλησίασε τὴ μοτοσάκεττα τοῦ κοινάδου του, πέταξε τὰ πράγματα ποὺ κρατοῦ-σε στὸ καλὰθὶ της καὶ πάτησε μὲ δύναμη τὰ πεντάλια γιὰ νὰ τὴν δῶνι μπροστὰ. Τὸ σπῆτι τοῦ ἀπῆγε ἀριστερὲς ἐκατοντάδες μέτρα ἀπὸ τὸ πλη-σιέστερο γειτονικὸ τοῦ σπιτιοῦ, καὶ ἔτσι κανεὶς δὲν τὸν εἶδε. Κάλεσε τὴν ἀστυνομία καὶ νοσοκομει-ακὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ ἓναν τηλεφωνικὸ θάλαμο, καὶ ὅσπου νὰ φτάσουν, ἐκεῖνος εἶχε διασχίσει πέντε μίλια. Ὅταν ἡ γυναῖκα του μπῆκε στὸ νοσοκο-μεῖο, ἐκεῖνος εἶχε φτάσει στὸ Νιουκάσλ καὶ τὴν μεγάλη δημοσίᾳ. Ἐστρεψε στὰ νότια τῆς Τόρ-κης, γύρισε καὶ βόηκε ἓναν ἔρημο δρόμο. Τὰ

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ταξί ακούμε και ταξί δεν βλέπουμε! "Όταν το χρειάζομαστε. "Όταν στεκόμαστε στις άκρες των πεζοδρομίων — τα μεσημέρια της επιστροφής εις την οικογενειακή εστία, τα πρωινά της μεταβάσεως στο γραφείο, τις ημέρες των εορταστικών εξόδων — και πουνάμε απελπισμένα τα χέρια, γιά να προκαλέσουμε την προσοχή και ιδίως την ευμένεια των οδηγών τους. "Όταν σκιδώμε με αγωνία και σεβασμό στο παράθυρο του... «κυβερνήτη», γιά να προβή σὸν απαραίτητο έλεγχο. Νά διαπιστώση αν τοῦ ἄρεση ή φυσιογνωμία μας, νά βεβαιωθῇ ὅτι τὸν βολεύουν τὰ κιλὰ μας, νά ἐρευνήσῃ τί κρατάμε στὰ χέρια μας καὶ νά μᾶς ρωτήσῃ, τελικά, «ποῦ πάμε». "Αν περάσωμε ἐπιτυχῶς τις δύσκολες αὐτὲς ἐξετάσεις καὶ ἂν τὸν συγκινήῃ ή περιοχή τῆς κατοικίας μας, καταδέχεται ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τοῦ ταξί.

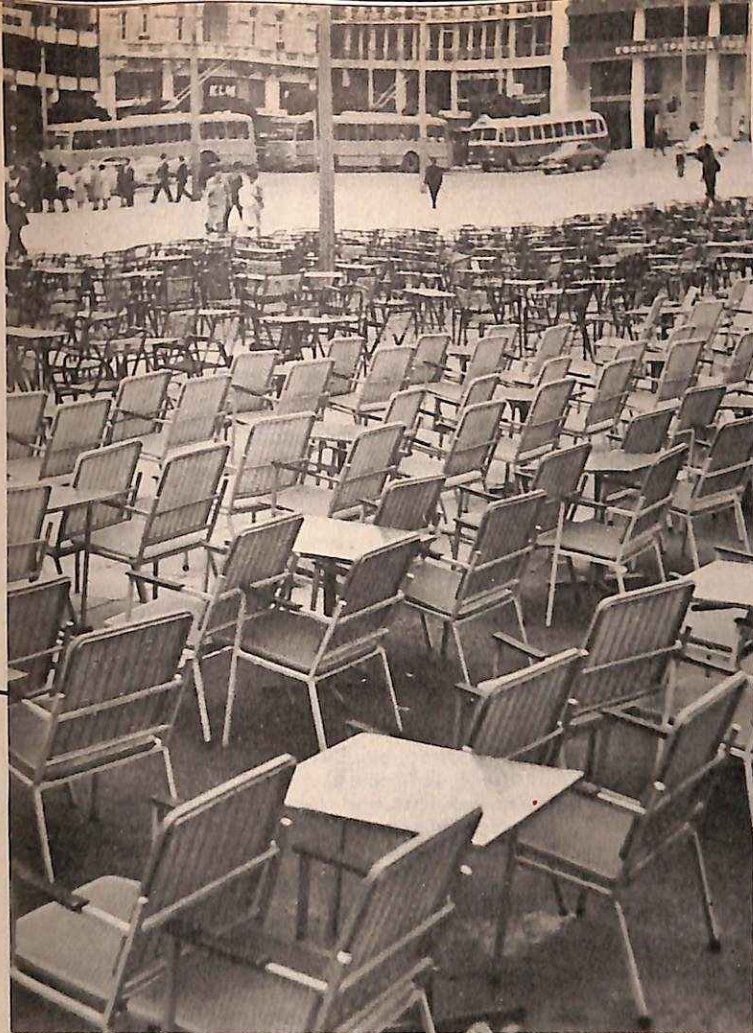
Συγκινημένοι πὸν ἀξιοθήκαμε μὲ τέτοιαν εὐνυχία, δὲν ἀκούμε πιά τὴν «σημαία», πὸν πέφτει σὰν καρμανιόλα, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ή παραέλαση τῶν ἀριθμῶν ἀπὸ τὸ παραθυράκι τοῦ ταξιμετρου. Ἀρκεὶ πὸν βρήκαμε ταξί, ἄρκει

πὸν καταδέχτηκε ὁ «κυβερνήτης» τοῦ νά μεταφέρει τὴν μηδαμινότιά μας. Τὰ ἄλλα εἶναι λεπτομέρειες...

Λεπτομέρεια ή... ταχυπαλμία τοῦ «ρολογι-οῦ». Λεπτομέρεια ή γκρίνια τοῦ οδηγοῦ. Λεπτομέρεια καὶ ή σκαϊότης —κάποτε— τῆς συμπεριφορᾶς. Εὐτυχεῖς πὸν φθάνουμε σπῆτι μας, ή πηγαίνουμε στὴν δουλειά μας, δὲν δίνουμε σημασία στὰ 20λεπτα καὶ τὰ 30λεπτα πὸν καταγράφουν τὴν χιλιομετρική δραστηριότητα τῶν τροχῶν, ἀνάλογα μὲ τὴν «ορχολή» πὸν ἀκολουθεῖ κάθε οδηγὸς σὸ θέμα τῆς πληρωμῆς τοῦ γιά τὴν διαδρομή. Στὸ τέλος τῆς διαδρομῆς —στὴν "Ομόνοια ἂς ποῦμε— ὁ ἄδηγὸς ζητάει ἀπὸ τὸν ἐπιβάτη, ὅσα θὰ πλήρωνε γιά νά τὸν μεταφέρει σὸ Σύνταγμα, ἄλλ' ὁ πελάτης δὲν διαμαρτυρεῖται. Μεθυσμένος ἀκόμη ἀπὸ τὴν εὐτυχία, μὲ τὴν αἰσθησὶν ὅτι ἀνήκει σὸνους προνομιοῦχους αὐτῆς τῆς... ἀταξίας πολιτείας, ἀπὸν κατάφερε νά βρῇ ταξί τὴν ὥρα πὸν δὲν δοῖσκειται, πληρώνει, ἀνοίγει τὴν πόρτα, κατεβαίνει, κλείνει τὴν πόρτα καὶ ξεχνάει τὴν... ληστεία. Μερικοί, εἰν' ἀλήθεια, βάζουν τις φωνές, χτυποῦν τὴν

πόρτα μὲ ὄση δύναμη ἔχουν, εἰς ἐνδείξιν διαμαρτυρίας. Ἀνέχουν ὅλοι αὐτοὶ στὴν κατηγορία τῶν ἀνθρώπων πὸν δὲν χρησιμοποιοῦν ταξί. Ἀπληροφόρητοι, ὅπως εἶναι, δὲν μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν ποιάς ἐννοίας εὐτυχία, πόσο τοῦ χειροῦ σιάνθηκαν πὸν ταξίδεψαν μὲ ταξί. Γι' αὐτὸ καὶ χτυποῦν τὴν πόρτα τοῦ πολυτίμου ὀχηματιοῦ, κάνουν τις λαμαρίνες τοῦ νά θρονοῦν, τὰ τζάμια τοῦ νά τρίζουν, σιανοχωροῦν τὸ ὄχηγὸ τοῦ καὶ δημιουργοῦν κακὲς ἐντυπώσεις μετὰ τῶν κ. κ. «κυβερνητῶν» ταξί, εἰς βάρος τοῦ μεταφερομένου κοινού. Εὐτυχῶς πὸν οἱ περισσότεροὶ ὀδηγοὶ κρατοῦν τὴν ψυχραιμία τους σὲ παρόμοιες, ἀχαρκατήριστες περιπτώσεις κακῆς συμπεριφορᾶς τῶν πελατῶν. Δὲν ἐξάπννται, δὲν διαμαρτυροῦνται. Ἔχουν εἰσπράξει τὸ κατὰ τὴν γνώμη τους «ἀκριβὲς ἀντίτιμο» τῆς διαδρομῆς, κάθονται ήσυχοὶ στὴ θέσῃ τους, καὶ ἀφήνουν τοὺς ἀγανακτισμένους πρῶν ή ἐπιβάτες νά χειρονομοῦν στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου. Σὲ λίγο, θὰ τοὺς τῆχῃ κάποιος ἄλλος «ἀδάης» γιά νά τοὺς... πικράνῃ.

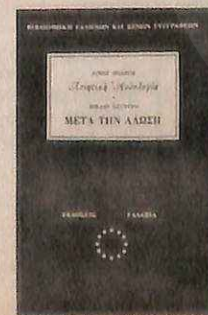
Θ. Α.

▲ ΑΔΕΙΑ καθίσματα στὴν πλατεία Συντάγματος, δεμένα κόττερα σὸ Πασαλιμάνι — φθινοπωρινή ήμερία καὶ ἔρημία, μετὰ τὴν ἔξαρση καὶ τὸν πυρετὸ τοῦ καλοκαιριοῦ. Οἱ τουρίστες ἔφυγαν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιμετωπίζουν τις πρῶτες μελαγχολικὲς δροσιές, «στὰ καρδιά τ' ἄραγμένα» δὲν ἄρμενίζουν πιά οὔτε τὰ ὄνειρα. Εἶναι τὸ φθινόπωρο, πὸν δίνει ποιητικὴ διάθεση καὶ σὸ φωτορεπορτάζ ἐπικαιρότητος...

ΕΝΑ πολυσέλιδο καὶ καλαίσθητα τυπωμένο λεύκωμα, πὸν κυκλοφόρησε πρῖν ἀπὸ λίγες ήμέρες, τὸ «50 ἐτῶν δράσις τοῦ Κώστα Κιτσίκη», παρουσιάζει σὲ ὅλη τὴν ἔκτασή της τὴν πολύμορφη δράση ἐνὸς διακεκριμένου ἀρχιτέκτονος στὴν διάρκεια μισοῦ αἰῶνα (1913 - 1963), πὸν συμπίπτει καὶ μὲ τὴν ἀλματώδη πρόοδο τῆς χώρας. Ἡ ἔκδοσις αὐτή, πὸν τὴν προλογίζει ὁ ἀρχιτέκτων κ. Πάνος Τσολάκης, χωρίζεται σὲ 17 κεφάλαια, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα καλύπτει καὶ μιά πλευρὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ καθηγητοῦ Κιτσίκη, ἀπὸ τις σπουδὲς τοῦ σὸ Βερολίνο καὶ τὴν ἐπιστροφή τοῦ στὴν Ἑλλάδα, ὡς τὰ «ἔργα τῆς τελευταίας πενταετίας». Στὸ μεταξύ διάστημα, ὁ ἀναγνώστης παρακολουθεῖ τὴν συμβολή τοῦ στὴν ἀνοικοδόμησι τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν μεγάλη πυρκαϊά, τὴν δραστηριότητα τοῦ σὸ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, τοὺς ἀγῶνες τοῦ γιά τὴν πολυεθνικὴ διαμόρφωσι τῆς Ἀθήνας, τὴν διεθνή του δραστηριότητα κλπ. Πλήθος φωτογραφιῶν ἀπὸ ἔργα τοῦ καὶ μελέτες δίνουν μιά ζωντανή εἰκόνα τῆς συνολικῆς ἐργασίας τοῦ.

του στὰ νησιά καὶ στὰ παράλια — Ρόδο, Κρήτη, Κύπρος — πὸν εἶχαν μείνει στὴν κυριαρχία τῶν Φράγκων. Νά ἕνα δείγμα ἀπὸ τὰ περίφημα «Καταλόγια — Στίχοι περὶ ἔρωτος καὶ ἀγάπης». «Ἀφέντη, πρὶο φιλήσῃ με, πρὶο μὲ περιλαμπάρῃς — τὰ στενορῶμα σ' ἔγιομαν, οἱ αὐλὲς δὲν σ' ἔχωρούσαν — καὶ ἀπὸν ἐπείσεις τὰ ήθελες καὶ τὰ πολλὰ πεθύμας — ἐγίνης κύρκας πέπανος κι' ἐγίνης διωματάρῃς, κι' ἐγίνης ἀκατάδεχτος, διαβαίνεις ἀπὸ μπρῶς μου — διαβαίνεις δὲν μᾶς χαίρετᾶς καὶ δὲν μᾶς συντυχαίνεις».

ΕΝΑΣ ἀκόμη τόμος προστέθηκε στὴν γνωστὴ ἐπιτάμνη «Ποιητικὴ Ἀνθολογία» τοῦ Λίνου Πολίτη, πὸν ἐκδίδει ὁ «Εἰσαέξιας». Εἶναι τὸ δεύτερο βιβλίο «Μετὰ τὴν Ἀλωση» (Ἀθήνα, 1965, σελ. 174, δρχ 20) καὶ περιλαμβάνει ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου τοῦ 15ου καὶ 16ου αἰῶνα, πὸν, μετὰ τὸ πέσιμο τῆς Πόλης, συνεχίζει τὸ δρόμο

Ενας ἀκόμη τραγουδιστὴς τῆς «ἐλληνικότητος» εἶναι ὁ ζωγράφος ὁ Γιώργος Πατριαρχάς πὸν ἐκθέτει τὴν τελευταία δουλειά τοῦ σὸ «Πνευματικὴ Συνεργασία» (Βουκουρεστίου 25). Γεμάτος λυρισμό, εὐαισθησία, τρυφερότητα, ἀλλὰ καὶ συνέπεια, ἐνταμότητα, σύνεση, πᾶς ὅλο πὸν οἱ εἰδικὲς ἐξομολογήσεις τῆς ζωγραφικῆς τοῦ, δὲν μποροῦν νά ποῦν ἀδίκῃ ὅτι τὸν ἀντιπροσωπεύουν ἀπῆλτα. Τὰ θέματα τοῦ — γνώριμες, ἀρεσολέες σιλονέτες, εἰδυλιακὲς σκηνές, πορτραῖτα, λουλουδιὰ καὶ νεκρὰ φύσις, ἀποτολμοῦν τὴν δημιουργία μᾶς ποιητικῆς ἀπύσφατης, στὴν ὁποία ή χάρις τῆς εἰκόνας στὴ σύνθεσι καίει τὸν πρωτεύοντα ρόλο. Μόνο πὸν πολλὲς φορὲς ὁ ρόλος αὐτὸς σταματᾷ ἐκεῖ. Στὴν ἐξωτερικὴ περιγραφή, μὲ ἀδρά περιγραμματα μᾶς πραγματικότητας, πὸν μπόρει μὲν νά εἶναι καὶ συμπαιδικὴ καὶ οἰκία, δὲν εἶναι διως ή θίαση. Ἀποτέλεσμα; Οἱ κατὰσκευὲς τοῦ στέκουν ὀπτικά, δὲν διακρίνονται ὅμως πάντοτε εἰκαστικά. Πολυκατημένη ή περισοχή πὸν διάλεξε γιά νά ἐκφρασθῇ ὁ Γιώργος Πατριαρχάς. Καὶ ἐπικένδρνα δειλεαστὴ ἀπὸ τὰ παραδείγματα ἐκείνων πὸν πῶν ἀπ' αὐτὸν χάραξαν τὰ ὅρια αὐτῆς τῆς πολυσυντητούμενης καὶ τόσο ἀιφροδνητομένης ἐλληνικότητος. Ὑπάρχει διως πάντοτε θέσι γιά καιναύργους.

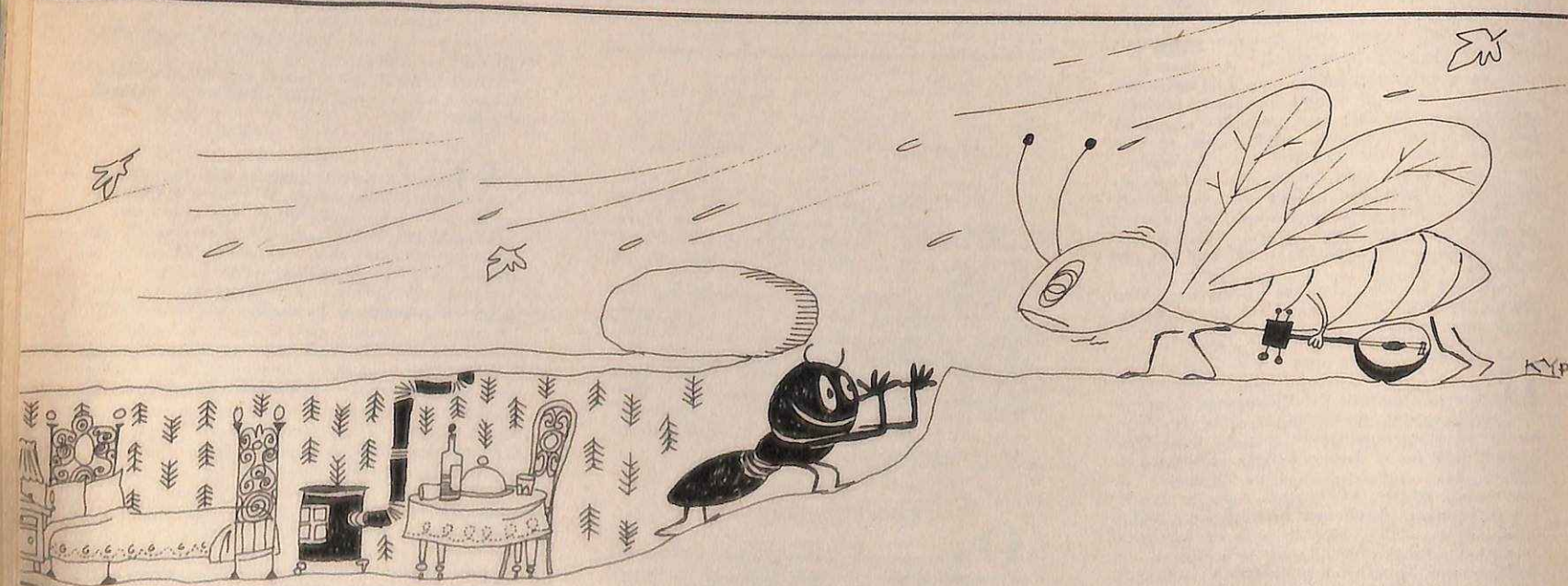
ὅσο καὶ τῆς πνευματικῆς μας κινήσεως. Ἐκθέσεις, παρουσιάσεις νέων κυρίως καλλιτεχνῶν, συγκεντρώσεις καὶ ἕνα καταποτιστικὸτο μηνιαῖο φυλλάδιο καλλιτεχνικῆς καὶ λογοτεχνικῆς ἐνημερώσεως, συμπειολαμβάνονται σὸ ἐνεργητικὸ τοῦ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ἀναφέρουμε μιά ἀκόμη ἐνδιαφέροντα σειρὰ ἐκδηλώσεων, πὸν ἀναγγέλλει τὸ Κέντρον γιά τὴν ἐφετηνὴν περίοδο. Πρόκειται γιά πέντε ἐκθέσεις ζωγραφικῆς πὸν ὁργανοῦνται αὐτὸ τὸν καιρὸ στὴν γκαλερί «Κλειῶ» τῆς Θεσσαλονίκης καὶ θὰ διαρκέσουν ὡς τὸν Ἰανουάρι.

Γ. Πατριαρχά: Ἀρεσολέες σιλονέτες

Στὴν παρουσίαση τῆς πρώτης ὁμάδος, πὸν ἀνοίξε ήδη καὶ δὲ διαρκεῖ ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἐκθέτουν οἱ ἐξῆς καλλιτέχναι: Ἀσπεριδῆς, Βασιλάκος, Γαλάνης, Γεωργιάδης (Ὁ Κόης) Νίκος, Πασχάλης, Γκάκας, Μ. Κοτζ.

Ο ΤΖΙΤΖΙΚΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

(Κυριακόπουλος)

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Συνέβη τις ημέρες του 'Αστροναυτικού Συνεδρίου και έγινε γνωστό μόλις τώρα, που διέρρευσε από τα τείχη της οδού 'Ηρώδου του 'Αττικού.

Την ημέρα που εδίδετο στο παλάτι δεξίωση προς τιμήν των μελών του Συνεδρίου, εσταμάτησε έμπρός στον φρουρό της εισόδου ένα ταξί. 'Από αυτό πετάχθηκε έξω ένας ξένος, με φράκο, με παράσημα, με όρμη. Τά είχε όλα, εκτός από πρόσκληση. 'Ο φρουρός έκανε να τον σταματήσει, αλλά τελικά του έλειψε το κουράγιο: Στο κάτω - κάτω, το ότι ο έπισκεπτής φορούσε φράκο ήταν μια σοβαρή ένδειξη ότι ήταν καλεσμένος. Τό ότι ήταν ξένος ήταν μια άλλη ένδειξη (κατά την ίδια πάντα λογική) ότι δεν ήταν άπατελών.

'Εν πάση περιπτώσει, ο ξένος έπισημος, με το φράκο και τα παράσημα, μπήκε στο παλάτι, ανέβηκε την σκάλα, έφθασε στην αίθουσα της δεξιώσεως. Δεν ήξερε κανένα, δεν τον ήξερε κανείς. 'Ο άνθρωπος έδειχνε να εκπλήσσεται από ό,τι έβλεπε γύρω του, από τις στολές των αυλικών, από τα οικόσημα. Και τελικά ξέσπασε σε κάποιο διπλανό του:

—Μα δεν είναι ξενοδοχείο;
—'Οχι! Τον έβεβαίωσαν.
—Δεν είναι το «Κίγκς Πάλας»;
—'Οχι!
—Τί είναι, λοιπόν;

Τού είπαν τί ήταν και ο άνθρωπος που έδρωνε ως εκείνη την ώρα επάγωσε ξαφνικά.

Συνήθως οι ξένοι στην 'Ελλάδα υποφέρουν από τους σωφέρ μας που δεν καταλαβαίνουν την γλώσσα τους ή δεν θέλουν να την καταλάβουν. 'Ο ξένος της ιστορίας έπαθε ακριβώς το αντίθετο: Έπεσε σε ένα σωφέρ που ήξερε αγγλικά. Τού είπε «Πήγανέ με στο «Κίγκς Πάλας». Και τον

πήγε στο ανάκτορο του Βασιλέως ή των Βασιλέων. 'Εάν τον έβαθμολογούσε κανείς για μετάφραση κατά λέξη, θα έπρεπε να του δάλλε άριστα.

'Η ιστορία, που θυμίζει κακόν 'Ιονέσκο, είχε και την συνέχειά της. 'Ολοι λυπήθηκαν τον άτυχο ξένο, που εξακολουθούσε να είναι πελαγωγμένος, και τού είπαν: «'Ε, αφού ήλθατε, ας μείνετε...».

—Θα τ'ήθελα, έψέλλισε λυπημένος ο ξένος. 'Αλλά...

'Αλλά έπρεπε εκείνη την ώρα να βρίσκóταν στο «Κίγκς Πάλας». 'Ηταν ο μόνος όμιλητής ενός συνεδρίου ύγιεινης που γινόταν εκεί. Κανονικά έπρεπε να είχε αρχίσει να μιλά πρό δέκα λεπτών...

Αμέσως έπιστρατεύθηκε ανακτορικό αυτοκίνητο, δόθηκε ειδική έντολη στον σωφέρ («τρέξε, ο άνθρωπος χάνεται...») και ο ξένος καθηγητής ανεχώρησε, πελαγωγμένος και καθιέρωσας πάντοτε, με τις ευλογίες των παριστανμένων, οι οποίοι τον διαβεβαίωσαν: «Θα προλάβετε...».

Φυσικά επρόλαβε. Μια διάλεξη δεν αρχίζει συνήθως χωρίς τον όμιλητή, εκτός αν βρίσκεται στο άκροατήριο ο κ. Γιάννης Τσαρούχης, ο οποίος τότε σηκώνεται και κάνει μια πρόχειρη διάλεξη για να περάσει η ώρα. ('Εχει συμβή δυο - τρεις φορές κάτι τέτοιο).

'Εν πάση περιπτώσει, έλλειψε Τσαρούχη, το άκροατήριο περίμενε ήρεμώτατο τον όμιλητή του, που κατέφθασε πνευστιών με καθυστέρηση μισής ώρας. Τό προεδρείο τον περίμενε στο τεζοδόριο (είχαν τηλεφωνήσει και στην 'Αμεσο Δράση για να δούν τί συμβαίνει) και τον υπεδέχθη με αλαλαγμούς ένθουςιασμού.

—'Ελάτε, λοιπόν. Πού είχατε πάει; Τί σας συνέβη;
'Ο καθηγητής εξήγησε που είχε πάει

και τί του συνέβη καταλήγοντας: «Δεν θα με πιστεύετε, δέβαια...».

Αλλά τον πίστεψαν. Διότι, όσο κι αν φαίνεται άπίστευτο, το ίδιο ακριβώς πράγμα είχε συμβή και στην άλλη όχθη, στο «Κίγκς Πάλας». 'Όταν ο κακός 'Ιονέσκο πάρη φόρα, δεν τον σταματάει τίποτε.

Την ώρα που ο άποσβολωμένος καθηγητής έψαχνε να βρεί την λύση του μυστηρίου ανάμεσα στις χρυσοποίκιλτες στολές της Αύλης, ένας άλλος άποσβολωμένος καθηγητής, επίσης με φράκο και παράσημα, τού 'Αστροναυτικού Συνεδρίου αυτός, έφθανε στο «Κίγκς Πάλας». 'Ηταν ή ίδια ιστορία, στο νεκατίφ! Είχε πεί στον σωφέρ να τον πάη στα ανάκτορα και τον είχε πάει στο «Κίγκς Πάλας».

Οι ιστορίες αυτές έχουν συνήθως στο θέατρο ένα χάππυ - έντ (άλλωστε το διακαίουται οι θεαταί, που συνήθως έξαντλείται ή υπομονή τους σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις). Τό ίδιο συμβαίνει και στην ζωή. 'Ο ένας πελαγωγμένος καθηγητής έσφιζε το χέρι τού άλλου, κάτι είπε ο ένας γερμανιστί, κάτι είπε ο άλλος λαπανιστί... Και μετά;

Μετά, το ανακτορικό αυτοκίνητο άφησε τον καθηγητή που πήγαινε στο «Κίγκς Πάλας», αλλά είχε βρεθή κατά λάθος στο παλάτι, και παρέλαβε τον καθηγητή που πήγαινε στο παλάτι, αλλά είχε βρεθή κατά λάθος στο «Κίγκς Πάλας». Κάπου έδώ θα έπρεπε να μη ή λέξη «Τέλος».

'Εκτός αν από δω αρχίζει το 6' κεφάλαιο: Κυκλοφορεί μια αληθινή ιστορία για έναν ξένο γιατρό, που μπήκε πριν λίγες μέρες σε ένα ταξί και είπε: «Στην Μεγάλη Βρετανία...».

Και τó ταξί τον πήγε στο αεροδρόμιο τού 'Ελληνικού....

«Ενα νέο ρεκόρ για τόν Πιέρ Ντανινός...»

Ηλθε, έγραψε και άπληθε... Για μια ακόμη φορά ο Πιέρ Ντανινός ήλθε στην 'Ελλάδα, γλίστρησε σαν σκιά από την 'Αθήνα και χάθηκε κάπου μεταξύ 'Αργολοφονικών και Κινεζικών.

Τόν είδα την Πέμπτη, λίγες ώρες πριν φύγη πάλι πίσω για τó Παρίσι. Γελαστός, αθόρυβος, ήλιοκαμένος, ο Πιέρ Ντανινός, δεν είναι ίσως αυτό ακριβώς που περιμένει ο κόσμος από ένα διεθνή χιονοορίστα — αλλά αν τó καλοεξετάσετε, κανείς δι-

εθνής χιονοορίστας δεν είναι αυτό που περιμένει ο κόσμος. Δεν λέει άσπείρα, γελά λίγο και δεν έχει γενικά καμιά ιδιαίτερη συγγένεια με την ευθύτητα. 'Εχει όμως ένα εύχριστο τρόπο να διηγείται και ένα αδιόρατο χιούμορ, που κρύβεται, συνήθως, κάτω από την επιδεξιότητα των λέξεών του.

Πριν φύγη για την 'Ελλάδα, ο Ρομάν Γκαρό τού είχε πει: «Δώσε από μέρους μου χειρετίσματα στο σπίτι μου στη Μίκον». «Πώς θα τó γνωρίσω», εί-

ΠΙΕΡ ΝΤΑΝΙΝΟΣ

τό γνωρίσω, τόν βεβαίωσε ο Γκαρό. Είναι ένα μικρό άσπρο σπίτι...».

Φυσικά, κανένας άνθρωπος δεν αισθάνθηκε ποτέ περισσότερο χαμένος από τόν Πιέρ Ντανινός, όταν βρέθηκε ανάμεσα στα τόσα μικρά άσπρα σπίτια της Μικόνου. Κάθε ένα που έδλεπε τού θύμιζε τόν Γκαρό.

Τελικά έγραψε στον φίλο του: «Καταστροφή... Κατάφερες τελικά να μου χαλάσεις τις διακοπές. Σε είχα διαρκώς μέσα στα μάτια μου...».

Αυτή τη φορά ο Ντανινός έμεινε στην 'Ελλάδα έναμιση μήνα και έσημείωσε μια μεγάλη νίκη στην καθιερωμένη μάχη που δίνει συνήθως έναντι των συνεντεύσεων. Κατάφερε να μείνη στο αυτό τó διάστημα σχεδόν άβυστος, σχεδόν άγνωστος, σχεδόν ανενόητος από τούς δημοσιογράφους.

'Ενάμιση μήνας, χωρίς να τόν πάρη κανείς είδηση!... Ρεκόρ για τόν Ντανινός — αλλά και για τόν ελληνικό τύπο!... ■■■

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΘΕΛΩ» («Α'Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	΄Αρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μια ώραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύση για να εισπράξει την κληρονομία του μακαρίτη...	Μάρω Κοντού Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Εύχριστο ελληνικό έργακι με απόλυτα γνώριμες καταστάσεις και συμπαθείς ήθοποιους...	
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Κομεντί - Σάτιρα	΄Ενας νέος ιδεολόγος πείθεται να ακολουθήσει το πνεύμα της συνδιαλλαγής και της φαιδρότητας της εποχής. Καί καταλήγει κακούργος, άτιμώρητος και έπιτυχημένος...	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	΄Εκπληκτική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. ΄Ισως ο καλύτερός του ρόλος. ΄Ελαφρά και έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Α'Ακροπόλ»)	΄Αθηναϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επικαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς του είδους, ή πιο εύχρηστη της σαιζόν.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο ΄Αθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυνισμός σκεπάζεται με πολλήν αβρότητα και ευφυΐα...	Δημ. Μυράτ Βέρα Ζουμπουλάκη	΄Η λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ζευγαριού και ή φροντίδα του ανεβάσματος ολοκληρώνουν αυτή την θεατρική προσφορά...	★★
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	΄Ενας παράνομος δεσμός μιάς νέας «κοπέλλας» με έναν ώριμο έραστή, βρίσκει άναπόφευκτη λύση... με τον νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναίος	Θ' άρέση στους πολλούς θαυμαστές της Τζένης...	
«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ» («Κοτοπούλη»)	Δράμα	Το γνωστό έξωτικό μελό με την παραστρατημένη κοπέλλα με την χρυσή καρδιά...	΄Αλ. Βουγιουκλάκη Δημ. Παπαμιχαήλ Γιάννης Βογιατζής	Θ' άρέση (ίσως...) στους πολλούς θαυμαστές της ΄Αλκής...	
«ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ» («Α'Αμνιόλ»)	Κωμωδία	΄Η εργαζόμενη νέα γυναίκα, ο αστήρδης σύζυγος και ο προϊστάμενος πλαιή μπόυ άποτελούν το βασικό τρίο της έξυπνης αυτής κωμωδίας.	Σμάρω Στεφανίδου ΄Αν. Μπαρκουλής Γ. Μιχαλόπουλος	΄Αρέσουν τα ευρήματα... και ή οικειότης του χιούμορ. Συνεχίζεται με έπιτυχία από τις άρχες του καλοκαιριού.	★
«ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ» («Α'Αλφα»)	Κωμωδία	΄Ενας Έλλην ύπουργός άθελά του μαθαίνει τί σκέπτεται ο κοσμάκης για τους πολιτικούς...	Λάμπρος Κωνσταντάρας	Συνεχίζεται από πέρυσι... ή ευστοχη πολιτική σάτιρα, παιγμένη πειστικά και με ταχύ ρυθμό.	★

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ» Κατρίν 'Αλλεγκρέ Σιμόν Σινιορέ 'Υβ Μονιάν	Θρίλλερ. 'Ενα έξυπνο, ασθματικά γρήγορο και τυπικά γαλλικό αστυνομικό πα χιόνι, με έκτακτους ήθοποιούς.	«ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ» Ρέο Σέιντς Σέρικο Ζαχαράτος	Συγκινητικό πολεμικό δράμα. Τό πορτραίτο έ.ός γέροφ χωριάτη. 'Ενα τρυφερό ανθρώπινο χρόνικό, κινηματογραφικό υπόδειγμα λιτότητας και απλότητας.
«ΛΗΣΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΝ» Ζαν - Κλωτ Μπριαλύ Ρεάτο Σαλβατόρι	'Αστυνομικό δράμα. Σε άντικειμενικό, άργό στυλ ντοκουμαντέρ, τó ξεκίνημα, ή άνοδος και ή πτώση μιας τριμελούς συμμορίας. 'Εργο αξιόσεων. Πέρασε, λόγω έποχής, άπαρατήρητο από την κριτική και τó κοινό.	«ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ» 'Ελκε Ζόμμερ Ντικ Βαν Νιάκ	'Εγχρωμη αισθηματική κωμωδία. Δυό 'Αμερικανοί και τά κορίτσια τους στο καλλιτεχνικό Παρίσι. Γρήγορη πλοκή, διασκεδαστικός διάλογος.
«ΜΟΡΙΤΟΥΡΙ» Μάρλον Μπράντο Γιούλ Μπρύννερ	Ναυτικό πολεμικό δράμα. 'Ενας Γερμανός, έχθρός των ναζί, σαμποτέρ σ' ένα πλοίο τού 'Αξότος. 'Η έλλειψη σφιχτοδεμένης δράσεως αντισταθμίζεται από την πρώτης ποιότητας ήθοποιία.	«ΠΑΡΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ» Τζόρτζ Κιούκορ Ρέε Χάρρισον 'Αντρέ Χέμπαρντ	'Εγχρωμο τρισδιάστατο μουζικαλ. Παυτελέστατο θέμα, τραγούδι, ρομαντισμός και λίγο κινικό χιούμορ, αλλά Μπέρναρ Σω. 'Ενας θριαμβός τού Ρέε Χάρρισον, ή μεγαλύτερη έπιτυχία της περυσινής χρονιάς (8 'Όσκαρ).

● Σ' αυτή την σελίδα, οι άναγνώστες τών «ΕΙ» κ.ό.υ.ο. θα δώσουν μια διαλογή από τά θέματα που προσέδοι ή προτείνοντα. 'Οχι όλα: Τά καλύτερα, τά πιο εύχρηστα, τά ήδη συζητημένα από την έκδοση της κοινής και την άγάπη τού κοινού...

● Για τίς τιμμές, σημειώνουμε μόνον τούς τίτλους... 'Ο άναγνώστης δε δύναται στο πρόγραμμά που δημοσιεύεται στην έφημερίδα, που προβάλλονται και αν προβάλλονται. Πάντως, είναι τά φίλοι που έχουν ήδη ξεχωρίσει σάν τά πιο ενδιαφέροντα της σαιζόν 1965 - 66...

ΩΡΑΙΑ ΕΝΑΡΕΙΣ

ΑΘΡΟΑ προσέλευση «κοσμικών» σημειώθηκε στην πρώτη βραδιά της «Ωραίας μου κυρίας». Το βασιλικό ζεύγος, η πριγκίπισσα Ειρήνη, ολόκληρο σχεδόν το διπλωματικό σώμα, οι περισσότεροι από τους πολιτικούς άνδρες της επικαιρότητας, επέτρεψαν στον εαυτό τους την απόλαυση μιάς θεαματικής βραδιάς. Ο αρχηγός της ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος (άνω) απέφυγε κάθε πολιτική έπαφή, περιτριγυρισμένος αποκλειστικά από... εκπροσώπους του ωραίου φύλου...

ΜΕ ΕΝΑΝ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΣΚΟΠΟ

Δύο δίσκους, με την ωραιότητα μουσική του Φρέντερικ Λώου, πρόσφεραν την Παρασκευή το βράδυ στην Βασιλίσσα "Αννα - Μαρία και στην πριγκίπισσα Ειρήνη. Ήταν μια ελάχιστη έκφραση ευγνωμοσύνης του Διοικητικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου των Παίδων «Αγία Σοφία» - στο οποίο διετέθησαν οι εισπράξεις -, για την πρόθυμη υψηλή παρουσία στην πρώτη προβολή του πασίγνωστου κιόλας φιλμ «Ωραία μου κυρία».

Έχει γραφή ήδη πώς η βραδιά - έναρξη της κοσμικής χειμερινής περιόδου σημείωσε λαμπρή επιτυχία. Πολλές Αθηναίες, αλλά και ξένες - όλες σχεδόν οι πρέσβειρες ή, ελλείψει αυτών, οι πρώτες κυρίες των πρεσβειών - έθεσαν στην διάθεση του ευγενικού σκοπού το γούστο, την οργανωτική ικανότητά τους και τα απαραίτητα... υλικά έφοδια, για να μεταβληθεί η αίθουσα του κινηματογράφου «Ράδιο Σίτυ» σ' έναν χώρο επίσημου δεξιώσεως. Χαλιά, πολυθρόνες, ροζέ σαμπάνια, χαβιάρι, θαυμασία σάντουιτς, που τα πρόσφεραν ακόμη πιο θαυμάσιες κοπέλλες, γνωστές καλλονές του αθηναϊκού κύκλου...

Ο σκοπός άξιζε την ένταση και τον κόπο της οργανωτικής φροντίδας. Το νοσοκομείο «Αγία Σοφία» ιδρύθηκε το 1900, από την τότε πριγκίπισσα Σοφία, από δωρεές του Κοργιαλένιου, του Συγγρού και του Στεφάνοβιτς Σκυλίτση. Μετά από χρόνια, όμως, το μικρό κτίριο δεν μπορούσε να εκπληρώσει τον σκοπό του. Το 1962, με πρωτοβουλία της Βασιλίσσης Φρειδερίκης, κτίστηκε το νέο οίκημα, διαθέτοντας κλινικές και ιατρεία όλων των ειδικοτήτων, που λειτουργεί σήμερα με οργάνωση ιατρική οποιοδήποτε ξένου νοσοκομείου. Τετρακόσια κρεβάτια, από τα οποία τα περισσότερα προορίζονται για τα άπορα παιδιά, μια Σχολή Νοσοκόμων - ή Σχολή «Πριγκίπισσα Ειρήνη» - κ' ένα πειραματικό κέντρο Ιατρών συμπληρώνουν το αντικείμενο ενδιαφέροντος μιάς μεγάλης μερίδας της αθηναϊκής κοινωνίας.

ΣΤΗΝΕΧΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 74

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ των ρόλων: Ο Ρέξ Χάρισον παρακολουθεί από το πλαίσιο της φωτογραφίας του, ζωνρή συζήτηση με πρωταγωνιστή των αντιπρόεδρο της κυβερνήσεως κ. Γ. Νόβα.

▲ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ, ο Βασιλεύς και η Βασίλισσα συνμήλησαν με τὰ μέλη τῆς ὁργανωτικῆς ἐπιτροπῆς στὸν «μπυφφέ». Στὴν φωτογραφία, τὸ βασιλικὸ ζεῦγος μετὰ τὴν Κα Αἰκατερίνη Βενιζέλου καὶ τὴν διδα Λυκιαρδοπούλου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ «άντράκτ» στὸ διάλειμμα. Οἱ κ.κ. Μητσοτάκης καὶ Σ. Ἀλλαμάνης εἶναι φανερό ὅτι δὲν κρίνουν τὴν «Ὠραία Κυρία».

ΣΤΟΝ «μπυφφέ» τῶν ἐπισήμων, δυὸ ὥ-ραϊες Ἀθηναίες, οἱ δ. Δελή - Κοτσαρίδα.

Τὸ παράδειγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ τονίσθηκε γιὰ μιὰν ἀκόμη φορά ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς. Διακόπτοντας γιὰ 24 ὥρες τὴν περιοδεία τους στὰ Δωδεκάνησα, ἔφθασαν, ἀσθμαίνοντες σχεδόν, γιὰ νὰ λαμπρύνουν μετὰ τὴν παρουσία τους τὴν δραδιά. Ἡ Βασίλισσα Ἀννα - Μαρία ἐμφανίσθηκε γελαστή καὶ ὠραιότατη, χωρὶς ἴχνος κοπώσεως, μετὰ σύνολο ἀπὸ τυρκουάζ σουά - σωβάς, καὶ ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη μετὰ χρυσαφὶ ταγιέρ Σανέλ. Τὸ πολυτελές, χαριτωμένο μιούζικαλ φάνηκε νὰ διασκέδαζε ἀρ-

κετὰ τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτες, ὅπως καὶ τὸ εἰκοσάλεπτο διάλειμμα, στὸ ὁποῖο συνέζητησαν μετὰ πολλὸν κόσμον.

—Χαίρομαι, εἶπε φεύγοντας ἡ Βασίλισσα, ποὺ ἐπέτυχε ἡ δραδιά τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων.

—Ἀν βοηθήσαμε λίγο κ' ἐμεῖς, τόσο τὸ καλύτερο, συμπλήρωσε ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη.

Μ. Κ.

ΕΞΩ ΑΠΟ τὸ «Ράδιο Σίτυ» κόσμος πολὺς περίμενε νὰ δῇ καὶ νὰ χειροκροτήσῃ τοὺς Βασιλεῖς, συγκεντρωμένοι μιὰν ὥρα τουλάχιστον πρὶν ἀπὸ τὴν ἀφιξή τους. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι περίμεναν ὑπομονετικά ὡς ἄργα τὸ βράδυ, γιὰ νὰ τοὺς ἐπευφημήσουν καὶ κατὰ τὴν ἐξοδο...

Αὐτὸ τὸ πλευτό διατηρεῖ πάντα τὴ φόρμα του

Ἄν θέλετε τὸ ὁμορφο πλεκτό σας νὰ διατηρηθῇ γιὰ καιρὸ, τότε προτιμήστε τὸ "DRALON". Τὸ ἰδιαιτέρου χαρακτηριστικὸ του εἶναι αὐτὸ ἀκριβὲς, πὺς διατηρεῖ τὴν ὁμορφιά του. Ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ εὐπαθῆ πλεκτά, ὅταν εἶναι ἀπὸ "DRALON", πλένονται ἄφοβα στὸ

πλυντήριο σας, δὲν ξεχειλώνουν οὔτε σηκώνουν χνούδι. Μετὰ τὰ μοντέρνα πλεκτά ἀπὸ "DRALON" οὐδεὶς εἶσθε πάντα ἐνθουσιασμένη! Τὰ πλεκτά ἀπὸ "DRALON" σας κολακεύουν μετὰ τὴν ὠραιότατη φόρμα τους. "DRALON" (ΝΤΡΑΛΟΝ) πλεκτά κομψὰ καὶ πρακτικά.

dralon

Νήματα ΝΤΡΑΛΟΝ ἐξαιρετικῆς ποιότητος κατασκευάζει ἡ ΕΠΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, Ἀθήναι.

'Εδω

Οί μαννεκέν...

...ήταν όλες πριγκίπισσες, μαρκησίες και βαρωνέσσες. Το άσυνθητο αυτό συμβάν σημειώθηκε στην Νέα Υόρκη, όπου οργανώθηκε μία ειδική επίδειξη μόδας για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Στην φωτογραφία, η πριγκίπισσα Λούκροβα Πινιατέλλι επιδεικνύει το τολμηρό ντεκολτέ της τουαλέτας της. Μεταξύ των θεατών, η μαρκησία Τιμπονέλλα ντε Μπέλβις.

"Αγνωστη...

...παρέμεινε η τιμή του πρωτότυπου αδαμαντοκόλλητου δακτυλιδιού, που παρουσίασε πρό ημερών ο περίφημος κοσμηματοπώλης της Φραγκφούρτης Κάρλ Φρήντριχ. Ο Φρήντριχ πρὶν ἀπὸ λίγων καιρὸ κέρδισε τὸ Διεθνὲς Βραβείο Ἀδάμαντος 1965, πού ἀνένευ μῆθη στὴν Ν. Υόρκη, ἔπειτα ἀπὸ σχετικὸ διαγωνισμό.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ὶ Χειμωνιάτικες... γιορτές, ἄθροες, ἔδωσαν πιά στὰ σπίτια τὴν χειμωνιάτικη ὄψη τους. Χαλιά, κουρτίνες, μάλλινα, καὶ στὰ βάζα χρυσάνθεμα, ντάλιες, πυράκανθοι, τελευταῖες θριαμβευτικὲς χρωματικὲς συνθέσεις τοῦ φθινόπωρου, λίγο πρὶν καταθέσῃ τὰ ὄπλα του στὸν χειμῶνα...

Ὶ Ἡ Θεσσαλονίκη... ἐτοιμάζεται γιὰ τὸ ἐπίσημό της τριήμερο. Λειτουργίες, παρελάσεις, δεξιώσεις γιὰ τὸν Ἅγιο Δημήτριο, τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο καὶ τὴν καθιερωμένη παραμονὴ τῶν Βασιλέων στὴν συμπρωτεύουσα. Ἐπίσημως δὲν ἔχει ἀνακοινωθῇ τίποτε, ἀλλὰ πολλοὶ πιστεύουν πῶς εἶναι σειρά τῆς Θεσσαλονίκης πιά νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀλεξία...

Ὶ Κοσμήματα... καμωμένα ἀπὸ καρφιά σχηματίζουν ὠραιότατα «κλίπς», πού γυαλίζουν ὡς χρυσὰ ἢ ἀσημένια. Μπορεῖ κανεὶς νὰ τ' ἀγοράσῃ στὸ Παρίσι, στὸ «ντράγκστορ» τοῦ Σαιν Ζερμαίν ντε Πρέ...

Ὶ Ἡ Κλεοπάτρα... γράφει γαλλικὴ ἔφημερίδα— εἶναι θαμμένη στὸ περίφημο νεκροταφεῖο τοῦ... «Περ Λασαίς», στὸ Παρίσι! Ἡ ἱστορία, ἀρκετὰ παράξενη, εἶναι ἡ ἑξῆς: Τὸ 1892 ἀρκετὲς μούμιες, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες ἦταν καὶ οἱ μούμιες τῆς πασίγνωστης Αἰγυπτίας βασίλισσας καὶ τῆς Θαΐδας, ἐξετέθησαν στὸ Λούβρο. Πολλοὶ ἐπισκέπτες θέλησαν νὰ κλέψουν κομματάκια ἀπὸ τοὺς ἐπιδέσμους γιὰ ἐνθύμιο. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ καταστραφούν οἱ μούμιες καὶ νὰ χρειασθῇ νὰ ταφούν κατεπιγόντως...

Ὶ Φλέβα... μουσικὴ ἄρχισαν νὰ ἀνακαλύπτουν στὴν μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς κόρες τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας, τὴν Ἑλενα-Μαρία. Ἀτακτῇ, συνήθως, μπορεῖ νὰ κάθεται ὠρες ὀλόκληρες στὸ πιάνο, ἀναζητώντας τὶς νότες μὲ τὰ μικροσκοπικὰ τῆς χέρια. Τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύει καὶ γιὰ τὸ ραδιόφωνο...

Ὶ Παραλείποντα... τῆς ἐνδόξου περιοδείας τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου στὴν Κρήτη. Πολύτιμη, μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀργανωτῶν, πῆγαινε ἀπὸ πόλη σὲ πόλη καὶ δυναμικὴ σύζυγος ποιητοῦ δουλευτοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, πάντοτε φορτωμένη μαγνητόφωνα καὶ ταινίες. Ἀντικειμενικὸς σκοπός: Πρὶν ἢ μετὰ ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Κ. νὰ ἀκουσθῇ ὁ «Ὑμνος στὴν Δημοκρατίαν» τοῦ συζύγου της...

Ὶ Στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς... Μία μητέρα πηγαίνει στὸ σχολεῖο, νὰ μάθῃ γιὰ τὸν γιό της: «Λοιπόν, πῶς τὰ πάει ὁ Γιαννάκης;». «Κυρία μου, νομίζω πῶς θὰ γίνῃ τέλειος ἀστροναύτης. Τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος ταξιδεύει πάντα στὸ φεγγάρι καὶ σὲ κάθε ἐρώτηση πέφτει ἀπὸ τὰ σύννεφα...»

777

Γιασμάκι...

...γιοντάνια, ἀλλὰ καὶ ταῦρικο τσιγάρο. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ μασκάρεμα, δὲν ἀναγνωρίζεται εὐκόλα... ὁ Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι! Ὁ λόγος τῆς μεταμφιεσεώς του εἶναι ὅτι σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς τελευταίας του ταινίας «Παράνοια» ὁ Μαρτσέλλο πουλιέται σ' ἓνα σκλαβοπάζαρο ὡς χανούμ, σ' ἓνα ἀμπλουτο σείχη

ει' Ευεῖ

Μόνον Ξυπόλητη...

...μπορεῖ νὰ τραγουδήσῃ ἡ Σάντι Σώου! Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἰδιοτροπία αὐτῇ συντελεῖ ἄμεσα στὴν ἐπιτυχία της, γιὰτὶ ἡ Σάντι εἶναι ἤδη ἓνα ἀπὸ τὰ εἰδωλα τῆς ἀγγλικῆς νεολαίας καὶ οἱ δίσκοι της πωλοῦνται κατὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες. Τελευταία ἔκανε μιὰ σειρά ἐμφάνισων στὸ Παρίσι — κ' ἐκεῖ ξυπόλητη...

■ ■ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ Φίλιππος, δούξ τοῦ Ἑδιμ-δούργου καὶ σύζυγος τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας Ἑλισάβετ, γνωρίζει τὴν μεγαλύτερη ἐκδοτικὴ ἐπιτυχία στὴν Μεγάλῃ Βρετανία, μὲ τὸ πιδ ἀκριβὸς (90 δρχ.) καὶ πιδ ὀλιγόφυλλο (125 σελίδες) μπεστ - σέλλερ. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀνθολογία τῶν ἀστειῶν πού ἔχει πει κατὰ καιροὺς ὁ πρίγκιψ, καὶ πού ἐπιμελήθηκε ἓνας δημοσιογράφος. Ὑπάρχουν γιὰ ὅλα τὰ γούστα: «Δὲν ἔξρω τίποτε ἀπὸ λατρικὴ Ἀντιθέτως εἶμαι εἰδικὸς γιὰ γέμματα ἐπετείων». Καὶ ἄλλο: «Ἐχω πολὺ λίγη πείρα ἀπὸ αὐτὸ πού ὀνομάζον ἀνεξαρτησία, γιὰτὶ εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ὁ πιδ κυβερνώμενος τοῦ κόσμου». Ἡ: «Ἄν ἔκανα τὴν θητεία μου στὸ ναυτικόν, αὐτὸ ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ στὸ γιὰτὶ βαριέμαι νὰ περπατῶ. Κυνικός: «Τὸ μόνο μου σπιδ εἶναι τὸ πόλο, γιὰτὶ σ' αὐτὸ ὅλη τὴν δουλειά τὴν κάνω τὸ ἄλλο». Μοχθηρός: (Σὲ ἓνα πρόσωπο πού τὸ στήθος του ἦταν γεμάτο παράσημα): «Μήπως ἔχετε παράσημα καὶ στὴν πλάτη;». Καὶρὸ τώρα οἱ Ἀγγλοὶ διασκεδάζουν μὲ τὶς ἀπαντήσεις καὶ τὴν ἐτοιμότητα πνεύματος τοῦ πρίγκιπος: καὶ τώρα πέφτουν μὲ τὰ μούτρα στὸ βασιλικὸ αὐτὸ λεύκωμα, τὸ γεμάτο χιούμορ, ἐκτὸς πρωτοκόλλου.

■ ■ ΓΙΑ νὰ σώσῃ τὰ δέντρα ἀπὸ τὴν χάραξη ἀναμνηστικῶν τῶν περιπατητῶν, ἡ διύθυνση τοῦ ἐθνικοῦ πάρκου τῆς πολιτείας τοῦ Κολοράντο ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ στὴν διάθεση τῶν περιπατητῶν μερικὸς στύλους κατασκευασμένους ἀπὸ ἀληθινὸ ξύλο δένδρων. Δὲν εἶναι ὅμως βέβαιο ὅτι οἱ αἰσθηματίες καὶ ρομαντικοὶ τοῦ κήπου θὰ χρησιμοποιήσουν τὰ «ἐρχάτς» αὐτά.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΣΕΝΤΟΝΙΑ : Νο 120, ΡΕΓΓΙΝΑ, ΙΡΛΑΝΔΑ, ΒΙΚΤΩΡΙΑ. **ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ :** ΠΙΚΕ και ΖΑΚΑΡ λευκές ή σε άπαλους χρωματισμούς. **ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ** και εϊδη προικός, σε μία πλουσιωτάτη συλλογή.

ΑΠΑΙΤΗΣΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΔΕΙΞΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ.

ΚΡΕΤΟΝ : ΣΑΤΕΝ ΕΜΠΡΙΜΕ και ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ, ΓΚΡΟ και ΕΤΟΥΑΛ σε αφάνταστη ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων, για κουρτίνες, ταπετσαρίες και καλύμματα. Στολίζουν το σπίτι σας για πολλά χρόνια.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ

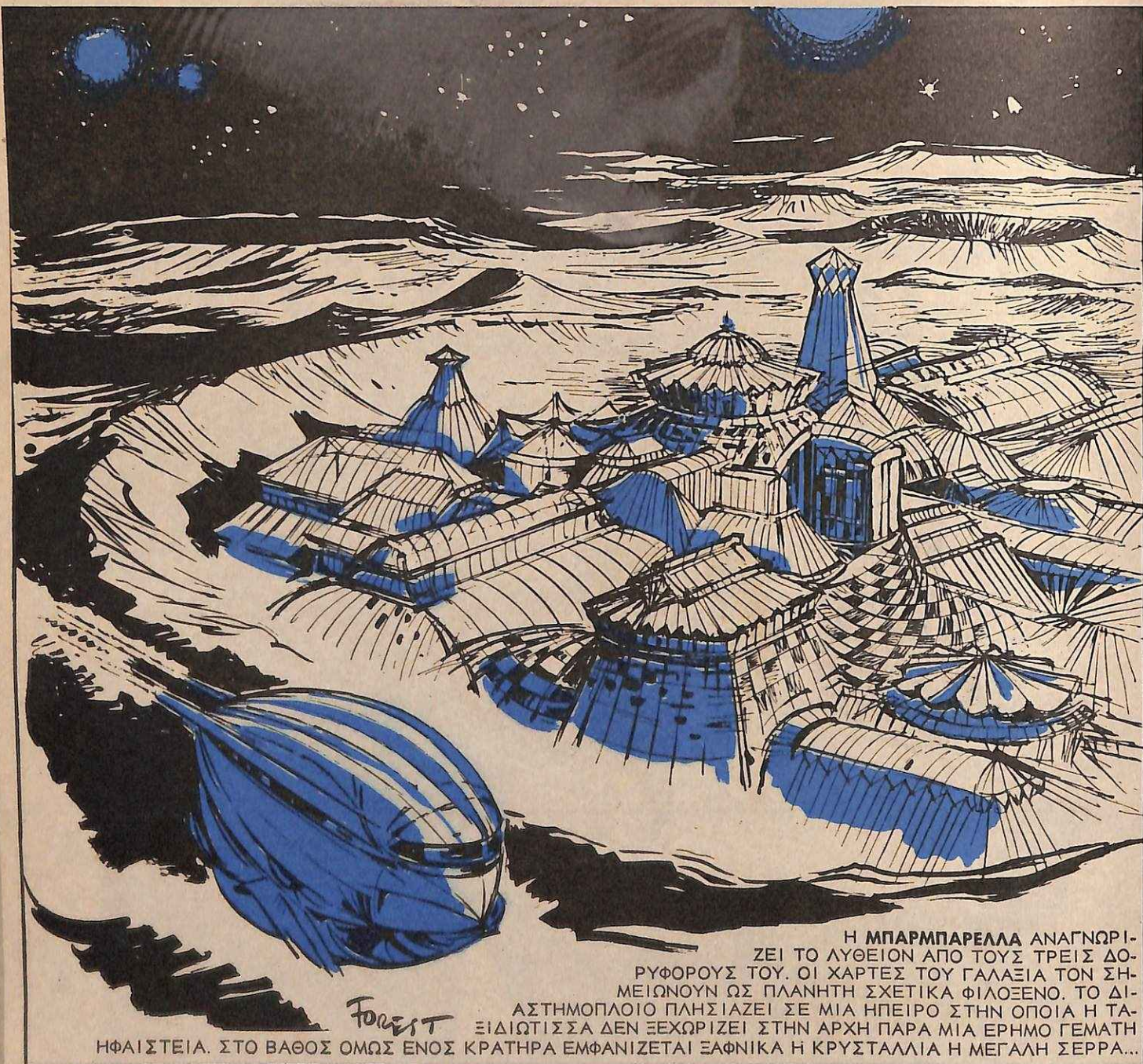

Η Μπαρμπαρέλλα, μιό πεντάμορφη κόρη μελλοντικής χιλιετηρίδας, ξεκινάει ολομόναχη για τις πιο παράξενες περιπέτειες. Με τους χάρτες του Γαλαξία οδηγό της, κατευθύνει τον ιδιωτικό της πύραυλο σε άγνωστα άστρα του έξωηλιακού συστήματος με την ελπίδα... Ποιάν ελπίδα; Νά ξεχάση τον άνδρα που την έκανε δυστυχισμένη; Νά ζήση άλλους έρωτες; Τί νά είναι άραγε αυτό που την σπρώχνει όλο και σε καινούργιες περιπέτειες; Την Μπαρμπαρέλλα, όπως είναι γνωστό, θά ένοσαρκώση στην όθονη ή Τζαϊνθ Φόντα, στην ταινία που θά γυρίση ο Ροζέ Βαντίμ, την υπ' αριθ. 1 που θά σκηνοθετήση ως σύζυγος της Τζαϊνθ, με πρωταγωνίστρια την υπ' αριθ. 3 γυναίκα του.

Μιά διεθνής έπιτυχία
κατ' αποκλειστικότητα
από σήμερα στις ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΛΥΘΕΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΥΣ ΤΟΥ. ΟΙ ΧΑΡΤΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΙΑ ΤΟΝ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΩΣ ΠΛΑΝΗΤΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟ. ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΟ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ Η ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΣΣΑ ΔΕΝ ΕΞΕΧΩΡΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΕΡΗΜΟ ΓΕΜΑΤΗ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΟΜΩΣ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΗΡΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ Η ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΡΡΑ...

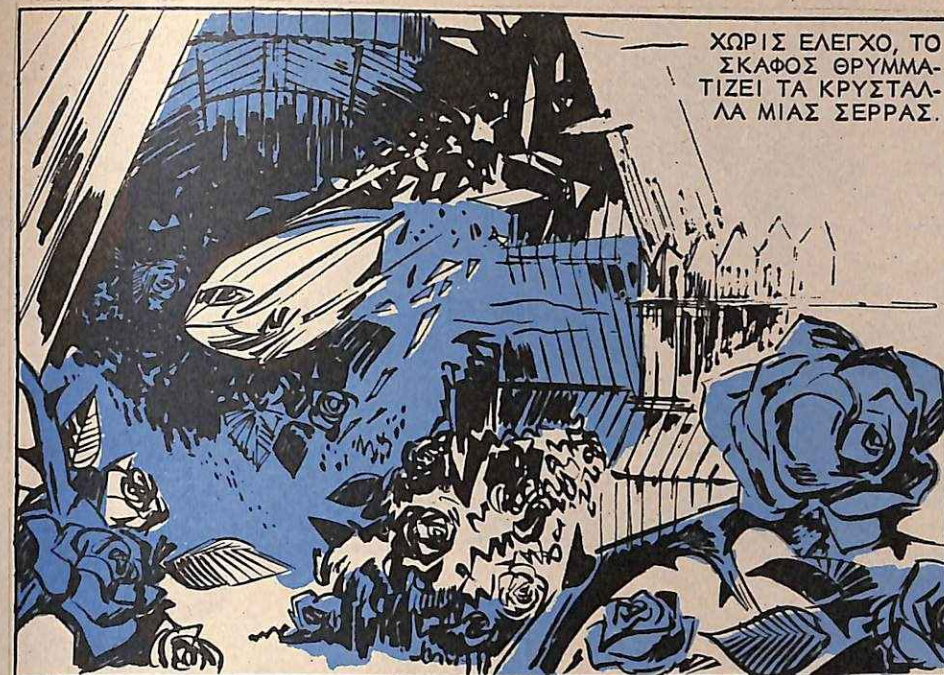
ΤΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ, ΤΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΚΑΙ ΩΡΑΙΑ ΑΥΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΠΛΑΝΙΕΤΑΙ ΜΟΝΗ, ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΗΛΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ;..

ΕΔΩ ΚΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ, Ο ΠΥΡΑΥΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΕΡΝΑ ΚΟΣΜΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΙ ΖΩΗ. ΤΕΛΟΣ, Η ΚΟΥΡΑΣΗ ΣΒΗΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΗ. ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΔΗ ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ...

ΕΝΑΣ ΒΙΑΙΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΔΥΣΚΟΛΕΥΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΔΗΓΗΣΕΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΚΟΥΕΙ ΚΑΛΑ. ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΗ, Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΝΟΙΩΘΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΗΣ ΝΑ ΤΗΝ ΠΡΟΔΙΔΟΥΝ...

ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΓΧΟ, ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΘΡΥΜΜΑΤΙΖΕΙ ΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΜΙΑΣ ΣΕΡΡΑΣ.

ΩΣ ΕΚ ΘΑΥΜΑΤΟΣ Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΘΕΙ ΤΙΠΟΤΑ.

ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΩ ΑΠΟ ΔΩ ΜΕΣΑ... Ο ΠΥΡΑΥΛΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΠΑΡΗ ΦΩΤΙΑ.

ΕΧΩ ΠΕΣΕΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΕΡΡΑ ΜΕ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΕΣ. ΜΑ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ; ΜΗΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΤΑΡΑΖΩΝΤΑΙ ΕΤΣΙ;

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ! ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΣΤΗΝ ΟΓΔΟΗ ΣΕΡΡΑ. Ο ΑΕΡΑΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ. ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΜΑΡΑΙΝΟΝΤΑΙ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΑΥΤΟ;

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΕΙ, ΑΦΕΝΤΗ!

ΜΗΝ ΨΑΧΝΕΤΕ. ΕΙΝΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΧΟΜ

ΑΠΟΜΟΝΩΣΤΕ ΤΗ ΣΕΡΡΑ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΟΡΓΑΝΟ ΣΕ ΘΕΣΗ ΜΑΧΗΣ...

ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΟΡΧΟΜ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ! Η ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ ΚΝΑΟΥΝΤΙΑ Κ' ΕΓΩ ΤΟ ΕΙΔΑΜΕ ΝΑ ΠΕΦΤΗ. Ο ΠΙΛΟΤΟΣ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΖΩΝΤΑΝΟΣ!

ΘΑ ΜΕ ΚΟΥΡΕΛΙΑΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΕΣ. ΕΝΑΣ ΤΕΤΟΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΡΑΕΙΝΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ! ΑΝΟΙΞΤΕ ΜΟΥ! ΒΟΗΘΕΙΑ!

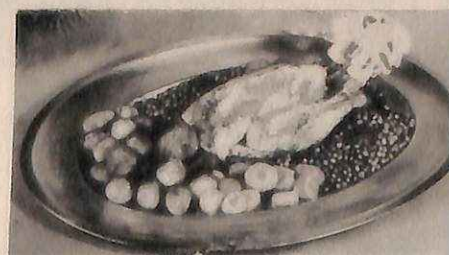

ΚΝΑΟΥΝΤΙΑ! ΑΚΟΥΩ ΦΩΝΕΣ. ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΟΙΞΟΜΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΣΕΡΡΑΣ

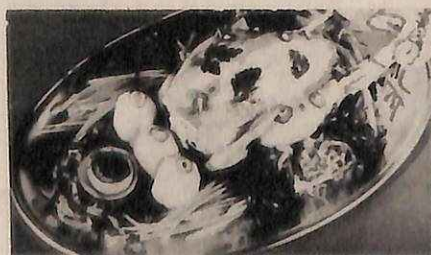

Κοτόπουλο ΠΟΛΩΝΙΑΣ μιλανέζα

ή κοτόπουλο ψητό

ή κοτόπουλο βραστό

ή κοτόπουλο κοκκινιστό

Είναι απλό... Πηγαίνετε στο κρεοπωλείο, το παντοπωλείο, το πρατήριο κατεψυγμένων προϊόντων της γειτονιάς σας, ή στην κεντρική αγορά και αγοράστε ένα κοτόπουλο Πολωνίας όπως ακριβώς το θέλετε. Γυρίστε σπίτι και ετοιμάστε το κοτόπουλό σας με μιλανέζα, κοκκινιστό

με χυλοπίτες, βραστό, ψητό ή όπως σάς αρέσει... Τα κοτόπουλα Πολωνίας είναι έτοιμα για μαγειρέμα. Τελείως καθαρά, χωρίς εντόσθια, πόδια και κεφάλι, τυροφέρα και πάντοτε φρέσκα. Κυρίες μου. Ρίξτε μία ματιά στην εικόνα μας και επιχειρήστε να κάνετε και

έσείς ένα τόσο ωραίο φαγητό. Πάρτε ένα ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΠΟΛΩΝΙΑΣ που θα σας βγάλει από πολλούς μπελάδες. Σε λίγη ώρα ένα νόστιμο κοτόπουλο θα κάνει δλους στο σπίτι να ένθουσιαστούν.

Σημ. Προσέξτε ότι τα γνήσια κοτόπουλα Πολωνίας έχουν μία μορφή με την λέξη POLAND στο φτερό.

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μεταξύ μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

ΘΕΛΕΤΕ... να κάνετε έκπληξη στους καλεσμένους σας; Προσφέρετε τους ΚΑΛΟ καφέ! Έλληνικό, ξένο, αδιάφορο! Με άρωμα φρέσκου καφέ... Το είδος γίνεται κάθε μέρα πιο σπάνιο και οτά πολυτελέστερα κέντρα και ξενοδοχεία προσφέρουν αντί για καφέ κάτι άπιθανο νεροζούμια!

ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΑ... οτά μάτια μου: «Τό μυστικό της νεότητας και της όμορφιάς; Η γυμναστική! Η κίνηση!»... Τα συνηθισμένα αυτά λόγια τὰ εἶπε πρό ἡμερῶν ὁ πιό Α-ΠΙΘΑΝΟΣ ἄνθρωπος! Η ἴδια ἡ κ. Ἐλίζαμπεθ Ἄρντεν, (ἄνω τῶν 80... με ὄψι κάτω τῶν 60) σὲ ἰντερβιού πού ἔκανε πάταγο.

ΦΩΛΙΕΣ... πύργοι, θάμνοι, κεφάλια φουσκωμένα, με μαλλιά στερεωμένα ἀπὸ «λάκ» σὲ συρμάτινες οἰκοδομές... Σῆμα ἀγουστίας κ α ἰ ἀγνοίας τῆς νεωτέρας μόδας, πού θέλει μικρά κεφάλια, ἁρμονικά... καὶ μπουκλές!

ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ... καὶ κατακρίνουν τὴν «Μπιεννάλε» γιατί λέγεται «Μπιεννάλε» καὶ ὄχι κάτι ἑλληνικώτερο. Σύμφωνοι, ἀλλά, τότε, γιατί εἶναι δεκτό (καὶ συνδεδεμένο με ἀρχαίες παραστάσεις) τὸ ΦΕΣΤΙΒΑΛ;

ΠΟΙΑ Μπουτίκ θὰ σκεφθῇ νὰ προμηθεύσῃ «μικρά» πορτοφόλια, πού νὰ παίρνουν ἓνα πακέτο «κλινέξ» καὶ νὰ ἔχουν καὶ μιά θεσοῦλα γιὰ τὰ μεταχειρισμένα, πού δὲν ξέρει κανεὶς συχνὰ πού νὰ τὰ πετάξῃ;

ΣΥΖΗΤΟΥΣΑΝ... «Ποία εἶναι ἡ πιό ὡραία Ἀθηναία;» «Ἡ κυρία Ξενοφώντος Ζολῶτα», ἀπάντησα χωρὶς νὰ σκεφθῶ πολὺ. Ἀρνότερα σκέφθηκα, καὶ πάλι τὸ ἴδιο ὄνομα ἤρθε... Ὑπάρχει ἀντίρρηση;

Ὁ ΠΡΩΤΟΣ... μπιτνικ (διάβασα σὲ ξένη ἐφημερίδα) ἦταν ἡ... Γκρέτα Γκάρμπο. Πρώτη ἡ «Θεῖα Γκρέττα» φόρεσε μακριὰ παντελόνια, χοντρά τζάμπερ, μαύρα γυαλιά, καὶ ἄφησε τὰ μαλλιά της ἴσια, μακριὰ, ξεχτενιστά...

ΕΜΑΘΑ... ὅτι γυαλιά ἐπαφῆς φοροῦν τουλάχιστον δυό χιλιάδες Ἀθηναῖοι... Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Βασίλισσα - Μήτηρ καὶ ὁ Βασιλεὺς, πού τὰ ἔχει τόσο συνηθισεῖ (τὰ φορεῖ ἀπὸ παιδί) πού συχνὰ κοιμάται μ' αὐτά...

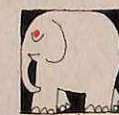
ΕΝΟΧΟΙ καὶ ΑΘΩΟΙ... Στὴν θερμιδολογία γίνονται πολλές ἀδικίες. Τρῶτε μήλα! Μακριὰ οἱ πατάτες! Ἡ ἀλήθεια: Μιά πατάτα, ὄχι πηγανιτή, θέβαια, ἀλλὰ σκέτη, βραστή, ἔχει περίπου 90 θερμίδες... Ἐνα μήλο, ἰδίου μεγέθους, περίπου 75!..

ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ!... τὰ φάρμακα πού φυλάμε σὲ σπῖτι. Σὲ ἓνα χρόνο, σὲ Λονδίνο, 27.000 ἄνθρωποι δηλητηριάσθηκαν καὶ 500 πέθαναν ἀπὸ δικά τους χαλασμένα φάρμακα...

ΜΕ ΡΩΤΗΣΑΝ... καὶ δὲν ξέρω νὰ ἀπαντήσω, ἂν ὑπάρχει «ἄγριο ρύζι» στὴν Ἑλλάδα. Διπλαῖ, ὄχι ἀσπρισμένο, γυαλισμένο, ἀπογυμνωμένο (λένε οἱ διαπολόγοι) ἀπὸ πολὺτιμα συστατικά;

ΒΛΕΠΩ... οτά ξένα περιοδικὰ ὅτι τὸ ἄσπρο εἶναι πολὺ τῆς μόδας ἐφέτος τὸ χειμῶνα. Τί ὥραῖο πού φαίνεται στὶς φωτογραφίες! Χονδρὰ λευκὰ παλὰ φορεμένα ἀπὸ αἰθέρεις ὑπάρξεις... Στὴν πραγματικότητα ὅμως; Τί γίνεται με βροχή; Πόσον καιρὸ κρατᾷ τὸ ἄσπρο σὲ λεωφορεῖο;

ΠΟΠ - ΟΦΣΚΙ... Στὴ Ρωσία σήμερα κερδίζουν ἑδαφος διάφορες μικρὲς ὀρχήστρες, πού διαφέρουν ἐλάχιστα ἀπὸ τοὺς πανταχοῦ ὑπάρχοντας μιμητὰς τῶν «Μπιτλς»...

«ΝΤΑΡΛΙΝΚ»... Εἶναι, φαίνεται, ἀπὸ τὶς ξένες κριτικές, ἡ ταινία ντάρλιγκ τοῦ ἐφετινοῦ χειμῶνα. Σάτιρα τῆς ντόπιας - δίτα, πικρὴ καὶ συναρπαστικὴ, με τὴν Τζούλι Κρίστι, καινούργια ντάρλιγκ τῆς ὁθόνης...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ... Τὴν σοῦπα - σάλτσα κάνουν ἑυπνες μαγειρίσες καὶ μάγειροι. Ἀπὸ κονσερβές, ἀπὸ πακετάκια σκόνη, προσθέτουν λίγο νερὸ ἢ γάλα. Ἡ σοῦπα μονιτάρια, εἰδικὰ, φτιάχνει μιά πολυτελέστατη σάλτσα γιὰ πιλάφι, γιὰ αὐτὰ ποσέ...

«ΜΠΑΛΟΝΤΥ ΜΑΙΡΗ» ἢ BLOODY MAIRY... (μεταφράζεται... «Αἱματοβαμμένη Μαρία») εἶναι ποτὸ μοντέρνο, εὐχάριστο καὶ ἐπικίνδυνο. Σύνταγῃ: Παγάκια σὲ ἓνα φηλό ποτήρι... Δυὸ δάκτυλα θότκα. Τεματοζούμια ἴσαμε πάνω λίγο πιπέρι, λίγο λεμόνι...

Βέρα

Galerie

ΣΦΗ

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΥΘΜΟΣ

εως περιμένει φίλος
στη νέα του διεύθυνση
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
με νέες παραλαβές

Και πλούσια συλλογή ύφασμάτων έπιπλώδων

“Οτι φορέσαι
στο Παρίσι
τώρα και
στην Αθήνα!”

ΚΑΛΤΣΕΣ ΔΑΝΤΕΛΛΕ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΠΟΙΗΛΙΑ-ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

**ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΜΟΔΑΣ!**

Θά ενθουσιάζουν
κάθε γυναίκα τα

ΕΤΟΙΜΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ,
ΠΑΛΤΑ,
ΤΑΓΙΕΡ,
ΦΟΥΣΤΕΣ
ΠΛΕΚΤΑ
που έτοιμάδα-
με για εσάς.

Roma

ΣΤΑΔΙΟΥ 57
& ΑΙΟΛΟΥ

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΤΕΡΥΛΕΝΕ
ΤΕΡΓΑΛ ΚΑΠ.

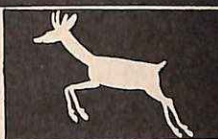
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΜΟΧΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
& ΣΧΕΔΙΩΝ

ΗΛ. ΝΑΧΜΑΝ
ΜΙΧ. ΝΑΧΜΑΝ & ΣΙΑ

ΤΗΛ. ΚΑΠΗΝΙΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 229.730

ΠΑΟΥΣΙΑ-
ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ

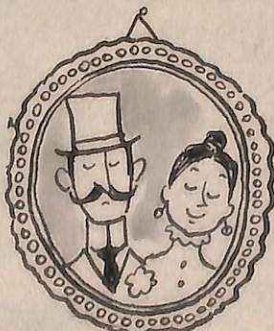
Antilope

ΠΑΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜ Β
ΕΠΙΣΤ. ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

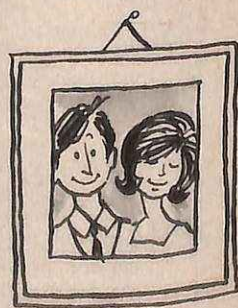
Ζωηφόρος
ΕΡΜΟΥ 25

ΤΟΝΕΙΣ...

ΤΙΑΙΔΙΑ...

ΕΓΓΟΝΙΑ

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49 (ΣΤΟΑ ΑΓΣΑΚΕΙΩΝ) ΤΗΛ. 228655-233992

Η Ζωή μας

Το “εγκηνικό,”
και τα “θεμέλια,”...

♦ Μαστίγωμα είναι, βέβαια, και οδός πίκρας, εδώ που τα λέμε, αυτό το “Εγκρημέ” που αποφάσισαν να μās παρουσιάσουν, σε ένα ρεσιτάλ υποκριτικής άρρογότητος, ο Δημήτρης Μυράι και η Βούλα Ζουμπούλακη. Ο Ιταλός νεορεαλισμός παραμένει πιστός στην ευρωπαϊκή μας παράδοση. Της αυτιστικής...

♦ Οικογενειακές, βέβαια, είναι αυτές οι προερίτες των αθηναϊκών θεάτρων, — εννοιακές, θά τις έλεγε κανείς. Οι ίδιοι άνθρωποι, στις ίδιες θέσεις, τόσα χρόνια, με το ίδιο ύφος, τις ίδιες κινήσεις, τον ίδιο τρόπο χειρισμού. Δεν είναι το Κοινό, — είναι οι προσπομοί του Κοινού, οι σταθμιστά και δοκιμαστές και ενημερωτές του. Αλλά μου έκανε εντύπωση πόσο στην περίπτωση του “Εγκρημού” το “κοινό” (δηλ. το μη-κοινό, της προερίτας) φαινόταν να χαιρείται οάν πολύ δικές του τις αλήθειες που περικλείει το τίμιο αυτό έργο του “Αλντο Νικολάι.”

♦ Η πορεία ενός παντρεμένου αδικού ζευγαριού, — από το παγκάκι του πάρκου μέχρι τις πρώτες καρδιακές ενοχλήσεις! Το τραπέζι, το κρεβάτι, το αυτοκίνητο, ή εξοχή, — οι μικρές παρακροσές, τα στεγνά μεγάλα οικιστήματα...

♦ Μπορεί να γίνη άλλως;
♦ Επιδέχεται δελτίωση, αλλαγή, πρωτοτυπία, καινοτομία, διττήποτε — αυτή ή σατανάχρονη φθίνουσα οντοδοιορία, που τόσο γίνεται πιο βαρετή τόσο κρατάει τους ανθρώπους προσκολλημένους, έπως τις πόρτες που φρακάρουν με την ύγρασία;

♦ Κείνο το ίδιο θράδν, πριν πάμε στο “Θέατρο Αθηνών”, είχαμε μια συζήτηση με κάποιο άλλο ζευγάρι (πραγματικό αυτή τη φορά, κι όχι θεατρικό), — που κι αυτό, όπως τόσα, πάμπόλλα, μέσα στην Αθήνα, περνάει από μια “φάση ερωτηματικών”, ως την πούμε έτσι: “Έκανε όνειρα, τα έκανε, έζησε σπύτια και τα έζησε, και γενικά ταρακουνήθηκε πολύ, μέσα στον αθηναϊκό χώρο, προτού κάποιον να κατασταλάξει.

♦ “Το λάθος μας, είπε εκείνη, ήταν ένα: Κάθε τόσο δεν χιζάμε κάτι μόνιμο. Σ κ η ν ι κ α μονάραμε κάθε φορά, — πρόσκαιρο διάκοσμο σε προσωρινές καταστάσεις.”

♦ “Κι αν συνέβαινε το αντίθετο; ερώτησε εκείνος, — άνθρωπος ονειροπαρμένος και νευρωτικός, που δεν μπορεί ν’ αντίξει το ίδιο έπιπλο στην ίδια θέση πάνω από μια δυο μέρες. “Αν πριν

Ζευγος

στη σκηνή

και στη ζωή

από δέκα χρόνια είχαν σιγή ή τραπέζια, το λίκνι ρούμι, ή κρεβατοκάμαρα και, φυσικά, το “δωμάτιο των παιδιών” που κάθε χρόνο παρουσιάζει καινούργια προβλήματα και καινούργιες τεχνικές και αισθητικές δυσκολίες; “Α ν είχαν σιγή έτοι όλα αυτά, δεν θά ήταν χειρότερη ίσως ή κατάληξη: Το “εγκρημέ” της αδικής συμβίωσης, μονότονο, πληκτικό, σχεδόν άμελικό στην επαναληπτική του μονοτονία;.”

♦ “Οχι, τούτη ή σιγή δεν πιστεύει πως εξαρκούν τα θέμεια για μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή. Πιστεύει πως οι εναλλαγές των σκηνηών και των καταστάσεων είναι εκείνες που τρέφουν και συντηρούν τους μακροχρόνιους δεσμούς. “Α ν έχη ένα κοσούρι ή ηρωική Αθηναία Οικονορά, είναι πως, μέσα στην άεναη μάχη επιβίωσης στην όποια την καταδίκασε ή αθηναϊκή μοίρα, ξεχνάει τις σκηνηικές εμφανίσεις της. Τis θυμάται μόνο στους γάμους της εξαδέλφης “Αγγελικής και στην ονομαστική έορτή του θείου Πατριωτιστή. (Δικέο, φονιά, πάστα φλόρα!). “Ω, και να θέσπιζε ή μέρες εκτάκτων παραστάσεων, από και “απογευματινών!” “Ω, και να μετέδετε (και να πούλαγε, και να διασκεύαζε, και να αντίλλαζε και να μεταποιούσε) το “εκαμπτών” της θείας “Ανδρομάχης, την προτομή του Μεγας λέξανδρου από όνυχα (ή άχάτη) και τους μοιραίους εκείνους ακούνητους καθρέφτες που λές κι αναδίνουν με απόπνοια πολυκαιρινή τις όσες στιγμές που απορροφούν!”

♦ Τις προάλλες ήρθε στη Σκήτη μας ο Λεωνίδας Βαράγκης, αρχιτέκτων ανήλικος, γεμανοσοποδασμένος, να ρωτήσει τι γίνεται με κείνο το όνειρο που είχαμε κάποτε — το “Επίτακτιον που θά λεγότανε “Γενιδίνιον”: Μία επιμελής ομάς (αρχιτέκτων, διακοσμητής, φωτογής, σύμβουλος ήχου, σύμβουλος ζωής, βιβλιοδόμος, ψυχολόγος ή εκπαιδευτικός), που θά εκαλείτο να ζήση για μιαν έβδομάδα στο κάθε σπίτι που γεννιέται και να προσφέρει συμβουλές και απόψεις για την εξέλιξη του, — προτού αρχίση να λειοθυγεί. Πόσα δεν είπαμε — για τα ανεκμετάλλετα αερίπεδα δωματίων και δρόμων, για τις λειτουργικές και ψυχαγωγικές συνθήκες του Έρω, για τα μονά και διπλά και ημιδιπλά κρεβάτια και τους ατομικούς χώρους ύγιεινης.

♦ Και τώρα έρχεται και ή “Αρχιτεκτονική”, με μια παρθεσία κίνηση, εντεταγμένη στην έφευκτη περίοδο του “ΑΑΒΑ”: Σεμινάρια μεσημεριανά, με θέμα: “Η Τέχνη των Αιώνων στην “Ατομική μας Ζωή.”

♦ Πάλι ατομική μας;

♦ Κακά τα ψέματα. Οι άνθρωποι έπλασαν τον μόνον και να ζουν δυο-δυο, όπως λέει ο Θόδοτος Ουάιλντερ, μα το ά τ ο μ ο, το ά ν θ ρ ώ π ι ο άτομο, το ανδρικό, το αλκικό, ακόμα δεν διασπάσθηκε και δεν θά διασπασθή. “Αδίαίρετο” το λένε στις έσες γλώσσες (α Γενιδίνιονα), “αενιδινίον”.

Index

δεο, από τις ενδείξεις που υπάρχουν ως τώρα: Πρώτα, πάρε εκείνο το φορτίο των διακοσμών κι-δωτίων τζιν, που ανοίξαμε την περασμένη εβδομάδα. Τα κιβώτια είχαν ξανασυσκευασθεί μέσα σε κουτιά από χαρτόνι διαλάσιου μεγέθους - τα εκατόν πενήντα περιείχαν ένα μόνο κιβώτιο με τζιν και, επιπλέον, τα ξύλινα χωρίσματα, και είκοσι τέσσερα περιείχαν δυο κιβώτια τζιν σε κάθε κουτί. Τα περισσότερα χαρτονένια κουτιά ήταν σωστά μαρκαρισμένα. 'Αλλά δώδεκα από κείνα που είχαν μέσα διπλά κιβώτια ήταν μαρκαρισμένα διαφορετικά, κατά έναν τρόπο που σχεδόν δεν καλύπτει τις νομικές απαιτήσεις - υπήρχε μόνο μια λέξη "Κούν'ς", γραμμένη με ανεξίτηλη μελάνη, μια μάρκα σε κάθε άκρη, αριθμός αποστολής και τόπος προορισμού. Τώρα, η ανασυσκευασία σημαίνει ότι μερικά από τα κιβώτια ζυγίζουν δυο φορές περισσότερο από τα άλλα, και υπάρχουν είκοσι τέσσερα πακέτα λιγότερα για φόρτωση, στην αποθήκη του λιμανιού, από εκείνα που φαίνονται στο τιμολόγιο εξαγωγής.

Αλλά αυτές οι διαφορές μπορούσαν εύκολα να περάσουν απαρατήρητες, και πραγματικά έτσι έγινε, έναν χρόνο σχεδόν τώρα. Φαίνεται ότι κιβώτια που ζυγίζουν λιγότερο από δυο τόννους δεν χρειάζονται να έχουν το βάρος σφραγισμένο επάνω τους, και τα πλοία δέχονται την δήλωση βαρους του εξαγωγέως, χωρίς να κάνουν έλεγχο.

Το όλο βάρος κάθε αποστολής ελεγχόταν στην αποθήκη του λιμανιού, αλλά αυτό φυσικά συμφωνεί (εκτός από το ελαφρώς μεγαλύτερο βάρος των χαρτονένιων κουτιών) με το βάρος που έχουν γράψει από του Φάρτζον Κούν'ς στα τιμολόγια τους.

Φαίνεται ότι όποιος κανόνισε αυτή την υπόθεση ήξερε καλά την δουλειά των φορτωσών. —Λοιπόν, όπως βλέπετε, η μόνη διαφορά, για την εξαγωγική εταιρία, είναι μια μείωση του αριθμού των κιβωτίων στην φορτωτική, από διακόσια σε εκατόν εβδομήντα έξη, πράγμα που δεν πρόσεξαν ποτέ, γιατί δεν ελέγχουν τις φορτωτικές. 'Η απόδειξη της αποθήκης του λιμανιού για εκατόν εβδομήντα έξη χαρτονένια κουτιά συμφωνεί με την φορτωτική και το πλαστογραφημένο αντίγραφο της είχε μεταβάλει τον αριθμό σε διακόσια κουτιά. 'Ετσι, συμφωνούσε με την απόδειξη εξαγωγής, την οποία ελέγχουν. Μια πολύ καλή τακτοποίηση των πραγμάτων...

Αυτά όλα δεν μοιάζει να τα έχει κάνει ο Γουίντζον, είπε ο Φόδερχορ. Είναι υπερβολικά πολύπλοκα γι' αυτόν!

Ο Γκάρορντ κοίνησε το κεφάλι του καταφατικά.

Ναί, συμφωνώ. 'Αλλά τώρα ξεχεται το ενδιαφέρον μέρος της υπόθεσως. Κάνανε έλεγχο σ' ένα παρόμοιο σχεδόν φορτίο, που έφτασε στο Σίντνεϋ πριν από δυο εβδομάδες. 'Εκατόν εβδο-

μήντα έξη χαρτονένια κουτιά έφυγαν από το "Ω-κλαντ". Και η απόδειξη του αντιπροσώπου στο Σίνδνεϋ είναι για εκατόν εβδομήντα έξη κουτιά, αλλά η αντίστοιχη απόδειξη της διαμετακομιστικής αποθήκης του λιμανιού του Σίνδνεϋ είναι μόνον για εκατόν εβδομήντα τέσσερα κουτιά. Καταλαβαίνετε το σύστημα;

Για ένα λεπτό, κανείς δεν μίλησε. Στο τέλος, ο Γκάρορντ συνόψισε όλα όσα σκεπτόταν ο καθένας. —Δεν είμαι έντελώς βέβαιος, παραδέχτηκε.

Ο Γκάρορντ γέλασε ήρεμα.

—Ούτε εγώ, αλλά ο Χήδερ μου το ξαναεξήγησε. Βλέπετε, αν εκατόν εβδομήντα τέσσερα χαρτονένια κουτιά ισοδυναμούν με εκατόν εβδομήντα έξη κιβώτια, δώδεκα από τα χαρτονένια περιβλήματα πρέπει να περιείχαν δυο κιβώτια, αντί για ένα. Τα εκατόν εβδομήντα έξη κιβώτια, που παρέλαβε η εταιρία, συμφωνούν με την φορτωτική που έλαβαν από το "Ωκλαντ", για εκατόν εβδομήντα έξη χαρτονένια περιβλήματα. Δεν συμφωνεί με την απόδειξη, αλλά απλώς συμπέραναν πως δεν είχαν πάρει όλο το φορτίο από την διαμετακομιστική αποθήκη. 'Εξίσωσαν τα κιβώτια με τα χαρτόνια, βρήκαν τον αριθμό των κιβωτίων που είχαν καταγραφεί ότι φορτώθηκαν στο πλοίο, και έτσι δεν είχαν καμμία ύποψια!

—'Αλλά κάπου ανάμεσα στην φόρτωση και στην διαμετακομιστική αποθήκη του Σίνδνεϋ, είπε ο Τζάιλς, δώδεκα διπλά κιβώτια με τζιν εξαφανίστηκαν. Είκοσι τέσσερα κιβώτια, δηλαδή.

—Ναί, σχεδόν τριακόσιες μπουνάλες, άξιας μεγαλύτερης των χιλίων λιρών στην μαύρη αγορά του "Ωκλαντ".

—Σε ποίο σημείο νομίζει ο Χήδερ πως τα έκλεψαν, κύριε; Πριν από την φόρτωσή τους στο πλοίο, πάνω στο πλοίο, ή στο Σίνδνεϋ;

—Δεν ξέρουμε ακόμη. Είναι σχεδόν βέβαιο πως η φόρτωσή τους γίνεται εν τάξει, καθώς και η παράδοσή τους στην διαμετακομιστική αποθήκη του Σίνδνεϋ. Θα μπορούσαν να κλέβονται πάνω στο πλοίο και να τα γυρίζουν πίσω στο "Ωκλαντ", στο ένομιμο ταξίδι, αλλά αυτό θα ήταν δύσκολο να γίνει χωρίς να ανακαλυφθεί. 'Εστειλα τον ντετέκτιβ Ουόλντον στο τελευταίο ταξίδι του «Κουάρα Ρίβερ», για να δει μήπως μπορούσε να αντίληφθεί κάτι παράξενο...

—Είχε την τύχη να ανακαλύψει τίποτε το ενδιαφέρον, κύριε;

Ο Γκάρορντ τράβηξε ένα τηλεγράφημα από ένα συρτάρι, πλάι του.

—Όχι, δεν νομίζω. (Δεν διάβασε το τηλεγράφημα δυνατά. Έγραφε: «Τίποτα ύποπτο. Μάγειρος παραβαίνει κανονισμούς, βουλιάζοντας σκουπίδια σε απόσταση τριών μιλίων. Καιρός πολύ άσχημος. Ουάιλντον»).

Οι ντετέκτιβς αναρωτήθηκαν τί να σήμαινε το ήρεμο χαμόγελο που φάνηκε στο πρόσωπο του διευθυντού τους. 'Εκείνος δεν τους διαφώτισε, και η διάσκεψή τους τελείωσε.

Για τον Σάιντ Τζάιλς η υπόλοιπη μέρα ήταν γεμάτη από δουλειά ρουτίνας. Κανόνισε με την τηλεφωνική εταιρία να γίνει ο έλεγχος του τηλεφώνου κ' έπειτα ειδοποίησε σχετικά τον Μάτς. Κατόπιν συνωμύλησε με τον προσωπάρχη του Κούν'ς σχετικά με τον βοηθό του Γουίντζον και έπειτα πήγε να πάρη πληροφορίες από τις δυο εταιρίες όπου ο άνθρωπος αυτός είχε εργασθεί προηγουμένως. 'Εκανε με το αυτοκίνητό του σαράντα μίλια για να βρη την μη από αυτές, κι αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να φτάσει στο σπίτι του μετά τις δέκα.

Ακόμη κι αυτό δεν σήμαινε το τέλος της δουλειάς της ημέρας. Βρισκόταν στην μέση ενός αργοπορημένου δείπνου, όταν το τηλέφωνο χτύπησε, για να τον ειδοποιήσουν πως ένα αυτοκίνητο της αστυνομίας έρχόταν να τον πάρη - είχε γίνει κάποια φασαρία στο Μάουντ 'Εντεν Κίόσκ. Παρηγόρησε την γυναίκα του όσο καλύτερα μπορούσε και ξαναγύρισε στην δουλειά του.

Η επιφάνεια του "Ωκλαντ" καλύπτεται από πολλούς ήφαιστειογενείς λόφους. Οι περισσότεροι είναι μικροί, και οι γεωλόγοι ισχυρίζονται πως οι κρατήρες είναι σβησμένοι. Σπάνια είναι χτισμένα στις απότομες πλαγιές τους και τα παιδιά σκαφλώνουν πάνω σ' αυτούς για να παίξουν.

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά από αυτά τα ήφαιστεια είναι το Μάουντ 'Εντεν, που θύνεται ανάμεσα στα περίχωρα σαν κοραλλιογενής νήσος μέσα από την θάλασσα. Ένας στενός, έλικοειδής δρόμος οδηγεί στην κορυφή του. **ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΣ!

Προτίμησε την
CAMELIA
για τις ημέρες.
τις ένοχλητικές.
κάθε μηνός...
...και σεΐς;

Camelia

σερβιέτ υγείας

Καθαριότης
'Ανεσις
'Ασφάλεια
'Αποσμητικών CD9

Ζητείτε με έπιμονή
τις σερβιέτ υγείας
KAMELIA

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Γκρίζα μαλλιά;...

λουσθήτε...

άπλως!

Με το χρωμοσαμπουάν PALETTE

Μόνον ένα λούσιμο με το PALETTE εξαφανίζει τις γκριζες τρίχες.
Το PALETTE επαναφέρει στα μαλλιά το φυσικό χρώμα της νεότητας.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica

Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙ...

ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN
(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

• Δημιουργούν ένα θερμό στρώμα
αέρος, που απομονώνει το κρύο και
την υγρασία • Προλαμβάνουν και
εξουδετερώνουν τους ρευματισμούς,
γιατί έχουν τριβηλεκτρικές ιδιότη-
τες • Είναι ελαφρά και απαλά •
Δεν μαζεύουν.

Πρώτη ύλη

RHOVYL

Αποκλειστική κατασκευή των **THERMOFAN** στην Ελλάδα *Atdis*

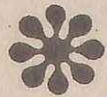
ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΑ άψογο πρόσωπο

Μή νομίζετε ότι είναι απαραίτητο να διαθέτετε πολύ καιρό για να είστε πάντοτε άψογη. 'Η Tokalon εδμηιούργησε μιά απλή περιποίησι που δεν θα σας άπασχολή παρά μερικά λεπτά την ημέρα.

* Τό πρωί χρησιμοποιείτε την κρέμα ημέρας TOKALON που καθαρίζει τό πρόσωπό σας, έμποδίζει την εμφάνισι μαύρων στιγμάτων και κάνει τό πρόσωπό σας τελείως καθαρό.

* Τό βράδυ κάνετε ένα έλαφρό μασάζ με την θρεπτική κρέμα με Biocei, ή όποια έπιβουηθεί την άναπαραγωγή των κυττάρων, δραστηριοποιεί την ύποδοριακή κυκλοφορία και έμποδίζει την εμφάνισι των ρυτίδων.

Με αυτή την άπλουστάτη περιποίησι θα έχετε έκπληκτικά άποτελέσματα. 'Αρχίστε άμέσως.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΣ ΣΑΣ

* Αφού χρησιμοποιήσετε την κρέμα ημέρας TOKALON, μεταχειρισθήτε σύμφωνα με την προτιμήσι σας:

* την πούδρα Tokalon: Είναι έξαερισμένη, στυπτική ή πλέον έλαφρά. 'Επιτρέπει έτσι στο δέρμα να άναπνεί.

* την κρέμα-πούδρα Pretty-Quick. 'Ενώ χρειάζονται λίγα δευτερόλεπτα για να την βάλετε, κρατά για ώρες.

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΒΟΥΛΑ ΣΤΟΦΦΕΛΣ ΨΑΡΑΚΙ

Άρχοντικιά όμορφιά
και χάρη
στό σπίτι σας

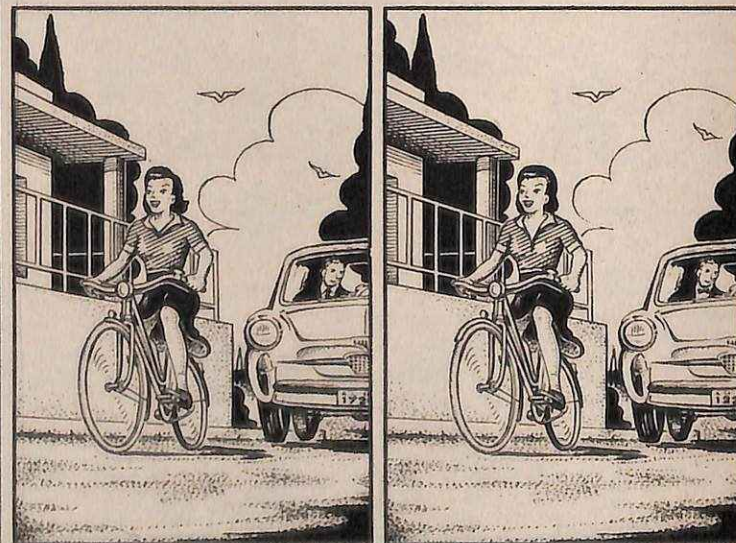
"Γνώμη"

Τό ελληνικό σπίτι χρειάζεται βουλά ΣΤΟΦΦΕΛΣ ΨΑΡΑΚΙ διότι δεν ξεθωριάζουν, δεν κατρινίζουν και δεν τή καίει ό ήλιος. Πλημμυρίζουν τή δωμάτια με άπαλό και εύχάριστο φώς.

Ζητήτε έπιμόνων να σας δείχνουν στην ούγια τό σήμα "ΨΑΡΑΚΙ", είναι σύμβολον γνησιότητας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τή βρήτε;

Οί λύσεις στην σελ. 96

Σταυρόλεξο

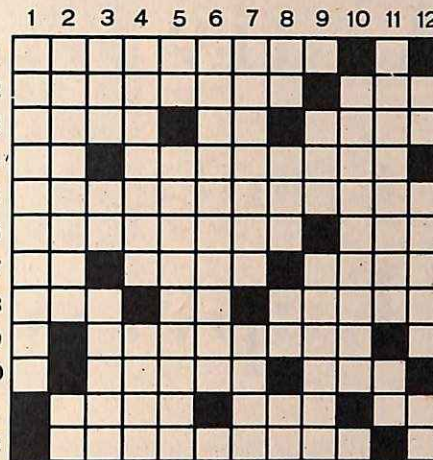

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣ

- Αυτά είναι παλιός πολιτικός μεζές... για φτωχά βαλάντια.
- Αυτοί είναι άπονήρευτοι τύποι. — Ένα από τή όμηρικά όπλα.
- «...δρεμένος, μουστος μετρημένος». — «Προνοείν... μετανοείν χρή τών άνδρα τών σοφών» — Είναι και πολύτιμος λίθος.
- Μετοχής ούδέτερον. — Αί έκτεταμένοι άνδρες πεδιάδες τών βορειοτάτων περιοχών τής 'Ασίας και τής Β. 'Αμερικής (αίτ.).
- Ένας από τούς μεγάλους ποιητές τής Γαλλίας, που ύπεστήριζε θερμώς την 'Ελληνικήν 'Επανάστασιν (1768 - 1848).
- 'Ανατολίτικες μελωδίες... — Σάω, άπλάσσω.
- 'Αρθρον. — Μέρος τού προσώπου, ένάρθρων. — Διεθνές αλφάβητον.
- Από αυτές τής έκκρίσεις προέρχονται οι όρμόνες. — 'Η γραφή τού 209 αντίστροφος. — Είναι πρό παντός οι καλοί ήθοιοι, αντίστροφος, (πληθ.).
- Τέτοια άνδρικά φορέματα φορούν πολύ οι 'Αμερικανοί, ένάρθρων.
- Είς αυτήν την νήσον τών Κυκλάδων έμεινε μίαν νύκτα τό βασιλικόν ζεύγος, κατά την τελευταίαν περιόδειαν του (γεν.). — «Θές δέ θές... γάιδρε, άγίασμα», λέγει μιά παροιμία επί τών έξαναγκασμένων τινά να πράξη τί άκουσίως του.
- Σύνηδες κέρασμα (δημοτ.). — Μαγγολική φυλή... (όπως προφέρεται ή γραβάτα άγγλιστί). — 'Ελληνική νήσος (γεν.).
- Τήν περιοχήν αυτήν τού Πειραιώς πρόκειται, όπως λέγουν, να μετατρέψη ό 'Ωνάσης σ' ένα... δεύτερο Μόντε Κάρλο (ένάρθρων).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Τό επώνυμο αυτό φέρει ό αρχαίος σοφιστής και συγγραφέας Λουκιανός.
- Δημοκρατία τής Κεντρ. 'Αμερικής, ένάρθρων. — Προφερόμενα μαζί δίδουν την κλητική... ένός λογίου.

- Συμβιβάζεται τόσο δύσκολα με τή Ιστανίκα... — Πληθυντικός άρθρου. — Ρήμα που τέμνει, αντίστροφος.
- Μεγάλη πόλις τών Η.Π.Α. — Τά κατά 'Ομηρον «άπαράβιαστα» ύδατα τής Στυγός.
- Κινεζικόν νόμισμα. — 'Ηρωσ πασιγνώστου μυθιστορήματος τού Γκαίτε, ένάρθρων.
- Από τέτοιο βιολί δεν θγαίνει ήχος άρμονικός (δημοτ.).
- Και αυτές ναουρίζουν... — Συνδέει κατά παράταξιν δύο μέρη άρνητικής προτάσεως.
- 'Αριθμός, όπτικός. — Είναι σχίζα ρητινίδους ξύλου. — Τό αυτό με τό 8 α' καθέτως. — 'Αντίστροφος νότα.
- Ποταμός και νομός τής Νορμανδίας. — Πάλις τών Η.Π.Α., ό μοναδικός λιμην τής πολιτείας 'Αλαμπάμα.
- Αυτάί, συνήθως, δεν άφελούν, δταν άφορούν τό παρελθόν.
- Μιά δημοτική (τουρκ.) διά τό πάσης φύσεως ελάττωμα λέξης. — Χάνει και τόν άνένδοτον...
- Προφερόμενα μαζί, δίδουν ύγιεινόν κλίμα (άντιστρ.). — 'Ο μπέρκρης φοβάει γι' αυτό τό κατακόθι τής παλιάς έσοδείας. — 'Ενδεικτικόν τού τρόπου.

Ζιγκ Ζαγκ

Ό σκοπός τού ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και δημοτικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων. Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθέτως ή διαγώνιως, προσπαθώντας να διαθέσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τή γραμμάτα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

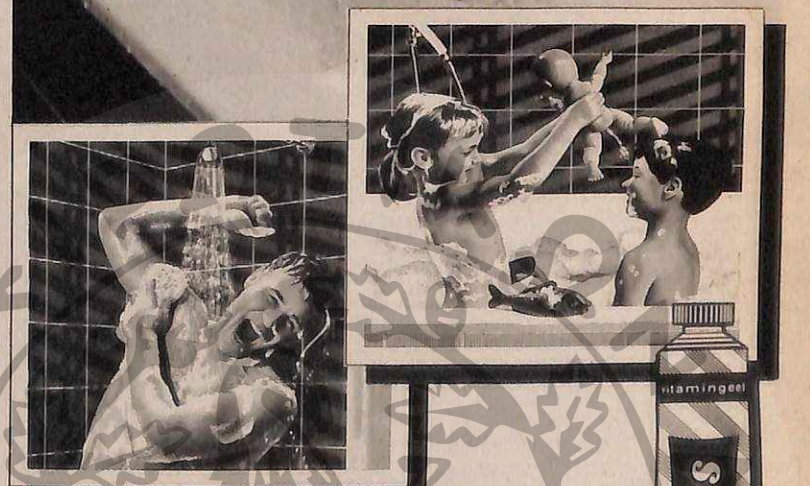
Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και αυτά καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα τό σύνολο τών βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

badedas

Μπάντεντας, τό πρώτο
συμπυκνωμένο άφρώδες λουτρό

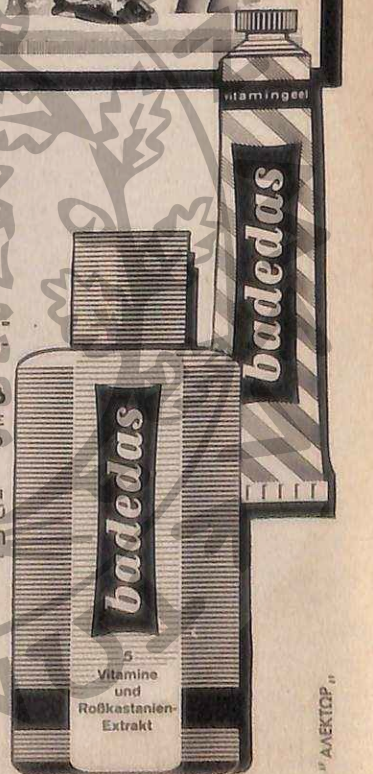
Όσοι δεν χρησιμοποιείτε άφρώδες λουτρό χάνετε μιά μεγάλη απόλαυσι τής σύγχρονης ζωής.

Όσοι χρησιμοποιείτε... δοκιμάστε τό badedas. Θα έκπληγείτε! Θα καταλάβετε άμεσα γιατί τό badedas είναι τό πρώτο σ' όλη την Εύρώπη.

Ό πλούσιος άφρός τού badedas άπομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο τού δέρματός σας, κάνει τό σώμα σας να λάμψη από ύγεια! Τό Μπάντεντας είναι μιά καινούργια απόλαυσι!

Πωλείται στα Φαρμακεία και Μυρωπαλεια, σε σάληνάρια και πλαστικά φιαλίδια διαφόρων περιεκτικότητων.

Προϊόν τής UHU-Werk, Bühl-Baden, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΛΕΚΤΩΡ

ΕΚΕΙΝΟΣ ΓΑΛΛΟΣ ΛΟΧΑΓΟΣ
ΚΙ' ΕΚΕΙΝΗ ΑΛΓΕΡΙΝΗ ΣΤΗΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥΣ

Ο Άλαιν Ντελόν τρελλά έρωτευμένος μέ την Καρντινάλε!

▲ ΑΝΗΚΟΥΝ σ'ε δυο έθνη που μισούνται θανάσιμα, καθώς διεξάγουν έναν πόλεμο ανέλεγκτο. Αυτόπροσώπως συμμετέχουν σ' αυτόν τον πόλεμο. Κι ωστόσο, μόλις μίλησε η νεανική καρδιά τους, όλα αυτά παραμερίστηκαν άμέσως.

Ένας έρωτας που φοντάνει στα ταραγμένα χρόνια του πολέμου της Άλγερίας είναι το θέμα της ταινίας «Οι εκατόνταρχοι», που γυρίζει ο Μάρκ Ρόμπσον. Το σενάριο βασίζεται σ' ένα μυθιστόρημα του Λατεργκύ. Πρωταγωνιστεί η Κλαούντια Καρντινάλε και ο Άλαιν Ντελόν. Πλάι τους παίζουν η Μισέλ Μοργγκάν, ο Άντονι Κουήν, ο Μωρίς Ρονέ και άλλοι άστέρες πρώτου μεγέθους. Η δράση εκτυλίσσεται στην Ίνδοκίνα και στην Άλγερια, αλλά ο σκηνοθέτης θρήκε τους κατάλληλους χώρους στην Ίσπανία, που διαθέτει ατμόσφαιρα σχετική και με τις δυο αυτές χώρες. Ο Άλαιν υποδύεται έναν λοχαγό των αλεξιπτωτιστών που έρωτεύεται την Αϊσά, μία νέα Άλγερινή φοιτήτρια. Σπουδαιότερη σκηνή του έργου είναι, όταν ο νεαρός Γάλλος αξιωματικός εξομολογείται τον έρωτά του στην Κλαούντια. Η μεγάλη αυτή σκηνή γυρίστηκε στην Μαλάγα, αλλά ο κινηματογραφικός της χώρος είναι η πλατεία ενός προαστίου στο Άλγερ, όπου έχει εγκατασταθεί το στρατόπεδο των αλεξιπτωτιστών. Διοικητής τους είναι ο Άντονι Κουήν. Οι δυο νέοι συναντώνται στην ταρατσα ενός κέντρου, γνωρίζονται, δλέπονται συχνότερα και μία μέρα η Αϊσά σώζει την ζωή του αγαπημένου της λοχαγού. Άλλα ενώ οι δυο νέοι χαίρονται τον φλογερό έρωτά τους, ο διοικητής (Α. Κουήν) και οι άντρες του ανακαλύπτουν ότι η Αϊσά είναι αδελφή ενός επικίνδунου Άλγερινού έθνικιστή. Την συλλαμβάνουν. Ο νεαρός λοχαγός φεύγει για την γαλλική πρωτεύουσα, όπου δικάζεται η Αϊσά. Ο έρωτας του λοχαγού και της φοιτήτριας δεν κράτησε παρά ένα μόνο καλοκαίρι.

■■■

▲ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ο ένας την παρουσία του άλλου, ζούν σ'ε πραγματική έκσταση.

ΤΙΠΟΤΑ δεν μπορεί να σβήσει την φλόγα που πυρπολεί την ψυχή τους. Κι όμως δεν ήταν της μοίρας τους να τους χαρίσει την εύτυχία αυτό το εξαιρετικό πάθος. Τα εμπόδια που ορθώνονται ανάμεσά τους είναι ανυπέρβλητα - και τελικά θα τους φέρουν την καταστροφή

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): 'Ημέρες ενοί-
κας που προστατεύονται
από την 'Αφροδίτη και
την Σελήνη. Εδνοούνται
ιδιαιτέρως τα οικονομικά σας θέματα και
οι νέες γνωριμιές. Τύχη στο παιχνίδι. Δω-
ρο. Γράμμα. Εδνοϊκή ημέρα: Παρα-
σκευή, αριθμός 17. Χρώμα: πράσινο.
ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): Μία γνωρι-
μία θα σας ξαναδώσει
δρεση για τη ζωή. Οι
δουλειές σας θα πάνε
θαμνά. Μην αποφεύγετε τον κόπο. Στόν
ξωστό: εδνοϊστή εξέλιξη. Εδνο-
ούνται τα φέρετ. Εδνοϊκή ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 2. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5
εως 21)6): Θα σας
προσφέρουν μία νέα ερ-
γασία, αλλά πρέπει να
την πάρετε σοβαρά. Εδ-
νοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 95. Χρώμα: τσιμεντάκι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)
6 έως 22)7): Μην απο-
γοητευθείτε. 'Ο άνθρω-
πος για τον οποίον εν-
διαφέρεστε, σας έχει
μεγάλη αδυναμία, αλλά τον απομακρύνουν
οι ύποψοι. Για τους ερωτευμένους:
γένεια οικονομικές δυσκολίες. Εδνοϊκή ή-
μερα: Πέμπτη, αριθμός 5. Χρώμα: λευκό.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 ε-
ως 22)8): 'Ενα εδνοϊστό
νέο θα σας δώσει και-
νοχρηστικό κέφι. 'Αποφαι-
σθήτε στην εργασία σας.
'Επιτυχία σε ποικίλη συγκέντρωση. Στόν
ξωστό: ζήλεια. Μεγάλη χαρά στο σπίτι
σας. Συνάντηση. Εδνοϊκή ημέρα: Δευτέ-
ρα, αριθμός 79. Χρώμα: γκρι σκούρο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
8 έως 22)9): Μελετή-
στε καλά την πρόταση
που θα σας κάνουν κλει-
νει πολλούς κινδύνους.
'Ενα ταξίδι θα σας ώφεληση. Στην οικο-
γένεια οικονομικές δυσκολίες. Εδνοϊκή ή-
μερα: Τετάρτη, αριθμός 12. Χρώμα: ρόζ.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 ε-
ως 22)10): Μία συνάντηση
θα σας δώσει μεγάλη χα-
ρά. 'Αποφύγετε ν' ανα-
κατενθήτε στις διαφο-
ρές των άλλων. Στην εργασία σας έπι-
ρον για την οικογένειά σας. Εδνοούνται
οι φιλικές συναντήσεις. Εδνοϊκή ημέρα:
Τρίτη, αριθμός 35. Χρώμα: μαύρο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
10 έως 22)11): Μην
παρασυρθείτε από τα λό-
για των άλλων. Οι δι-
αισθήσεις σας θα σας ό-
σωστο δρόμο. Τύχη στο
παιχνίδι. Τα οικονομικά σας θα γνωρί-
σουν την άνοδο. Εδνοϊκή ημέρα: Παρα-
σκευή, αριθμός 11. Χρώμα: πράσινο.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
εως 21)12): Τα άστρα
εξακολουθούν να σας
προστατεύουν. 'Εκπε-
ληθήτε από τις εδνοϊκές
εξουσίες. Μία νέα γνωριμία σας
προσφέρει μεγάλες εδνοϊκές. Για τους
νέους: Εδνοούνται τα φέρετ. Εδνοϊκή ή-
μερα: Πέμπτη, αριθμός 14. Χρώμα: ρόζ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
12 έως 19)1): Θα σας
κάνουν ένα αποδοτικό
δωρο, που θα σας απο-
δείξει το ενδιαφέρον έ-
νός προσώπου. Μία νέα γνωριμία σας
προσφέρει μεγάλες εδνοϊκές. Για τους
νέους: Εδνοούνται τα φέρετ. Εδνοϊκή ή-
μερα: Πέμπτη, αριθμός 14. Χρώμα: ρόζ.

ΤΑΥΡΟΚΟΟΣ ('Από 20)
1 έως 18)2): Θα συ-
ναντηθείτε με πρόσωπο
που έχει χροιά να δι-
θεί και θα μάθετε ένα
εδνοϊστό νέο. Στην οικογένεια: γάμος.
Λαχίστε μία πρόκληση. Θα σημειώσετε
επιτυχία σε φιλική συγκέντρωση. Εδνοϊκή
ημέρα: Τρίτη, αριθμός 2. Χρώμα: καφέ.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Μικρή αδια-
θεσία. 'Ενα ταξίδι θα
σας βοηθήσει να ξεκαθα-
ρίσετε τα αλυσμάτα
σας. 'Αποφύγετε ν' αναλάβετε ύποχρεώ-
σεις. Εδνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 9. Χρώμα: πράσινο.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ. 2. ΑΠΛΟΪΚΟΙ — ΑΟΡ. 3. ΜΑ-
ΗΣ — ΟΥ — ΟΝΥΕ. 4. ΟΝ —
ΤΟΥΝΔΡΑΣ. 5. ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΣ
6. ΑΜΑΝΕΔΕΣ — ΡΥΩ. 7. ΤΑ —
Η «ΡΙΣ» — ΜΟΡΣ. 8. ΕΣΩ —
ΣΘ' (209) — ΜΙΜΟΙ. 9. ΤΑ «Ε-
ΤΟΙΜΑ». 10. ΠΑΡΟΥ — ΠΙΕ. 11.
ΠΟΤΟ — ΤΑΪ — ΚΩ. 12. Η «ΚΑ-
ΣΤΕΛΛΑ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΑΜΟΣΑΤΕΥΣ. 2.
Ο «ΠΑΝΑΜΑΣ» — ΠΗ (ΠΟΙΗΤΑ)
3. ΥΛΗ — ΤΑ — ΚΟΠΤΩ. 4. ΒΟ-
ΣΤΩΝΗ — ΑΛΑΤΑ. 5. ΛΙ — Ο
«ΒΕΡΘΕΡΟΣ». 6. ΑΚΟΥΡΔΙΣΤΟ.
7. ΚΟΥΝΙΕΣ — ΟΥΤΕ. 8. ΙΙ (11)
— ΔΑΣ — ΙΙ (11) — ΛΑ. 9. ΟΡΝ
— ΜΟΜΠΙΛ. 10. ΑΝΑΔΡΟΜΑΙ.
11. ΚΟΥΣΟΥΡΙ — Ε.Κ. 12. ΡΕ
(ΕΗΡΟ) — ΣΩΣΜΑ — ΩΣ.

'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπι-
τυχε με τον συνδυασμό των λέξε-

ων: ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ — ΡΕΝΟΥ-
ΑΡ — ΚΑΤΑ — ΜΟΣΧΑΤΟΣ —
ΙΝΩ, σύνολον 53 βαθμών.

- 1) Τα μαλλιά του κοριτσιού δα-
φέρουν.
- 2) 'Η μπλούζα της είναι πιό ά-
ντικειμένη στο στήθος.
- 3) Το μπροστινό φτερό του πο-
δήλατου είναι μακρύτερο.
- 4) Μέσα στ' αυτοκίνητο ο άνδρας
φοράει παπιγιόν.
- 5) Στην πινακίδα του αυτοκινή-
του ο αριθ. «7» έχει γίνει «2».
- 6) Στην βεράντα το παράθυρο
που φαίνεται άριστερα είναι μακρύ-
τερο.
- 7) 'Η φυλλωσιά των δέντρων, πά-
νω απ' το σπίτι, διαφέρει στο άρι-
στερό μέρος.
- 8) 'Ο δεξιός γλάρος πετάει πιό
ψηλά.

ΟΧΙ ΠΙΑ ΡΥΤΙΔΕΣ!

το αντιρρυτιδικό χαρτί

youth

σας ξαναδίνει
την χαρά της νεότητας

ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ · ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΑ.
ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΑ · ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ.
ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ · ΔΕΛΦΟΙ, Ο.Ε.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 12 ΤΗΛΕΦΩΝ. 630.172

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Μία όραία νέα συνθήκη να ταξιδεύει με το υπερωκεάνιο «Βασίλισσα των Όρεων», χρησιμοποιώντας κάθε φορά άλλο όνομα. 'Επειδή η παρουσία της δημιουργεί έπισκόδια μεταξύ των έπιβατών, ο πλοίαρχος καλεί τον Ρίπ Κίρμπυ να λύση το μυστήριο. Καθώς το πλοίο ταξιδεύει, ο Κίρμπυ γνωρίζεται μαζί της και, ενώ εκείνη φαίνεται εύγενική, τον παρασύρει στην καμπίνα της κι αποπειράται να τον σκοτώση.

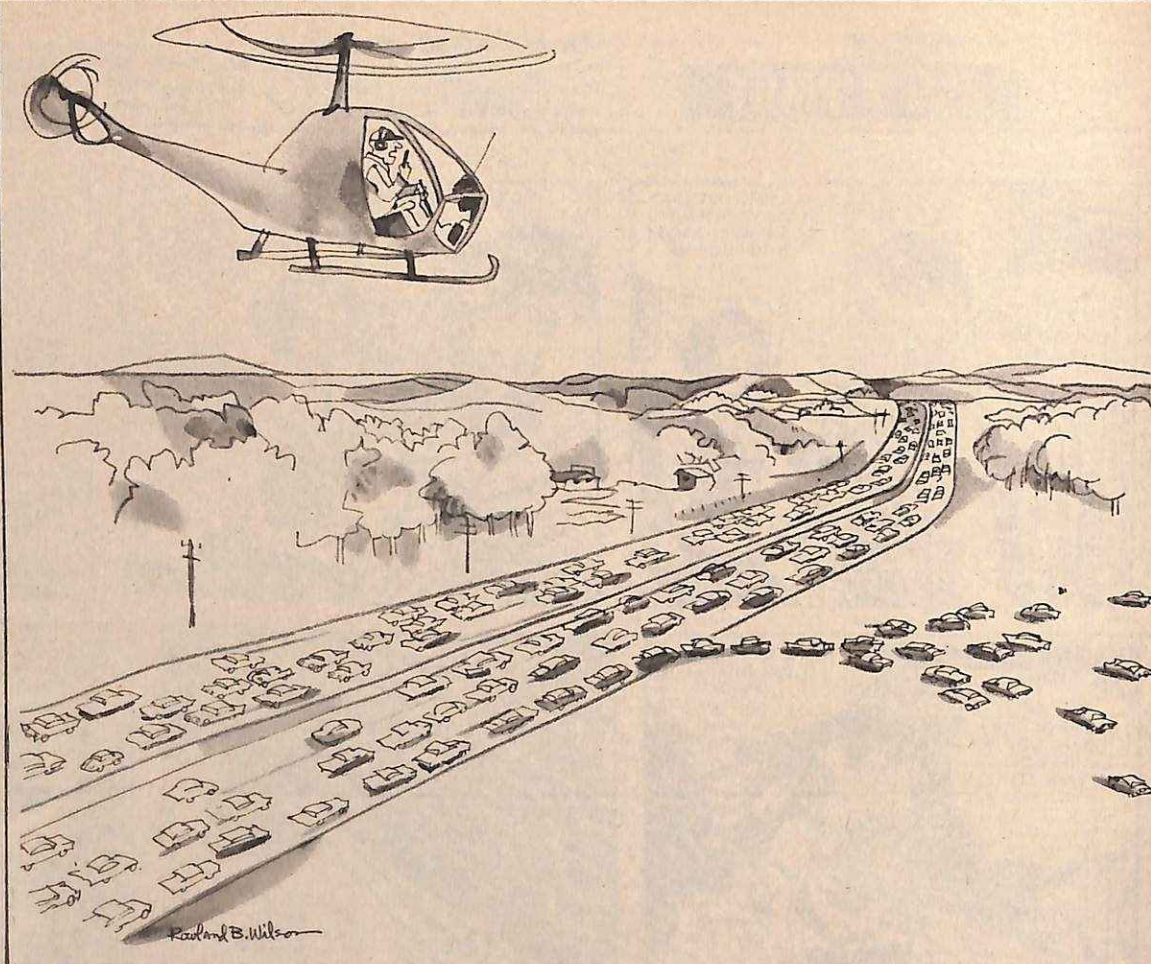
ΤΥΧΕΡΕΣ
ΔΙΑΚΟΠΕΣΚΕΡΚΥΡΑ
ΡΟΔΟΣ

τα δύο νησιά
που προσφέρουν
όλες τις ανέσεις το φθινόπωρο
και επί πλέον
τα περίφημα Καζίνα
με την ρουλέττα
και τον μπακαρά
ΚΑΖΙΝΟ ΡΟΔΟΥ
λειτουργεί όλο τον χρόνο
ΚΑΖΙΝΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
από Μάρτιο μέχρι 31 Οκτωβρίου

ΚΑΖΙΝΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
Βουκουρεστίου 16, Αθήνα
τηλέφωνον 616.118

Χιούμορ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΑ:
—Έδω T102... έδω T102...
Μερικοί απέδρασαν δεξιά...

—Έχουν δίκιο να μας ζητούν
βοήθεια.

Από το φιλμ της M. G. M. "Μιά Κυριακή στη Ν. Υόρκη."

LU/HE/07/c

“Λατρεύω τὸ λευκὸ σαποῦνι τουαλέττας **LUX**.”

λέγει ἡ διάσημη ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου ΤΖΕΗΝ ΦΟΝΤΑ

«Ὁ πλούσιος ἄφρὸς τοῦ LUX
καθαρίζει τοὺς πόρους καὶ διατηρεῖ
τὴν ἐπιδερμίδα μου ὅλη τὴν ἡμέρα,
ἀπαλὴ σὰν βελούδο.
Τὸ πολυτελὲς καὶ διακριτικὸ ἄρωμά του
μοῦ δίνει μιὰ ξεχωριστὴ γοητεία...»

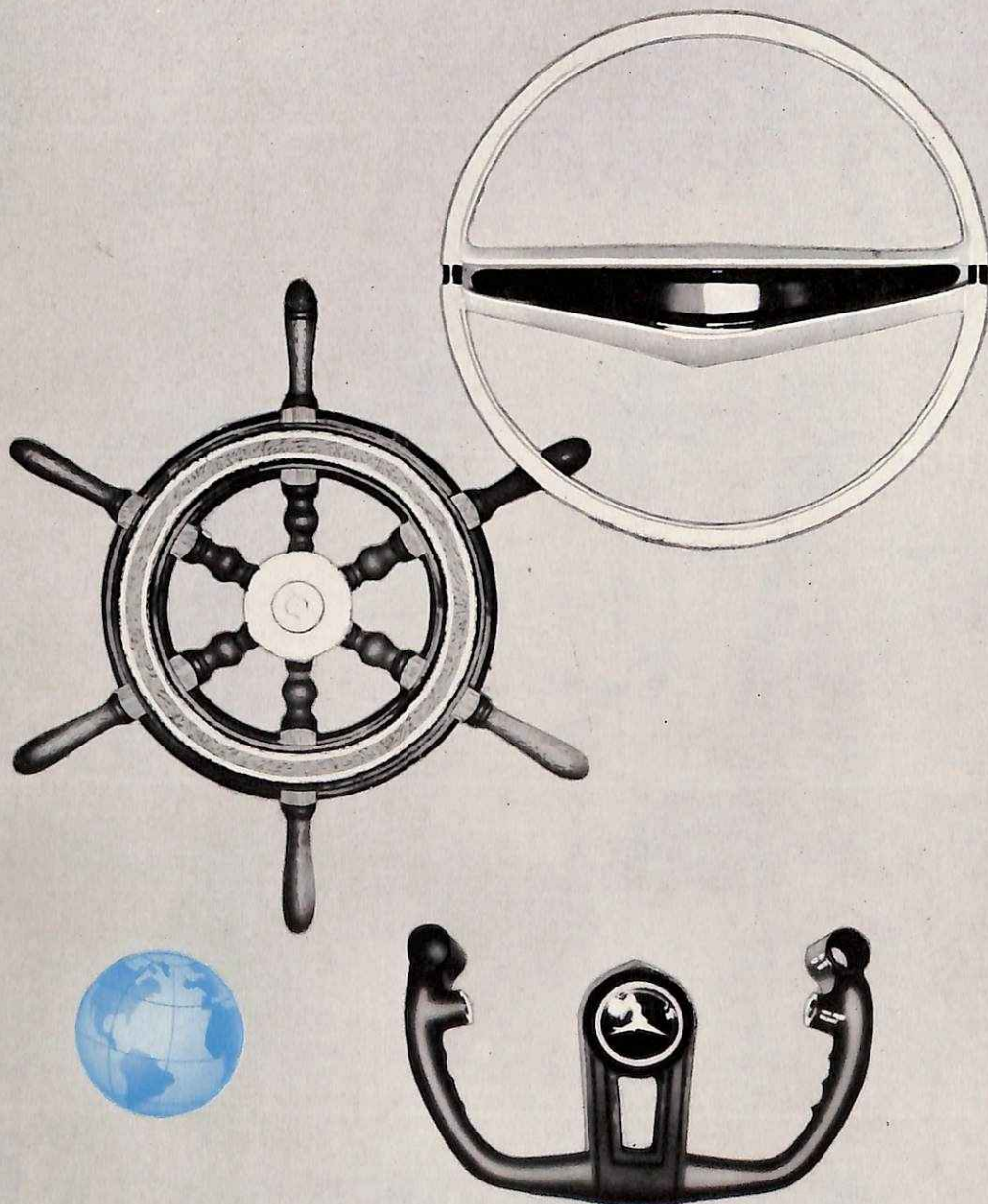
Ὅπως ἡ Τζέην Φόντα
χρησιμοποιεῖτε καὶ σεῖς τὸ σαποῦνι
τουαλέττας LUX κάθε μέρα.
Εἶναι πραγματικὰ τὸ σαποῦνι τῆς
ὀμορφιάς τῶν ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ.

9 στοὺς 10 ἀστέρες τοῦ
Χόλλυγουντ φροντίζουν
τὴν ὀμορφιά τους μὲ
σαποῦνι τουαλέττας LUX

Πωλεῖται τώρα καὶ στὴν Ἑλλάδα!

"Οτιδήποτε κινείται!

Αυτοκίνητα, έλκυστῆρες, πλοία, αεροπλάνα. Ή ESSO εξυπηρετεί σχεδόν ό,τιδήποτε κινείται. Επίσης προσφέρει, στον τομέα της συντηρήσεως των, ένα αξιόλογο σχέδιο, την *Απλοποιημένη Λίπανσι*. Αυτό τό σχέδιο, αξιοποιώντας τά πολλαπλές χρήσεως προϊόντα της ESSO, πού προέκυψαν από τις έρευνές της, μπορεί νά μειώση τόν αριθμό των ήδη χρησιμοποιουμένων λιπαντικών στό ήμισυ. Έτσι, γιά κάθε τι πού κινείται, ή ESSO μπορεί νά σᾶς βοηθήση με άριστης ποιότητας πετρελαιοειδή καί τεχνική εξυπηρέτηση. Τι αυτό ή ESSO είναι **παγκοσμίως πρώτη σέ προτίμησι...**

PAPPAS

Ή έμπορία των προϊόντων της ESSO στην Ελλάδα είναι μιά από τις πολλές δραστηριότητες του Συγκροτήματος εταιριών της ESSO PAPPAS, τό όποιο πραγματοποιεί αυτή τη στιγμή στη χώρα μας μιά τεραστία βιομηχανική επένδυσι.